

תיקון ליל שבועות

... ❧ ❧ ❧ ...

נסדר לדפוס ע"י הת' יוסף יצחק בן רא"ם שי'

הוראות כ"ק אדמו"ר מליובאוויטש ע"ד תיקון ליל שבועות

לנצל את השעות שנותרו עד לאמירת תיקון ליל שבועות – לעורר ולפעול על כל אחד ואחד (שיכולים להגיע אליו) שאמירת תיקון תהי' באופן הראוי, כאילו מקבלה עתה מהר סיני, "מה להלן באימה וביראה כו' אף כאן כו"⁷⁶⁶.

[הנ"ל הוא] על ידי זה שמסבירים לו (בסגנון המובן לו) טעם הדבר – שהרי, "אימה ויראה כו" לא נעשים על ידי תנועות חיצוניות, לנענע את עצמו אנה ואנה כו', כי אם ע"י רגש הלב, כתוצאה מההבנה בשכל – שברגע זה ממש הקב"ה קורא ושונה כנגדו!¹

כאשר מדובר אודות פעולה על הזולת יש להזדרז ביותר, שאם לא יזדרז לפעול עליו מיד, מי יודע אם יפגשהו עוד הפעם לפני אמירת התיקון, ואפילו אם יפגשהו אולי לא יהי' לו פנאי לשמוע את דבריו.²

את כל התיקון, לא בדקו באם אמר כל תיבה ותיבה כו' אבל כפי הנראה, הוא אמר את כל התיקון מתחילתו ועד סופו.³

(4) משיחת ש"פ במדבר, ה' סיון תשמ"ח – התועדויות ע' 404: "ובנוגע לפועל: בעמדנו שעות ספורות לפני "זמן מתן תורתנו", יש לעורר עוה"פ אודות ההכנה למת', לכל ראש – ע"י לימוד התורה כדבעי, "מה להלן כו', אף כאן כו'". כאילו קבלה היום מהר סיני, החל מאמירת "תיקון ליל שבועות" באופן האמור.

ובהדגשה – לא רק בנוגע לעצמו, אלא גם בנוגע לפעולה על הזולת, כלומר, כשם שצריכים להשתדל שיהיו לו כל צרכי החג, אכילה ושתי' כו', באופן של הרחבה, ובפרט ש"הכל מודים בעצרת דבעינן נמי לכס", "שישמח בו במאכל ובמשתה", כמו כן צריכים להשתדל שיהיו לו צרכי החג הרוחניים, ולכל לראש – ההכנה המתאימה לקבלת התורה. ולכן, יש לנצל את וכו'.

(5) שם ע' 405.

(6) שם ע' 405: "כי בנוגע לעצמו יש לו עדיין פנאי לפעול ענין זה מכיון שנשארו כמה שעות עד לאמירת התיקון, אבל בנוגע להולת וכו'".

לעורר אודות אמירת תיקון, שגם אלו שלא הקפידו בזה בעבר מחמת שרצו ללמוד תורה בעיין דוקא...! יאמרו את כל התיקון מתחילתו ועד סופו [כי, ההכנה האמיתית לקבלת התורה היא – ע"י "תיקון ליל שבועות"²].³

(1) ראה ש"פ במדבר תשמ"ח התועדויות ע' 409: "ולחוציא מדעתם של אלו הטוענים לשם מה "לבזבז הזמן" בשביל אמירת ה"תיקון", הרי, יכולים לנצל את הזמן ללמוד בעיין המשך ע"ב... או ענין כיו"ב בפנימיות התורה, במקום "לומר" תיקון, עד למנין המצוות.

– מנין זייקא, שכן, בדרך כלל, כשמגיעים למנין המצוות (בסוף הלילה, כשחושבים כבר אודות הליכה למקוה, והכנה לתפילה, עד לשמיעת עשרת הדברות) – כבר עייפים, ובמילא, לא יכולים להתבונן בתוכנם של המצוות [ועאכו"כ תוכנם הרוחני, כמו: מצות פרו ורבו – שכל יהודי צריך לעשות יהודי נוסף, זכר ונקבה, כלומר, לעשות יהודי שהוא בבחינת "משפיע", ולעשות יהודי שהוא בבחינת "מקבל"], כי אם למנותם בלבד".

(2) ש"פ במדבר תשמ"ח התועדויות ע' 409: "אשר מעלתו מודגשת בשמו אשר יקראו לו ע"פ מנהג ישראל (תורה היא) – "תיקון ליל שבועות"!"

ראה ראשי דברים מהתועדויות יום ב' דחג השבועות תנש"א: "שמוה שנקרא בפוסקים בשם "תיקון" מובן, שענינו הוא לתקן את כל הענינים הצריכים תיקון כו'".

וראה ראשי דברים מהתועדויות (ב') ש"פ נשא, י"ב סיון תנש"א: "עד לחג השבועות שבו אומרים "תיקון ליל שבועות", שכולל גם התיקון ושלימות דכל הענינים ובאופן דנצחיות. [וענין זה נזכר בספר יצירה ונאמר גם ב"תיקון ליל שבועות" שרומז גם לתיקון ושלימות כל הענינים מתוך תענוג]".

(3) ראשי דברים משיחת ש"פ במדבר ה' סיון תנש"א: "[שכולל הן תושב"כ והן תושב"פ... ועד לסימונו במנין המצוות וכו']... לא תובעים מכל א' שיאמר תיקון פעמיים, גם בליל ב'... הנהגה זו מצינו אצל ר' הלל פאריטשער, שלהיותו מהדר גדול ודייקן גדול במצוות כו' אמר תיקון גם בליל ב' דחג השבועות, ובדאי מצא ענין בזה. אף אל פי שלא מצינו הנהגה זו אצל רובותינו נשיאנו, חוץ מפעם אחת אצל אדמו"ר נ"ע, שכשנסע לנאות-דשא, חסרו אצלו בנסיעתו ענינים נעלים יותר, ולכן התעסק גם בליל ב' בענין נעלה זה דאמירת תיקון. אבל בנוגע לאמירת תיקון בליל א' דחג השבועות – בעיני ראיתי, וכמו כן ראו אחרים, איך שנישא דורנו אמר

היום יום ו' סיון

שיעורים:

חומש: נשא, רביעי עם פירוש רש"י.

תהלים: לה-לח.

תניא: לקוטי אמרים .. הנקרא בשם ... ואחדותו ית'

בשעת קריאת עשרת הדברות עומדים ופניהם אל הספר תורה, אין אומרים אקדמות.

הסתלקות הבעל שם טוב – ביום הרביעי א דחג השבועות תקיף ומנוחתו כבוד במעזיבוש. אדמו"ר

הזקן אמר על זה – יום ד' כ' בכסלו תקנ"ט בפעטערבורג – ביום הרביעי נטלו המאורות.

תפלה לאמרה קודם הלימוד

אתה בחרתנו מכל העמים אהבת אותנו ורצית בנו והבדלתנו מן הטמאה טמאת מצרים מחמשים שערי טמאה והכנסתנו לחמשים שערי קדשה ביום הזה ותתן לנו יי אלהינו התורה הקדושה וחקיך הישרים בהר סיני ביום הקדוש הזה ותצוננו יי אלהינו להגות באמרי תורתך יומם ולילה כי הם חיינו וארך ימינו לחבר הרעים והדודים ליחד ארבע אותיות של שמך הגדול וכל העולמות על ידי עסק תורתנו. ובכן יהי רצון מלפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו שיהא למודנו מה שנלמד בלילה הזה נחת רוח לפניך שיהא בנו ספוק וכח להמשיך כתר לרישא דזעיר ולעשות ארבעה ועשרים קשויטין לשכינה על ידי עשרים וארבע ספריך שהם כנגד עשרים וארבע צרופי שמך הגדול ובזכות התבות ובזכות האותיות ובזכות שמות היוצאים מראשי תבות וסופי תבות וחלופי תבות ואמצעי תבות ובכללן ובפרטן שתתן בנו רוח קדשך כדי שנשמור ונקיים את כל דברי תורתך ונהיה מהעובדים באהבה בארץ החיים ונזכה להיות משושביני דמטרוניתא ומשפע שתשפיע בשכינתך מחר משם תשפיע לנו לנפש רוח ונשמה לטהרנו מעונינו ולהכניס בהיכלא דמלכא ליעול ולא ליפוק ויקים בנו מה שכתוב וזרקתי עליכם מים טהורים וטהרתם מכל טמאותיכם ומכל גלוליכם אטהר אתכם אמן:

ליחדא שמיא דקודשא בריך הוא ושכינתיה ברחימו ודחילו ובדחילו ורחימו לחברא י"ה בו"ה ביחודא שלים בשם כל ישראל לתקן כתר לזעיר אנפין ולנוקביה בלמוד הזה:

תיקון ליל שבועות

תורה

פרשת בראשית

א « בראשית ברא אלהים את השמים ואת הארץ: ב והארץ היתה תהו ובהו וחשך על-פני תהום ורוח אלהים מרחפת על-פני המים: ג ויאמר אלהים יהי אור ויהי אור: ד וירא אלהים את-האור כי-טוב ויבדל אלהים בין האור ובין החשך: ה ויקרא אלהים | לאור יום ולחשך קרא לילה ויהי-ערב ויהי-בקר יום אחד: ו ויאמר אלהים יהי רקיע בתוך המים ויהי מבדיל בין מים למים: ז ויעש אלהים את-הרקיע ויבדל בין המים אשר מתחת לרקיע ובין המים אשר מעל לרקיע ויהי-כן: ח ויקרא אלהים לרקיע שמים ויהי-ערב ויהי-בקר יום שני: ט ויאמר אלהים יקוו המים מתחת השמים אל-מקום אחד ותראה היבשה ויהי-כן: י ויקרא אלהים | ליבשה ארץ ולמקנה המים קרא ימים וירא אלהים כי-טוב: יא ויאמר אלהים תדשא הארץ דשא עשב מזריע זרע עץ פרי עשה פרי למינו אשר זרעו-בו על-הארץ ויהי-כן: יב ותוצא הארץ דשא עשב מזריע זרע למינהו ועץ עשה-פרי אשר זרעו-בו למינהו וירא אלהים כי-טוב: יג ויהי-ערב ויהי-בקר יום שלישי: יד ויאמר אלהים יהי מארת ברקיע השמים להבדיל בין היום ובין הלילה והיו לאתת ולמועדים ולימים ושנים: טו והיו למארת ברקיע השמים להאיר על-הארץ ויהי-כן: טז ויעש אלהים את-שני המארת הגדלים את-המאור הגדל לממשלת היום ואת-המאור הקטן לממשלת הלילה ואת הכוכבים: יז ויתן אתם אלהים ברקיע השמים להאיר על-הארץ: יח ולמשל ביום ובלילה ולהבדיל בין האור ובין החשך וירא אלהים כי-טוב: יט ויהי-ערב ויהי-בקר יום רביעי: כ ויאמר אלהים ישרצו המים שרץ נפש חיה ועוף יעופף על-הארץ על-פני רקיע השמים: כא ויברא אלהים את-התנינם הגדלים ואת כל-נפש החיה | הרמשת אשר שרצו המים למינהם ואת כל-עוף כנף למינהו וירא אלהים כי-טוב: כב ויברך אתם אלהים לאמר פרו ורבו ומלאו את-המים בימים והעוף ירב בארץ: כג ויהי-ערב ויהי-בקר יום חמישי: כד ויאמר אלהים תוצא הארץ נפש חיה למינה בהמה ורמש וחיתו-ארץ למינה ויהי-כן: כה ויעש

אֱלֹהִים אֶת־חֵית הָאָרֶץ לְמִינָהּ וְאֶת־הַבְּהֵמָה לְמִינָהּ וְאֶת כָּל־רֶמֶשׂ הָאֲדָמָה לְמִינָהּ וַיֵּרָא אֱלֹהִים כִּי־טוֹב: ^כ וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים נַעֲשֶׂה אָדָם בְּצַלְמֵנוּ כְּדְמוּתֵנוּ וַיְרִדּוּ בַדְּגַת הַיָּם וּבַעֲוֹף הַשָּׁמַיִם וּבַבְּהֵמָה וּבְכָל־הָאָרֶץ וּבְכָל־הָרֶמֶשׂ הָרֹמֵשׂ עַל־הָאָרֶץ: ^{כא} וַיִּבְרָא אֱלֹהִים | אֶת־הָאָדָם בְּצַלְמוֹ בְּצֶלֶם אֱלֹהִים בָּרָא אֹתוֹ זָכָר וּנְקֵבָה בָּרָא אֹתָם: ^{כב} וַיְבַרְךְ אֹתָם אֱלֹהִים וַיֹּאמֶר לָהֶם אֱלֹהִים פְּרוּ וּרְבוּ וּמְלֹאוּ אֶת־הָאָרֶץ וּכְבַשְׁתֶּהּ וּרְדוּ בַדְּגַת הַיָּם וּבַעֲוֹף הַשָּׁמַיִם וּבְכָל־חַיַּה הָרֹמֶשֶׂת עַל־הָאָרֶץ: ^{כג} וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים הִנֵּה נֹתְתִי לָכֶם אֶת־כָּל־עֵשֶׂב | זֶרַע זֶרַע אֲשֶׁר עַל־פְּנֵי כָל־הָאָרֶץ וְאֶת־כָּל־הָעֵץ אֲשֶׁר־בוֹ פְּרִיעֵץ זֶרַע זֶרַע לָכֶם יִהְיֶה לְאֹכְלָהּ: ^{כד} וְלִכְלַח־חַיַּת הָאָרֶץ וְלִכְלַעֲוֹף הַשָּׁמַיִם וְלִכְלֹ | רוֹמֵשׂ עַל־הָאָרֶץ אֲשֶׁר־בוֹ נֶפֶשׁ חַיָּה אֶת־כָּל־יֶרֶק עֵשֶׂב לְאֹכְלָהּ וַיְהִי־כֵן: ^{כה} וַיֵּרָא אֱלֹהִים אֶת־כָּל־אֲשֶׁר עָשָׂה וְהִנֵּה־טוֹב מְאֹד וַיְהִי־עֶרֶב וַיְהִי־בֹקֶר יוֹם הַשְּׁשִׁי: ^{כו} בַּ | וַיְכַלּוּ הַשָּׁמַיִם וְהָאָרֶץ וְכָל־צְבָאָם: ^{כז} וַיְכַל אֱלֹהִים בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי מְלַאכְתּוֹ אֲשֶׁר עָשָׂה וַיִּשְׁבַּת בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי מְכַל־מְלַאכְתּוֹ אֲשֶׁר עָשָׂה: ^{כח} וַיְבַרְךְ אֱלֹהִים אֶת־יוֹם הַשְּׁבִיעִי וַיְקַדֵּשׁ אֹתוֹ כִּי בּוֹ שָׁבַת מְכַל־מְלַאכְתּוֹ אֲשֶׁר־בָּרָא אֱלֹהִים לַעֲשׂוֹת: ^{כט}

י ^י וַיֵּרָא יְיָ כִּי רַבָּה רַעַת הָאָדָם בָּאָרֶץ וְכָל־יֶצֶר מַחֲשַׁבַת לְבוֹ רַק רַע כָּל־הַיּוֹם: ו וַיִּנְחַם יְיָ כִּי־עָשָׂה אֶת־הָאָדָם בָּאָרֶץ וַיִּתְעַצֵּב אֶל־לְבוֹ: ^{יב} וַיֹּאמֶר יְיָ אַמְחֶה אֶת־הָאָדָם אֲשֶׁר־בָּרָאתִי מֵעַל פְּנֵי הָאֲדָמָה מֵאָדָם עַד־בְּהֵמָה עַד־רֶמֶשׂ וְעַד־עוֹף הַשָּׁמַיִם כִּי נַחַמְתִּי כִּי עָשִׂיתָם: ^{יג} וְנַח מֵצָא חַן בְּעֵינֵי יְיָ: ^{יד}

פרשת נח

יט אֵלֶּה תּוֹלְדֹת נֹחַ נֹחַ אִישׁ צַדִּיק תָּמִים הָיָה בְּדֹרֹתָיו אֶת־הָאֱלֹהִים הִתְהַלַּךְ־נֹחַ: ו וַיּוֹלֵד נֹחַ שְׁלֹשָׁה בָנִים אֶת־שָׁם אֶת־חָם וְאֶת־יָפֶת: ^{יא} וַתִּשְׁחַת הָאָרֶץ לִפְנֵי הָאֱלֹהִים וַתִּמְלֹא הָאָרֶץ חָמָס: ^{יב} וַיֵּרָא אֱלֹהִים אֶת־הָאָרֶץ וְהִנֵּה גִשְׁחָתָהּ כִּי־הִשְׁחִית כָּל־בָּשָׂר אֶת־דַּרְכּוֹ עַל־הָאָרֶץ: ^{יג}

יא ^{כט} וַיִּקַּח אַבְרָם וְנַחֲזֹר לָהֶם נָשִׁים שָׁם אֶשְׁת־אַבְרָם שָׂרִי וְשָׁם אֶשְׁת־נַחֲזֹר מְלֶכָה בִתְהָרָן אֲבִי־מְלֶכָה וְאֲבִי יִסְכָּה: ^כ וַתְּהִי שָׂרִי עֲקָרָה אֵין לָהּ וָלֵד: ^{כא} וַיִּקַּח תָּרַח אֶת־אַבְרָם בְּנֹו וְאֶת־לוֹט בֶּן־הָרָן בֶּן־בְּנֹו וְאֵת שָׂרִי כָלְתוֹ אֶשְׁת אַבְרָם בְּנֹו וַיֵּצְאוּ אֹתָם מֵאוּר כַּשְׂדִּים לְלֶכֶת אֶרְצָה כְּנָעַן וַיִּבְאוּ עַד־חָרָן וַיִּשְׁבוּ שָׁם: ^{כב} וַיְהִי יָמֵי־תָרַח חֲמֵשׁ שָׁנִים וּמֵאָתַיִם שָׁנָה וַיָּמָת תָּרַח בְּחָרָן: ^{כג}

פרשת לך לך

יב * ויאמר יי אל-אברהם לך-לך מארצה וממולדתך ומבית אביך אל-הארץ אשר אראך: **ב** ואעשה לגוי גדול ואברכהך ואגדלה שמך והיה ברכה: **ג** ואברכה מברכהך ומקלך אאר ונברכו בך כל משפחת האדמה:

יז * ואלהם בותשעים ותשע שנה בהמלו בשר ערלתו: **כה** וישמעאל בנו בן-שלש עשרה שנה בהמלו את בשר ערלתו: **כו** בעצם היום הזה נמול אברהם וישמעאל בנו: **כז** וכל-אנשי ביתו יליד בית ומקנת-כסף מאת בן-נבר נמלו אתו: **כפפ**

פרשת וירא

יח * וירא אליו יי באלני ממרא והוא ישב פתח-האהל כחם היום: **ב** וישא עיניו וירא והנה שלשה אנשים נצבים עליו וירא וירץ לקראתם מפתח האהל וישתחו ארצה: **ג** ויאמר אדני אס-נא מצאתי חן בעיניך אל-נא תעבר מעל עבדך: **ד** יקח-נא מעט-מים ורחצו רגליכם והשענו תחת העץ: **ה** ואקחה פת-לחם וסעדו לנפכם אתר תעברו כיי-על-כן עברתם על-עבדכם ויאמרו כן תעשה כאשר דברת:

כ * ויהי אחרי הדברים האלה ויגד לאברהם לאמר הנה ילדה מלכה גס-הוא בנים לנחור אחיך: **כא** את-עוץ בכרו ואת-בוז אחיו ואת-קמואל אבי ארם: **כב** ואת-כשד ואת-חזו ואת-פלדש ואת-יזלף ואת בתואל: **כג** ובתואל ילד את-רבקה שמנה אלה ילדה מלכה לנחור אחי אברהם: **כד** ופילגשו ושמה ראומה ותלד גס-הוא את-טבח ואת-גחם ואת-תחש ואת-מעכה: **כפפ**

פרשת חיי שרה

כא * ויהיו חיי שרה מאה שנה ועשרים שנה ושבע שנים שני חיי שרה: **ב** ותמת שרה בקרית ארבע הוא חברון בארץ כנען ויבא אברהם לספד לשרה ולבכיתה: **ג** ויקם אברהם מעל פני מתו וידבר אל-בני-חת לאמר:

כה * אלה הם בני ישמעאל ואלה שמתם בחצריהם ובטירתם שנים-עשר נשיאם לאמתם: **כז** ואלה שני חיי ישמעאל מאת שנה ושלשים שנה ושבע שנים ויגוע וימת ויאסף אל-עמיו: **כח** וישכנו מחוילה עד-שור אשר על-פני מצרים באכה אשורה על-פני כל-אחיו נפל: **כפפ**

פרשת תולדות

כה וְאֵלֶּה תּוֹלְדֹת יִצְחָק בֶּן־אֲבָרָהָם אֲבָרָהָם הוֹלִיד אֶת־יִצְחָק: כ וַיְהִי יִצְחָק בֶּן־אֲרָבָעִים שָׁנָה בְּקַחְתּוֹ אֶת־רַבְּקָה בַת־בְּתוּאֵל הָאֲרָמִי מִפְּדַן אֲרָם אַחֹת לְבִן הָאֲרָמִי לֹו לְאִשָּׁה: כא וַיַּעֲתֵר יִצְחָק לֵילֵי לְנֹכַח אִשְׁתּוֹ כִּי עֲקָרָה הוּא וַיַּעֲתֵר לוֹ יִי וַתֵּהָר רַבְּקָה אִשְׁתּוֹ:

כח וַיִּשְׁמַע יַעֲקֹב אֶל־אָבִיו וְאֶל־אִמּוֹ וַיֵּלֶךְ פְּדָנָה אֲרָם: ח וַיֵּרָא עֲשׂוֹ כִּי רַעוּת בָּנוֹת כָּנְעַן בְּעֵינֵי יִצְחָק אָבִיו: ט וַיֵּלֶךְ עֲשׂוֹ אֶל־יִשְׁמַעֲאֵל וַיִּקַּח אֶת־מַחֲלַת | בַּת־יִשְׁמַעֲאֵל בֶּן־אֲבָרָהָם אַחֹת נְבִיּוֹת עַל־נַשְׂוֵי לֹו לְאִשָּׁה: ס ס ס

פרשת ויצא

כח וַיֵּצֵא יַעֲקֹב מִבְּאֵר שֶׁבַע וַיֵּלֶךְ חֲרָנָה: יא וַיִּפְגַּע בַּמָּקוֹם וַיֵּלֶן שֵׁם כִּי־בֵּא הַשֶּׁמֶשׁ וַיִּקַּח מֵאֲבָנֵי הַמָּקוֹם וַיִּשֶׂם מְרֹאשֹׁתָיו וַיִּשְׁכַּב בַּמָּקוֹם הַהוּא: יב וַיַּחֲלֹם וְהִנֵּה סֹלֶם מַצֵּב אֲרֻצָּה וְרֹאשׁוֹ מִגִּיעַ הַשָּׁמַיְמָה וְהִנֵּה מְלֹאכֵי אֱלֹהִים עֹלִים וְיֹרְדִים בּוֹ:

כט א וַיִּשְׁלֹם לְבֹו בַּבֶּקֶר וַיִּנְשָׁק לְבָנָיו וּלְבָנוֹתָיו וַיְבָרֵךְ אֶתְהֶם וַיֵּלֶךְ וַיָּשָׁב לְבִן לְמָקְמוֹ: ב וַיַּעֲקֹב הַלֶּךְ לְדַרְכּוֹ וַיִּפְגַּעוּ־בּוֹ מְלֹאכֵי אֱלֹהִים: ג וַיֹּאמֶר יַעֲקֹב כַּאֲשֶׁר רָאִם מַחֲנֵה אֱלֹהִים זֶה וַיִּקְרָא שֵׁם־הַמָּקוֹם הַהוּא מַחְנֵי־ס פ פ פ

פרשת וישלח

כט ד וַיִּשְׁלַח יַעֲקֹב מְלֹאכֵים לִפְנֵיָו אֶל־עֲשׂוֹ אָחִיו אֲרֻצָּה שְׁעִיר שָׂדֵה אֲדוֹם: ה וַיֵּצֵאוּ אֹתָם לֵאמֹר כֹּה תֹאמְרוּן לְאֲדָנֵי לְעֲשׂוֹ כֹה אָמַר עַבְדְּךָ יַעֲקֹב עִם־לְבָן גִּרְתִּי וְאַחַר עַד־עַתָּה: ו וַיְהִי־לִי שׂוֹר וַחֲמוֹר צֹאן וְעַבְד וּשְׁפָחָה וְאִשְׁלַחָה לְהַגִּיד לְאֲדָנֵי לְמַצֵּאתֶחֶן בְּעֵינֵיךָ:

ל ז וְאֵלֶּה שְׁמוֹת אֱלוֹפֵי עֲשׂוֹ לְמִשְׁפַּחְתָּם לְמִקְמַתָּם בְּשִׁמְתָם אֱלוֹפֵי תַמְנַע אֱלוֹפֵי עֲלוּה אֱלוֹפֵי יִתְת: זא אֱלוֹפֵי אֶהְלִיבְמָה אֱלוֹפֵי אֵלֶה אֱלוֹפֵי פִינֹן: זב אֱלוֹפֵי קִנּוֹ אֱלוֹפֵי תִימָן אֱלוֹפֵי מִבְּצָר: זג אֱלוֹפֵי מַגְדִּיאֵל אֱלוֹפֵי עֵירָם אֵלֶה | אֱלוֹפֵי אֲדוֹם לְמִשְׁבַּתָּם בְּאַרְצָא אַחְזָתָם הוּא עֲשׂוֹ אָבִי אֲדוֹם: פ פ פ פ

פרשת וישב

ל * וַיֵּשֶׁב יַעֲקֹב בְּאֶרֶץ מְגוּרֵי אָבִיו בְּאֶרֶץ כְּנָעַן: ב אֵלֶּה | תְּלֻדֹת יַעֲקֹב יוֹסֵף בֶּן־שִׁבְעֵ-עָשָׂרָה שָׁנָה הָיָה רַעְיָה אֶת־אָחִיו בְּצֹאֵן וְהוּא נָעַר אֶת־בְּנֵי בְלָהָה וְאֶת־בְּנֵי זְלֵפָה נְשֵׁי אָבִיו וַיָּבֵא יוֹסֵף אֶת־דְּבַתָּם רַעְיָה אֶל־אֲבִיהֶם: ג וַיִּשְׂרָאֵל אֶהָב אֶת־יוֹסֵף מִכָּל־בָּנָיו כִּי־בָן־זָקֵנִים הוּא לוֹ וְעָשָׂה לוֹ כְּתָנֶת פָּסִים:

מ * וַיְהִי | בַּיּוֹם הַשְּׁלִישִׁי יוֹם הַלְדָת אֶת־פְּרִעָה וַיַּעַשׂ מִשְׁתָּה לְכָל־עַבְדָּיו וַיִּשָּׂא אֶת־רֹאשׁ | שַׁר הַמְּשָׁקִים וְאֶת־רֹאשׁ שַׁר הָאֲפִים בְּתוֹךְ עַבְדָּיו: כא וַיֵּשֶׁב אֶת־שַׁר הַמְּשָׁקִים עַל־מִשְׁקָהוּ וַיִּתֵּן הַכּוֹס עַל־כַּף פְּרִעָה: כב וְאֵת שַׁר הָאֲפִים תָּלָה כַּאֲשֶׁר פָּתַר לָהֶם יוֹסֵף: כג וְלֹא־זָכַר שַׁר־הַמְּשָׁקִים אֶת־יוֹסֵף וַיִּשְׁכַּחְהוּ: פפפ

פרשת מקץ

מא * וַיְהִי מִקֵּץ שְׁנַתִּים יָמִים וּפְרִעָה חָלַם וְהִנֵּה עֹמֵד עַל־הַיָּאֵר: ב וְהִנֵּה מִן־הַיָּאֵר עֹלֹת שְׂבַע פָּרוֹת יְפוֹת מְרֹאָה וּבְרִיָּאת בָּשָׂר וּתְרַעֲיָנָה בְּאָחוּ: ג וְהִנֵּה שְׂבַע פָּרוֹת אַחֲרוֹת עֹלוֹת אַחֲרֵיהֶן מִן־הַיָּאֵר רַעוֹת מְרֹאָה וְדָקוֹת בָּשָׂר וּתַעֲמֻדָּנָה אֲצֹל הַפָּרוֹת עַל־שִׁפְתַי הַיָּאֵר: ד וּתְאֻכְלָנָה הַפָּרוֹת רַעוֹת הַמְרֹאָה וְדָקַת הַבָּשָׂר אֶת שְׂבַע הַפָּרוֹת יַפֵּת הַמְרֹאָה וְהַבְּרִיָּאת וַיִּיקַץ פְּרִעָה:

מב * וַיָּבֵא יְהוּדָה וְאָחִיו בִּיתָה יוֹסֵף וְהוּא עוֹדְנוּ שֵׁם וַיִּפְּלוּ לִפְנֵי אָרְצָה: טו וַיֹּאמֶר לָהֶם יוֹסֵף מַה־הַמַּעֲשֶׂה הַזֶּה אֲשֶׁר עָשִׂיתֶם הֲלוֹא יָדַעְתֶּם כִּי־נִחַשׁ יִנְחַשׁ אִישׁ אֲשֶׁר כָּמֹנִי: טז וַיֹּאמֶר יְהוּדָה מַה־נֹּאמַר לְאֲדֹנָי מַה־נִּדְבַר וּמַה־נִּצְטַדַּק הָאֱלֹהִים מִצָּא אֶת־עֵזְבֵיךָ הַגָּנוּ עַבְדִּים לְאֲדֹנָי גַּם־אֲנַחְנוּ גַּם אֲשֶׁר־נִמְצָא הַגְּבִיעַ בִּידוֹ: יז וַיֹּאמֶר חֲלִילָה לִּי מַעֲשׂוֹת זֹאת הָאִישׁ אֲשֶׁר נִמְצָא הַגְּבִיעַ בִּידוֹ הוּא יְהִי־לִי עֶבֶד וְאַתֶּם עֹלוּ לְשָׁלוֹם אֶל־אֲבִיכֶם: פפפ

פרשת ויגש

מד * וַיִּגַּשׁ אֵלָיו יְהוּדָה וַיֹּאמֶר כִּי אֲדֹנָי יְדַבֵּר־נָא עִבְדְּךָ דָּבָר בְּאָזְנֵי אֲדֹנָי וְאֶל־יַחַר אַפְּךָ בְּעַבְדְּךָ כִּי כְמוֹד כְּפָרְעָה: טז אֲדֹנָי שְׂאֵל אֶת־עַבְדָּיו לֵאמֹר הֲיִשְׁלַכְכֶם אֵב אוֹ־אָח: כ וְנֹאמַר אֶל־אֲדֹנָי יֵשׁ־לָנוּ אֵב זָמָן וַיִּלְד זָקֵנִים קָטָן וְאָחִיו מֵת וַיִּוְתָר הוּא לְבָדוֹ לְאִמּוֹ וְאָבִיו אֶהָבֵנוּ:

מז כה ויאמרו החיתנו נמצא-חן בעיני אדני והיינו עבדים לפרעה: כו וישם אתה יוסף לחק עדי-היום הזה על-אדמת מצרים לפרעה לחמש רק אדמת הכהנים לבדם לא היתה לפרעה: כז וישב ישראל בארץ מצרים בארץ גשן ויאחזו בה ויפרו וירבו מאד:

פרשת ויחי

מז כח ויחי יעקב בארץ מצרים שבע עשרה שנה ויהי ימי-יעקב שני חזיו שבע שנים וארבעים ומאת שנה: כט ויקרבו ימי-ישראל למות ויקרא | לבנו ליוסף ויאמר לו אם-נא מצאתי חן בעיניך שים-נא ידך תחת ירכי ועשית עמדי חסד ואמת אל-נא תקברני במצרים: ס ושכבתי עם-אבתי ונשאתני ממצרים וקברתני בקברתם ויאמר אנכי אעשה כדברך: סא ויאמר השבעה לי וישבע לו וישתחו ישראל על-ראש המטה: ס

נ כב וירא יוסף לאפרים בני שלשים גם בני מכיל בן-מנשה ילדו על-ברכי יוסף: כד ויאמר יוסף אל-אחיו אנכי מת ואלהים פקד ופקד אתכם והעלה אתכם מן הארץ הזאת אל-הארץ אשר נשבע לאברהם ליצחק וליעקב: כה וישבע יוסף את-בני ישראל לאמר פקד ופקד אלהים אתכם והעלתם את-עצמתי מזה: כו וימת יוסף (סב) בן-מאה ועשר שנים ויחנטו אתו וישם בארון (בג) במצרים: חזק אדני

פרשת שמות

א כ ואלה שמות בני ישראל הבאים מצרימה את יעקב איש וביתו באו: ב ראובן שמעון לוי ויהודה: ג יששכר זבולן ובנימן: ד דן ונפתלי גד ואשר: ה ויהי כל-נפש יצאי ירד-יעקב שבעים נפש ויוסף היה במצרים: וימת יוסף וכל-אחיו וכל הדור ההוא: ז ובני ישראל פרו וישרצו וירבו ויעצמו במאד מאד ותמלא הארץ אתם: ח

ה כב וישב משה אל-י ויאמר אדני למה הרעתה לעם הזה למה זה שלחתני: כג ומאז באתי אל-פרעה לדבר בשמך הרע לעם הזה והצל לא-הצלת את-עמך: יא ויאמר יי אל-משה עתה תראה אשר אעשה לפרעה פי ביד חזקה ישלחם וביד חזקה יגרשם מארצו: ס ס ס

פרשת וארא

י ב וַיְדַבֵּר אֱלֹהִים אֶל־מֹשֶׁה וַיֹּאמֶר אֵלָיו אֲנִי יי: ג וְאָרָא אֶל־אַבְרָהָם אֶל־יִצְחָק וְאֶל־יַעֲקֹב בְּאֵל שְׁדַי וְשָׁמִי יי לא נודעתי להם: ד וגם הקמתי את־בְּרִיתִי אִתְּם לַתֵּת לָהֶם אֶת־אֶרֶץ כְּנָעַן אֶת אֶרֶץ מִגְרִיהֶם אֲשֶׁר־גָּרוּ בָּהּ: ה וגם | אֲנִי שָׁמַעְתִּי אֶת־נַאֲקַת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר מִצְרַיִם מַעֲבָדִים אִתְּם וְאֶזְכָּר אֶת־בְּרִיתִי:

ט כג וַיֵּצֵא מֹשֶׁה מֵעַם פְּרַעֲהַ אֶת־הָעִיר וַיִּפְרֹשׁ כַּפָּיו אֶל־יְי וַיַּחֲדְלוּ הַקְּלוֹת וְהַבָּרָד וּמִטֵּר לֹא־נָתַד אֶרְצָה: כד וַיֵּרָא פְּרַעֲהַ כִּי־חָדַל הַמִּטֵּר וְהַבָּרָד וְהַקְּלוֹת וַיִּסֹּף לַחֲטֹא וַיִּכְבַּד לְבוֹ הוּא וַעֲבָדָיו: כה וַיַּחֲזֹק לֵב פְּרַעֲהַ וְלֹא שָׁלַח אֶת־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל כַּאֲשֶׁר דִּבֶּר יי בִּיד־מֹשֶׁה: פ פ פ פ

פרשת בא

י א וַיֹּאמֶר יי אֶל־מֹשֶׁה בֹּא אֶל־פְּרַעֲהַ כִּי־אֲנִי הִכְבַּדְתִּי אֶת־לְבוֹ וְאֶת־לֵב עַבְדָּיו לִמְעַן שְׁתִּי אֶתְתִּי אֵלָה בְּקַרְבּוֹ: ב וְלִמְעַן תִּסְפָּר בְּאָזְנֵי בְנֵךְ וּבִן־בְּנֵךְ אֶת אֲשֶׁר הִתְעַלְלִיתִי בְּמִצְרַיִם וְאֶת־אֶתְתִּי אֲשֶׁר־שָׁמַתִּי בָּם וַיְדַעְתֶּם כִּי־אֲנִי יי: ג וַיָּבֹא מֹשֶׁה וְאַהֲרֹן אֶל־פְּרַעֲהַ וַיֹּאמְרוּ אֵלָיו כֹּה־אָמַר יי אֱלֹהֵי הָעִבְרָיִם עַד־מָתִי מֵאַנַּת לַעֲנַת מִפְּנֵי שַׁלַּח עָמִי וַיַּעֲבֹדְנִי:

יג יא וְהָיָה כִּי־יָבֵאֲךָ יי אֶל־אֶרֶץ הַכְּנַעֲנִי כַּאֲשֶׁר נִשְׁבַּע לָךְ וְלֹא־בָתִּיד וּנְתַנָּה לָךְ: יב וְהִעֲבַרְתָּ כָל־פֶּטֶר־רַחֵם לִי וְכָל־פֶּטֶר | שָׁגַר בְּהֵמָה אֲשֶׁר יִהְיֶה לָךְ הַזִּכְרִים לִי: יג וְכָל־פֶּטֶר חֵמֶל תִּפְדֶּה בְּשֵׂה וְאִם־לֹא תִפְדֶּה וְעִרְפָּתוֹ וְכָל בְּכוֹר אָדָם בְּבָנֶיךָ תִּפְדֶּה: יד וְהָיָה כִּי־יִשְׁאַלְךָ בְנֵךְ מָחָר לֵאמֹר מַה־זֹּאת וְאָמַרְתָּ אֵלָיו בְּחֹזֶק יָד הוֹצִיאָנוּ יי מִמִּצְרַיִם מִבֵּית עַבְדִּים: טו וְהָיָה כִּי־הִקְשָׁה פְּרַעֲהַ לְשַׁלְּחַנוֹ וַיַּהֲרֹג יי כָּל־בְּכוֹר בְּאֶרֶץ מִצְרַיִם מִבְּכֹר אָדָם וְעַד־בְּכוֹר בְּהֵמָה עַל־כֵּן אֲנִי זֹכֵר לִי כָל־פֶּטֶר רַחֵם הַזִּכְרִים וְכָל־בְּכוֹר בְּנֵי אֶפְרַיִם: טז וְהָיָה לְאוֹת עַל־יְדְּכָה וְלְטוֹטְפַת בֵּין עַיִנֶיךָ כִּי בְּחֹזֶק יָד הוֹצִיאָנוּ יי מִמִּצְרַיִם: ס ס ס ס

פרשת בשלח

יג יז וְהָיָה בְּשַׁלַּח פְּרַעֲהַ אֶת־הָעָם וְלֹא־נָחַם אֱלֹהִים דָּרָךְ אֶרֶץ פְּלִשְׁתִּים כִּי קָרוֹב הוּא כִּי | אָמַר אֱלֹהִים פְּוִי־נַחֵם הָעָם בְּרֹאֲתָם מִלַּחְמָה וְשָׁבוּ מִצְרַיִמָּה: יח וַיֹּסֵב אֱלֹהִים |

אֶת־הָעַם דָּרָךְ הַמִּדְבָּר יִסּוּף וְחַמְשִׁים עָלוּ בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל מֵאַרְץ מִצְרַיִם: ט וַיִּקַּח מִשָּׁה אֶת־עַצְמוֹת יוֹסֵף עִמּוֹ כִּי הִשְׁבַּע הַשְּׁבִיעַ אֶת־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לֵאמֹר פֶּקֶד יִפְקֹד אֱלֹהִים אֶתְכֶם וְהִעֲלִיתֶם אֶת־עַצְמֹתַי מִזֶּה אֶתְכֶם: כ וַיִּסְעוּ מִסֶּפֶת וַיַּחֲנוּ בְּאֶתְם בַּקֶּצֶה הַמִּדְבָּר: כא וַיִּלְךְ הַלֵּךְ לִפְנֵיהֶם יוֹמָם בְּעַמּוּד עָנָן לְנַחֲתָם הַדֶּרֶךְ וּלְלַיְלָה בְּעַמּוּד אֵשׁ לְהָאִיר לָהֶם לְלַכֵּת יוֹמָם וּלְלַיְלָה: כב לֹא־יִמָּישׁ עַמּוּד הָעָנָן יוֹמָם וְעַמּוּד הָאֵשׁ לַיְלָה לִפְנֵי הָעַם: כ

יד * וַיִּדְבֹר יי אֶל־מֹשֶׁה לֵאמֹר: כ דַּבֵּר אֶל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וַיָּשׁוּבוּ וַיַּחֲנוּ לִפְנֵי פִי הַחִירָת בֵּין מִגְדַל וּבֵין הַיָּם לִפְנֵי בַעַל צְפֹן נִכְחוּ תַחֲנוּ עֲלֵיהֶם: ג וְאָמַר פְּרַעֲהַ לִבְנֵי יִשְׂרָאֵל נִבְכִים הֵם בְּאַרְץ סֹגֵר עֲלֵיהֶם הַמִּדְבָּר: ז וְחִזְקֵתִי אֶת־לֵב־פְּרַעֲהַ וְרַדְף אַחֲרֵיהֶם וְאִכְבְּדָהּ בַּפְּרַעֲהַ וּבְכָל־חִילוֹ וַיִּדְעוּ מִצְרַיִם כִּי־אֲנִי יי וַיַּעֲשׂוּ־כֵן: ה וַיַּגִּד לְמֶלֶךְ מִצְרַיִם כִּי בָרַח הָעַם וַיִּהְיֶה לְלֵב פְּרַעֲהַ וַעֲבָדֵיו אֶל־הָעַם וַיֹּאמְרוּ מִה־זֹּאת עֲשִׂינוּ כִּי־שַׁלְּחֵנוּ אֶת־יִשְׂרָאֵל מִעֲבָדָנוּ: ו וַיֹּאסֶר אֶת־רַכְבּוֹ וְאֶת־עַמּוֹ לָקַח עִמּוֹ: ז וַיִּקַּח שְׁש־מֵאוֹת רֶכֶב בַּחֹר וְכָל רַכֵּב מִצְרַיִם וּשְׁלֹשׁ עֶלְפָּלוֹ: ח וַיִּחַזַק יי אֶת־לֵב פְּרַעֲהַ מֶלֶךְ מִצְרַיִם וַיִּרְדֹּף אַחֲרֵי בְנֵי יִשְׂרָאֵל וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל יִצְאִים בְּיַד רָמָה: ט וַיִּרְדְּפוּ מִצְרַיִם אַחֲרֵיהֶם וַיִּשְׁגּוּ אוֹתָם חַנִּים עֲלֵהֶם כְּלִסּוֹס רַכֵּב פְּרַעֲהַ וּפְרָשָׁיו וְחִילוֹ עַל־פִּי הַחִירָת לִפְנֵי בַעַל צְפֹן: י וּפְרַעֲהַ הַקָּרִיב וַיִּשְׂאוּ בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל אֶת־עֵינֵיהֶם וְהִגָּה מִצְרַיִם | נִסַּע אַחֲרֵיהֶם וַיִּירָאוּ מְאֹד וַיִּצְעֲקוּ בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל אֶל־יְי: יא וַיֹּאמְרוּ אֶל־מֹשֶׁה הַמַּבְלִי אִיזֶק־קִבְרִים בְּמִצְרַיִם לְקַחְתָּנוּ לָמוֹת בַּמִּדְבָּר מִה־זֹּאת עֲשִׂיתָ לָנוּ לְהוֹצִיאָנוּ מִמִּצְרַיִם: יב הַלֹּא־זֶה הַדְּבָר אֲשֶׁר דִּבַּרְנוּ אֵלֶיךָ בְּמִצְרַיִם לֵאמֹר חַדַל מִמֶּנּוּ וְנַעֲבֹדָה אֶת־מִצְרַיִם כִּי טוֹב לָנוּ עֲבֹד אֶת־מִצְרַיִם מִמֶּתְנוּ בַּמִּדְבָּר: יג וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה אֶל־הָעַם אַל־תִּירָאוּ הַתִּיצְבוּ וַרְאוּ אֶת־יְשׁוּעַת יי אֲשֶׁר־יַעֲשֶׂה לָכֶם הַיּוֹם כִּי אֲשֶׁר רִאִיתֶם אֶת־מִצְרַיִם הַיּוֹם לֹא תִסְפוּ לְרִאתֶם עוֹד עַד־עוֹלָם: יד יי יִלְחַם לָכֶם וְאַתֶּם תַּחֲרִשׁוּ: טו וַיֹּאמֶר יי אֶל־מֹשֶׁה מִה־תִּצְעַק אֵלַי דַּבֵּר אֶל־בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל וַיִּסְעוּ: טז וְאַתָּה הָרַם אֶת־מִטְּךָ וְנִטָּה אֶת־יָדְךָ עַל־הַיָּם וּבִקְעָהוּ וַיָּבֵאוּ בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל בַּתּוֹךְ הַיָּם בַּיַּבֶּשֶׁה: יז וְאֲנִי הִנְנִי מַחְזֵק אֶת־לֵב מִצְרַיִם וַיָּבֵאוּ אַחֲרֵיהֶם וְאִכְבְּדָהּ בַּפְּרַעֲהַ וּבְכָל־חִילוֹ בָּרַכְבוֹ וּבַפְּרָשָׁיו: יח וַיִּדְעוּ מִצְרַיִם כִּי־אֲנִי יי בַּהֲכַבְדִּי בַּפְּרַעֲהַ בָּרַכְבוֹ וּבַפְּרָשָׁיו: יט וַיִּסַּע מֶלֶךְ הָאֱלֹהִים הַהַלֵּךְ לִפְנֵי מַחֲנֵה יִשְׂרָאֵל וַיִּלְךְ מֵאַחֲרֵיהֶם וַיִּסַּע עַמּוּד הָעָנָן מִפְּנֵיהֶם וַיַּעֲמֵד מֵאַחֲרֵיהֶם: כ וַיָּבֵא בֵּין | מַחֲנֵה מִצְרַיִם וּבֵין מַחֲנֵה יִשְׂרָאֵל וַיְהִי הָעָנָן וְהַחֹשֶׁךְ וַיֹּאֶר אֶת־הַלַּיְלָה וְלֹא־קָרַב זֶה אֶל־זֶה כָּל־הַלַּיְלָה: כא וַיִּט מֹשֶׁה אֶת־יָדוֹ עֲלֵיהֶם וַיּוֹלֶךְ יי | אֶת־הַיָּם בְּרוּחַ קָדִים עִזָּה כָּל־הַלַּיְלָה וַיִּשַׁם אֶת־הַיָּם לַחֲרָבָה וַיִּבְקְעוּ הַיָּם: כב וַיָּבֵאוּ בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל בַּתּוֹךְ הַיָּם

בִּיבְשָׁה וְהַמַּיִם לָהֶם חוֹמָה מִיַּמִּינָם וּמִשְׂמָאלָם: כג וַיִּרְדְּפוּ מִצְרַיִם וַיָּבֵאוּ אַחֲרֵיהֶם
 כד כּוֹס פְּרֹעָה רַכְבּוֹ וּפְרָשָׁיו אֶל־תּוֹךְ הַיָּם: כד וַיְהִי בְּאֲשַׁמְרַת הַבֶּקָר וַיִּשְׁקֹף יְיָ אֶל־
 מחנה מִצְרַיִם בְּעָמוּד אֵשׁ וְעָנָן וַיִּהְיֶה אֶת מַחֲנֵה מִצְרַיִם: כה וַיִּסַּר אֶת אַפְּן מִרְכַּבְתּוֹ
 וַיִּנְהַגְהוּ בַכַּבֶּדֶת וַיֹּאמֶר מִצְרַיִם אֲנוֹסָה מִפְּנֵי יִשְׂרָאֵל כִּי יְיָ נִלְחַם לָהֶם בַּמִּצְרַיִם: כ
 כו וַיֹּאמֶר יְיָ אֶל־מֹשֶׁה נָטָה אֶת־יָדְךָ עַל־הַיָּם וַיִּשְׁבוּ הַמַּיִם עַל־מִצְרַיִם עַל־רַכְבּוֹ וְעַל־
 פְּרָשָׁיו: כז וַיִּטּ מֹשֶׁה אֶת־יָדוֹ עַל־הַיָּם וַיִּשָּׁב הַיָּם לַפְּנוֹת בְּקֹל לְאִיתָנוּ וּמִצְרַיִם נָסִים
 לַקְּרֹאתוֹ וַיִּנְעַר יְיָ אֶת־מִצְרַיִם בְּתוֹךְ הַיָּם: כח וַיִּשְׁבוּ הַמַּיִם וַיִּכְסּוּ אֶת־הַרְכָּב וְאֶת־
 הַפְּרָשִׁים לְכָל חֵיל פְּרֹעָה הַבָּאִים אַחֲרֵיהֶם בַּיּוֹם לֹא־נִשְׂאָר בָּהֶם עַד־אֶחָד: כט וּבְנֵי
 יִשְׂרָאֵל הִלְכוּ בִּיבְשָׁה בְּתוֹךְ הַיָּם וְהַמַּיִם לָהֶם חוֹמָה מִיַּמִּינָם וּמִשְׂמָאלָם: ס וַיֹּשַׁע יְיָ
 בַּיּוֹם הַהוּא אֶת־יִשְׂרָאֵל מִיַּד מִצְרַיִם וַיֵּרָא יִשְׂרָאֵל אֶת־מִצְרַיִם מֵת עַל־שַׁפַּת הַיָּם:
 סא וַיֵּרָא יִשְׂרָאֵל אֶת־הַיָּד הַגְּדֹלָה אֲשֶׁר עָשָׂה יְיָ בַּמִּצְרַיִם וַיֵּיֶרְאוּ הָעָם אֶת־יְיָ וַיֹּאמְנוּ
 בֵּי יְיָ וּבַמֹּשֶׁה עַבְדּוֹ: ס

סו א אֲזַ יִשִׁיר־מֹשֶׁה וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל אֶת־הַשִּׁירָה הַזֹּאת לַיְיָ וַיֹּאמְרוּ לֵאמֹר אֲשִׁירָה לַיְיָ
 כִּי־נָגְאָה גָּאָה סוֹס וְרַכְבּוֹ רָמָה בַּיָּם: סג עָזִי וְזַמְרַת יְהוָה וַיְהִי־לִי לִישׁוּעָה זֶה אֵלִי וְאֲנֹהוּ
 אֱלֹהֵי אָבִי וְאַרְמְמֶנְהוּ: סד יְיָ אִישׁ מִלְחָמָה יְיָ שְׁמוֹ: סה מִרְכַּבָּת פְּרֹעָה וַחִילוֹ יֵרָה בַּיָּם
 וּמִבַּחַר שְׁלֹשׁוֹ טַבְּעוּ בַיַּם־סוּף: סו תִּהְיֶה מֵת יְכַסִּימוּ יַרְדּוֹ בַּמַּצּוֹלֹת כְּמוֹ־אֲבָן: סז יִמִּינְךָ יְיָ
 נֹאדְרֵי בִפְּחַ יִמִּינְךָ יְיָ תִרְעַץ אוֹיֵב: סח וּבִרְבַּ גְּאוֹנְךָ תִּהְרַס קַמִּיךָ תִּשְׁלַח חַרְנֶךָ יֹאכְלֶמוּ
 כְּקֶשֶׁת: סט וּבְרוּחַ אֲפִיךָ נִעְרְמוּ מַיִם נִצְבּוּ כְמוֹ־נֶד נְזֻלִים קִפְאוּ תִהְיֶה בְּלִבֵּי־יָם: סא אָמַר
 אוֹיֵב אַרְדֶּךָ אֲשִׁיג אַחֲלֶק שָׁלַל תִּמְלֹאֲמוּ נַפְשֵׁי אַרְיֵק חַרְבֵי תוֹרִישְׁמוּ יָדֶי: סב נִשְׁפַּתַּ
 בְּרוּחְךָ כִּסְמוּ יָם צָלְלוּ כַּעֲפֹרֶת בָּמַיִם אֲדִירִים: סג מִי־כַמְכָה בְּאֵלֶם יְיָ מִי כַמְכָה
 נֹאדְרַךְ בַּקֶּדֶשׁ נוֹרָא תִהְלֵת עָשָׂה פִּלָּא: סד נְטִית יִמִּינְךָ תִּבְלַעְמוּ אֶרֶץ: סה נְחִית בַּחֲסַדְךָ
 עַם־זוֹ גָּאֵלְתָּ נְהַלְתָּ בְּעֵזְךָ אֶל־נְוָה קִדְשֶׁךָ: סו שְׁמַעוּ עַמִּים יִרְגְּזוּן חֵיל אַחֲזוּ יִשְׁבִי
 פְּלִשְׁתִּ: סז אֲזוּ נִבְהִלוּ אֱלוֹפֵי אֲדוֹם אֵילֵי מוֹאָב יֹאחֲזוּמוּ רַעַד נִמְגּוּ כָּל יִשְׁבֵי כְּנַעַן:
 סח תִּפְּל עֲלֵיהֶם אִימָתָה וּפָחַד בְּגֹדֶל זְרוּעֶךָ יִדְמוּ כְּאֲבָן עַד־יַעֲבֵר עִמָּךָ יְיָ עַד־יַעֲבֵר
 עַם־זוֹ קִנִּית: סט תִּבְאָמוּ וְתִטְעֲמוּ בְּהַר נַחֲלַתְךָ מְכוֹן לְשִׁבְתֶּךָ פְּעֻלַּת יְיָ מִקְדָּשׁ אֲדוּנִי
 כּוֹנֵנוּ יָדֶיךָ: עא יְיָ | יִמְלֹךְ לְעֹלָם וָעֶד: עב כִּי בָא סוֹס פְּרֹעָה בְּרַכְבּוֹ וּבַפְּרָשָׁיו בַּיָּם
 וַיִּשָּׁב יְיָ עֲלֵהֶם אֶת־מֵי הַיָּם וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל הִלְכוּ בִּיבְשָׁה בְּתוֹךְ הַיָּם: עג וַתִּקַּח מַרְיָם
 הַנְּבִיאָה אַחֹת אֶהֱרֹן אֶת־הַתָּף בַּיָּדָה וַתִּצְאֵן כָּל־הַנְּשִׁים אַחֲרֶיהָ בַּתַּפִּים וּבַמַּחֲלוֹת:
 עד וַתַּעַן לָהֶם מַרְיָם שִׁירוֹ לַיְיָ כִּי־נָגְאָה גָּאָה סוֹס וְרַכְבּוֹ רָמָה בַּיָּם: עה וַיִּסַּע מֹשֶׁה
 אֶת־יִשְׂרָאֵל מִיַּם־סוּף וַיִּצְאֵן אֶל־מִדְבַר־שׁוּר וַיִּלְכוּ שְׁלֹשַׁת־יָמִים בַּמִּדְבָּר וּלֹא־מָצְאוּ

מִים: כג וַיִּבְאוּ מַרְתָּה וְלֹא יָכְלוּ לְשִׁתֵּת מִיִּם מִמָּרָה כִּי מָרִים הֵם עַל-כֵּן קָרָא-שְׁמָהּ מָרָה: כד וַיִּלְנוּ הָעָם עַל-מֹשֶׁה לֵאמֹר מִה-נִשְׁתָּה: כה וַיִּצְעַק אֶל-יְיָ וַיֹּרְהוּ יְיָ עֵץ וַיִּשְׁלַךְ אֶל-הַמַּיִם וַיִּמְתְּקוּ הַמַּיִם שֵׁם שֵׁם לוֹ חֶק וּמִשְׁפָּט וְשֵׁם נִסָּהוּ: כו וַיֹּאמֶר אֶם-שָׁמוּעַ תִּשְׁמָע לְקוֹל | יי אֱלֹהֶיךָ וְהִיָּשֵׁר בְּעֵינָיו תַּעֲשֶׂה וְהֶאֱזַנְתָּ לְמִצְוֹתָיו וּשְׁמַרְתָּ כָּל-חֻקָּיו כָּל-הַמְּחֻלָּה אֲשֶׁר-שָׁמַתִּי בַּמִּצְרִים לֹא-אֲשִׁים עֲלֶיךָ כִּי אֲנִי יי רַפְּאֵד: ׀

יז יי וַיֹּאמֶר יי אֶל-מֹשֶׁה כָּתֹב זֵאת זְכוֹן בְּסֵפֶר וְשִׁים בְּאָזְנִי יְהוֹשֻׁעַ כִּי-מָחָה אֶמְחֶה אֶת-זְכוֹר עַמְלֶק מִתַּחַת הַשָּׁמַיִם: טו וַיִּבֶן מֹשֶׁה מִזְבֵּחַ וַיִּקְרָא שְׁמוֹ יי | נָסִי: טז וַיֹּאמֶר כִּי-יָד עַל-כֵּס יְהוָה מִלְחָמָה לִּי בַעֲמַלְק מְדַר דָּר: פפ פפ

פרשת יתרו

יח « וַיִּשְׁמַע יִתְרוֹ כֹּהֵן מִדִּין חֹתֵן מֹשֶׁה אֵת כָּל-אֲשֶׁר עָשָׂה אֱלֹהִים לְמֹשֶׁה וּלְיִשְׂרָאֵל עַמּוֹ כִּי-הוֹצִיא יי אֶת-יִשְׂרָאֵל מִמִּצְרַיִם: כ וַיִּקַּח יִתְרוֹ חֹתֵן מֹשֶׁה אֶת-צִפּוֹרָה אִשְׁתּוֹ מֹשֶׁה אַחַר שְׁלוּחִיהָ: ג וְאֵת שְׁנֵי בָנָיָהּ אֲשֶׁר שָׁם הָאֵחָד גֶּרְשֹׁם כִּי אָמַר גֵּר הֵייתִי בְּאֶרֶץ נֹכְרִיהָ:

יט « בַּחֲדָשׁ הַשְּׁלִישִׁי לֵצֵאת בְּנֵי-יִשְׂרָאֵל מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם בַּיּוֹם הַזֶּה בָּאוּ מִדְּבַר סִינַי: כ וַיִּסְעוּ מִרְפִּידִים וַיִּבְאוּ מִדְּבַר סִינַי וַיַּחֲנוּ בַּמִּדְבָּר וַיַּחֲשֹׁשׁ יִשְׂרָאֵל נֶגֶד הַהָר: ג וּמֹשֶׁה עָלָה אֶל-הָאֱלֹהִים וַיִּקְרָא אֵלָיו יי מִן-הַהָר לֵאמֹר כֹּה תֹאמַר לְבֵית יַעֲקֹב וְתֹנִיד לְבָנֵי יִשְׂרָאֵל: ד אַתֶּם רְאִיתֶם אֲשֶׁר עָשִׂיתִי לְמִצְרַיִם וְאֲשָׂא אֶתְכֶם עַל-כַּנְּפֵי נְשָׁרִים וְאָבֹא אֶתְכֶם אֵלַי: ה וְעַתָּה אֶם-שָׁמוּעַ תִּשְׁמָעוּ בְּקוֹלִי וּשְׁמַרְתֶּם אֶת-בְּרִיתִי וְהִיִּיתֶם לִי סֻגְלָה מִכָּל-הָעַמִּים כִּי-לִי כָּל-הָאֶרֶץ: ו וְאַתֶּם תִּהְיוּ-לִי מִמְּלַכַת כְּהַנִּים וְגוֹי קָדוֹשׁ אֵלֶּה הַדְּבָרִים אֲשֶׁר תִּדְבַּר אֶל-בְּנֵי יִשְׂרָאֵל: ז וַיָּבֹא מֹשֶׁה וַיִּקְרָא לְזֻקְנֵי הָעָם וַיִּשֶׁם לְפָנֵיהֶם אֵת כָּל-הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה אֲשֶׁר צִוָּהוּ יי: ח וַיַּעֲנוּ כָּל-הָעָם יַחְדָּו וַיֹּאמְרוּ כָּל אֲשֶׁר-דִּבְּרָה יי נַעֲשֶׂה וְנִשְׁבַּע מֹשֶׁה אֶת-דְּבַרֵי הָעָם אֶל-יְיָ: ט וַיֹּאמֶר יי אֶל-מֹשֶׁה הֲנֵה אֲנֹכִי בָּא אֵלֶיךָ בְּעֵב הָעֵנָן בַּעֲבוּר יִשְׁמַע הָעָם בְּדַבְּרֵי עַמְדָּה וְגַם-בְּדָבָר יֶאֱמִינוּ לְעוֹלָם וַיַּגִּד מֹשֶׁה אֶת-דְּבַרֵי הָעָם אֶל-יְיָ: י וַיֹּאמֶר יי אֶל-מֹשֶׁה לֵךְ אֶל-הָעָם וְקַדְשָׁתֶם הַיּוֹם וּמַחֲרָ וּכְבָּסוּ שְׂמֹלְתֶם: יא וְהָיוּ נֹכְבִּים לַיּוֹם הַשְּׁלִישִׁי כִּי | בַּיּוֹם הַשְּׁלִישִׁי יָרַד יי לַעֲיִנֵי כָּל-הָעָם עַל-הָרַ סִינַי: יב וְהִגְבַּלְתָּ אֶת-הָעָם סָבִיב לֵאמֹר הִשְׁמְרוּ לְכֶם עֲלוֹת בְּהָר וּבְגִיעַ בְּקִצְחוֹ כָּל-הַנֹּגֵעַ בְּהָר מוֹת יוּמָת: יג לֹא-תִגַּע בּוֹ יָד כִּי-יִסְקוּל יִסְקָל אוֹ-יִירָה יִירָה אֶם-בָּהֶמָּה אֶם-אִישׁ לֹא יַחִיָּה בְּמִשְׁךְ הַיָּבֵל הֵמָּה יַעֲלוּ בְּהָר: יד וַיִּרַד מֹשֶׁה מִן-הָהָר

אֶל־הָעַם וּיקְדַשׁ אֶת־הָעַם וַיִּכַּסּוּ שְׂמֹלֹתָם: ^{טו} וַיֹּאמֶר אֶל־הָעַם הִיוּ נִכְנָיִם לְשִׁלְשֶׁת
 יָמִים אֶל־תִּגְשׁוּ אֶל־אֱשֵׁה: ^{טז} וַיְהִי בַיּוֹם הַשְּׁלִישִׁי בַּהֵיטֵב הַבֶּקֶר וַיְהִי קֹלֵת וּבְרָקִים וְעָנָן
 כָּבֵד עַל־הָהָר וְקוֹל שֹׁפָר חֲזַק מְאֹד וַיִּיחַרד כָּל־הָעַם אֲשֶׁר בַּמַּחֲנֶה: ^{יז} וַיּוֹצֵא מֹשֶׁה
 אֶת־הָעַם לִקְרֹאת הָאֱלֹהִים מִזֶּה־הַמַּחֲנֶה וַיִּתְיַצְבוּ בַּתַּחֲתִית הָהָר: ^{יח} וַיְהִי סִינֵי עֹשֵׁן
 כֶּלֹּא מִפְּנֵי אֲשֶׁר יָרַד עָלָיו יי בָּאֵשׁ וַיַּעַל עֲשָׂנוּ כַעֲשֵׁן הַכֶּבֶשֶׂן וַיִּיחַרד כָּל־הָהָר מְאֹד:
^{יט} וַיְהִי קוֹל הַשֹּׁפָר הוֹלֵךְ וְחֲזַק מְאֹד מִשֶׁה יִדְבֵר וְהָאֱלֹהִים יַעֲנֶנּוּ בְקוֹל: ^כ וַיִּרַד יי
 עַל־הָר סִינֵי אֶל־רֹאשׁ הָהָר וַיִּקְרָא יי לְמֹשֶׁה אֶל־רֹאשׁ הָהָר וַיַּעַל מֹשֶׁה: ^{כא} וַיֹּאמֶר
 יי אֶל־מֹשֶׁה רַד הַעֵד בְּעַם פְּוִי־הֶרְסוּ אֶל־יִי לְרֹאוֹת וּנְפֹל מִמֶּנּוּ רַב: ^{כב} וְגַם הַכֹּהֲנִים
 הַנֹּגְשִׁים אֶל־יִי יִתְקַדְּשׁוּ פְוִי־יִפְרִץ בָּהֶם יי: ^{כג} וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה אֶל־יִי לֹא־יִוָּכַל הָעַם לַעֲלֹת
 אֶל־הָר סִינֵי כִּי־אֲתָה הַעֲדַתָּה בְּנֹו לְאֹמֶר הַגְּבֹל אֶת־הָהָר וְקִדְּשָׁתוּ: ^{כד} וַיֹּאמֶר אֱלֹו יי
 לְדָוֵד וְעָלִית אִתָּה וְאַהֲרֹן עִמָּךְ וְהַכֹּהֲנִים וְהָעַם אֶל־יִי־הֶרְסוּ לַעֲלֹת אֶל־יִי פְוִי־יִפְרִץ־
 בָּם: ^{כה} וַיִּרַד מֹשֶׁה אֶל־הָעַם וַיֹּאמֶר אֲלֵהֶם: ^{כו} יִי וַיְדַבֵּר אֲלֵהֶם אֵת כָּל־הַדְּבָרִים
 הָאֵלֶּה לְאֹמֶר: ^{כז} אֲנִכִי יי אֱלֹהֶיךָ אֲשֶׁר הוֹצֵאתִיךָ מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם מִבֵּית עַבְדִּים לֹא
 יְהִי לְךָ אֱלֹהִים אֲחֵרִים עַל־פְּנֵי לֹא תַעֲשֶׂה־לְךָ פֶסֶל | וְכִלְתִּמוּנָה אֲשֶׁר בַּשָּׁמַיִם |
 מִמֶּעַל וְאֲשֶׁר בָּאֶרֶץ מִתַּחַת וְאֲשֶׁר בַּיָּמִים | מִתַּחַת לְאֶרֶץ לֹא־תִשְׁתַּחֲוֶה לָהֶם וְלֹא
 תַעֲבֹד־ם כִּי אֲנִכִי יי אֱלֹהֶיךָ אֵל קָנָא פֶקֶד עוֹן אֲבֹת עַל־בָּנִים עַל־שְׁלִשִׁים וְעַל־רִבְעִים
 לְשָׁנָא וְעֵשֶׂה חֶסֶד לְאֵלִפִּים לְאֵהָבִי וּלְשִׁמְרֵי מִצְוֹתֵי: ^{כח} לֹא תִשָּׂא אֶת־שֵׁם־יִי
 אֱלֹהֶיךָ לְשׂוֹא כִי לֹא יִנְקָה יי אֵת אֲשֶׁר־יִשָּׂא אֶת־שְׁמוֹ לְשׂוֹא: ^{כט} זְכוֹר אֶת־יוֹם
 הַשַּׁבָּת לְקַדְּשׁוֹ שֵׁשֶׁת יָמִים תַּעֲבֹד וְעֵשִׂית כָּל־מְלֹאכְתֶּךָ וַיּוֹם הַשְּׁבִיעִי שַׁבָּת | לִי
 אֱלֹהֶיךָ לֹא תַעֲשֶׂה כָל־מְלֹאכָה אִתָּה וּבִנְךָ וּבִתֶּךָ עַבְדְּךָ וְאִמְתֶּךָ וּבְהֵמָתֶךָ וּגְרִיד
 אֲשֶׁר בְּשַׁעֲרֶיךָ כִּי שֵׁשֶׁת־יָמִים עָשִׂה יי אֶת־הַשָּׁמַיִם וְאֶת־הָאָרֶץ אֶת־הַיָּם וְאֶת־כָּל־
 אֲשֶׁר־בָּם וַיִּנַּח בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי עַל־כֵּן בְּרַךְ יי אֶת־יוֹם הַשַּׁבָּת וַיְקַדְּשֵׁהוּ: ^ל כִּבְד
 אֶת־אָבִיךָ וְאֶת־אִמְךָ לְמַעַן יֵאָרְכוּן יְמֵיךָ עַל הָאָדָמָה אֲשֶׁר־יִי אֱלֹהֶיךָ נָתַן לְךָ: ^{לא} לֹא
 תִרְצַח: ^{לב} לֹא תִנָּאֵף: ^{לג} לֹא תִגְנוֹב: ^{לד} לֹא־תַעֲנֶה בְרַעְךָ עַד שִׁקֶּר: ^{לה} לֹא תַחְמֹד
 בֵּית רַעְךָ ^{לו} לֹא־תַחְמֹד אֶשֶׁת רַעְךָ וְעַבְדּוֹ וְאִמְתּוֹ וְשׁוֹרוֹ וְחִמְרוֹ וְכֹל אֲשֶׁר לְרַעְךָ: ^{לז}
^{לח} וְכֹל־הָעַם רֹאִים אֶת־הַקּוֹלֹת וְאֶת־הַלְפִידִם וְאֵת קוֹל הַשֹּׁפָר וְאֶת־הָהָר עֹשֵׁן וַיֵּרָא
 הָעַם וַיִּנְעוּ וַיַּעֲמְדוּ מֵרָחֹק: ^{לט} וַיֹּאמְרוּ אֶל־מֹשֶׁה דַּבֵּר־אִתָּה עִמָּנוּ וְנִשְׁמָעָה וְאֶל־יִדְבֹר
 עִמָּנוּ אֲלֵהִים פְּוִי־נְמוֹת: ^מ וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה אֶל־הָעַם אֶל־תִּירְאוּ כִי לְבַעֲבוֹר נְסוֹת אֶתְכֶם
 בָּא הָאֱלֹהִים וּבַעֲבוֹר תִּהְיֶה יְרֹאתוֹ עַל־פְּנֵיכֶם לְבַלְתִּי תַחֲטְאוּ: ^{מא} וַיַּעֲמֵד הָעַם מֵרָחֹק
 וּמֹשֶׁה נִגַּשׁ אֶל־הָעַרְפֶּל אֲשֶׁר־שָׁם הָאֱלֹהִים: ^{מב} וַיֹּאמֶר יי אֶל־מֹשֶׁה כֹּה תֹאמֶר
 אֶל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אֲתֶם רֹאִיתֶם כִּי מִזֶּה־הַשָּׁמַיִם דַּבַּרְתִּי עִמָּכֶם: ^{מג} לֹא תַעֲשׂוּן אִתִּי אֱלֹהֵי

כֶּסֶף וְאֱלֹהֵי זָהָב לֹא תַעֲשׂוּ לָכֵם: כ א מִזְבַּח אֲדָמָה תַעֲשֶׂה-לִי וּזְבַחַת עָלָיו אֶת-עֹלֹתֶיךָ וְאֶת-שְׁלֵמֶיךָ אֶת-צֹאנְךָ וְאֶת-בְּקָרְךָ בְּכָל-הַמָּקוֹם אֲשֶׁר אֶזְכִּיר אֶת-שְׁמִי אָבוֹא אֵלֶיךָ וּבִרְכָתֶיךָ: כ ב וְאִם-מִזְבַּח אֲבָנִים תַעֲשֶׂה-לִי לֹא-תִבְנֶה אֶתְהֶן גְּזִית כִּי חִרְבָּךְ הִנֵּפֶת עָלַי וּתְחַלְלֶנּוּ: כ ג וְלֹא-תַעֲלֶה בַמַּעֲלֹת עַל-מִזְבְּחִי אֲשֶׁר לֹא-תִגְלַה עֲרוֹתְךָ עָלָיו: כ ד

פרשת משפטים

כ א וְאֵלֹהֵי הַמִּשְׁפָּטִים אֲשֶׁר תִּשִׂים לִפְנֵיהֶם: ב כִּי תִקְנֶה עֶבֶד עִבְרִי שֵׁשׁ שָׁנִים יַעֲבֹד וּבְשִׁבְעַת יָצָא לְחֻפְשֵׁי חָנָם: ג אִם-בְּגֹפוֹ יָבֵא בְגֹפוֹ יָצָא אִם-בְּעַל אִשָּׁה הוּא וַיֵּצֵאָה אִשְׁתּוֹ עִמּוֹ: ד אִם-אֲדָנָיו יִתְּנוּ-לוֹ אִשָּׁה וַיִּלְדֶּה-לוֹ בָנִים אִוּ בָנוֹת הָאִשָּׁה וַיִּלְדֶּיהָ תִהְיֶה לְאֲדֹנֶיהָ וְהוּא יָצָא בְגֹפוֹ: ה וְאִם-אָמַר יֹאמֵר הָעֶבֶד אֶהְבֵּתִי אֶת-אֲדֹנָי אֶת-אִשְׁתִּי וְאֶת-בְּנֵי לֹא אֵצֵא חֻפְשִׁי: ו וְהִגִּישׁוּ אֲדָנָיו אֶל-הָאֱלֹהִים וְהִגִּישׁוּ אֶל-הַדֹּלֵת אִו אֶל-הַמְּזוּזָה וְרִצַּע אֲדָנָיו אֶת-אֲזָנוֹ בַּמַּרְצֵעַ וְעָבְדוּ לְעַלְמִם: ז

כ א וְאֶל-מֹשֶׁה אָמַר עֲלֶה אֵלַי אֶתְּהָ וְאֶהְרֶן נָדָב וְאֶבִּיהוּא וּשְׁבַעִים מִזְקְנֵי יִשְׂרָאֵל וְהִשְׁתַּחֲוִיתֶם מִרְחֹק: ב וְנִגַּשׁ מֹשֶׁה לְבַדּוֹ אֵלַי וְהֵם לֹא יִגָּשׁוּ וְהָעָם לֹא יַעֲלוּ עִמּוֹ: ג וַיָּבֵא מֹשֶׁה וּסְפָר לְעַם אֶת כָּל-דְּבָרֵי יְיָ וְאֶת כָּל-הַמִּשְׁפָּטִים וַיַּעַן כָּל-הָעָם קוֹל אֶחָד וַיֹּאמְרוּ כָּל-הַדְּבָרִים אֲשֶׁר-דִּבֶּר יְיָ נַעֲשֶׂה: ד וַיִּכְתַּב מֹשֶׁה אֶת כָּל-דְּבָרֵי יְיָ וַיִּשְׁכַּם בַּבֶּקֶר וַיְבִין מִזְבַּח תַּחַת הָהָר וּשְׁתֵּים עָשָׂר מִצְבֵּה לְשָׁנִים עֶשֶׂר שְׁבַטֵי יִשְׂרָאֵל: ה וַיִּשְׁלַח אֶת-נֹעְרֵי בְנֵי יִשְׂרָאֵל וַיַּעֲלוּ עֹלֹת וַיִּזְבְּחוּ זְבָחִים שְׁלָמִים לַיְיָ פָּרִים: ו וַיִּקַּח מֹשֶׁה חֲצֵי הַדָּם וַיִּשְׂם בְּאֵגְנֹת חֲצֵי הַדָּם זָרַק עַל-הַמִּזְבֵּחַ: ז וַיִּקַּח סֶפֶר הַבְּרִית וַיִּקְרָא בְּאָזְנֵי הָעָם וַיֹּאמְרוּ כָּל אֲשֶׁר-דִּבֶּר יְיָ נַעֲשֶׂה וְנִשְׁמַע: ח וַיִּקַּח מֹשֶׁה אֶת-הַדָּם וַיִּזְרַק עַל-הָעָם וַיֹּאמֶר הִנֵּה דַם-הַבְּרִית אֲשֶׁר כָּרַת יְיָ עִמָּכֶם עַל כָּל-הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה: ט וַיַּעַל מֹשֶׁה וְאֶהְרֶן נָדָב וְאֶבִּיהוּא וּשְׁבַעִים מִזְקְנֵי יִשְׂרָאֵל: י וַיִּרְאוּ אֶת אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל וּתְחַת רַגְלָיו כַּמַּעֲשָׂה לְבִנְת הַסְּפִיר וְכַעֲצֵם הַשָּׁמַיִם לְטֶהֱרָ: י א וְאֶל-אַצִּילִי בְנֵי יִשְׂרָאֵל לֹא שָׁלַח יָדוֹ וַיַּחְזוּ אֶת-הָאֱלֹהִים וַיֹּאכְלוּ וַיִּשְׁתּוּ: י ב וַיֹּאמֶר יְיָ אֶל-מֹשֶׁה עֲלֶה אֵלַי הִרְהָר וְהִי-שָׁם וְאֶתְנֶה לְךָ אֶת-לַחַת הָאָבֶן וְהַתּוֹרָה וְהַמִּצְוָה אֲשֶׁר כָּתַבְתִּי לְהוֹרֹתָם: י ג וַיִּקַּם מֹשֶׁה וַיְהוּשַׁע מִשְׁרָתוֹ וַיַּעַל מֹשֶׁה אֶל-הָר הָאֱלֹהִים: י ד וְאֶל-הַזְּקֵנִים אָמַר שְׁבוּ-לָנוּ בַּזָּה עַד אֲשֶׁר-נִשְׁוֵב אֵלֵיכֶם וְהִנֵּה אֶהְרֶן וְחוּר עִמָּכֶם מִיִּבְעַל דְּבָרִים יִגָּשׁ אֲלֵהֶם: ט וַיַּעַל מֹשֶׁה אֶל-הָהָר וַיְכַסּ הַעֲנַן אֶת-הָהָר: ט ו וַיִּשְׁכַּן כְּבוֹד-יְיָ עַל-הָר סִינַי וַיְכַסְּהוּ הַעֲנַן שֵׁשֶׁת יָמִים וַיִּקְרָא אֶל-מֹשֶׁה בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי מִתּוֹךְ הַעֲנַן: ט ז וּמְרָאָה

כבוד יי פֶּאֶשׁ אַכְלֵת בְּרֹאשׁ הָהָר לְעֵינֵי בְנֵי יִשְׂרָאֵל: י"ה וַיֵּבֵא מֹשֶׁה בְּתוֹךְ הָעָנָן וַיַּעַל אֶל-הָהָר וַיְהִי מֹשֶׁה בְּהָר אַרְבָּעִים יוֹם וְאַרְבָּעִים לַיְלָה: פ פ פ

פרשת תרומה

כ"א וַיְדַבֵּר יי אֶל-מֹשֶׁה לֵאמֹר: ב דַּבֵּר אֶל-בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וַיִּקְחוּ-לִי תְרוּמָה מֵאֵת כָּל-אִישׁ אֲשֶׁר יִדְבְּנוּ לְבָבוֹ תִקְחוּ אֶת-תְּרוּמָתִי: ג וְזֹאת הַתְּרוּמָה אֲשֶׁר תִּקְחוּ מֵאֲתָם זֶהב וְכֶסֶף וְנַחֲשֶׁת:

כ"ב כָּל-עֲמוּלֵי הַחֲצֵר סְבִיב מְחַשְׁקִים כֶּסֶף וְוִיהֶם כֶּסֶף וְאֲדָנֵיהֶם נַחֲשֶׁת: י"ה אַרְבֵּי הַחֲצֵר מֵאָה בְּאֵמָה וְרֹחַב | חֲמִשִּׁים בְּחֲמִשִּׁים וְקָמָה חֲמֵשׁ אַמּוֹת שֵׁשׁ מִשׁוֹר וְאֲדָנֵיהֶם נַחֲשֶׁת: י"ט לְכֹל כְּלֵי הַמִּשְׁכָּן בְּכֹל עֲבֹדָתוֹ וְכֹל-יִתְדָתוֹ וְכֹל-יִתְדֵת הַחֲצֵר נַחֲשֶׁת: ס ס ס

פרשת תצוה

כ"ג וְאֵתָה תִצְוֶה | אֶת-בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וַיִּקְחוּ אֵלֶיךָ שֶׁמֶן זַיִת זָךְ כְּתִית לַמָּאֹר לְהַעֲלֹת נֵר תָּמִיד: כ"א בְּאֵהָל מוֹעֵד מְחוּץ לַפְּרָכֶת אֲשֶׁר עַל-הַעֲדֹת יַעֲרֹךְ אֹתוֹ אֶהְרֹן וּבְנָיו מֵעֵרֵב עַד-בֶּקֶר לַפְּנֵי יי חֶקֶת עוֹלָם לְדֹרֹתָם מֵאֵת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל: ס כ"א וְאֵתָה הִקְרַב אֵלֶיךָ אֶת-אֶהְרֹן אַחִיךָ וְאֶת-בְּנָיו אֹתוֹ מִתּוֹךְ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לְכַהֲנוֹ-לִי אֶהְרֹן נָדָב וָאִבִּיהוּא אֶלְעָזָר וְאִיתָמָר בְּנֵי אֶהְרֹן:

כ"ב וּבַהֲעֲלֹת אֶהְרֹן אֶת-הַנֵּרֹת בֵּין הָעֲרָבִים יִקְטִירֶנָּה קִטְרֵת תָּמִיד לַפְּנֵי יי לְדֹרֹתֵיכֶם: ט לֹא-תַעֲלוּ עָלָיו קִטְרֵת זָרָה וְעֹלָה וּמִנְחָה וְנֹסֵף לֹא תִסְכוּ עָלָיו: י וְכִפֵּר אֶהְרֹן עַל-קִרְנֹתָיו אַחַת בְּשָׁנָה מִדָּם חֲטָאת הַכֹּפְרִים אַחַת בְּשָׁנָה יִכַּפֵּר עָלָיו לְדֹרֹתֵיכֶם קֹדֶשׁ-קֹדְשִׁים הוּא לִי: פ פ פ

פרשת כי תשא

כ"ד וַיְדַבֵּר יי אֶל-מֹשֶׁה לֵאמֹר: י"ב כִּי תִשָּׂא אֶת-רֹאשׁ בְּנֵי-יִשְׂרָאֵל לַפְּקֻדֵיהֶם וְנָתַנוּ אִישׁ כְּפָר נַפְשׁוֹ לִי בַּפְּקֹד אַתֶּם וְלֹא-יְהִיָּה בְּהֶם נֶגֶף בַּפְּקֹד אַתֶּם: י"ג זֶה | יִתְּנוּ כָּל-הָעֵבֶר עַל-הַפְּקֻדִים מַחְצִית הַשֶּׁקֶל בַּשֶּׁקֶל הַקֹּדֶשׁ עֶשְׂרִים גֵּרָה הַשֶּׁקֶל מַחְצִית הַשֶּׁקֶל תְּרוּמָה לִי: י"ד כָּל הָעֵבֶר עַל-הַפְּקֻדִים מִבְּנֵי עֶשְׂרִים שָׁנָה וּמַעְלָה יִתְּנוּ תְרוּמָת

י: ^{טו} הַעֲשִׂיר לֹא־יִרְבֶּה וְהַדֹּל לֹא יִמְעִיט מִמַּחְצִית הַשֶּׁקֶל לַתַּת אֶת־תְּרוּמַת יי לַכֹּפֶר עַל־נַפְשֹׁתֵיכֶם: ^{טז} וְלִקְחַתְּ אֶת־כֶּסֶף הַכֹּפְרִים מֵאֵת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְנָתַתְּ אֹתוֹ עַל־עֲבֹדַת אֱהֵל מוֹעֵד וְהָיָה לְבְנֵי יִשְׂרָאֵל לְזָכְרוֹן לִפְנֵי יי לַכֹּפֶר עַל־נַפְשֹׁתֵיכֶם:

יז ^{יז} וַיֹּאמֶר יי אֶל־מֹשֶׁה כְּתַב־לְךָ אֶת־הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה כִּי עַל־פִּי | הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה כָּרַתִּי אֶתְךָ בְּרִית וְאֶת־יִשְׂרָאֵל: ^{יח} וַיְהִי־שָׁם עִם־יי אַרְבָּעִים יוֹם וְאַרְבָּעִים לַיְלָה לֶחֶם לֹא אָכַל וּמַיִם לֹא שָׁתָה וַיִּכְתֹּב עַל־הַלְחָת אֶת דְּבָרֵי הַבְּרִית עֲשֶׂרַת הַדְּבָרִים: ^{יט} וַיְהִי בְּרִדַת מֹשֶׁה מֵהָר סִינַי וְשָׁנִי לַחַת הָעֵדוּת בֵּי־דַמְּשָׁה בְּרִדְתּוֹ מִן־הָהָר וּמֹשֶׁה לֹא־יָדַע כִּי קָרוּ עוֹר פָּנָיו בְּדַבְּרוֹ אִתּוֹ: ^כ וַיֵּרָא אֶהָרֹן וְכָל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אֶת־מֹשֶׁה וְהִגִּה קָרוֹן עוֹר פָּנָיו וַיִּירָאוּ מִגֹּשֶׁת אֱלֹוִי: ^{כא} וַיִּקְרָא אֲלֵהֶם מֹשֶׁה וַיִּשְׁבוּ אֵלָיו אֶהָרֹן וְכָל־הַנְּשָׂאִים בַּעֲדָה וַיְדַבֵּר מֹשֶׁה אֲלֵהֶם: ^{כב} וְאַחֲרֵי־כֵן נִגְשׂוּ כָל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וַיִּצְוּם אֶת כָּל־אִשֶׁר דִּבֶּר יי אֹתוֹ בְּהָר סִינַי: ^{כג} וַיְכַל מֹשֶׁה מִדַּבֵּר אִתָּם וַיִּתֵּן עַל־פָּנָיו מַסּוּהָ: ^{כד} וּבָבֹא מֹשֶׁה לִפְנֵי יי לְדַבֵּר אִתּוֹ יָסִיר אֶת־הַמַּסּוּהָ עַד־צֵאתוֹ וַיִּצָּא וַדַּבֵּר אֶל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אֶת אֲשֶׁר יִצְוָה: ^{כה} וַרְאוּ בְנֵי־יִשְׂרָאֵל אֶת־פְּנֵי מֹשֶׁה כִּי קָרוֹן עוֹר פָּנָיו מֹשֶׁה וְהִשִּׁיב מֹשֶׁה אֶת־הַמַּסּוּהָ עַל־פָּנָיו עַד־בֹּאוֹ לְדַבֵּר אִתּוֹ: ○ ○ ○

פרשת ויקהל

יח ^א וַיִּקְהַל מֹשֶׁה אֶת־כָּל־עֲדַת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וַיֹּאמֶר אֲלֵהֶם אֱלֹהֵי הַדְּבָרִים אֲשֶׁר־צִוָּה יי לַעֲשׂוֹת אִתְּם: ^ב שֵׁשֶׁת יָמִים תַּעֲשֶׂה מְלֶאכֶה וּבַיּוֹם הַשְּׁבִיעִי יִהְיֶה לָכֶם קֹדֶשׁ שַׁבַּת שַׁבְּתוֹן לִי כָּל־הָעֲשֶׂה בּוֹ מְלֶאכֶה יוֹמַת: ^ג לֹא־תַבְעֲרוּ אֵשׁ בְּכָל מְשַׁבְּתֵיכֶם בַּיּוֹם הַשַּׁבָּת: ○

יח ^ד וּמִסֹּד שַׁעַר הַחֶצֶל מַעֲשֶׂה רִקְם תַּכְלֵת וְאַרְגָּמָן וְתוֹלַעַת שָׁנִי וְשֵׁשׁ מְשׁוֹר וְעֹשְׂרִים אֲמָה אֶרְךָ וְקוֹמָה בְּרַחֵב חֲמֵשׁ אַמּוֹת לַעֲמַת קַלְעֵי הַחֶצֶר: ^ה וְעַמּוּדֵיהֶם אַרְבָּעָה וְאַדְנִיָּהֶם אַרְבָּעָה נְחֹשֶׁת וְוִיהֶם כֶּסֶף וְצִפּוּי רֶאשֵׁיהֶם וְחֹשְׁקֵיהֶם כֶּסֶף: ^ו וְכָל־הַיִּתְדוֹת לְמִשְׁכַּן וְלַחֶצֶר סָבִיב נְחֹשֶׁת: ○ ○ ○

פרשת פקודי

יח ^א אֱלֹהֵי פְקוּדֵי הַמִּשְׁכָּן הַמִּשְׁכָּן הָעֵדוּת אֲשֶׁר פָּקַד עַל־פִּי מֹשֶׁה עֲבַדְתָּ הַלְוִיִּם בְּיַד אִיתְמָר בִּן־אֶהָרֹן הַכֹּהֵן: ^ב וּבְצִלְאֵל בֶּן־אוּרִי בֶן־חֹר לְמִטֵּה יְהוּדָה עָשָׂה אֶת כָּל־אֲשֶׁר־צִוָּה יי אֶת־מֹשֶׁה: ^ג וְאֹתוֹ אֶהֱלִיאָב בֶּן־אַחִיסָמֶךְ לְמִטֵּה־דָן חָרַשׁ וְחָשֵׁב וְרִקְם

בַּתְּכֹלֶת וּבְאַרְגָּמָן וּבְתוֹלַעַת הַשָּׁנִי וּבַשֵּׁשׁ: ◦

מ^{טז} וַיִּכַּס הָעֲנָן אֶת־אֹהֶל מוֹעֵד וּכְבוֹד יי מְלֵא אֶת־הַמִּשְׁכָּן: טז וְלֹא־יִכַל מֹשֶׁה לְבוֹא אֶל־אֹהֶל מוֹעֵד כִּי־שָׁחַן עָלָיו הָעֲנָן וּכְבוֹד יי מְלֵא אֶת־הַמִּשְׁכָּן: טז וּבַהֲעֹלֹת הָעֲנָן מֵעַל הַמִּשְׁכָּן יִסְעוּ בְנֵי יִשְׂרָאֵל בְּכָל מַסְעֵיהֶם: טז וְאִם־לֹא יֵעָלֶה הָעֲנָן וְלֹא יִסְעוּ עַד־יוֹם הָעֹלָתוֹ: טז כִּי עָנָן (ענ) יי עַל־הַמִּשְׁכָּן יוֹמָם וְאֵשׁ תִּהְיֶה לַיְלָה בּוֹ לְעֵינֵי כָל־בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל בְּכָל־ (בל) מַסְעֵיהֶם: חזק אדין

פרשת ויקרא

א ◦ וַיִּקְרָא אֶל־מֹשֶׁה וַיְדַבֵּר יי אֵלָיו מֵאֹהֶל מוֹעֵד לֵאמֹר: ב דַּבֵּר אֶל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְאָמַרְתָּ אֲלֵהֶם אָדָם כִּי־יִקְרִיב מִכֶּם קִרְבָּן לַיי מִן־הַבְּהֵמָה מִן־הַבָּקָר וּמִן־הַצֹּאן תִּקְרִיבוּ אֶת־קִרְבָּנְכֶם: ג אִם־עֹלָה קִרְבָּנוּ מִן־הַבָּקָר זָכָר תָּמִים יִקְרִיבֶנּוּ אֶל־פֶּתַח אֹהֶל מוֹעֵד יִקְרִיב אֹתוֹ לְרִצְנוֹ לִפְנֵי יי:

ה טז אִז מִכָּל אֲשֶׁר־יִשְׁבַּע עָלָיו לְשֹׁקֵר וְשָׁלַם אֹתוֹ בְּרֹאשׁוֹ וְחִמַּשְׁתָּיו יִסַּף עָלָיו לְאִשֶּׁר הוּא לוֹ יִתְּנֶנּוּ בַיּוֹם אֲשֶׁמָתוֹ: טז וְאֶת־אֲשָׁמוֹ יָבִיא לַיי אֵיל תָּמִים מִן־הַצֹּאן בְּעֶרְכָּךְ לְאִשָּׁם אֶל־הַכֹּהֵן: טז וְכִפֹּר עָלָיו הַכֹּהֵן לִפְנֵי יי וְנִסְלַח לוֹ עַל־אֲחַת מִכָּל אֲשֶׁר־יַעֲשֶׂה לְאִשָּׁמָה בָּה: טז טז

פרשת צו

י א ◦ וַיְדַבֵּר יי אֶל־מֹשֶׁה לֵאמֹר: ב צו אֶת־אֶהֱרֹן וְאֶת־בְּנָיו לֵאמֹר זֹאת תֹּרַת הָעֹלָה הוּא הָעֹלָה עַל מוֹקְדָה עַל־הַמִּזְבֵּחַ כָּל־הַלֵּילָה עַד־הַבֹּקֵר וְאֵשׁ הַמִּזְבֵּחַ תֹּקֵד בּוֹ: ג וְלֶבֶשׁ הַכֹּהֵן מִדּוּ בָד וּמִכַּנְסֵי־בָד יִלְבַּשׁ עַל־בְּשָׂרוֹ וְהָרִים אֶת־הַדָּשָׁן אֲשֶׁר תֹּאכַל הָאֵשׁ אֶת־הָעֹלָה עַל־הַמִּזְבֵּחַ וְשָׂמוּ אֶצֶל הַמִּזְבֵּחַ: ד וּפִשֵׁט אֶת־בְּגָדָיו וְלֶבֶשׁ בְּגָדִים אֲחֵרִים וְהוֹצִיא אֶת־הַדָּשָׁן אֶל־מַחוּץ לְמַחֲנֶה אֶל־מְקוֹם טְהוֹר: ה וְהָאֵשׁ עַל־הַמִּזְבֵּחַ תֹּקֵד־בוֹ לֹא תִכְבֶּה וּבֵעַר עָלֶיהָ הַכֹּהֵן עֲצִים בַּבֶּקֶר בַּבֶּקֶר וְעֵרָךְ עָלֶיהָ הָעֹלָה וְהִקְטִיר עָלֶיהָ חֲלָבֵי הַשֶּׁלֶמִים: ו אֵשׁ תִּמְיֵד תֹּקֵד עַל־הַמִּזְבֵּחַ לֹא תִכְבֶּה: ◦

ח טז כַּאֲשֶׁר עָשָׂה בַיּוֹם הַזֶּה צֹוָה יי לַעֲשׂוֹת לְכַפֵּר עֲלֵיכֶם: טז וּפֶתַח אֹהֶל מוֹעֵד תִּשְׁבּוּ יוֹמָם וְלַיְלָה שְׁבַעַת יָמִים וּשְׁמַרְתֶּם אֶת־מִשְׁמַרְתִּי יי וְלֹא תָמוּתוּ כִּי־כֵן צִוִּיתִי: טז וַיַּעַשׂ אֶהֱרֹן וּבְנָיו אֶת כָּל־הַדְּבָרִים אֲשֶׁר־צֹוָה יי בַּיּוֹם הַזֶּה: טז טז

פרשת שמיני

ט * וַיְהִי בַיּוֹם הַשְּׁמִינִי קָרָא מֹשֶׁה לְאַהֲרֹן וּלְבָנָיו וּלְזִקְנֵי יִשְׂרָאֵל: **ב** וַיֹּאמֶר אֶל-אַהֲרֹן קַח-לֶךָ עֵגֶל בְּזָבֵקֶר לְחֹטְאֵת וְאֵיל לְעֹלָה תְּמִימִם וְהִקְרַב לְפָנַי יי: **ג** וְאֶל-בְּנֵי יִשְׂרָאֵל תִּדְבֹר לֵאמֹר קָחוּ שְׁעִיר-עִזִּים לְחֹטְאֵת וְעֵגֶל וּכְבֶּשֶׂת בְּנֵי-שָׁנָה תְּמִימִם לְעֹלָה:

יא ^{מה} כִּי | אֲנִי יי הַמַּעֲלֶה אֶתְכֶם מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם לֵהִיֵּת לָכֶם לֵאלֹהִים וְהֵייתֶם קְדוֹשִׁים כִּי קְדוֹשׁ אֲנִי: ^{כו} זֹאת תּוֹרַת הַבְּהֵמָה וְהַעוֹף וְכָל נֶפֶשׁ הַחַיָּה הַרְמֵשֶׁת בַּמַּיִם וְלִכְלֹ-נֶפֶשׁ הַשָּׂרֵצֶת עַל-הָאָרֶץ: ^{מז} לְהַבְדִּיל בֵּין הַטָּמֵא וּבֵין הַטָּהוֹר וּבֵין הַחַיָּה הַנְּאֻכֶּלֶת וּבֵין הַחַיָּה אֲשֶׁר לֹא תֹאכַל: ^{פפפ}

פרשת תזריע

יב * וַיְדַבֵּר יי אֶל-מֹשֶׁה לֵאמֹר: **ב** דַּבֵּר אֶל-בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לֵאמֹר אִשָּׁה כִּי תִזְרִיעַ וַיִּלְדָּה זָכָר וּטְמֵאָה שְׁבַעֶת יָמִים כִּימֵי נְדַת דְּוֹתָהּ תִּטְמָא: **ג** וּבַיּוֹם הַשְּׁמִינִי יִמּוֹל בָּשָׂר עַרְלֹתָו:

יג ^{טז} וְאִם-תִּרְאֶה עוֹד בְּבֶגֶד אוֹ-בִשְׂתֵי אוֹ-בְעֵרֶב אוֹ בְּכָל-כְּלִי-עוֹר פָּרַחַת הוּא בָּאֵשׁ תִּשְׂרְפוּנּוּ אֶת אֲשֶׁר-בּוֹ הִגָּע: ^{יח} וְהַבֶּגֶד אוֹ-הַשְּׂתֵי אוֹ-הַעֵרֶב אוֹ-כָל-כְּלֵי הָעוֹר אֲשֶׁר תִּכְבֹּס וְסָר מֵהֶם הִגָּע וּכְבֹס שְׁנֵית וְטָהַר: ^{טז} זֹאת תּוֹרַת נְגַע-צָרְעַת בֶּגֶד הַצֹּמֵר | אוֹ הַפְּשָׁתִים אוֹ הַשְּׂתֵי אוֹ הַעֵרֶב אוֹ כָל-כְּלִי-עוֹר לְטָהָרוֹ אוֹ לְטִמְאוֹ: ^{פפפ}

פרשת מצורע

יד * וַיְדַבֵּר יי אֶל-מֹשֶׁה לֵאמֹר: **ב** זֹאת תְּהִיֶה תּוֹרַת הַמְּצָרַע בַּיּוֹם טָהָרוֹ וְהוּבָא אֶל-הַכֹּהֵן: **ג** וַיְצַא הַכֹּהֵן אֶל-מַחוּץ לְמַחֲנֶה וּרְאָה הַכֹּהֵן וְהִנֵּה נִרְפָּא נְגַע-הַצָּרַעַת מִן-הַצָּרוּעַ:

טו ^{טז} וְהִזְרַתֶּם אֶת-בְּנֵי-יִשְׂרָאֵל מִטְּמֵאתֶם וְלֹא יִמְתּוּ בְּטִמְאֹתֶם בְּטִמְאֵם אֶת-מִשְׁכַּנִּי אֲשֶׁר בְּתוֹכֶם: ^{טז} זֹאת תּוֹרַת הַזָּב וְאֲשֶׁר תֵּצֵא מִמֶּנּוּ שְׂכַבְתָּ-זָרַע לְטִמְאֵה-בָּהּ: ^{טז} וְהַדּוֹה בְּנִדְתָּהּ וְהַזָּב אֶת-זוּבּוֹ לְזָכָר וּלְנִקְבָּהּ וּלְאִישׁ אֲשֶׁר יִשְׁכַּב עִם-טְמֵאָה: ^{פפפ}

פרשת אחרי מות

טז * וַיְדַבֵּר יי אֶל-מֹשֶׁה אַחֲרֵי מוֹת שְׁנֵי בְנֵי אֶהֲרֹן בְּקִרְבָּתֶם לְפָנָיו וַיִּמָּתוּ: **ב** וַיֹּאמֶר

י' אֶל־מֹשֶׁה דִּבֶּר אֶל־אֱהֲרֹן אַחִידוֹ וְאֶל־יִבְיָא בְּכַל־עַת אֶל־הַקֹּדֶשׁ מִבַּיִת לַפְּרֻכֹת אֶל־פְּנֵי הַכַּפֹּרֶת אֲשֶׁר עַל־הָאָרֶץ וְלֹא יָמוּת כִּי בַעֲנֹן אֲרָאָה עַל־הַכַּפֹּרֶת: ג' בְּזֹאת יָבֹא אֱהֲרֹן אֶל־הַקֹּדֶשׁ בַּפֶּר בְּזִבְקָר לְחֻטָּאת וְאֵיל לְעֹלָה:

יח כה וְלֹא־תִקְיֵא הָאָרֶץ אֶתְכֶם בְּטִמְאַכֶם אֹתָהּ כַּאֲשֶׁר קָאָה אֶת־הַגּוֹי אֲשֶׁר לִפְנֵיכֶם: כט כי כִּלְאֲשֶׁר יַעֲשֶׂה מְכַל הַתּוֹעֵבֹת הָאֵלֹה וּנְכַרְתּוּ הַנִּפְשׁוֹת הַעֲשׂוֹת מִקְרֵב עַמָּם: 30 וְשִׁמְרַתֶּם אֶת־מִשְׁמַרְתִּי לְבַלְתִּי עֲשׂוֹת מַחֲקוֹת הַתּוֹעֵבֹת אֲשֶׁר נַעֲשׂוּ לִפְנֵיכֶם וְלֹא תִטְמְאוּ בָהֶם אֲנִי י' אֱלֹהֵיכֶם: פ פ פ

פרשת קדושים

יט א וַיְדַבֵּר י' אֶל־מֹשֶׁה לֵאמֹר: ב' דִּבֶּר אֶל־כָּל־עֵדֶת בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל וְאָמַרְתָּ אֲלֵהֶם קְדוּשִׁים תְּהִיוּ כִּי קְדוֹשׁ אֲנִי י' אֱלֹהֵיכֶם: ג' אִישׁ אָמוֹ וְאָבִיו תִּירָאוּ וְאֶת־שִׁבְתִּי תִשְׁמְרוּ אֲנִי י' אֱלֹהֵיכֶם:

כ כה וְהִבְדַּלְתֶּם בֵּין־הַבְּהֵמָה הַטְּהוֹרָה לְטִמְאַהּ וּבֵין־הָעוֹף הַטָּמֵא לְטָהָר וְלֹא־תִשְׁקְצוּ אֶת־נַפְשׁוֹתֵיכֶם בַּבְּהֵמָה וּבָעוֹף וּבְכָל אֲשֶׁר תִּרְמַשׁ הָאֲדָמָה אֲשֶׁר־הִבְדַּלְתִּי לָכֶם לְטָמֵא: כו וְהִייתֶם לִי קְדוּשִׁים כִּי קְדוֹשׁ אֲנִי י' וְאִבְדַּלְתֶּם אֶתְכֶם מִן־הָעַמִּים לְהִיּוֹת לִי: כז וְאִישׁ אוֹ־אִשָּׁה כִּי־יִהְיֶה בָהֶם אוֹב אוֹ יְדַעְנֵי מוֹת יוֹמְתוֹ בְּאָבֶן יִרְגְּמוּ אֹתָם דְּמֵיהֶם בָּם: פ פ פ

פרשת אמור

כא א וַיֹּאמֶר י' אֶל־מֹשֶׁה אָמַר אֶל־הַכֹּהֲנִים בְּנֵי אֱהֲרֹן וְאָמַרְתָּ אֲלֵהֶם לִנְפֹשׁ לֹא־יִטְמָא בְּעַמּוּיוֹ: ב' כִּי אִם־לְשֹׂארוֹ הַקָּרֵב אֵלָיו לְאָמוֹ וְלְאָבִיו וּלְבָנוֹ וּלְבִתּוֹ וּלְאֶחָיו: ג' וְלֹאֲחָתָן הַבְּתוּלָה הַקְּרוּבָה אֵלָיו אֲשֶׁר לֹא־הִיטָה לְאִישׁ לָהּ יִטְמָא:

כב טו וּסְפַרְתֶּם לָכֶם מִמַּחֲרַת הַשַּׁבָּת מִיּוֹם הַבִּיאְכֶם אֶת־עַמֶּר הַתְּנוּפָה שִׁבַע שַׁבָּתוֹת תְּמִימֹת תְּהִינָה: טז עַד מִמַּחֲרַת הַשַּׁבָּת הַשְּׁבִיעִית תִּסְפְּרוּ חֲמֵשִׁים יוֹם וְהִקְרַבְתֶּם מִנְחָה חֲדָשָׁה לִי: 17 מִמוֹשְׁבֹתֵיכֶם תְּבִיאוּ | לֶחֶם תְּנוּפָה שְׁתִּים שְׁנַי עֶשְׂרִים סֶלֶת תְּהִינָה חֶמֶץ תִּאֲפִינָה בַּכּוֹרִים לִי: 18 וְהִקְרַבְתֶּם עַל־הַלֶּחֶם שִׁבַע כִּבְשִׁים תְּמִימִם בְּגֵי שָׁנָה וּפָר בְּזִבְקָר אֶחָד וְאֵילִם שְׁנַיִם יִהְיוּ עֹלָה לִי וּמִנְחָתָם וְנִסְכֵיהֶם אִשָּׁה רִיחַ־נִיחֹח לִי: 19 וְעֲשִׂיתֶם שְׁעִיר־עִזִּים אֶחָד לְחֻטָּאת וּשְׁנַי כִּבְשִׁים בְּגֵי שָׁנָה לְזִבַח

שְׁלָמִים: כ והגִּיף הִפְהִן | אַתֶּם עַל לֶחֶם הַבֶּכָרִים תִּנוּפֶה לִפְנֵי יי עַל־שְׁנֵי כְּבָשִׂים קֹדֶשׁ יִהְיוּ לִי לִפְהִן: כא וקִרְאתֶם בְּעֶצְם | הַיּוֹם הַזֶּה מִקְרֵא־קֹדֶשׁ יִהְיֶה לָכֶם כָּל־מְלֹאכֶת עֲבֹדָה לֹא תַעֲשׂוּ חֻקַּת עוֹלָם בְּכָל־מוֹשְׁבֵתֵיכֶם לְדֹרֹתֵיכֶם: כב וּבְקִצְרְכֶם אֶת־קִצִּיר אֲרֻצְכֶם לֹא־תִכְלֶה פֶּאת שְׂדֵךְ בְּקִצְרְךָ וְלִקַּט קִצִּירְךָ לֹא תִלְקַט לְעָנִי וְלִגְרַל תַּעֲזֹב אַתֶּם אָנֹכִי יי אֱלֹהֵיכֶם: פ

נד ומִכָּה בַּהֶמָּה יִשְׁלַמְנָה וּמִכָּה אָדָם יוֹמַת: כג מִשְׁפֵּט אַחַד יִהְיֶה לָכֶם כִּגֹר כְּאֶזְרַח יִהְיֶה כִּי אָנֹכִי יי אֱלֹהֵיכֶם: כד וַיִּדְבֵר מֹשֶׁה אֶל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וַיֹּצִיאוּ אֶת־הַמִּקְלָל אֶל־מַחוּץ לַמַּחֲנֶה וַיִּרְגְּמוּ אֹתוֹ אַבֵּן וּבְנֵי־יִשְׂרָאֵל עָשׂוּ כַּאֲשֶׁר צִוָּה יי אֶת־מֹשֶׁה: פפ פפ

פרשת בהר

נה א וַיִּדְבֵר יי אֶל־מֹשֶׁה בְּהַר סִינַי לֵאמֹר: ב דַּבֵּר אֶל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְאָמַרְתָּ אֲלֵהֶם כִּי תָבֹאוּ אֶל־הָאָרֶץ אֲשֶׁר אָנֹכִי נָתַן לָכֶם וּשְׁבַתָּה הָאָרֶץ שִׁבְתָּ לִי: ג שֵׁשׁ שָׁנִים תִּזְרַע שְׂדֵךְ וּשְׁשׁ שָׁנִים תִּזְמַר בְּרִמּוֹד וְאִסַּפְתָּ אֶת־תְּבוּאָתָהּ:

נה כִּי־לִי בְנֵי־יִשְׂרָאֵל עֲבָדִים עֲבָדֵי הֵם אֲשֶׁר־הוֹצֵאתִי אוֹתָם מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם אָנֹכִי יי אֱלֹהֵיכֶם: נו א לֹא־תַעֲשׂוּ לָכֶם אֲלִילִים וּפִסֵּל וּמִצְבֵּה לֹא־תִקְיִמוּ לָכֶם וְאַבְּנֵי מִשְׁכֵּית לֹא תִתְּנוּ בְּאֲרֻצְכֶם לְהִשְׁתַּחֲוֹת עֲלֵיהֶּ כִּי אָנֹכִי יי אֱלֹהֵיכֶם: נז אֶת־שְׁבַתְתִּי תִשְׁמְרוּ וּמִקְדָּשִׁי תִירָאוּ אָנֹכִי יי: פפ פפ

פרשת בחקותי

נו ג אִם־בַּחֻקְתִּי תִלְכוּ וְאֶת־מִצְוֹתֵי תִשְׁמְרוּ וְעִשִּׂיתֶם אֹתָם: ד וְנָתַתִּי גִשְׁמֵיכֶם בְּעֵתָם וְנָתַנָּה הָאָרֶץ יְבוּלָה וְעֵץ הַשָּׂדֶה יִתֵּן פְּרִיֹו: ה וְהִשִּׁיג לָכֶם דִּישׁ אֶת־בִּצְיֹור וּבִצְיֹור יִשְׁיֹוג אֶת־זֵרַע וְאָכַלְתֶּם לַחֲמֶכֶם לְשִׁבְעַת שָׁנֹת וּשְׁבַתְתֶּם לְבַטַח בְּאֲרֻצְכֶם:

נו ז וְכָל־מַעֲשֵׂר בְּקָר וְצֹאן כָּל אֲשֶׁר־יַעֲבֹר תַּחַת הַשֶּׁבֶט הַעֲשִׂירִי יִהְיֶה־קֹדֶשׁ לִי: זח לֹא יִבְקֹר בֵּין־טוֹב לְרַע וְלֹא יִמְרְנוּ וְאִם־הִמְרַי מִיִּרְנוּ וְהִיָּה־הוּא וְתִמְוֹרְתוֹ יִהְיֶה־קֹדֶשׁ לֹא יִגָּאֵל: טז אֱלֹהֵי הַמִּצְוֹת (הַת) אֲשֶׁר צִוָּה יי אֶת־מֹשֶׁה אֶל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל בְּהַר

(בְּר) סִינַי: חזק אנדי

פרשת במדבר

א וַיְדַבֵּר יי אֶל-מֹשֶׁה בְּמִדְבַר סִינִי בְּאֶהָל מוֹעֵד בְּאֶחָד לַחֹדֶשׁ הַשְּׁנִי בַשָּׁנָה הַשְּׁנִית לְצֵאתְכֶם מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם לֵאמֹר: ב שְׂאוּ אֶת-רֹאשׁ כָּל-עֵדֶת בְּנֵי-יִשְׂרָאֵל לְמִשְׁפַּחְתֶּם לְבֵית אֲבֹתָם בְּמִסְפַּר שְׁמוֹת כָּל-זָכָר לְגִלְגָּלְתָּם: ג מִבֶּן עֶשְׂרִים שָׁנָה וּמַעְלָה כָּל-יֶצֵא צָבָא בְּיִשְׂרָאֵל תִּפְקְדוּ אֹתָם לְצַבְּאֹתָם אֹתָהּ וְאֶהְרֹן:

ד יי וַיְדַבֵּר יי אֶל-מֹשֶׁה וְאֶל-אֶהְרֹן לֵאמֹר: יח אֶל-תִּכְרְיֵנוּ אֶת-שִׁבְט מִשְׁפַּחַת הַקֹּהֲנֵי מִתּוֹךְ הַלְוִיִּם: ט וְזֹאת | עֲשׂוּ לָהֶם וַחֲיוּ וְלֹא יָמָתוּ בְּגִשְׁתֶּם אֶת-קֹדֶשׁ הַקְּדָשִׁים אֶהְרֹן וּבְנָיו יָבֹאוּ וְשָׂמוּ אוֹתָם אִישׁ אֵישׁ עַל-עִבְדוֹתָיו וְאֶל-מִשְׁאוֹ: כ וְלֹא-יָבֹאוּ לְרְאוֹת כְּבֹלַע אֶת-הַקֹּדֶשׁ וּמָתוּ: ס ס ס

פרשת נשא

ז כא וַיְדַבֵּר יי אֶל-מֹשֶׁה לֵאמֹר: כב נִשְׂא אֶת-רֹאשׁ בְּנֵי גְרִשׁוֹן גַּם-הֵם לְבֵית אֲבֹתָם לְמִשְׁפַּחְתָּם: כג מִבֶּן שְׁלֹשִׁים שָׁנָה וּמַעְלָה עַד בֶּן-חַמְשִׁים שָׁנָה תִּפְקְדוּ אוֹתָם כָּל-הַבָּא לְצָבָא צָבָא לְעַבְד עֲבָדָה בְּאֶהָל מוֹעֵד: כד זֹאת עֲבֹדַת מִשְׁפַּחַת הַגְּרִשִׁי לְעַבְד וּלְמִשְׁאָ:

ח כב וַיְדַבֵּר יי אֶל-מֹשֶׁה לֵאמֹר: כג דַּבֵּר אֶל-אֶהְרֹן וְאֶל-בְּנָיו לֵאמֹר כֹּה תִּבְרְכוּ אֶת-בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אֲמֹר לָהֶם: ס כד יִבְרַכְךָ יי וְיִשְׁמְרְךָ: ס כה יָאֵר יי | פְּנֵיו אֵלֶיךָ וַיַּחַנְדָּ: ס כו יִשְׂא יי | פְּנֵיו אֵלֶיךָ וַיִּשֶׂם לְךָ שָׁלוֹם: ס כז וְשָׂמוּ אֶת-שְׁמֵי עַל-בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְאֲנִי אֲבָרְכֶם:

ט פד זֹאת | חֲנֻכַּת הַמִּזְבֵּחַ בְּיוֹם הַמָּשַׁח אֹתוֹ מֵאֵת נְשֵׂי יִשְׂרָאֵל קִעְרַת כֶּסֶף שְׁתֵּים עֶשְׂרֵה מְזֻרְקֵי-כֶסֶף שְׁנַיִם עָשָׂר כַּפּוֹת זָהָב שְׁתֵּים עֶשְׂרֵה: פה שְׁלֹשִׁים וּמֵאָה הַקִּעְרָה הָאֶחָת כֶּסֶף וְשִׁבְעִים הַמְזֻרְק הָאֶחָד כָּל כֶּסֶף הַכֵּלִים אֲלֵפִים וָאַרְבַּע-מֵאוֹת בְּשֶׁקֶל הַקֹּדֶשׁ: פו כַּפּוֹת זָהָב שְׁתֵּים-עֶשְׂרֵה מְלֵאֹת קִטְרֹת עֶשְׂרֵה עֶשְׂרֵה הַכֹּף בְּשֶׁקֶל הַקֹּדֶשׁ כָּל-זָהָב הַכַּפּוֹת עֶשְׂרִים וּמֵאָה: פז כָּל-הַבָּקָר לְעֹלָה שְׁנַיִם עָשָׂר פָּרִים אֵילָם שְׁנַיִם-עָשָׂר כִּבְשִׂים בְּנֵי-שָׁנָה שְׁנַיִם עָשָׂר וּמִנְחָתָם וְשִׁעִירֵי עִזִּים שְׁנַיִם עָשָׂר לְחֻטָּאת: פח וְכֹל בָּקָר | זֶבַח הַשְּׁלָמִים עֶשְׂרִים וָאַרְבַּעָה פָּרִים אֵילָם שְׁשִׁים עֶתְדִים שְׁשִׁים כִּבְשִׂים בְּנֵי-שָׁנָה שְׁשִׁים זֹאת חֲנֻכַּת הַמִּזְבֵּחַ אַחֲרֵי הַמָּשַׁח אֹתוֹ: פט וּבֹבֵא מֹשֶׁה אֶל-אֶהָל מוֹעֵד לְדַבֵּר אֹתוֹ וַיִּשְׁמַע אֶת-הַקּוֹל מִדְּבַר אֱלֹוֹ מֵעַל הַכַּפְּרֹת אֲשֶׁר עַל-אֶרֶץ הָעֵדֻת מִבֵּין שְׁנֵי הַכְּרָבִים וַיְדַבֵּר אֱלֹוֹ: ס ס ס

פרשת בהעלתך

ח * וַיִּדְבֹר יי אֶל־מֹשֶׁה לֵאמֹר: ב דַּבֵּר אֶל־אַהֲרֹן וְאִמְרַתְּ אֵלָיו בְּהֵעֲלִיתָ אֶת־הַנֹּרֹת אֶל־מוֹלֵד פְּנֵי הַמְּנוֹרָה יֵאָדְרוּ שְׁבַעַת הַנֹּרוֹת: ג וַיַּעַשׂ כֵּן אַהֲרֹן אֶל־מוֹלֵד פְּנֵי הַמְּנוֹרָה הַעֲלָה נֹרְתֶיהָ כַּאֲשֶׁר צִוָּה יי אֶת־מֹשֶׁה: ד וְזוֹ מַעֲשֵׂה הַמְּנֹרָה מִקִּשָּׁה זָהָב עַד־יִרְכָּה עַד־פְּרָחָה מִקִּשָּׁה הוּא כַּמְרָאָה אֲשֶׁר הִרְאָה יי אֶת־מֹשֶׁה כֵּן עָשָׂה אֶת־הַמְּנֹרָה: ט

יב ד וַיֹּאמֶר יי אֶל־מֹשֶׁה וְאַבְיָה יֶרֶק יֶרֶק בְּפָנֶיהָ הֲלֹא תִכְלֹם שְׁבַעַת יָמִים תִּסְגָּר שְׁבַעַת יָמִים מִחוּץ לַמַּחֲנֶה וְאַחַר תֵּאָסֵף: טו וַתִּסְגַּר מְרִים מִחוּץ לַמַּחֲנֶה שְׁבַעַת יָמִים וְהָעֵם לֹא נִסַּע עַד־הָאָסֵף מְרִים: טז וְאַחַר נִסְעוּ הָעָם מִחֲצֵרוֹת וַיַּחֲנוּ בַּמִּדְבָּר פֶּאֶרְזָן: פ פ פ

פרשת שלח

יג * וַיִּדְבֹר יי אֶל־מֹשֶׁה לֵאמֹר: ב שְׁלַח־לָךְ אַנְשִׁים וַיִּתְּרוּ אֶת־אֶרֶץ כְּנָעַן אֲשֶׁר־אֲנִי נֹתֵן לְבְנֵי יִשְׂרָאֵל אִישׁ אֶחָד אִישׁ אֶחָד לְמִטָּה אֲבִיתוֹ תִשְׁלָחוּ כָל נָשִׂיא בְהֵם: ג וַיִּשְׁלַח אֹתָם מֹשֶׁה מִמִּדְבָּר פֶּאֶרְזָן עַל־פִּי יי כָּלֵם אַנְשִׁים רֵאשֵׁי בְנֵי־יִשְׂרָאֵל הֵמָּה:

טו וַיֹּאמֶר יי אֶל־מֹשֶׁה לֵאמֹר: טז דַּבֵּר אֶל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְאִמְרַתְּ אֲלֵהֶם וַעֲשׂוּ לָהֶם צִיצִית עַל־כַּנְּפֵי בְגֵדֵיהֶם לְדֹרֹתָם וְנִתְּנוּ עַל־צִיצִית הַכְּנָף פִּתִּיל תְּכֵלֶת: טז וְהָיָה לָכֶם לְצִיצִית וּרְאִיתֶם אֹתוֹ וּזְכַרְתֶּם אֶת־כָּל־מִצְוֹת יי וַעֲשִׂיתֶם אֹתָם וְלֹא־תִתְּוֹרוּ אַחֲרֵי לְבַבְכֶם וְאַחֲרֵי עֵינֵיכֶם אֲשֶׁר־אִתְּכֶם זָנִים אַחֲרֵיהֶם: טז לְמַעַן תִּזְכְּרוּ וַעֲשִׂיתֶם אֶת־כָּל־מִצְוֹתַי וְהִייתֶם קְדוֹשִׁים לֵאלֹהֵיכֶם: טז אֲנִי יי אֵלֵהֶיכֶם אֲשֶׁר הוֹצֵאתִי אֶתְכֶם מִמִּצְרַיִם לְהִיוֹת לָכֶם לֵאלֹהִים אֲנִי יי אֵלֵהֶיכֶם: פ פ פ

פרשת קרח

טז * וַיִּקַּח קָרַח בְּזִיצֵהָר בְּזִיקָהּת בְּזִלְוֵי וּדְתָן וְאַבִּירָם בְּנֵי אֵלִיאָב וְאוֹז בֶּן־פִּלֵּת בְּנֵי רְאוּבֵן: ב וַיִּקְמוּ לִפְנֵי מֹשֶׁה וְאַנְשִׁים מִבְּנֵי־יִשְׂרָאֵל חֲמִשִּׁים וּמְאַתִּים נְשִׂאֵי עֵדָה קְרָאִי מוֹעֵד אַנְשֵׁי־שָׁם: ג וַיִּקְהָלוּ עַל־מֹשֶׁה וְעַל־אַהֲרֹן וַיֹּאמְרוּ אֲלֵהֶם רַב־לָכֶם כִּי כָל־הָעֵדָה כָּלֵם קְדוֹשִׁים וּבְתוֹכָם יי וּמְדוּעַ תִּתְּוֹשְׂאוּ עַל־קֹהֶל יי:

יח * וְאִמְרַתְּ אֲלֵהֶם בְּהִרְיַמְכֶם אֶת־חִלְבוֹ מִמֶּנּוּ וְנִחְשַׁב לְלוֹיִם כְּתְבוּאֵת גֶּרֶן וְכְתְבוּאֵת יָקָב: טז וְאַכְלִיתֶם אֹתוֹ בְּכָל־מְקוֹם אֹתָם וּבֵיתְכֶם כִּי־שָׁכַר הוּא לָכֶם חֶלֶף עֲבַדְתֶּם

בְּאֵהָל מוֹעֵד: כַּב וְלֹא־תִשְׂאוּ עָלָיו חֶטָּא בַּהֲרִימְכֶם אֶת־חִלְבּוֹ מִמֶּנּוּ וְאֶת־קִדְשֵׁי בְנֵי־יִשְׂרָאֵל לֹא תַחֲלִלוּ וְלֹא תִמּוּתוּ: פ פ פ

פרשת חקת

יט א וַיִּדְבֹר יי אֶל־מֹשֶׁה וְאֶל־אַהֲרֹן לֵאמֹר: ב זֹאת חֻקַּת הַתּוֹרָה אֲשֶׁר־צִוָּה יי לֵאמֹר דְּבַר | אֶל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וַיִּקְחוּ אֵלֶיךָ פָּרָה אֲדָמָה תְּמִימָה אֲשֶׁר אֵין־בָּהּ מוּם אֲשֶׁר לֹא־עָלָה עָלֶיהָ עֵל: ג וּנְתַתֶּם אֹתָהּ אֶל־אֱלֹעֶזֶר הַכֹּהֵן וְהוֹצִיא אֹתָהּ אֶל־מַחֲוֵץ לַמַּחֲנֶה וְשַׁחַט אֹתָהּ לִפְנָיו:

כא ד וַיֹּאמֶר יי אֶל־מֹשֶׁה אֶל־תִּירָא אֹתוֹ כִּי בִידְךָ נִתְּתִי אֹתוֹ וְאֶת־כָּל־עֲמּוֹ וְאֶת־אַרְצוֹ וְעָשִׂיתָ לוֹ כַּאֲשֶׁר עָשִׂיתָ לְסִיחֹן מֶלֶךְ הָאֱמֹרִי אֲשֶׁר יוֹשֵׁב בְּחֶשְׁבוֹן: ה וַיִּכּוּ אֹתוֹ וְאֶת־בְּנָיו וְאֶת־כָּל־עֲמּוֹ עַד־בִּלְתִּי הַשְּׂאִיר־לוֹ שְׂרִיד וַיִּירָשׁוּ אֶת־אַרְצוֹ: ככ א וַיִּסְעוּ בְנֵי יִשְׂרָאֵל וַיַּחֲנוּ בְּעַרְבוֹת מוֹאָב מֵעֵבֶר לִירְדֵן יְרַחוּ: ס ס ס

פרשת בלק

כב ב וַיֵּרָא בְּלָק בֶּן־צְפּוֹר אֶת־כָּל־אֲשֶׁר־עָשָׂה יִשְׂרָאֵל לְאֱמֹרֵי: ג וַיִּגֵּר מוֹאָב מִפְּנֵי הָעַם מֵאֵד כִּי רִבֵּהוּא וַיִּקַּץ מוֹאָב מִפְּנֵי בְנֵי יִשְׂרָאֵל: ד וַיֹּאמֶר מוֹאָב אֶל־זִקְנֵי מְדִיָן עֲתָה יִלְחָכוּ הַקְּהֵל אֶת־כָּל־סַבִּיבְתֵינוּ כְּלַחֵךְ הַשּׁוֹר אֶת יֶרֶק הַשָּׂדֶה וּבְלָק בֶּן־צְפּוֹר מֶלֶךְ לְמוֹאָב בַּעֲתָה הַהוּא:

כה ז וַיֵּרָא פִּינְחָס בֶּן־אֱלֵעָזָר בֶּן־אַהֲרֹן הַכֹּהֵן וַיִּקַּם מִתּוֹךְ הָעֵדָה וַיִּקַּח רֶמַח בְּיָדוֹ: ח וַיָּבֵא אַחֵר אִישׁ־יִשְׂרָאֵל אֶל־הַקֶּבֶה וַיִּדְקַל אֶת־שִׁנֵּיהֶם אֶת אִישׁ יִשְׂרָאֵל וְאֶת־הָאִשָּׁה אֶל־קַבְּתָהּ וְתַעְצֵל הַמַּגְפָּה מֵעַל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל: ט וַיְהִיו הַמֵּתִים בַּמַּגְפָּה אַרְבַּעַה וְעֶשְׂרִים אֱלֹף: ס ס ס

פרשת פינחס

כה י וַיִּדְבֹר יי אֶל־מֹשֶׁה לֵאמֹר: יא פִּינְחָס בֶּן־אֱלֵעָזָר בֶּן־אַהֲרֹן הַכֹּהֵן הַשֵּׁיב אֶת־חַמַּתִּי מֵעַל בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל בְּקִנְאוֹ אֶת־קִנְאָתִי בְּתוֹכֶם וְלֹא־כִלִּיתִי אֶת־בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל בְּקִנְאָתִי: יב לָכֵן אֶמַר הַנְּנִי נִתֵּן לוֹ אֶת־בְּרִיתִי שְׁלוֹם:

כז וביום הבכורים בהקריבכם מנחה חדשה ליי בשבעתיכם מקרא-קדש יהיה לכם כל-מלאכת עבדה לא תעשו: כז והקרבתם עולה לריח ניחח ליי פרים בני-בקר שנים איל אחד שבעה כבשים בני שנה: כח ומנחתם סלת בלולה בשמן שלשה עשרנים לפר האחד שני עשרנים לאיל האחד: כט עשרון עשרון לכבש האחד לשבעת הכבשים: ס שער עזים אחד לכפר עליכם: סא מלבד עלת התמיד ומנחתו תעשו תמימים יהיו-לכם ונספיהם: ס

כט ביום השמיני עצרת תהיה לכם כל-מלאכת עבדה לא תעשו: סו והקרבתם עולה אשה ריח ניחח ליי פר אחד איל אחד כבשים בני-שנה שבעה תמימים: סו מנחתם ונספיהם לפר לאיל ולכבשים במספרם כמשפט: סא ושער חטאת אחד מלבד עלת התמיד ומנחתה ונספה: סא אלה תעשו ליי במועדיכם לבד מנדריכם ונדבתיכם לעלתיכם ולמנחתיכם ולנסכיכם ולשלמיכם: סא ויאמר משה אל-בני ישראל ככל אשר-צוה יי את-משה: סא

פרשת מטות

ס ב וידבר משה אל-ראשי המטות לבני ישראל לאמר זה הדבר אשר צוה יי: ג איש כיי-ידר נדר ליי או-השבע שבעה לאסר אסר על-נפשו לא יחל דברו ככל-היצא מפיו יעשה: ד ואשה כיי-תדר נדר ליי ואסרה אסר בבית אביה בנעריה:

סא ויתן משה את-הגלעד למכיר בן-מנשה וישב בה: סא ויאיר בן-מנשה הלך וילכד את-חזותיהם ויקרא אתהן חזות יאיר: סא ונבח הלך וילכד את-קנת ואת-בנתיה ויקרא לה נבח בשמו: סא

פרשת מסעי

סא אלה מסעי בני-ישראל אשר יצאו מארץ מצרים לצבאתם ביד-משה ואהרן: ב ויכתב משה את-מוצאייהם למסעיהם על-פי יי ואלה מסעיהם למוצאייהם: ג ויסעו מירעמסס בחדש הראשון בחמשה עשר יום לתחדש הראשון ממחרת הפסח יצאו בני-ישראל ביד רמה לעיני כל-מצרים:

סא ותהינה מחלה תרצה וחגלה ומלכה ונעה בנות צלפחד לבני דדיהן לנשים: ב ממשפחת בני-מנשה בן-יוסף היו לנשים ותהי נחלתן על-מטה משפחת אביהן:

יג אֵלֶּה הַמִּצְוֹת (הַת) וְהַמְשַׁפְּטִים אֲשֶׁר צִוָּה יי בִּיד־מֹשֶׁה אֶל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל בְּעֶרְבֹת מוֹאָב עַל יַרְדֵּן (ז) יֵרַח: חוֹק אֵינִי

פרשת דברים

א * אֵלֶּה הַדְּבָרִים אֲשֶׁר דִּבֶּר מֹשֶׁה אֶל־כָּל־יִשְׂרָאֵל בְּעֶבֶר הַיַּרְדֵּן בַּמִּדְבָּר בְּעֶרְבֹה מוֹל סוּף בֵּין־פָּאֵרֹן וּבֵין־תְּפֹל וְלִבְּן וַחֲצַרְתָּ וְדִי זָהָב: ב אחד עשר יום מחרב דרך הר־שֶׁעִיר עַד קֹדֶשׁ בְּרִנֵּעַ: ג וַיְהִי בְּאַרְבַּעַיִם שָׁנָה בַּעֲשֵׂת־יַעֲשֹׂר חֹדֶשׁ בְּאַחַד לַחֹדֶשׁ דִּבֶּר מֹשֶׁה אֶל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל כְּכֹל אֲשֶׁר צִוָּה יי אֹתוֹ אֱלֹהִים:

ג כ עַד אֲשֶׁר־יָנִיחַ יי | לְאַחִיכֶם כָּכֶם וַיִּרְשׁוּ גַם־הֵם אֶת־הָאָרֶץ אֲשֶׁר יי אֱלֹהֵיכֶם נָתַן לָהֶם בְּעֶבֶר הַיַּרְדֵּן וּשְׁבַתְּם אִישׁ לִירֻשָׁתוֹ אֲשֶׁר נָתַתִּי לָכֶם: כא וְאֶת־יְהוֹשׁוּעַ צִוִּיתִי בְּעַת הַהוּא לֵאמֹר לְאֵמֶר עֵינֶיךָ הִרְאֵת אֶת כָּל־אֲשֶׁר עָשָׂה יי אֱלֹהֵיכֶם לְשָׁנֵי הַמְּלָכִים הָאֵלֶּה כְּזֵי־עָשָׂה יי לְכָל־הַמַּמְלָכוֹת אֲשֶׁר אֵתָּה עֲבַר שָׁמָּה: כב לֹא תִירָאוּם כִּי יי אֱלֹהֵיכֶם הוּא הַנִּלְחָם לָכֶם: ם ם ם

פרשת ואתחנן

ג כג וְאַתְּחַנֵּן אֶל־יי בַּעַת הַהוּא לֵאמֹר: כד אֲדַנִּי יי {הקריאה: אֱלֹהִים} אֵתָּה הַחֲלוּת לְהִרְאוֹת אֶת־עַבְדְּךָ אֶת־גְּדֻלָּתְךָ וְאֶת־יְדֹדְךָ הַחֲזִיקָה אֲשֶׁר מִי־אֵל בַּשָּׁמַיִם וּבָאָרֶץ אֲשֶׁר־יַעֲשֶׂה כְּמַעֲשֵׂיֶיךָ וּכְגִבוּרֹתֶיךָ: כה אֶעֱבְרֶה־נָּא וְאֶרְאֶה אֶת־הָאָרֶץ הַטּוֹבָה אֲשֶׁר בְּעֶבֶר הַיַּרְדֵּן הַהַר הַטּוֹב הַזֶּה וְהַלְבָּנוּ:

ה * וַיִּקְרָא מֹשֶׁה אֶל־כָּל־יִשְׂרָאֵל וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים שְׁמַע יִשְׂרָאֵל אֶת־הַחֲקִים וְאֶת־הַמְשַׁפְּטִים אֲשֶׁר אָנֹכִי דֹבֵר בְּאָזְנוֹיְכֶם הַיּוֹם וּלְמַדְתֶּם אֹתָם וּשְׁמַרְתֶּם לַעֲשׂוֹתָם: ב יי אֱלֹהֵינוּ כִּרְת עֲמָנוּ בְּרִית בְּחֻרְבַּי: ג לֹא אֶת־אֲבֹתֵינוּ כִּרְת יי אֶת־הַבְּרִית הַזֹּאת כִּי אֲתָנוּ אֲנַחְנוּ אֵלֶּה הַיּוֹם כָּלְנוּ חַיִּים: ד פָּנִים | בְּפָנִים דִּבֶּר יי עִמָּכֶם בְּהַר מִתּוֹךְ הָאֵשׁ: ה אָנֹכִי עֹמֵד בֵּין־יי וּבֵינֵיכֶם בַּעַת הַהוּא לְהַגִּיד לָכֶם אֶת־דְּבַר יי כִּי יִרְאֲתֶם מִפְּנֵי הָאֵשׁ וְלֹא־עֲלִיתֶם בְּהַר לֵאמֹר: ו אָנֹכִי יי אֱלֹהֶיךָ אֲשֶׁר הוֹצֵאתִיךָ מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם מִבֵּית עַבְדִּים: ז לֹא־יְהִיֶּה לְךָ אֱלֹהִים אֲחֵרִים עַל־פָּנֵי: ח לֹא־תַעֲשֶׂה לְךָ פֶּסֶל כָּל־תְּמוּנָה אֲשֶׁר בַּשָּׁמַיִם מִמַּעַל וְאֲשֶׁר בָּאָרֶץ מִתַּחַת וְאֲשֶׁר בַּמַּיִם מִתַּחַת לָאָרֶץ: ט לֹא־תִשְׁתַּחֲוֶה לָהֶם וְלֹא תַעֲבֹדֵם כִּי אָנֹכִי יי אֱלֹהֶיךָ אֵל קַנָּא פֹקֵד עוֹן אֲבוֹת

על־בָּנִים וְעַל־שְׁלֹשִׁים וְעַל־רַבְעִים לְשָׁנָאֵי: י וְעָשָׂה חֶסֶד לְאֵלִפִּים לְאֹהֲבֵי וּלְשֹׁמְרֵי
 מִצְוֹת {מִצְוֹתֵי}: ׀ לא תִשָּׂא אֶת־שֵׁם־יְיָ אֱלֹהֶיךָ לְשׂוּא כִּי לֹא יִנְקֹה יְיָ אֶת אֲשֶׁר־
 יִשָּׂא אֶת־שְׁמוֹ לְשׂוּא: ׀ יב שְׁמֹר אֶת־יוֹם הַשַּׁבָּת לְקַדְּשׁוֹ כַּאֲשֶׁר צִוָּךְ יְיָ אֱלֹהֶיךָ:
 יג שֵׁשֶׁת יָמִים תַּעֲבֹד וְעֵשִׂיתָ כָּל־מְלֶאכֶתֶךָ: יד וְיוֹם הַשְּׁבִיעִי שַׁבָּת לַיְיָ אֱלֹהֶיךָ לֹא־
 תַעֲשֶׂה כָּל־מְלָאכָה אַתָּה | וּבַנֶּגֶד־וּבִתְךָ וְעַבְדֶּךָ־וְאִמָּתֶךָ וְשׂוֹרֶךָ וְחֹמְרֶךָ וְכָל־בְּהֵמָתֶךָ
 וְגֵרְךָ אֲשֶׁר בְּשַׁעְרֶיךָ לְמַעַן יָנוּחַ עַבְדֶּךָ וְאִמָּתֶךָ כַּמִּוֶּדֶ: טו וְזָכַרְתָּ כִּי עֶבֶד הָיִיתָ בְּאֶרֶץ
 מִצְרַיִם וַיִּצְאֶךָ יְיָ אֱלֹהֶיךָ מִשָּׁם בְּיַד חֲזָקָה וּבְזִרְעַ נְטוּיָה עַל־כֵּן צִוָּךְ יְיָ אֱלֹהֶיךָ לַעֲשׂוֹת
 אֶת־יוֹם הַשַּׁבָּת: ׀ טז כִּבֵּד אֶת־אָבִיךָ וְאֶת־אִמְךָ כַּאֲשֶׁר צִוָּךְ יְיָ אֱלֹהֶיךָ לְמַעַן | יֵאָרִיכוּ
 יָמֶיךָ וְלִמְעַן יֵיטֵב לָךְ עַל הָאֲדָמָה אֲשֶׁר־יְיָ אֱלֹהֶיךָ נָתַן לָךְ: ׀ יז לֹא תִרְצַח ׀ וְלֹא
 תִנְאַף ׀ וְלֹא תִגְנֹב ׀ וְלֹא־תַעֲנֶה בְרַעְיֶךָ עַד שׂוּא: ׀ יח וְלֹא תַחְמֹד אִשְׁתִּי רַעְיֶךָ ׀ וְלֹא
 תַחְמֹד אִשָּׁה בֵּית רַעְיֶךָ שְׂדֵהוּ וְעַבְדּוֹ וְאִמָּתוֹ שׂוֹרוֹ וְחֹמְרוֹ וְכָל אֲשֶׁר לְרַעְיֶךָ: ׀ יט אֶת־
 הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה דַּבֵּר יְיָ אֶל־כָּל־קְהֵלְכֶם בְּהַר מֹתוֹד הָאֵשׁ הַעֲנַן וְהָעֶרְפֶּל קוֹל גְּדוֹל
 וְלֹא יִסַּף וַיִּכְתַּבְם עַל־שְׁנֵי לַחַת אֲבָנִים וַיִּתְּנֵם אֵלַי: ׀ וַיְהִי בְשִׁמְעֶכֶם אֶת־הַקוֹל מִתּוֹד
 הַחֹשֶׁךְ וְהָהָר בָּעַר בְּאֵשׁ וַתִּקְרְבוּן אֵלַי כָּל־רְאִישֵׁי שְׁבֻטֵיכֶם וּזְקֵנֵיכֶם: ׀ כא וַתֹּאמְרוּ
 הֵן הִרְאֵנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ אֶת־כְּבוֹדוֹ וְאֶת־גְּדֻלוֹ וְאֶת־קְלוֹ שְׁמַעְנוּ מִתּוֹד הָאֵשׁ הַיּוֹם הַזֶּה
 רִאִינוּ כִּי־דַבֵּר אֱלֹהִים אֶת־הָאָדָם וַחֵי: ׀ כב וְעַתָּה לָמָּה נִמּוֹת כִּי תֹאכְלֵנוּ הָאֵשׁ הַגְּדֹלָה
 הַזֹּאת אִם־יִסְפִּים | אֲנַחְנוּ לְשִׁמְעַ אֶת־קוֹל יְיָ אֱלֹהֵינוּ עוֹד וּמִתְּנוּ: ׀ כג כִּי מִי כָּל־בָּשָׂר
 אֲשֶׁר שָׁמַע קוֹל אֱלֹהִים חַיִּים מְדַבֵּר מִתּוֹד־הָאֵשׁ כַּמְנוּ וַיְחִי: ׀ כד קָרַב אַתָּה וּשְׁמַע
 אֶת כָּל־אֲשֶׁר יֹאמֵר יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְאֵת | תְּדַבֵּר אֵלֵינוּ אֶת כָּל־אֲשֶׁר יְדַבֵּר יְיָ אֱלֹהֵינוּ
 אֵלֶיךָ וּשְׁמַעְנוּ וְעֵשִׂינוּ: ׀ כה וַיִּשְׁמַע יְיָ אֶת־קוֹל דְּבָרֵיכֶם בְּדַבְּרֶכֶם אֵלַי וַיֹּאמֶר יְיָ אֵלַי
 שְׁמַעְתִּי אֶת־קוֹל דְּבָרֵי הָעָם הַזֶּה אֲשֶׁר דִּבְּרוּ אֵלַיךָ הִיטִיבוּ כָּל־אֲשֶׁר דִּבְּרוּ: ׀ כו מִי־יִתֵּן
 וְהָיָה לְבָבָם זֶה לָהֶם לִירְאָה אֶתִּי וּלְשַׁמֵּר אֶת־כָּל־מִצְוֹתַי כָּל־הַיָּמִים לְמַעַן יֵיטֵב לָהֶם
 וּלְבָנֵיהֶם לְעֹלָם: ׀ כז לָךְ אָמַר לָהֶם שׁוּבוּ לָכֶם לְאֹהֲלֵיכֶם: ׀ כח וְאַתָּה פֹּה עֹמֵד עִמָּדִי
 וְאִדְבַרְהָ אֵלֶיךָ אֶת כָּל־הַמִּצְוָה וְהַחֲקִים וְהַמְשַׁפְּטִים אֲשֶׁר תִּלְמַדְם וְעֲשׂוּ בְּאֶרֶץ
 אֲשֶׁר אֲנִכִּי נָתַן לָהֶם לְרִשְׁתָּהּ: ׀ כט וּשְׁמַרְתֶּם לַעֲשׂוֹת כַּאֲשֶׁר צִוָּה יְיָ אֱלֹהֵיכֶם אֶתְכֶם
 לֹא תִסְרוּ יָמִין וּשְׂמָאל: ׀ ׀ בְּכָל־הַדֶּרֶךְ אֲשֶׁר צִוָּה יְיָ אֱלֹהֵיכֶם אֶתְכֶם תִּלְכוּ לְמַעַן
 תַּחֲיוּן וְטוֹב לָכֶם וְהִאֲרַכְתֶּם יָמִים בְּאֶרֶץ אֲשֶׁר תִּירְשׁוּן: ׀ יא וְזֹאת הַמִּצְוָה הַחֲקִים
 וְהַמְשַׁפְּטִים אֲשֶׁר צִוָּה יְיָ אֱלֹהֵיכֶם לְלַמֵּד אֶתְכֶם לַעֲשׂוֹת בְּאֶרֶץ אֲשֶׁר אַתֶּם עֹבְרִים
 שָׁמָּה לְרִשְׁתָּהּ: ׀ ב לְמַעַן תִּירָא אֶת־יְיָ אֱלֹהֶיךָ לְשַׁמֵּר אֶת־כָּל־חֻקֹּתָיו וּמִצְוֹתָיו אֲשֶׁר
 אֲנִכִּי מִצְוָה אַתָּה וּבְנֶגְךָ וּבְנֶגְךָ כָּל יְמֵי חַיֶּיךָ וּלְמַעַן יֵאָרְכוּ יָמֶיךָ: ׀ ג וּשְׁמַעְתָּ יִשְׂרָאֵל

וּשְׁמַרְתָּ לַעֲשׂוֹת אֲשֶׁר יִיטַב לְךָ וְאֲשֶׁר תִּרְבּוֹן מֵאֵד כַּאֲשֶׁר דִּבֶּר יי אֱלֹהֵי אֲבֹתֶיךָ לְךָ
 אַרְצָן זְבַת חֶלֶב וּדְבַשׁ: פ ז שָׁמַע יִשְׂרָאֵל יי אֱלֹהֵינוּ יי | אֶחָד: ה וְאֶהְבֵּת אֶת יי אֱלֹהֶיךָ
 בְּכָל־לִבְבְּךָ וּבְכָל־נַפְשְׁךָ וּבְכָל־מְאֹדְךָ: ו וְהָיוּ הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה אֲשֶׁר אָנֹכִי מְצַוְךָ הַיּוֹם
 עַל־לִבְבְּךָ: ז וְשָׁנַנְתָּם לְבָנֶיךָ וּדְבַרְתָּ בָּם בְּשִׁבְתְּךָ בְּבֵיתְךָ וּבְלַכְתְּךָ בְּדַרְךָ וּבְשֹׁכְבְּךָ
 וּבְקוּמְךָ: ח וּקְשַׁרְתָּם לְאוֹת עַל־יָדְךָ וְהָיוּ לְטַטְפַּת בֵּין עֵינֶיךָ: ט וּכְתַבְתָּם עַל־מְזוֹזוֹת
 בֵּיתְךָ וּבְשַׁעְרֶיךָ: פ

ז ט וַיִּדְעַתָּ בִּי־יִי אֱלֹהֶיךָ הוּא הָאֱלֹהִים הָאֵל הַנֶּאֱמָן שֶׁמֶר הַבְּרִית וְהַחֲסֵד לְאֹהֲבָיו
 וְלִשְׁמֵרֵי מִצְוֹתוֹ {מִצְוֹתָיו} לְאִלָּף דּוֹר: י וּמִשְׁלֵם לְשֹׁנָאֵיו אֶל־פְּנֵיו לְהַאֲבִידוֹ לֹא יֵאָחַר
 לְשֹׁנָאוֹ אֶל־פְּנֵיו יִשְׁלֵם־לוֹ: יא וּשְׁמַרְתָּ אֶת־הַמִּצְוָה וְאֶת־הַחֻקִּים וְאֶת־הַמִּשְׁפָּטִים
 אֲשֶׁר אָנֹכִי מְצַוְךָ הַיּוֹם לַעֲשׂוֹתָם: פ פ פ

כרשת עקב

ז י וְהָיָה | עַקֵּב תִּשְׁמַעוּן אֶת הַמִּשְׁפָּטִים הָאֵלֶּה וּשְׁמַרְתֶּם וַעֲשִׂיתֶם אֹתָם וּשְׁמַר יי
 אֱלֹהֶיךָ לְךָ אֶת־הַבְּרִית וְאֶת־הַחֲסֵד אֲשֶׁר נִשְׁבַּע לְאֲבֹתֶיךָ: יב וְאֶהְבֵּךָ וּבִרְכֶךָ וְהִרְבֵּךָ
 וּבִרְכֶךָ פְּרִי־בִטְנְךָ וּפְרִי־אֲדָמְתְּךָ דִּגְנֶךָ וְתִירֹשֶׁךָ וְיִצְהָרְךָ שֶׁגַר־אֲלֶפֶיךָ וַעֲשִׂיתָ רַחֲמֵי
 עַל הָאָדָמָה אֲשֶׁר־נִשְׁבַּע לְאֲבֹתֶיךָ לַחַת לְךָ: יג בְּרוּךְ תִּהְיֶה מִכָּל־הָעַמִּים לֹא־יִהְיֶה
 בְּךָ עֶקֶר וְעַקְרָה וּבְבַהֲמֹתֶיךָ: יד וְהִסִּיר יי מִמֶּךָ כָּל־חֲלִי וְכָל־מְדוּי מִצָּרִים הָרְעִים אֲשֶׁר
 יִדְעַתָּ לֹא יִשִּׁימֶם בְּךָ וְנָתַנְם בְּכָל־שָׁנְאֶיךָ: טו וְאֶכְלַת אֶת־כָּל־הָעַמִּים אֲשֶׁר יי אֱלֹהֶיךָ
 נָתַן לְךָ לֹא־תַחֲוֶס עֵינֶיךָ עֲלֵיהֶם וְלֹא תַעֲבֹד אֶת־אֱלֹהֵיהֶם כִּי־מוֹקֵשׁ הוּא לְךָ: פ

י י וְעַתָּה יִשְׂרָאֵל מָה יי אֱלֹהֶיךָ שְׂאֵל מַעֲמֶךָ כִּי אִם־לִירְאָה אֶת־יִי אֱלֹהֶיךָ לְלַכַּת
 בְּכָל־דְּרָכֶיךָ וְלֹא־הִבֵּה אֹתוֹ וְלַעֲבֹד אֶת־יִי אֱלֹהֶיךָ בְּכָל־לִבְבְּךָ וּבְכָל־נַפְשְׁךָ: יז לְשִׁמֹּר
 אֶת־מִצְוֹת יי וְאֶת־חֻקֹּתָיו אֲשֶׁר אָנֹכִי מְצַוְךָ הַיּוֹם לְטוֹב לְךָ: יח הֵן לִי אֱלֹהֶיךָ הַשָּׁמַיִם
 וְשָׁמַיִ הַשָּׁמַיִם הָאָרֶץ וְכָל־אֲשֶׁר־בָּהּ: יט רַק בְּאֲבֹתֶיךָ חֶשֶׁק יי לְאֹהֲבָה אוֹתָם וַיִּבְחָר
 בְּזַרְעָם אַחֲרֵיהֶם בְּכֶם מִכָּל־הָעַמִּים כִּי־זֶה הַיּוֹם הַזֶּה: כ וּמִלִּתֶּם אֶת עַרְלַת לְבַבְכֶם
 וְעַרְפְּכֶם לֹא תִקְשׂוּ עוֹד: כא כִּי יי אֱלֹהֵיכֶם הוּא אֱלֹהֵי הָאֱלֹהִים וְאֲדַנִּי הָאֲדָנִים הָאֵל
 הַגָּדֹל הַגָּבֹר וְהַנּוֹרָא אֲשֶׁר לֹא־יִשָּׂא פָּנִים וְלֹא יִקַּח שֹׁחַד: כב עֲשֵׂה מִשְׁפָּט יְתוּס
 וְאַל־מָנָה וְאֶהֱבֶה גֵר לְתַת לוֹ לֶחֶם וְשִׁמְלָה: כג וְאֶהְבֵּתֶם אֶת־הַגֵּר כִּי־גֵרִים הָיִיתֶם בְּאֶרֶץ
 מִצְרָיִם: כד אֶת־יִי אֱלֹהֶיךָ תִירָא אֹתוֹ תַעֲבֹד וְכוּ תִדְבֹּק וּבְשִׁמוֹ תִשָּׁבַע: כה הוּא תִהְלַתְךָ
 וְהוּא אֱלֹהֶיךָ אֲשֶׁר־עָשָׂה אֶתְךָ אֶת־הַגְּדֹלָת וְאֶת־הַנּוֹרָאִת הָאֵלֶּה אֲשֶׁר רָאוּ עֵינֶיךָ:

ב בשבעים נפש ירדו אבתיך מצרימה ועתה שמך יי אלהיך ככוכבי השמים לרב:
 יא « ואהבת את יי אלהיך ושמרת משמרתו וחקתיו ומשפטיו ומצותיו כל-הימים:
 ב וידעתם היום כי | לא את-בניכם אשר לא-ידעו ואשר לא-ראו את-מוסר יי
 אלהיכם את-גדלו את-ידו החזקה וזרעו הנטויה: ג ואת-אתתיו ואת-מעשיו אשר
 עשה בתוך מצרים לפרעה מלך-מצרים ולכל-ארצו: ד ואשר עשה לחיל מצרים
 לסוסיו ולרכבו אשר הציף את-מי ים-סוף על-פניהם ברדפם אחריכם ויאבדם
 יי עד היום הזה: ה ואשר עשה לכם במדבר עד-באכם עד-המקום הזה: ו ואשר
 עשה לדתו ולאבירים בני אליאב בן-ראובן אשר פצתה הארץ את-פיה ותבלעם
 ואת-בתיהם ואת-אחיהם ואת כל-היקום אשר ברגליהם בקרב כל-ישראל: ז כי
 עיניכם הראת את כל-מעשה יי הגדל אשר עשה: ח ושמרתם את-כל-המצוה אשר
 אנכי מצוה היום למען תחזקו ובאתם וירשתם את-הארץ אשר אתם עברים שמה
 לרשתה: ט ולמען תאריכו ימים על-האדמה אשר נשבע יי לאבותיכם לתת להם
 ולזרעם ארץ זבת חלב ודבש: ׀

י והיה אם-שמע תשמעו אל-מצותי אשר אנכי מצוה אתכם היום לאהבה
 את-יי אלהיכם ולעבדו בכל-לבבכם ובכל-נפשכם: יד ונתתי מט-ארצכם בעתו
 יורה ומלקוש ואספת דגנך ותירשך ויצהרך: טו ונתתי עשב בשדך לבהמתך
 ואכלת ושבעת: טז השמרו לכם פן-יפתה לבבכם וסרתם ועבדתם אלהים
 אחרים והשתחיתם להם: יז וחרה אפי' בכם ועצר את-השמים ולא-יהיה מט
 והאדמה לא תתן את-יבולה ואבדתם מהרה מעל הארץ הטבה אשר יי נתן לכם:
 יח ושמרתם את-דברי אלה על-לבבכם ועל-נפשכם וקשרתם אתם לאות על-ידכם
 והיו לטוטפת בין עיניכם: טט ולמדתם אתם את-בניכם לדבר בם בשבתך בביתך
 ובלכתך בדרך ובשכבך ובקומך: כ וכתבתם על-מזוזות ביתך ובשעריך: כא למען
 ירבו ימיכם וימי בניכם על האדמה אשר נשבע יי לאבותיכם לתת להם כימי
 השמים על-הארץ: ׀

כב כי אם-שמר תשמרון את-כל-המצוה הזאת אשר אנכי מצוה אתכם לעשתה
 לאהבה את-יי אלהיכם ללכת בכל-דרכיו ולדבקהו: כג והוריש יי את-כל-הגוים
 האלה מלפניכם וירשתם גוים גדלים ועצמים מכם: כד כל-המקום אשר תדרוך
 כפי-רגלכם בו לכם יהיה מן-המדבר והלבנון מן-הנהר נהר-פרת ועד היס האחרון
 יהיה גבלכם: כה לא-יתעב איש בפניכם פחדכם ומוראכם יתן | יי אלהיכם על-פני
 כל-הארץ אשר תדרכו בה כאשר דבר לכם: ׀ ׀ ׀

פרשת ראה

יא כו רֵאָה אֲנֹכִי נִתֵּן לְפָנֶיכֶם הַיּוֹם בְּרִכָּה וּקְלָלָה: כז אֶת־הַבְּרָכָה אֲשֶׁר תִּשְׁמְעוּ
אֶל־מִצְוֹת יי אֱלֹהֵיכֶם אֲשֶׁר אֲנֹכִי מִצְוֶה אֶתְכֶם הַיּוֹם: כח וְהַקְּלָלָה אִם־לֹא תִשְׁמְעוּ
אֶל־מִצְוֹת יי אֱלֹהֵיכֶם וְסִרְתֶּם מִזִּדְּהָרָדָּךְ אֲשֶׁר אֲנֹכִי מִצְוֶה אֶתְכֶם הַיּוֹם לִלְכֹת אַחֲרֵי
אֱלֹהִים אֲחֵרִים אֲשֶׁר לֹא־יְדַעְתֶּם: ס

טו שְׁבַעַת שְׁבַעַת תִּסְפְּרֶנּוּ מֵהַחֵל חֲרַמְשׁ בְּקִמָּה תַחֲלֵל לִסְפֹּר שְׁבַעַת שְׁבַעַת:
· וְעָשִׂיתָ חֹג שְׁבַעַת לַיְי אֱלֹהֶיךָ מִסֵּת נִדְבַת יָדְךָ אֲשֶׁר תִּתֵּן כַּאֲשֶׁר יְבָרְכֶךָ יי אֱלֹהֶיךָ:
יא וְשִׁמַּחְתָּ לְפָנָי | יי אֱלֹהֶיךָ אִתָּהּ וּבִגְדְךָ וּבִתְּךָ וְעַבְדְּךָ וְאִמְתְּךָ וְהַלְוִי אֲשֶׁר בְּשַׁעְרֶיךָ
וְהַגֵּר וְהַיְתוֹם וְהָאֱלֻמְנָה אֲשֶׁר בְּקִרְבְּךָ בְּמָקוֹם אֲשֶׁר יִבְחַר יי אֱלֹהֶיךָ לְשֹׁכֵן שְׁמוֹ שָׁם:
יב וְזָכַרְתָּ כִי־עֲבַד הָיִיתָ בְּמִצְרַיִם וְשִׁמַּרְתָּ וְעָשִׂיתָ אֶת־הַחֻקִּים הָאֵלֶּה: ס

יג חֹג הַסִּפְתָּ תַעֲשֶׂה לְךָ שְׁבַעַת יָמִים בְּאַסְפֹּף מִגְרָנְךָ וּמִקִּבְּךָ: יד וְשִׁמַּחְתָּ בַחֲגֹךָ אִתָּהּ
וּבִגְדְךָ וּבִתְּךָ וְעַבְדְּךָ וְאִמְתְּךָ וְהַלְוִי וְהַגֵּר וְהַיְתוֹם וְהָאֱלֻמְנָה אֲשֶׁר בְּשַׁעְרֶיךָ: טו שְׁבַעַת
יָמִים תַּחֲגֵל לַיְי אֱלֹהֶיךָ בְּמָקוֹם אֲשֶׁר־יִבְחַר יי כִי יְבָרְכֶךָ יי אֱלֹהֶיךָ בְּכָל תְּבוּאָתְךָ וּבְכָל
מַעֲשֵׂה יָדֶיךָ וְהָיִיתָ אֶךְ שִׂמַּח: טז שְׁלוֹשׁ פַּעַמִּים | בְּשָׁנָה יִרְאֶה כְּלִזְכוּרְךָ אֶת־פָּנָי |
יי אֱלֹהֶיךָ בְּמָקוֹם אֲשֶׁר יִבְחַר בְּחֹג הַמִּצְוֹת וּבְחֹג הַסִּפְתָּ וְלֹא יִרְאֶה
אֶת־פָּנָי יי רִיקָם: יז אִישׁ כַּמִּתְנַת יָדוֹ כְּבִרְכַת יי אֱלֹהֶיךָ אֲשֶׁר נִתְּנָלְךָ: ס ס

פרשת שופטים

טז שְׁפָטִים וְשֹׁטְרִים תִּתֵּן־לָךְ בְּכָל־שַׁעְרֶיךָ אֲשֶׁר יי אֱלֹהֶיךָ נִתֵּן לְךָ לְשִׁבְטֶיךָ וְשִׁפְטוֹ
אֶת־הָעָם מִשְׁפַּט־צֶדֶק: טז לֹא־תִטֶּה מִשְׁפָּט לֹא תִכִּיר פָּנִים וְלֹא־תִקַּח שֹׁחַד כִּי
הַשֹּׁחַד יַעֲוֵל עֵינַי חֲכָמִים וְיִסְלַף דְּבָרֵי צְדִיקָם: טז צֶדֶק צֶדֶק תִּרְדֹּף לְמַעַן תַּחֲיֶה וְיִרְשַׁת
אֶת־הָאָרֶץ אֲשֶׁר־יי אֱלֹהֶיךָ נִתֵּן לְךָ: ס

כא ז וַעֲנוּ וְאָמְרוּ יָדִינוּ לֹא שִׁפְכָה {שָׁפְכוּ} אֶת־הַדָּם הַזֶּה וְעֵינֵינוּ לֹא רָאוּ: כב כִּפְרוּ
לְעַמְךָ יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר־פָּדִיתָ יי וְאֶל־תִּתֵּן דָּם נָקִי בְּקִרְבַּ עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל וּנְכַפֵּר לָהֶם הַדָּם:
ט וְאִתָּהּ תִּבְעַר הַדָּם הַנָּקִי מִקִּרְבְּךָ כִּי־תַעֲשֶׂה הַיִּשָּׁר בְּעֵינַי יי: ס ס

פרשת כי תצא

כא · כִּי־תִצֵּא לְמַלְחָמָה עַל־אִיבֶיךָ וּנְתַנּוּ יי אֱלֹהֶיךָ בְּיָדְךָ וְשָׁבִיתָ שְׁבוּיָי: יא וְרָאִיתָ

בְּשִׁבְיָהּ אֵשֶׁת יִפְתָּתָאֵר וְחִשְׁקָתָּ בָּהּ וְלִקְחַתָּ לָךְ לְאִשָּׁה: יב וְהִבֵּאתָהּ אֶל־תּוֹךְ
 בֵּיתְךָ וְגִלְחָהּ אֶת־רֹאשָׁהּ וְעִשְׂתָּהּ אֶת־צַפְרֹנֶיהָ: יג וְהִסִּירָהּ אֶת־שִׁמְלַת שִׁבְיָהּ מֵעַלֶיהָ
 וַיִּשְׁבֶּה בְּבֵיתְךָ וּבִכְתָּהּ אֶת־אֶבְיָהּ וְאֶת־אִמָּהּ יֵרַח יָמִים וְאַחַר כֵּן תָּבֹא אֵלֶיהָ
 וּבַעֲלֹתָהּ וְהִיתָה לָךְ לְאִשָּׁה: יד וְהָיָה אִם־לֹא חֲפָצָתָּ בָּהּ וְשִׁלַּחְתָּהּ לְנַפְשָׁהּ וּמָכַר לֹא־
 תִּמְכְּרָנָהּ בַּכֶּסֶף לֹא־תִתְעַמֵּר בָּהּ תַּחַת אֲשֶׁר עֲנִיתָהּ: טו

כה יז זְכוֹר אֶת אֲשֶׁר־עָשָׂה לָךְ עַמְּלֶךָ בְּדַרְךָ בְּצֵאתְכֶם מִמִּצְרָיִם: יח אֲשֶׁר קָרָךְ בְּדַרְךָ
 וַיִּזְגַּב בְּךָ כָּל־הַנְּחִילִים אַחֲרֶיךָ וְאֵתָהּ עִנְיָ וַיִּגַּע וְלֹא יָרָא אֱלֹהִים: יט וְהָיָה בְּהֵנִיחַ
 יי אֱלֹהֶיךָ | לְךָ מִכָּל־אֲבִיךָ מִסָּבִיב בְּאֶרֶץ אֲשֶׁר יִי־אֱלֹהֶיךָ נָתַן לָךְ נַחֲלָה לְרִשְׁתָּהּ
 תִּמְחֹל אֶת־זִכְרֵךְ עַמְּלֶךָ מִתַּחַת הַשָּׁמַיִם לֹא תִשְׁכַּח: כ

פרשת כי תבוא

כא וְהָיָה כִּי־תָבֹא אֶל־הָאָרֶץ אֲשֶׁר יִי אֱלֹהֶיךָ נָתַן לָךְ נַחֲלָה וַיִּרְשָׁתָהּ וַיִּשְׁבַּתָּ בָּהּ:
 כב וְלִקְחָתָּ מֵרֵאשִׁית | כָּל־פְּרִי הָאֲדָמָה אֲשֶׁר תָּבִיא מֵאֶרֶץ אֲשֶׁר יִי אֱלֹהֶיךָ נָתַן לָךְ
 וְשִׂמְתָּ בַטֶּנָּא וְהִלַּכְתָּ אֶל־הַמָּקוֹם אֲשֶׁר יִבְחַר יִי אֱלֹהֶיךָ לְשִׁכְּן שְׁמוֹ שָׁם: כג וּבֵאתָ
 אֶל־הַכְּהֵן אֲשֶׁר יִהְיֶה בַיָּמִים הֵהֵם וְאָמַרְתָּ אֵלָיו הִגַּדְתִּי הַיּוֹם לַיִי אֱלֹהֶיךָ כִּי־בֵאתִי
 אֶל־הָאָרֶץ אֲשֶׁר נִשְׁבַּע יִי לְאַבְתִּינוּ לָתֵת לָנוּ:

כד וּתְבֹאוּ אֶל־הַמָּקוֹם הַזֶּה וַיֵּצֵא סִיחֹן מִלְדֹּחַשְׁבּוֹן וְעוּג מִלְדֹּחַ־הַבְּשָׁן לִקְרֹאתְנוּ
 לְמַלְחָמָה וַנִּבֶּם: כה וְנִקַּח אֶת־אֶרְצָם וְנִתְּנָה לְנַחֲלָה לְרֵאוּבֵנִי וְלְגַדִּי וְלַחֲצֵי שֵׁבֶט
 הַמְּנַשִּׁי: כו וְשִׁמְרַתֶם אֶת־דְּבַר־יְהוָה הַזֶּה וְעִשִּׂיתֶם אֹתָם לְמַעַן תִּשְׁכְּלוּ אֶת כָּל־
 אֲשֶׁר תַּעֲשׂוּ: כז

פרשת נצבים

כח אַתֶּם נִצְבִים הַיּוֹם כָּלְכֶם לִפְנֵי יִי אֱלֹהֵיכֶם רֵאשִׁיכֶם שְׁבִטֵיכֶם זַקְנֵיכֶם וְשֹׁטְרֵיכֶם
 כָּל אִישׁ יִשְׂרָאֵל: כט סַפְּכֶם נְשִׁיכֶם וְגֵרְךָ אֲשֶׁר בְּקֶרֶב מַחֲנֶיךָ מַחֲטָב עֵצֶיךָ עַד שֶׁאֵב
 מִימֶיךָ: לו לְעַבְרְךָ בְּבְרִית יִי אֱלֹהֶיךָ וּבִאֲלֹתוֹ אֲשֶׁר יִי אֱלֹהֶיךָ כָּרַת עִמָּךְ הַיּוֹם:

מ הִגַּדְתִּי לְכֶם הַיּוֹם כִּי אֶבֶד תֵּאבְדוּן לֹא־תֵאָרִיכוּ יָמִים עַל־הָאֲדָמָה אֲשֶׁר אֵתָהּ
 עָבַר אֶת־הַיַּרְדֵּן לְבֹא שָׁמָּה לְרִשְׁתָּהּ: נה הַעַדְתִּי בְכֶם הַיּוֹם אֶת־הַשָּׁמַיִם וְאֶת־הָאָרֶץ
 הַחַיִּים וְהַמּוֹת נָתַתִּי לְפָנֶיךָ הַבְּרָכָה וְהַקְּלָלָה וּבַחֲרַתָּ בְּחַיִּים לְמַעַן תִּחְיֶה אֵתָהּ וּזְרַעְךָ:

כ לאהבה אתי אלהיך לשמע בקלו ולדבקהבו פי הוא חייך וארץ ימך לשבת
עלהאדמה אשר נשבע יי לאבתיך לאברהם ליצחק וליעקב לתת להם: פ פ פ

פרשת וילך

לא וילך משה וידבר אתהדברים האלה אלכלישראל: ב ויאמר אלהם בןמאה
ועשרים שנה אנכי היום לאאוכל עוד לצאת ולבוא ויי אמר אלי לא תעבר את
הירדן הזה: ג יי אלהיך הוא | עבר לפניך הואישמיד אתהגוים האלה מלפניך
וירשתם יהושע הוא עבר לפניך כאשר דבר יי: ד ועשה יי להם כאשר עשה לסיחון
ולעוג מלכי האמרי ולארצם אשר השמיד אתם: ה ונתנם יי לפניכם ועשיתם להם
ככלהמצוה אשר צויתי אתכם: ו חזקו ואמצו אלתיראו ואלתערצו מפניהם כי |
יי אלהיך הוא ההלך עמך לא ירפך ולא יעזבך: פ

כה הקהילו אלי אתכלזקני שבטיכם ושטריכם ואדברה באזניהם את הדברים
האלה ואעידה בם אתהשמים ואתהארץ: כט כי ידעתי אחרי מותי כיהשחת
תשחתון וסרתם מזהירך אשר צויתי אתכם וקראת אתכם הרעה באחרית
הימים כיתעשו אתהרע בעיני יי להכעיסו במעשה ידיכם: ס וידבר משה באזני
כלקהל ישראל אתדברי השירה הזאת עד תמם: פ פ פ

פרשת האזינו

סא האזינו השמים ואדברה ותשמע הארץ אמריפי: ב יערף כמטר לקחי תזל
כטל אמרתי כשעירם עלידשא וכרביבים עליעשב: ג כי שם יי אקרא הבו גדל
לאלהינו:

מח וידבר יי אלמשה בעצם היום הזה לאמר: מט עלה אלהו העברים הזה הר
נבו אשר בארץ מואב אשר עלפני ירחו וראה אתארץ כנען אשר אני נתן לבני
ישראל לאתחזה: נ ומת בהל אשר אתה עלה שמה והאסף אלעמיד באשרמת
אהרן אחיך בהר ההר ויאסף אלעמיו: נא על אשר מעלתם פי בתוך בני ישראל
במימריבת קדש מדברצן על אשר לאקדשתם אותי בתוך בני ישראל: נב כי
מנגד תראה אתהארץ ושמה לא תבוא אליהארץ אשראני נתן לבני ישראל: פ פ פ

פרשת וזאת הברכה

טו * וְזֹאת הַבְּרָכָה אֲשֶׁר בֵּרַךְ מֹשֶׁה אִישׁ הָאֱלֹהִים אֶת־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לִפְנֵי מוֹתוֹ:
 ב וַיֹּאמֶר יי' מְסִינֵי בָא וְזָרַח מִשְׁעִיר לָמוֹ הוֹפִיעַ מֵהַר פֶּאֶרֹן וְאַתָּה מֵרַבֶּבֶת קֹדֶשׁ
 מִימֵינוֹ אֲשַׁדֵּת {אֵשׁ דָּת} לָמוֹ: ג אַף חִבֵּב עַמִּים כָּל־קִדְשָׁיו בִּידָד וְהֵם תָּכֹן לְרַגְלָדָּ
 יִשָּׂא מִדְּבַר־תִּיבֹד: ד תּוֹרָה צְוֵה־לָנוּ מֹשֶׁה מִזְרָשָׁה קִהְלֵת יַעֲקֹב: ה וַיְהִי בִישְׁרוֹן מִלֶּדָּ
 בְּהַתְּאַסֵּף רְאִשֵׁי עָם יַחַד שְׁבֻטֵי יִשְׂרָאֵל: ו יְחִי רְאוּבֵן וְאַל־יָמַת וַיְהִי מָתוֹ מִסָּפֵר: ס

טז * וְלֹא־קָם נָבִיא עוֹד בְּיִשְׂרָאֵל כַּמֹּשֶׁה אֲשֶׁר יָדְעוּ יי' פָּנִים אֶל־פָּנִים: ז לְכֹל־הָאֲתָת
 וְהַמּוֹפְתִים אֲשֶׁר שְׁלַחוּ יי' לַעֲשׂוֹת בְּאֶרֶץ מִצְרַיִם לְפָרְעֹה וּלְכֹל־עַבְדָּיו וּלְכֹל־אֶרְצוֹ:
 יב וּלְכֹל תִּיבֹד (הֵד) הַחֲזִיקָה וּלְכֹל הַמּוֹרָא הַגָּדוֹל אֲשֶׁר עָשָׂה מֹשֶׁה לְעֵינֵי כָל־(כָּל)
 יִשְׂרָאֵל: חֹזק אִידֵן

נביאים

יהושע

א ויהי אחרי מות משה עבד יי ויאמר יי אל־יהושע בן־נון משרת משה לאמר: ב משה עבדי מת ועתה קום עבר את־הירדן הזה אתה וכל־העם הזה אל־הארץ אשר אנכי נתן להם לבני ישראל: ג כל־מקום אשר תדרוך בך־רגלכם בו לכם נתתיו כאשר דברתי אל־משה:

נד ויעבד ישראל את־יי כל ימי יהושע וכל | ימי הזקנים אשר האריכו ימים אחרי יהושע ואשר ידעו את כל־מעשה יי אשר עשה לישראל: ד ואת־עצמות יוסף אשר־העלו בני־ישראל | ממצרים קברו בשכם בחלקת השדה אשר קנה יעקב מאת בני־חמור אבי־שכם במאה קשיטה ויהיו לבני־יוסף לנחלה: ד ואלעזר בן־(ג) אהרן מת ויקברו אתו בגבעת פינחס בנו אשר נתן־לו בהר (בר) אפרים: אינד

שופטים

א ויהי אחרי מות יהושע וישאלו בני ישראל ביי לאמר מי יעלה־לנו אל־הכנעני בתחלה להלחם בו: ב ויאמר יי יהודה יעלה הנה נתתי את־הארץ בידו: ג ויאמר יהודה לשמעון אחיו עלה אתי בגרלי ונלחמה בכנעני והלכתי גם־אני אתך בגורלך וילך אתו שמעון:

כג ויעשו־כן בני בנימן וישאו נשים למספרם מן־המחללות אשר גזלו וילכו וישבו אל־נחלתם ויבנו את־הערים וישבו בהם: כד ויתהלכו משם בני־ישראל בעת ההיא איש לשבטו ולמשפחתו ויצאו משם איש לנחלתו: כה בימים ההם (הס) אין מלך בישראל איש הישר בעיניו (ב) יעשה: דאני

שמואל

א־א ויהי איש אחד מן־הרמתיים צופים מהר אפרים ושמו אלקנה בן־ירחם בן־אליהוא בן־תחו בן־צנוף אפרתי: ב ולו שתי נשים שם אחת חנה ושם השנית פננה ויהי לפננה ילדים אין ולחנה אין ילדים: ג ועלה האיש ההוא מעירו מימים | ימימה להשתחות ולזבח ליי צבאות בשלה ושם שני בני־עלי חפני ופנחס כהנים ליי:

בִּינִי כִּי הִכָּל נָתַן אֶרְוֹנָה הַמֶּלֶךְ לְמֶלֶךְ וַיֹּאמֶר אֶרְוֹנָה אֶל־הַמֶּלֶךְ יְיָ אֱלֹהֵיךָ יִרְצֶךָ:
 כִּד וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ אֶל־אֶרְוֹנָה לֹא בִּי־קִנּוּ אֶקְנֶה מֵאוֹתֶךָ בְּמַחִיר וְלֹא אֶעֱלֶה לִּי אֱלֹהֵי
 עֲלוֹת חֲנָם וַיִּקְוּ דָּוִד אֶת־הַגִּרְוֹן וְאֶת־הַבֶּקֶר בְּכֶסֶף שְׁקָלִים חֲמִשִּׁים: כה וַיִּבֹן שָׁם (שם)
 דָּוִד מִזְבֵּחַ לַיְיָ וַיַּעַל עֲלוֹת וּשְׁלָמִים וַיַּעֲתֶר יְיָ לְאַרְצָא וַתַּעֲצֵר הַמַּגִּפָּה מֵעַל (מל) יִשְׂרָאֵל:

דא"י

מלכים

אֶת־אֱלֹהֵי הַמֶּלֶךְ דָּוִד זָקַן בָּא בַּיָּמִים וַיִּכְשְׁהוּ בַּבְּגָדִים וְלֹא יָחַם לוֹ: ב וַיֹּאמְרוּ לוֹ עַבְדֵּי
 יִבְקְשׁוּ לְאֹדְנֵי הַמֶּלֶךְ גַּעֲרָה בְּתוֹלָה וְעַמְדָּה לִפְנֵי הַמֶּלֶךְ וַתְּהִי־לוֹ סִכְנַת וּשְׁכָבָה
 בַּחִיקָה וְחָם לְאֹדְנֵי הַמֶּלֶךְ: ג וַיִּבְקְשׁוּ גַּעֲרָה יָפָה בְּכָל גְּבוּל יִשְׂרָאֵל וַיִּמְצְאוּ אֶת־
 אַבְיִשָׁג הַשְּׁוֹנְמִית וַיָּבֵאוּ אֶתָּה לְמֶלֶךְ:

בִּי־כח וַיְדַבֵּר אֶתָּה טְבוֹת וַיִּתֵּן אֶת־כְּסָאוֹ מֵעַל כְּסֵא הַמְּלָכִים אֲשֶׁר אִתָּה בְּבָבֶל:
 כט וּשְׂנָא אֶת בְּגָדֵי כְלָאוֹ וְאָכַל לֶחֶם תְּמִיד לִפְנֵי כָל־יְמֵי חַיָּו: ד וַאֲרַחֲתוּ אֲרַחֲתוּ (אֶת)
 תְּמִיד נִתְּנָה־לוֹ מֵאֵת הַמֶּלֶךְ דְּבַר־יוֹם בְּיוֹמוֹ כָּל יְמֵי (י) חַיָּו {חַיָּו}: דנא

ישעיהו

א חֲזוֹן יִשְׁעִיהוּ בֶן־אֲמוּזָן אֲשֶׁר חָזָה עַל־יְהוּדָה וּירוּשָׁלַם בְּיָמֵי עֲזִיָּהוּ יוֹתָם אָחִיו
 יַחֲזִיקֶהוּ מַלְכֵי יְהוּדָה: ב שָׁמְעוּ שָׁמַיִם וְהַאֲזִינֵי אָרֶץ כִּי יִי דְבַר בְּנִים גְּדֹלְתֵי וְרוֹמְמֵתֵי
 וְהֵם פָּשְׁעוּ בִּי: ג יִדַּע שׁוֹר קִנְהוֹ וְחִמּוֹר אַבּוּס בַּעֲלֵיו יִשְׂרָאֵל לֹא יִדַּע עִמִּי לֹא הִתְבוֹנֵן:

סו כִּי כַּאֲשֶׁר הַשָּׁמַיִם הִחְדָּשִׁים וְהָאָרֶץ הִחְדָּשָׁה אֲשֶׁר אֲנִי עֹשֶׂה עַמְדִים לִפְנֵי
 נְאֻם־יְיָ כִּן יַעֲמֵד זְרַעְכֶם וְשִׁמְכֶם: כג וְהָיָה מִדִּי־חֹדֶשׁ בְּחֹדְשׁוֹ וּמִדֵּי שַׁבָּת בְּשַׁבְּתוֹ יָבֹא
 כָּל־בָּשָׂר לְהִשְׁתַּחֲוֹת לִפְנֵי אֲמַר יְיָ: כד וַיִּצְאוּ וְרָאוּ (11) בַּפְּגָרִי הָאֲנָשִׁים הַפְּשָׁעִים בִּי כִּי
 תוֹלַעְתֶּם לֹא תָמוֹת וְאֲשֶׁם לֹא תִכָּפֶה וְהָיוּ דְרָאוֹן לְכָל־ (12) בָּשָׂר: וְהָיָה מִדִּי־חֹדֶשׁ
 בְּחֹדְשׁוֹ וּמִדֵּי שַׁבָּת בְּשַׁבְּתוֹ יָבֹא כָל־בָּשָׂר לְהִשְׁתַּחֲוֹת לִפְנֵי אֲמַר יְיָ: דנא

ירמיהו

א דְּבַרֵי יִרְמְיָהוּ בֶן־חֲלֵקִיָּהוּ מִן־הַפְּהָגִים אֲשֶׁר בַּעֲנֻתוֹת בְּאָרֶץ בְּנִימִן: ב אֲשֶׁר הָיָה
 דְּבַר־יְיָ אֵלָיו בְּיָמֵי יֹאשִׁיָּהוּ בֶן־אֲמוּזָן מֶלֶךְ יְהוּדָה בְּשָׁלֹשׁ־עֶשְׂרֵה שָׁנָה לְמַלְכוֹ: ג וְהָיָה

בִּימֵי יְהוֹזָקִים בְּזִיאֲשִׁיהוּ מִלֶּדָּה יְהוּדָה עַד־תֵּם עֲשִׂיתִי־עֲשָׂרָה שָׁנָה לְצַדִּיקֶיהוּ בֶן־
יֹאשִׁיָּהוּ מִלֶּדָּה יְהוּדָה עַד־גְּלוֹת יְרוּשָׁלַם בַּחֹדֶשׁ הַחֲמִישִׁי:

נב כב וַיִּדְבַר אֶתֹּו טְבוֹת וַיִּתֵּן אֶת־כֶּסֶּאָו מִמַּעַל לְכֶסֶּא מַלְכִים {הַמְּלָכִים} אֲשֶׁר
אֶתֹו בְּבַבֶּל: כג וְשָׁנָה אֶת בְּגָדֵי כְלָאוֹ וְאָכַל לֶחֶם לְפָנָיו תָּמִיד כָּל־יְמֵי חַיֹּו {חַיִּיו}:
דד וְאַרְחֻתֹו אֲרַחֵת (אֶת) תָּמִיד נִתְּנָה־לוֹ מֵאֵת מִלֶּד־בְּבַל דְּבַר־יוֹם בְּיוֹמוֹ עַד־יוֹם מוֹתֹו
כָּל יְמֵי (י) חַיִּיו: דיאנ

יחזקאל

א א וַיְהִי | בְּשָׁלְשִׁים שָׁנָה בְּרַב־עֵי בַחֲמִשָּׁה לַחֹדֶשׁ וְאָנִי בַתּוֹד־הַגּוֹלָה עַל־נְהַר־כְּבַר
נִפְתָּחוּ הַשָּׁמַיִם וְאֶרְאָה מְרָאוֹת אֱלֹהִים: ב בַּחֲמִשָּׁה לַחֹדֶשׁ הַיָּהּ הַשָּׁנָה הַחֲמִישִׁית
לְגְלוֹת הַמֶּלֶךְ יוֹזָכִין: ג הִנֵּה הִנֵּה דְבַר־יְיָ אֶל־יְחִזְקָאֵל בֶּן־בוּזִי הַכֹּהֵן בְּאֶרֶץ כַּשְׂדִּים
עַל־נְהַר־כְּבַר וַתְּהִי עָלָיו שֵׁם יְד־יְיָ: ד וְאֶרְאָ וְהִנֵּה רוּחַ סַעְרָה בָּאָה מִן־הַצָּפוֹן עָנָן
גָּדוֹל וְאֵשׁ מִתְּלַקַּחַת וְנִגְהָ לֹו סָבִיב וּמִתּוֹכָהּ כַּעֲיֵן הַחֲשַׁמֶּל מִתּוֹד הָאֵשׁ: ה וּמִתּוֹכָהּ
דְּמוֹת אַרְבַּע חַיּוֹת זֹה מִרְאִיהֶן דְּמוֹת אָדָם לְהִנָּה: ו וְאַרְבַּעַה פָּנִים לְאַחַת וְאַרְבַּע
כַּנְפִּים לְאַחַת לָהֶם: ז וּרְגְלֵיהֶם רַגְלֵי יִשְׂרָאֵל וְכַף רַגְלֵיהֶם כַּכַּף רַגְלֵי וְנִצְעִים כַּעֲיֵן
נַחֲשֵׁת קָלִל: ח וַיְדוּ {וַיְדִי} אָדָם מִתַּחַת כַּנְפֵיהֶם עַל אַרְבַּעַת רַבְעֵיהֶם וּפְנֵיהֶם
וְכַנְפֵיהֶם לְאַרְבַּעַתָּם: ט חֲבַרַת אִשָּׁה אֶל־אַחֻזָּתָה כַּנְפֵיהֶם לֹא־יִסְבּוּ בְלִכְתָּן אִישׁ אֶל־
עֵבֶר פָּנָיו יִלְכוּ: י וּדְמוֹת פְּנֵיהֶם פְּנֵי אָדָם וּפְנֵי אֲרִיָּה אֶל־הַיָּמִין לְאַרְבַּעַתָּם וּפְנֵי־שׁוֹר
מִהַשְּׂמֹאֹל לְאַרְבַּעַתָּן וּפְנֵי־נֶשֶׁר לְאַרְבַּעַתָּן: יא וּפְנֵיהֶם וְכַנְפֵיהֶם פְּרָדוֹת מִלְמַעְלָה
לְאִישׁ שְׂתִים חֲבָרוֹת אִישׁ וּשְׂתִים מְכֹסוֹת אֶת גּוֹיֹתֶיהֶנָּה: יב וְאִישׁ אֶל־עֵבֶר פָּנָיו יִלְכוּ
אֶל אֲשֶׁר יִהְיֶה־שָׁמָּה הָרוּחַ לְלַכֵּת יִלְכוּ לֹא יִסְבּוּ בְלִכְתָּן: יג וּדְמוֹת הַחַיּוֹת מִרְאִיהֶם
כַּנְחֲלִי־אֵשׁ בְּעָרוֹת כַּמְרָאָה הַלְפָדִים הִיא מִתְּהַלֶּכֶת בֵּין הַחַיּוֹת וְנִגְהָ לְאֵשׁ וּמִן־הָאֵשׁ
יֹוצֵא בָרֶק: יד וְהַחַיּוֹת רָצוּא וְשׁוֹב כַּמְרָאָה הַבּוֹק: טו וְאֶרְאָ הַחַיּוֹת וְהִנֵּה אוֹפָן אֶחָד
בְּאֶרֶץ אֶצֶל הַחַיּוֹת לְאַרְבַּעַת פָּנָיו: טז מִרְאָה הָאוֹפָנִים וּמַעֲשֵׂיהֶם כַּעֲיֵן תְּרִשִׁישׁ
וּדְמוֹת אֶחָד לְאַרְבַּעַתָּן וּמִרְאִיהֶם וּמַעֲשֵׂיהֶם כַּאֲשֶׁר יִהְיֶה הָאוֹפָן בַּתּוֹד הָאוֹפָן:
יז עַל־אַרְבַּעַת רַבְעֵיהֶן בְּלִכְתָּם יִלְכוּ לֹא יִסְבּוּ בְלִכְתָּן: יח וּגְבִיהֶן וְגִבָּה לָהֶם וַיִּרְאָה
לָהֶם וּגְבִתָּם מֵלֹאֵת עֵינַיִם סָבִיב לְאַרְבַּעַתָּן: יט וּבְלִכְתֵּת הַחַיּוֹת יִלְכוּ הָאוֹפָנִים אֶצֶּלָם
וּבַהֲנִשָּׂא הַחַיּוֹת מֵעַל הָאֶרֶץ יִנְשָׂאוּ הָאוֹפָנִים: כ עַל אֲשֶׁר יִהְיֶה־שָׁם הָרוּחַ לְלַכֵּת
יִלְכוּ שָׁמָּה הָרוּחַ לְלַכֵּת וְהָאוֹפָנִים יִנְשָׂאוּ לְעַמְתָּם כִּי רוּחַ הַחַיָּה בְּאוֹפָנִים: כא בְּלִכְתָּם
יִלְכוּ וּבְעַמְדָם יַעֲמֻדוּ וּבַהֲנִשָּׂאָם מֵעַל הָאֶרֶץ יִנְשָׂאוּ הָאוֹפָנִים לְעַמְתָּם כִּי רוּחַ הַחַיָּה

בְּאֹפְנִים: כב וּדְמוֹת עַל־רַאשֵׁי הַחֵיהָ רִקְיעַ בְּעֵין הַקֶּרֶחַ הַנּוֹרָא נָטוּי עַל־רַאשֵׁיהֶם מְלַמֶּעֶלָה: כג וְתַחַת הַרְקִיעַ בְּנִפְיָהֶם יִשְׁרוֹת אֵשׁה אֶל־אֲחוֹתָהּ לְאִישׁ שְׂתִים מְכֹסוֹת לְהִנָּה וּלְאִישׁ שְׂתִים מְכֹסוֹת לְהִנָּה אֵת גּוֹיֹתֵיהֶם: כד וְאִשְׁמַע אֶת־קוֹל בְּנִפְיָהֶם בְּקוֹל מַיִם רַבִּים בְּקוֹל־שִׁדִּי בְּלִכְתָּם קוֹל הַמֶּלֶה בְּקוֹל מַחְנֶה בְּעַמְדָם תְּרַפִּינָה כְּנִפְיָהֶן: כה וַיְהִי־קוֹל מְעַל לְרַקִּיעַ אֲשֶׁר עַל־רַאשֵׁם בְּעַמְדָם תְּרַפִּינָה כְּנִפְיָהֶן: כו וּמִמַּעַל לְרַקִּיעַ אֲשֶׁר עַל־רַאשֵׁם כְּמַרְאֵה אַבְן־סַפִּיר דְּמוֹת כֶּסֶף וְעַל דְּמוֹת הַכֶּסֶף דְּמוֹת כְּמַרְאֵה אָדָם עָלָיו מְלַמֶּעֶלָה: כז וְאָרָא | כְּעֵין חֲשַׁמֶּל כְּמַרְאֵה־אֵשׁ בֵּית־לֵה סְבִיב מְמַרְאֵה מִתְּנִיו וּלְמַעֲלָה וּמְמַרְאֵה מִתְּנִיו וּלְמַטָּה רְאִיתִי כְּמַרְאֵה־אֵשׁ וּנְגַה לֹו סְבִיב: כח כְּמַרְאֵה הַקֶּשֶׁת אֲשֶׁר יְהִיהַ בְּעֵנָן בְּיוֹם הַגֹּשֶׁם בֵּן מַרְאֵה הַנְּגַה סְבִיב הוּא מַרְאֵה דְּמוֹת כְּבוֹד־יְי וְאָרָא וְאִפְּל עַל־פְּנֵי וְאִשְׁמַע קוֹל מְדַבֵּר: גי וְתִשְׁאַנִּי רוּחַ וְאִשְׁמַע אַחֲרַי קוֹל רַעַשׁ גָּדוֹל בְּרוּךְ כְּבוֹד־יְי מִמְּקוֹמוֹ:

מח כג וּפְאֶת־נְגַבָּה חֲמֵשׁ מְאוֹת וְאַרְבַּעַת אֲלָפִים מִזֶּה וּשְׁעָרִים שְׁלֹשָׁה שַׁעַר שְׁמַעוֹן אֶחָד שַׁעַר יִשְׁשַׁכָּר אֶחָד שַׁעַר זְבוּלֹן אֶחָד: כד פְּאֶת־זִמָּה חֲמֵשׁ מְאוֹת וְאַרְבַּעַת אֲלָפִים שְׁעָרֵיהֶם שְׁלֹשָׁה שַׁעַר גָּד אֶחָד שַׁעַר אֲשֶׁר אֶחָד שַׁעַר נַפְתָּלִי אֶחָד: כה סְבִיב שְׁמִנָּה (שֶׁה) עָשָׂר אֲלָף וְשִׁסְהֶעִיר מִיּוֹם יי | (יה) שְׁמָה: דִּנְיָא

תרי עשר

הושע א כ דְּבַר־יְי | אֲשֶׁר הָיָה אֶל־הוֹשַׁע בֶּן־בְּאֲרִי בְיָמֵי עֲזִיָּה יוֹתָם אָחוֹ יַחְזִקְיָה מְלַכֵּי יְהוּדָה וּבְיָמֵי יִרְבֵּעַם בֶּן־יֹזָאֵשׁ מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל: ב תַּחֲלַת דְּבַר־יְי בְּהוֹשַׁע וַיֹּאמֶר יְי אֶל־הוֹשַׁע לֵךְ קַח־לָךְ אֵשֶׁת זְנוּנִים וְיִלְדֵי זְנוּנִים כִּי־זֹנָה תִזְנֶה הָאָרֶץ מֵאַחֲרַי יְי: ג וַיֵּלֶךְ וַיִּקַּח אֶת־תְּגָמָר בַּת־דְּבָלַיִם וְתַהֲר וְתִלְד־לוֹ בָּן:

חבקוק ג ויי בהיכל קדשו הם מפניו כלהארץ: ג תפלה לחבקוק הנביא על שגינות: ד יי שמעתי שמעך יראתי יי פעלך בקרב שנים חייהו בקרב שנים תודיע ברגו רחם תזכור: ג אלוה מתימן יבוא וקדוש מהרפארן סלה כסה שמים הזו ותהלתו מלאה הארץ: ד ונגה כאור תהיה קרנים מידו לו ושם חביון עזה {עזו}: ה לפניו ילך דבר ויצא רשף לרגליו: ו עמד | וימדד ארץ ראה ויתר גוים ויתפצצו הרריעד שחו גבעות עולם הליכות עולם לו: ז תחת און ראיתי אהלי כושן ירגזון ירעות ארץ מדין: ח הבנהרים חרה יי אם בנהרים אפך אסביים עברתך כי תרכב על־סוסך מרכבתיך ישועה: ט ערה תעור קשתך שבעות מטות אמר סלה נהרות

תִּבְקַע־אַרְץ: רָאוּךְ יִחִילוּ הָרִים זָרַם מִים עָבַר נַתַּן תְּהוֹם קוּלוֹ רוּם יִדְהוּ נִשְׂאָ:
 יֵאֱשָׁמֶשׁ יָרַח עֲמַד זְבֻלָּה לְאוֹר חֲצִיךָ יִהְלְכוּ לְנִגְהַ בְּרַק חֲנִיטֶךָ: יב בְּזַעַם תִּצְעַד־אַרְץ
 בְּאֵף תִּדְוֹשׁ גּוֹיִם: יג יִצְאֵת לִישָׁע עֲמֹךְ לִישָׁע אֶת־מְשִׁיחֶךָ מִחֲצַת רֹאשׁ מִבֵּית רָשָׁע
 עָרוֹת יִסּוֹד עַד־צוּאָר סֵלָה: יד נִקְבַּת בְּמַטְיוֹ רֹאשׁ פְּרוּזוֹ {פְּרִזְיוֹ} יִסְעָרוּ לְהַפְיִעֲנִי
 עֲלִיצַתְם כְּמוֹ־לֹאֲכֹל עָנִי בַּמִּסְתָּר: טו דְּרַכְתָּ בַּיָּם סוּסֶיךָ חֲמַר מִים רַבִּים: טז שְׁמַעְתִּי |
 וַתִּרְגְּזוּ בְטַנִּי לְקוֹל צִלְלוֹ שְׁפָתַי יָבוֹא רִקְבֵךְ בַּעֲצָמַי וַתַּחֲתִי אֲרַגּוּ אֲשֶׁר אָנוּחַ לְיוֹם
 צָרָה לַעֲלוֹת לַעַם יְגוֹדְנוּ: יז כִּי־תֵאֱנָה לְאֶת־פָּרַח וְאִין יָבוֹל בְּגַפְנִים כַּחַשׁ מַעֲשֵׂה־זֵית
 וּשְׂדָמוֹת לֹא־עֲשָׂה אֲכָל גֹּזֵר מִמְּכָלָה צֹאן וְאִין בָּקָר בְּרַפְתִּים: יח וְאִנִּי בֵּי אַעֲלוֹזָה
 אֲגִילָה בְּאַלְהֵי יִשְׁעֵי: יט יי {הַקְרִיאָה: אֱלֹהִים} אֲדַנִּי חִילִי וַיִּשֶׁם רַגְלִי כַּאֲיֵלוֹת וְעַל־בְּמוֹתַי
 יִדְרַכְנִי לְמַנְצָח בְּנִיגוֹנוֹתִי:

מִלֵּאכִי ג כב זָכְרוּ תוֹרַת מֹשֶׁה עַבְדִּי אֲשֶׁר צִוִּיתִי אוֹתוֹ בְּחָרֵב עַל־כֹּל־יִשְׂרָאֵל חֲקִים
 וּמִשְׁפָּטִים: כג הִנֵּה אֲנֹכִי שֹׁלַח לָכֶם אֶת אֱלֹהֵי הַנְּבִיא לִפְנֵי בּוֹא יוֹם יְיָ הַגָּדוֹל וְהַנּוֹרָא:
 כד וְהַשִּׁיב לְבַ־{לְבָ} אַבוֹת עַל־בְּנִים וְלֵב בְּנִים עַל־אַבוֹתֶם פְּוֹ־אָבּוֹא וְהִכִּיתִי אֶת־הָאָרֶץ
 {הָזֶה} חָרָם: כה הִנֵּה אֲנֹכִי שֹׁלַח לָכֶם אֶת אֱלֹהֵי הַנְּבִיא לִפְנֵי בּוֹא יוֹם יְיָ הַגָּדוֹל וְהַנּוֹרָא:

נאדי

כתובים

רות

א וְהִי בִימֵי שְׁפֹט הַשְּׁפָטִים וְהִי רַעַב בְּאַרְץ וַיֵּלֶךְ אִישׁ מִבֵּית לָחֶם יְהוּדָה לְגוֹר
 בְּשָׂדֵי מוֹאָב הוּא וְאִשְׁתּוֹ וּשְׁנֵי בָנָיו: ב וְשֵׁם הָאִישׁ אֱלִימֶלֶךְ וְשֵׁם אִשְׁתּוֹ נַעֲמִי וְשֵׁם
 שְׁנֵי־בָנָיו | מַחֲלוֹן וְכִלְיוֹן אֶפְרַתִּים מִבֵּית לָחֶם יְהוּדָה וַיָּבֹאוּ שְׂדֵי־מוֹאָב וַיְהִיו־שָׁם:
 ג וַיָּמַת אֱלִימֶלֶךְ אִישׁ נַעֲמִי וַתִּשָּׂאֵר הִיא וּשְׁנֵי בָנֶיהָ: ד וַיִּשְׂאוּ לָהֶם נָשִׁים מֵאֲבוֹת
 שֵׁם הָאֶחָת עֶרְפָּה וְשֵׁם הַשְּׁנִית רות וַיִּשְׁבוּ שָׁם כַּעֲשֵׂר שָׁנִים: ה וַיָּמָתוּ גַם־שְׁנֵיהֶם
 מַחֲלוֹן וְכִלְיוֹן וַתִּשָּׂאֵר הָאִשָּׁה מְשֵׁנִי יְלִדְיָהּ וּמַאִישָׁהּ: ו וַתִּקַּם הִיא וְכִלְתִּיהָ וַתִּשָּׁב
 מְשָׁדֵי מוֹאָב כִּי שָׁמְעָה בְּשָׂדֵה מוֹאָב כִּי־פָקַד יְיָ אֶת־עַמּוֹ לְתַת לָהֶם לָחֶם: ז וַתֵּצֵא
 מִן־הַמְּקוֹם אֲשֶׁר הָיְתָה־שָׁמָּה וּשְׁתֵּי כִלְתֵּיהָ עִמָּה וַתִּלְכְּנָה בְּדָרֶךְ לָשׁוּב אֶל־אַרְץ
 יְהוּדָה: ח וַתֹּאמֶר נַעֲמִי לְשְׁתֵּי כִלְתֵּיהָ לָכְנָה שְׁבִנָּה אִשָּׁה לְבֵית אִמָּה יַעֲשֵׂה {יַעֲשׂ}
 יי עִמָּכֶם חֶסֶד כַּאֲשֶׁר עָשִׂיתֶם עִם־הַמֵּתִים וְעִמָּדִי: ט יִתֵּן יְיָ לָכֶם וּמִצָּאן מְנוּחָה
 אִשָּׁה בֵּית אִישָׁה וַתִּשָּׂק לָהֶן וַתִּשְׂאָנָה קוֹלָן וַתִּבְכֶּינָה: י וַתֹּאמְרָנָה־לָּהּ כִּי־אַתְּ

נָשׁוּב לְעַמְּךָ: ^{יא} וּתְאָמַר נַעֲמִי שְׁבִנָּה בְּנֹתֵי לִמָּה תִלְכָּנָה עִמִּי הַעֲזוּד-לִי בָּנִים בְּמַעֲוֵי וְהָיוּ לָכֶם לְאֻנְשִׁים: ^{יב} שְׁבִנָּה בְּנֹתֵי לִכְן כִּי יִזְכְּרֵנִי מֵהַיּוֹת לְאִישׁ כִּי אֲמַרְתִּי יִשְׂרָאֵל תִּקְוֶה גַם הֵייתִי הַלַּיְלָה לְאִישׁ וְגַם יִלְדֹתֵי בָּנִים: ^{יג} הֲלֵהוּן | תִּשְׁבְּרָנָה עַד אֲשֶׁר יִגְדְּלוּ הֲלֵהוּן תִּעֲנֶנָּה לְבִלְתִּי הָיוֹת לְאִישׁ אֶל בְּנֹתֵי כִּי-מֵר-לִי מֵאֵל מִכֶּם כִּי-יֵצְאָה בִּי יַד-יְיָ: ^{יד} וְתִשְׁנֶנָּה קוֹלָן וְתִבְכְּיָנָה עוֹד וְתִשְׁקַע עֵרְפָּה לְחַמוֹתָהּ וְרוּת דְּבַקָּה בָּהּ: ^{טו} וּתְאָמַר הִנֵּה שְׁבָה יְבַמְתָּךְ אֶל-עַמָּה וְאֶל-אֱלֹהֶיהָ שׁוּבִי אַחֲרַי יְבַמְתָּךְ: ^{טז} וּתְאָמַר רוּת אֶל-תִּפְגַּע-בִּי לְעֻזְבָּךְ לְשׁוּב מֵאַחֲרַיִךְ כִּי אֶל-אֲשֶׁר תִּלְכִּי אֵלַי וּבְאֲשֶׁר תִּלְוֵנִי אֶלָּין עַמְּךָ עִמִּי וְאֵלֶהֶיךָ אֱלֹהֵי: ^{יז} בְּאֲשֶׁר תִּמְוֹתֵי אֲמוֹת וְשֵׁם אֶקְבֹּר כֹּה יַעֲשֶׂה יְיָ לִי וְכֹה יוֹסִיף כִּי הַמּוֹת יִפְרִיד בֵּינִי וּבֵינֶיךָ: ^{יח} וְתִרְאֵי כִּי-מִתְאַמְצֶת הִיא לִלְכֹת אִתָּה וְתִחַדֵּל לְדַבֵּר אִלֶּיהָ: ^{יט} וְתִלְכָּנָה שְׁתֵּיהֶם עַד-בּוֹאָנָה בֵּית לַחֵם וְהָיוּ כְּבוֹאָנָה בֵּית לַחֵם וְתִהְיֶנּוּ כָל-הָעִיר עֲלֵיהֶן וְתִאמְרָנָה הַזֹּאת נַעֲמִי: ^כ וּתְאָמַר אֲלֵיהֶן אֶל-תִּקְרָאנָה לִי נַעֲמִי קְרָאן לִי מֵרָא כִּי-הֵמֵר שָׁדִי לִי מֵאֵד: ^{כא} אֲנִי מִלֵּאָה הִלְכְּתִי וְרִיקָם הִשִּׁיבֵנִי יְיָ לִמָּה תִקְרָאנָה לִי נַעֲמִי וְיִי עֲנֶה בִּי וְשָׁדִי הִרַע לִי: ^{כב} וְתִשָּׁב נַעֲמִי וְרוּת הַמּוֹאֲבִיָּה כִלְתֵּה עִמָּה הַשְּׁבָה מִשָּׁדִי מוֹאֵב וְהִמָּה בָּאוּ בֵּית לַחֵם בְּתַחֲלַת קִצִּיר שְׁעָרִים:

בא וְלִנְעָמִי מִידַע {מוֹדַע} לְאִשָּׁה אִישׁ גְּבוּר חֵיל מִמְשַׁפַּחַת אֱלִימֶלֶךְ וְשָׁמוּ בָּעִיר: ^ב וּתְאָמַר רוּת הַמּוֹאֲבִיָּה אֶל-נַעֲמִי אֲלֵכֶּה-נָא הַשָּׂדֶה וְאֶלְקָטָה בְּשַׁבָּלִים אַחֲרֵי אֲשֶׁר אֲמַצָּא-חֵן בְּעֵינָיו וְתִאמַר לָהּ לְכִי בְּתִי: ^ג וְתִלְךְ וְתִבּוֹא וְתִלְקֹט בְּשָׂדֶה אַחֲרֵי הַקִּצִּירִים וְיִקַּר מִקֶּרֶה חִלְקַת הַשָּׂדֶה לְבָעִז אֲשֶׁר מִמְשַׁפַּחַת אֱלִימֶלֶךְ: ^ד וְהִנֵּה-בָּעִיר בָּא מִבֵּית לַחֵם וְיִאמַר לְקוֹצְרִים יְיָ עִמָּכֶם וְיִאמְרוּ לוֹ יְבָרְכֶךָ יְיָ: ^ה וְיִאמַר בָּעִיר לְנַעֲרוֹ הַנּוֹצֵב עַל-הַקּוֹצְרִים לְמִי הַנְּעִירָה הַזֹּאת: ^ו וְיַעַן הַנְּעִיר הַנּוֹצֵב עַל-הַקּוֹצְרִים וְיִאמַר מוֹאֲבִיָּה הִיא הַשְּׁבָה עִם-נַעֲמִי מִשָּׁדִי מוֹאֵב: ^ז וּתְאָמַר אֶלְקָטָה-נָא וְאֶסְפְּתִי בְּעַמְרִים אַחֲרֵי הַקּוֹצְרִים וְתִבּוֹא וְתַעֲמוֹד מֵאֵז הַבָּקָר וְעַד-עֹתָה זֶה שְׁבִתָּה הַבַּיִת מֵעַט: ^ח וְיִאמַר בָּעִיר אֶל-רוּת הַלּוֹא שְׁמַעְתְּ בְּתִי אֶל-תִּלְכִּי לְלִקֹּט בְּשָׂדֶה אַחֲרָי וְגַם לֹא תַעֲבוּרִי מִזֶּה וְכֹה תִדְבַּקוּן עִם-נַעֲרָתִי: ^ט עֵינֶיךָ בְּשָׂדֶה אֲשֶׁר-יִקְצְרוּן וְהִלְכְּתְּ אַחֲרֵיהֶן הַלּוֹא צְנִיתִי אֶת-הַנְּעָרִים לְבִלְתִּי נִגְעָךְ וְצִמְתְּ וְהִלְכְּתְּ אֶל-הַכֵּלִים וְשִׁתִּית מֵאֲשֶׁר יִשְׁאַבוּן הַנְּעָרִים: ^י וְתַפְּלֵי עַל-פְּנֵיהָ וְתִשְׁתַּחֲוּ אַרְצָה וְתִאמַר אֲלֵיו מְדוּעַ מִצְּאֵתִי חֵן בְּעֵינֶיךָ לְהַכִּירֵנִי וְאֲנִי נְכָרִיָּה: ^{יא} וְיַעַן בָּעִיר הַזֶּה וְיִאמַר לָהּ הַגֵּד לִי כָּל אֲשֶׁר-עָשִׂיתְּ אֶת-חַמוֹתֶיךָ אַחֲרֵי מוֹת אִישֶׁךָ וְתַעֲזְבִי אֲבִיךָ וְאֶמְךָ וְאֶרֶץ מוֹלְדֹתֶיךָ וְתִלְכִּי אֶל-עַם אֲשֶׁר לֹא-יִדְעֶתָ תָמוּל שְׁלֹשׁ: ^{יב} יִשְׁלַם יְיָ פְּעֻלְךָ וְתִהְיֶי מְשַׁכְּרָתְךָ שְׁלֵמָה מֵעַם יְיָ אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר-בָּאת לְחַסוֹת תַּחַת-כַּנְּפוֹי: ^{יג} וּתְאָמַר אֲמַצָּא-חֵן בְּעֵינֶיךָ אֲדַנִּי כִּי נַחֲמָתֵנִי וְכִי דַבַּרְתָּ עַל-לֵב

שִׁפְחָתָךְ וְאֵנְכִי לֹא אֶהְיֶה כְּאֶחָת שִׁפְחָתֶיךָ: ^ד וַיֹּאמֶר לָהּ בְּעֵז לַעֲת הָאֶכֶל גְּשֵׁי הַלֵּם וְאֶכְלֶת מִזֶּה־הַלֶּחֶם וְטַבְלֶת פֶּתַח בַּחֲמֵץ וְהַשֵּׁב מִצַּד הַקְּצָרִים וַיִּצְבֹּט־לָהּ קָלִי וְתֹאכַל וְתִשָּׁבַע וְתִתֵּר: ^{טו} וְתָקַם לְלֶקֶט וַיִּצֹ בְּעֵז אֶת־נַעֲרָיו לֵאמֹר גַּם בֵּין הָעַמְּרִים תִּלְקַט וְלֹא תְכַלְמוּהָ: ^{טז} וְגַם שְׁלֹתְשָׁלוּ לָהּ מִן־הַצְּבָתִים וְעִזְבַתֶּם וְלֶקְטָהּ וְלֹא תִגְעְרוּ־בָהּ: ^{יז} וְתִלְקַט בַּשָּׂדֶה עַד־הָעֶרֶב וְתַחֲבֹט אֶת אֲשֶׁר־לֶקְטָהּ וַיְהִי כְּאִפְּהָ שְׁעָרִים: ^{יח} וְתִשָּׂא וְתִבּוֹא הָעִיר וְתֵרָא חֲמוּתָהּ אֶת אֲשֶׁר־לֶקְטָהּ וְתוֹצֵא וְתִתֵּן־לָהּ אֶת אֲשֶׁר־הוֹתֵרָה מִשְׁבְּעָה: ^{יט} וְתֹאמֶר לָהּ חֲמוּתָהּ אִיפֹה לֶקְטַת הַיּוֹם וְאִנְהָ עֲשִׂיתִי יְהִי מִכִּירְךָ בְּרוּךְ וְתִגַּד לְחֲמוּתָהּ אֶת אֲשֶׁר־עָשָׂתָה עִמּוֹ וְתֹאמֶר שֵׁם הָאִישׁ אֲשֶׁר עָשִׂיתִי עִמּוֹ הַיּוֹם בְּעֵז: ^כ וְתֹאמֶר נַעֲמִי לְכֻלְתָּהּ בְּרוּךְ הוּא לִי אֲשֶׁר לֹא־עָזַב חֲסִדּוֹ אֶת־הַחַיִּים וְאֶת־הַמֵּתִים וְתֹאמֶר לָהּ נַעֲמִי קְרוֹב לָנוּ הָאִישׁ מִגְּאֻלָּנוּ הוּא: ^{כא} וְתֹאמֶר רוֹת הַמּוֹאֲבִיָּה גַם | כִּי־אָמַר אֵלַי עַם־הַנְּעָרִים אֲשֶׁר־לִי תִדְבְּקוּן עַד אִם־כָּלוּ אֶת כָּל־הַקְּצִיר אֲשֶׁר־לִי: ^{כב} וְתֹאמֶר נַעֲמִי אֶל־רוֹת כֻּלְתָּהּ טוֹב בְּתִי כִי תִצְאִי עִם־נַעֲרוֹתָיו וְלֹא יִפְגְּעוּ־בְךָ בַּשָּׂדֶה אַחֵר: ^{כג} וְתִדְבֹק בְּנַעֲרוֹת בְּעֵז לְלֶקֶט עַד־כְּלוֹת קְצִיר־הַשְּׁעָרִים וְקְצִיר הַחֲטָיִם וְתִשָּׁב אֶת־חֲמוּתָהּ:

^ג וְתֹאמֶר לָהּ נַעֲמִי חֲמוּתָהּ בְּתִי הֲלֹא אֲבַקֵּשׁ־לְךָ מְנוּחַ אֲשֶׁר יִיטַב־לְךָ: ^ד וְעַתָּה הֲלֹא בְּעֵז מִדְּעַתְנוּ אֲשֶׁר הָיִית אֶת־נַעֲרוֹתָיו הִנֵּה־הוּא זָרָה אֶת־גֵּרֵן הַשְּׁעָרִים הַלַּיְלָה: ^ה וְרַחֲמָת | וְסִכַּת וְשִׁמַּת שְׁמִלְתְךָ {שְׁמִלְתֶיךָ} עֲלֶיךָ וִירַדְתִּי {וִירַדְתִּי} הַגֵּרֵן אֶל־תְּנוּדְעִי לְאִישׁ עַד כְּלוֹתוֹ לְאֶכֶל וְלִשְׁתּוֹת: ^ו וַיְהִי בְּשֹׁכְבוֹ וַיִּדְעַת אֶת־הַמְּקוֹם אֲשֶׁר יִשְׁכַּב־שָׁם וּבָאת וּגְלִית מִרְגְּלָתוֹ וּשְׁכַבְתִּי {וּשְׁכַבְתִּי} וְהוּא יִגִּיד לְךָ אֶת אֲשֶׁר תַּעֲשִׂין: ^ז וְתֹאמֶר אֵלֶיהָ כָּל אֲשֶׁר־תֹּאמְרִי {אֵלַי קְרִי וְלֹא כְּתִיב} אַעֲשֶׂה: ^ח וְתִרַד הַגֵּרֵן וְתַעֲשׂ כָּכָל אֲשֶׁר־צִוְתָהּ חֲמוּתָהּ: ^ט וַיֹּאכַל בְּעֵז וַיִּשָּׁת וַיִּיטַב לָבוֹ וַיָּבֵא לְשֹׁכַב בַּקְּצָה הָעֶרְמָה וְתִבֵּא בִלְט וְתִגַּל מִרְגְּלָתוֹ וְתִשְׁכַּב: ^י וַיְהִי בַחֲצֵי הַלַּיְלָה וַיִּחַרַד הָאִישׁ וַיִּלְפַת וְהִנֵּה אִשָּׁה שְׁכַבְת מִרְגְּלָתוֹ: ^{יא} וַיֹּאמֶר מִי־אַתְּ וְתֹאמֶר אֲנִי לָהּ רוֹת אֲמַתְךָ וּפְרַשְׁתְּ כִנְפֶיךָ עַל־אֲמַתְךָ כִּי גֹאֵל אַתָּה: ^{יב} וַיֹּאמֶר בְּרוּכָה אַתְּ לִי בְתִי הֵיטֵבְתְּ חֲסִדְךָ הָאֲחֵרוֹן מִן־הָרִאשׁוֹן לְבִלְתִּי־לִכַת אַחֲרֵי הַבְּחוּרִים אִם־דָּל וְאִם־עָשִׁיר: ^{יג} וְעַתָּה בְּתִי אֶל־תִּירְאִי כָּל אֲשֶׁר־תֹּאמְרִי אַעֲשֶׂה־לְךָ כִּי יוֹדַע כָּל־שַׁעַר עִמִּי כִּי אֶשֶׁת חֵיל אַתְּ: ^{יד} וְעַתָּה כִּי אֲמַנֶּם כִּי אִם {כְּתִיב וְלֹא קְרִי} גֹּאֵל אֲנִי וְגַם יֵשׁ גֹּאֵל קְרוֹב מִמֶּנִּי: ^{טו} לִינִי | הַלַּיְלָה וְהִיָּה בְּבִקְרֵא אִם־יִגְאֹלְךָ טוֹב יִגְאֹל וְאִם־לֹא יַחֲפֹץ לְגֹאֲלְךָ וְגֹאֲלֶיךָ אֲנִי חִיִּי שְׁכַבִּי עַד־הַבֶּקֶר: ^{טז} וְתִשְׁכַּב מִרְגְּלוֹתוֹ {מִרְגְּלוֹתָיו} עַד־הַבֶּקֶר וְתָקַם בִּטְרוּם {בְּטְרוּם} יִכִּיר אִישׁ אֶת־רַעְיוֹ וַיֹּאמֶר אֶל־יְדוּעַ כִּי־בָאָה הָאִשָּׁה הַגֵּרֵן: ^{טז} וַיֹּאמֶר הֲבִי הַמְּטַפַּחַת אֲשֶׁר־עָלֶיךָ וְאֶחְזִיבָהּ וְתִאָּחַז בָּהּ וַיִּמַּד שֵׁשׁ־שְׁעָרִים וַיִּשָּׁת עָלֶיהָ וַיָּבֵא הָעִיר:

טו ותבוא אל־חמותה ותאמר מי־את בתי ותגד־לה את כל־אשר עשה־לה האיש: יז ותאמר שש־השערים האלה נתן לי בי אמר {אלי קרי ולא כתיב} אל־תבואי ריקם אל־חמותך: יח ותאמר שבי בתי עד אשר תדעין איך יפל דבר כי לא ישקט האיש כי־אם־כלה הדבר היום:

דא ובעז עלה השער וישב שם והנה הגאל עבר אשר דבר־בעז ויאמר סורה שבה־פה פלני אלמני ויסר וישב: דב ויקח עשרה אנשים מזקני העיר ויאמר שבו־פה וישבו: דג ויאמר לגאל חלקת השדה אשר לאחינו לאילימד מכרה נעמי השבה משדה מואב: דז ואני אמרתי אגלה אנך לאמר קנה נגד הישבים ונגד זקני עמי אס־תגאל גאל ואם־לא יגאל הגידה לי ואדע {ואדעה} כי אין זולתך לגאול ואנכי אחריך ויאמר אנכי אגאל: דח ויאמר בעז ביום־קנותך השדה מיד נעמי ומאת רות המואביה אשת־המת קניתי {קנית} להקים שם־המת על־נחלתו: דט ויאמר הגאל לא אוכל לגאול־ {לגאל־} לי פן־אשחית את־נחלתי גאל־לך אתה את־גאלתי כי לא־אוכל לגאל: די וזאת לפנים בישראל על־הגאלה ועל־התמורה לקים כל־דבר שלך איש נעלו ונתן לרעהו וזאת התעודה בישראל: דיא ויאמר הגאל לבעז קנה־לך וישלף נעלו: דיב ויאמר בעז לזקנים וכל־העם עדים אתם היום כי קניתי את־כל־אשר לאילימד ואת כל־אשר לכליון ומחלון מיד נעמי: דיג וגם את־רות המואביה אשת מחלון קניתי לי לאשה להקים שם־המת על־נחלתו ולא־יכרת שם־המת מעם אחיו ומשער מקומו עדים אתם היום: דיד ויאמרו כל־העם אשר־בשער והזקנים עדים יתן לי את־האשה הבאה אל־ביתך ברחל | וכלאה אשר בנו שתיהם את־בית ישראל ועשה־חיל באפרתה וקרא־שם בבית לחם: דה ויהי ביתך בבית פרץ אשר־ילדה תמר ליהודה מזהזרע אשר יתן לי לך מזהנערה הזאת: דו ויקח בעז את־רות ותהילו לאשה ויבא אליה ויתן יי לה הריון ותלד בן: דז ותאמרנה הנשים אל־נעמי ברוד יי אשר לא השבית לך גאל היום ויקרא שמו בישראל: דיח והיה לך למשיב נפש ולכלכל את־שיבתך כי כלתך אשר־אהבתך ילדתו אשר־היא טובה לך משבעה בנים: דיט ותקח נעמי את־הילד ותשתהו בחיקה ותהילו לאמנת: דכ ותקראנה לו השכנות שם לאמר ילד־בן לנעמי ותקראנה שמו עובד הוא אבי־ישי אבי דוד: דיא ואלה תולדות פרץ פרץ הוליד את־חצרון: דיב וחצרון הוליד את־רם ורם הוליד את־עמינדב: דיג ועמינדב הוליד את־נחשון ונחשון הוליד את־שלמה: דיד ושלמון הוליד את־בעז ובעז הוליד את־עובד: דה ועבד הוליד (הז) את־ישי וישי הוליד את־(א) דוד: נאיד

תהלים

א אֲשֶׁרִי הָאִישׁ אֲשֶׁר | לֹא הֵלֵךְ בַּעֲצַת רְשָׁעִים וּבִדְרֹךְ חַטָּאִים לֹא עָמַד וּבְמוֹשֵׁב
 לְצִדִּים לֹא יָשָׁב: ב כִּי אִם בַּתּוֹרַת יְיָ חִפְצוֹ וּבַתּוֹרָתוֹ יִהְיֶה יוֹמָם וּלְיַלְהָא: ג וְהָיָה כַּעֲץ
 שֶׁתּוֹל עַל-פְּלִיגֵי מַיִם אֲשֶׁר פָּרְיוֹ | יִתֵּן בַּעֲתוֹ וְעָלְהוּ לֹא-יִבּוֹל וְכֹל אֲשֶׁר-יַעֲשֶׂה יִצְלִיחַ:
 ד לֹא-כֵן הִרְשָׁעִים כִּי אִם-כִּמְצָא אֲשֶׁר-תִּדְפְּנוּ רוּחַ: ה עַל-כֵּן | לֹא-יִקְמוּ רְשָׁעִים
 בַּמִּשְׁפָּט וְחַטָּאִים בַּעֲדַת צְדִיקִים: ו כִּי-יִוָּדַע יֵי דַרְךְ צְדִיקִים וְדַרְךְ רְשָׁעִים תֵּאבֹד:

יט א לְמַנְצַח מְזִמּוֹר לְדוֹד: ב הַשָּׁמַיִם מְסַפְּרִים כְּבוֹד-אֱלֹהִים וּמַעֲשֵׂה יְדָיו מִגִּיד הַרְקִיעַ:
 ג יוֹם לַיּוֹם יִבְיַע אָמַר וּלְיַלְהָא לְלַיְלָה יַחְוֶה-דַּעַת: ד אֵין-אָמַר וְאֵין דְּבָרִים בְּלִי נִשְׁמַע
 קוֹלָם: ה בְּכֹל-הָאָרֶץ | יֵצֵא קוֹם וּבִקְצֵה תִּבְל מְלִיחָה לְשֶׁמֶשׁ שֶׁם-אֱהָל בָּהֶם: ו וְהוּא
 בַּחֲתוֹ יֵצֵא מִחֲפָתוֹ יֵשִׁיב כְּגִבּוֹר לְרוּץ אֶרֶח: ז מִקְצֵה הַשָּׁמַיִם | מוֹצֵאוֹ וְתִקּוּפָתוֹ
 עַל-קְצוֹתָם וְאֵין נִסְתָּר מִחֲמָתוֹ: ח תּוֹרַת יְיָ תְּמִימָה מְשִׁיבַת נֶפֶשׁ עֲדוּת יְיָ נִאֲמָנָה
 מִחֲכִימַת פְּתִי: ט פְּקוּדֵי יְיָ יִשְׂרָאֵל מְשֻׁמְחֵי-לֵב מְצוֹת יְיָ בְּרָה מְאִירַת עֵינַיִם: י יֵרָאֵת
 יְיָ | טְהוֹרָה עוֹמֶדֶת לְעַד מִשְׁפָּטֵי-יְיָ אֱמֶת צְדָקוֹ יַחֲדוּ: יא הַנְּחַמְדִּים מְזַהֵב וּמְפָז רַב
 וּמְתוֹקִים מְדַבֵּשׁ וְנִפְתַּת צוּפִים: יב גַּם-עֲבָדָךְ נִזְהַר בָּהֶם בְּשִׁמְרָם עֵקֵב רַב: יג שְׂגִיאוֹת
 מִיַּיְבִיז מְנַסְתְּרוֹת נִקְנִי: יד גַּם מִזְדִּים | חֲשׂוֹךְ עֲבָדָךְ אֶל-יִמְשְׁלוּ-בִי אֲזוּ אֵיתָם וְנִקְיִיתִי
 מִפִּשְׁעֵי רַב: טו יִהְיוּ לְרִצּוֹן | אִמְרֵי-פִי וְהִגִּינוּ לְבִי לְפָנֶיךָ יְיָ צוּרִי וְגֹאֲלִי:

סח א לְמַנְצַח לְדוֹד מְזִמּוֹר שִׁיר: ב יְקוּם אֱלֹהִים יַפּוּצוּ אוֹיְבָיו וַיִּנוֹסוּ מִשְׁנֵאָיו מִפְּנֵיו:
 ג כַּהֲנַדֵּף עֵשֶׂן תִּנְדָּף כַּהֲמַס דּוֹנָג מִפְּנֵי-אֲשׁ יֵאבְדוּ רְשָׁעִים מִפְּנֵי אֱלֹהִים: ד וְצְדִיקִים
 יִשְׁמְחוּ יַעֲלִצוּ לְפָנֵי אֱלֹהִים וַיִּשְׂיֵשׁוּ בְּשִׂמְחָה: ה שִׁירוּ | לְאֱלֹהִים זִמְרוּ שְׂמוֹ סְלוֹ
 לְרִכֵּב בְּעֶרְבוֹת בֵּיהָ שְׂמוֹ וְעִלְזוּ לְפָנָיו: ו אָבִי יְתוּמִים וְדִין אֱלֹמְנוֹת אֱלֹהִים בְּמַעֲוֹן
 קִדְשׁוֹ: ז אֱלֹהִים | מוֹשִׁיב יַחֲדִים | בֵּיתָה מוֹצֵא אֲסִירִים בְּכוֹשְׁרוֹת אֶדְ סוֹרְרִים
 שְׁכֵנוֹ צְחִיחָה: ח אֱלֹהִים בְּצִאתְךָ לְפָנֵי עַמְּךָ בַּעֲדָךְ בִּישִׁימוֹן סֵלָה: ט אָרֶץ רַעֲשָׂה |
 אֶף-שָׁמַיִם נִטְפּוֹ מִפְּנֵי אֱלֹהִים זֶה סִינַי מִפְּנֵי אֱלֹהִים אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל: י גִּשְׁם גְּדֻבוֹת
 תִּגְיֵף אֱלֹהִים נַחֲלַתְךָ וְנִלְאָה אֶתְּהָ כוֹנְנָתָה: יא חֲתִיתְךָ יִשְׁבוּ-בָהּ תִּכְיִן בְּטוֹבֶתְךָ לְעַנֵּי
 אֱלֹהִים: יב אֲדַנִּי יִתֵּן-אָמַר הַמְבַשְׂרוֹת צְבֵא רַב: יג מַלְכֵי צְבָאוֹת יִדְדוֹן יִדְדוֹן וְנִתְּ-בֵית
 תַּחֲלֵק שָׁלֵל: יד אִם-תִּשְׁכַּחוּ בֵּין שְׁפָתַיִם כְּנִפְיֵי יוֹנָה נַחֲפָה בְּכֶסֶף וְאֶבְרוֹתֶיהָ בִּירְקָרָק
 חֲרוּץ: טו בְּפָרֶשׁ שְׂדֵי מְלָכִים בָּהּ תִּשְׁלַג בְּצִלְמוֹן: טז הֲרֵ-אֱלֹהִים הֲרֵ-בִשְׁן הֲרֵ גְבַנְגִּים
 הֲרֵ-בִשְׁן: יז לָמָּה | תִּרְצְדוּן הָרִים גְּבַנְגִּים הָהָר חֲמַד אֱלֹהִים לְשִׁבְתוֹ אֶף-יְיָ יִשְׁכֵן
 לְנֶצַח: יח רִכַּב אֱלֹהִים רַבְתִּים אֶלְפֵי שְׂנָאן אֲדַנִּי בָּם סִינַי בְּקִדְשׁ: טט עֲלִיתָ לְמָרוֹם |

שְׁבִית שְׁבִי לְקַחַת מִתְּנוּת בְּאָדָם וְאִף סוֹרְרִים לְשִׁפְן | יְהִי אֱלֹהִים: כ בְּרוּךְ אֲדֹנָי
 יוֹם | יוֹם יַעֲמֶס-לָנוּ הָאֵל יִשׁוּעָתָנוּ סֵלָה: כא הָאֵל | לָנוּ אֵל לְמוֹשְׁעוֹת וְלִי (הַקְרִיאָה:
 וְלֵאלֹהִים) אֲדֹנָי לְמֹת תּוֹצְאוֹת: כב אֲדֹ-אֱלֹהִים יִמְחַץ רֹאשׁ אֲבִיבֵי קִדְקֵד שְׁעַר מִתְּהַלֵּךְ
 בְּאֲשָׁמָיו: כג אָמַר אֲדֹנָי מִבְּשֵׁן אֲשִׁיב אֲשִׁיב מִמְּצֻלוֹת יָם: כד לְמַעַן | תִּמְחַץ רִגְלֶךָ בְּדָם
 לְשׁוֹן כְּלָבֶיךָ מֵאוֹיְבִים מְנַהֵ: כה רֹאֵו הִלִּיכוּתֶיךָ אֱלֹהִים הִלִּיכוֹת אֵלַי מִלְכֵי בַקְדָּשׁ:
 כו קִדְּמוּ שָׂרִים אַחַר נְגִינִים בַּתּוֹךְ עֲלָמוֹת תּוֹפְפוֹת: כז בַּמִּקְהָלוֹת בָּרְכוּ אֱלֹהִים אֲדֹנָי
 מִמְּקוֹר יִשְׂרָאֵל: כח שֵׁם בְּנִימֹן | צִעִיר רֹדֵם שָׂרֵי יְהוּדָה רִגְמָתָם שָׂרֵי זְבִלוֹן שָׂרֵי
 נַפְתָּלִי: כט צִוָּה אֱלֹהֶיךָ עֲוָךְ עֲוָזָה אֱלֹהִים זֹו פְּעַלְתָּ לָנוּ: ס מהִיכֻלְךָ עַל-יְרוּשָׁלַם לְךָ
 יוֹבִילוּ מְלָכִים שֵׁי: סא גֵּעַר חֵית קָנָה עֲדַת אֲבִירִים | בַּעֲגָלֵי עַמִּים מִתְרַפֵּס בְּרַצִּי-כֶסֶף
 בְּזַר עַמִּים קִרְבוֹת יַחֲפָצוּ: סב יֵאָתִיו חֲשָׁמַיִם מִנִּי מִצָּרִים כּוֹשׁ תְּרִיץ יָדָיו לֵאלֹהִים:
 סג מִמְּלֻכוֹת הָאָרֶץ שִׁירוּ לֵאלֹהִים זִמְרוּ אֲדֹנָי סֵלָה: סד לָרֶכֶב בִּשְׁמֵי שְׁמֵי-קִדְּם הֵן יִתֵּן
 בְּקוֹלוֹ קוֹל עֹז: סה תִּנְנוּ עֹז לֵאלֹהִים עַל-יִשְׂרָאֵל גְּאוּתוֹ וְעֹזוֹ בְּשַׁחֲקִים: סו גּוֹרָא אֱלֹהִים
 מִמְּקֹדְשֶׁיךָ אֵל יִשְׂרָאֵל הוּא נִתַן | עֹז וְתַעֲצֻמוֹת לְעַם בְּרוּךְ אֱלֹהִים:

סיט א אֲשָׁרֵי תְּמִימֵי-דְרָךְ הַהִלְכִים בְּתוֹרַת יי: ב אֲשָׁרֵי נִצְרֵי עֲדוּתִי בְּכָל-לֵב יִדְרְשׁוּהוּ:
 ג אִף לֹא-פָּעִלוּ עוֹלָה בְּדַרְכָּיו הִלְכוּ: ד אַתָּה צִוִּיתָה פְּקֻדֶיךָ לְשֹׁמֵר מֵאֵד: ה אַחֲלֵי יִכְנוּ
 דְרָכֵי לְשֹׁמֵר חֻקֶיךָ: ו אֵז לֹא-אֲבוֹשׁ בְּהִבִּיטִי אֶל-כָּל-מִצְוֹתֶיךָ: ז אֹדְךָ בִּישֵׁר לִבָּב
 בְּלִמְדֵי מִשְׁפָּטֵי צִדְקָה: ח אֶת-חֻקֶיךָ אֲשֶׁמֶר אֶל-תַּעֲזֹבֵנִי עַד-מֵאֵד:

ט בִּמְהֵ יִזְכֶּה-נַעַר אֶת-אַרְחוֹ לְשֹׁמֵר כְּדַבְּרֶךָ: י בְּכָל-לִבִּי דִרְשָׁתֶיךָ אֶל-תִּשְׁגֵּנִי
 מִמִּצְוֹתֶיךָ: יא בְּלִבִּי צִפְנִיתִי אִמְרֹתֶיךָ לְמַעַן לֹא אֲחַטָּא-לְךָ: יב בְּרוּךְ אַתָּה יי לְמִדְּנֵי
 תְּקִיף: יג בְּשִׁפְתֵי סִפְרָתִי כָל מִשְׁפָּטֵי-פִיךָ: יד בְּדִרְךָ עֲדוּתֶיךָ שִׁשְׁתִּי כַּעַל כָּל-הָזֶן:
 טו בְּפִקּוּדֶיךָ אֲשִׁיחָה וְאֲבִיטָה אֶרְחֹתֶיךָ: טז בַּחֲקֵתֶיךָ אֲשַׁתְּעִשֶׁע לֹא אֲשַׁכַּח דְּבָרֶךָ:

יז גָּמַל עַל-עַבְדְּךָ אַחִיָה וְאֲשַׁמְרָה דְּבָרֶךָ: יח גַּל-עֵינֵי וְאֲבִיטָה נִפְלְאוֹת מִתּוֹרַתֶךָ: יט גַּר
 אֲנֹכִי בְּאֶרֶץ אֶל-תִּסְתַּר מִמֶּנִּי מִצְוֹתֶיךָ: כ גַּרְסָה נִפְשִׁי לְתַאֲבָה אֶל-מִשְׁפָּטֶיךָ בְּכָל-
 עַת: כא גְּעַרְתָּ זִדִּים אֶרְוֹרִים הַשְׁגִּים מִמִּצְוֹתֶיךָ: כב גַּל מִעֲלֵי חֶרֶף וּבּוֹז כִּי עֲדוּתֶיךָ
 נִצְרָתִי: כג גַּם יִשְׁבוּ שָׂרִים בִּי נִדְּבָרוּ עַבְדְּךָ יִשִׁיחַ בְּחֻקֶיךָ: כד גַּם-עֲדוּתֶיךָ שִׁעֲשַׁעֵי
 אֲנִשִּׁי עֲצָתִי:

כה דְּבַקָּה לְעַפְרָ נִפְשִׁי חֲיָנִי כְּדַבְּרֶךָ: כו דְּרָכֵי סִפְרָתִי וְתַעֲנִנִי לְמִדְּנֵי תְּקִיף: כז דְּרָךְ-
 פִּקּוּדֶיךָ הִבִּינִי וְאֲשִׁיחָה בְּנִפְלְאוֹתֶיךָ: כח דִּלְפָּה נִפְשִׁי מִתּוֹגָה קִימִנִי כְּדַבְּרֶךָ: כט דְּרָךְ-
 שְׁקַר הֶסֶר מִמֶּנִּי וְתוֹרַתֶךָ חֲנִנִי: ס דְּרָךְ-אֲמוּנָה בַּחֲרָתִי מִשְׁפָּטֶיךָ שׁוֹיִתִּי: סא דְּבַקְתִּי
 בְּעֲדוּתֶיךָ יי אֶל-תִּבְשִׁנִּי: סב דְּרָךְ-מִצְוֹתֶיךָ אֲרוּץ כִּי תִרְחִיב לִבִּי:

כג הורני יי דרך חקיה ואצרנה עקב: כד הבינני ואצרה תורתך ואשמרנה בכל-לב:
 כה הדריכני בנתיב מצותיך ביבבו חפצתי: כו הטלבי אל-עדותיך ואל אל-בצע:
 כז העבר עיני מראות שוא בדרכך חניני: כח הקם לעבדך אמרתך אשר ליראתך:
 כט העבר חרפתי אשר יגרתני כי משפטיך טובים: מ הנה תאבתי לפקדיך בצדקתך
 חניני:

מא ויבאני חסדך יי תשועתך כאמרתך: מב ואענה חרפי דבר כי-בטחתי בדברך:
 מג ואל-תצל מפי דבר-אמת עד-מאד כי למשפטך יחלתי: מד ואשמרה תורתך
 תמיד לעולם ועד: מה ואת-הלכה ברחבה כי פקדיך דרשתי: מז ואדברה בעדותיך
 נגד מלכים ולא אבוש: מו ואשתעשע במצותיך אשר אהבתי: מח ואשא-כפי אל-
 מצותיך אשר אהבתי ואשיחה בחקיה:

מט זכר-דבר לעבדך על אשר יחלתי: נ זאת נחמתי בעניי כי אמרתך חיתני:
 נא ודים הליצני עד-מאד מתורתך לא נטיתי: נב זכרתי משפטיך מעולם | יי
 ואתנחם: נג ולעפה אחזתני מרשעים עזבי תורתך: נד זמרות היולי חקיה בבית
 מגורי: נה זכרתי בלילה שמך יי ואשמרה תורתך: נו זאת היתה-לי כי פקדיך נצרתני:

נז חלקי יי אמרתי לשמר דבריך: נח חליתי פניך בכל-לב חניני כאמרתך: ט חשבתני
 דרכי ואשיבה רגלי אל-עדותיך: ס חשתי ולא התמהמהתי לשמר מצותיך: סא חבלי
 רשעים עודני תורתך לא שכחתי: סב חצות-לילה אקום להודות לך על משפטי
 צדקך: סג חבר אני לכל-אשר יראוך ולשמרי פקודיך: סד חסדך יי מלאה הארץ
 חקיה למדני:

סה טוב עשית עם-עבדך יי כדברך: סו טוב טעם ודעת למדני כי במצותיך האמנתי:
 סז טרם אענה אני שגג ועתה אמרתך שמרתי: סח טוב-אתה ומטיב למדני חקיה:
 סט טפלו עלי שקר ודים אני בכל-לב | אצר פקודיך: ע טפש כחלב לבס אני תורתך
 שעשעתי: עא טוב-לי כי-עניתני למען אלמד חקיה: עב טוב-לי תורת-פיך מאלפי זהב
 וכסף:

עג ידך עשוני ויכוננוני הבינני ואלמדה מצותיך: עד יראיך יראוני וישמחו כי לדברך
 יחלתי: עה ידעתי יי כי-צדק משפטיך ואמונה עניתני: עו יהי-נא חסדך לנחמני
 כאמרתך לעבדך: עז יבאוני רחמיך ואחיה כי-תורתך שעשעני: עח יבשו ודים כי-
 שקר עותוני אני אשיח בפקודיך: עט ישובו לי יראיך וידעו {וידעני} עדותיך: פ יהי-
 לבי תמים בחקיה למען לא אבוש:

פא בלַתָּה לְתִשׁוּעָתְךָ נִפְשִׁי לְדַבְרֶךָ יַחֲלִיתִי: פב כָּלוּ עֵינַי לְאִמְרַתְךָ לְאִמֹר מִתִּי תִנְחַמְנִי:
 פג בִּי־הֵייתִי בְּנֹאד בְּקִיטּוֹר חֲקִיךָ לֹא שִׁכַּחְתִּי: פד כַּמָּה יְמֵי־עֲבָדְךָ מִתִּי תַעֲשֶׂה
 בְּרַדְפֵי מִשְׁפָּט: פה כְּרוּלֵי זָדִים שִׁיחֹת אֲשֶׁר לֹא כְּתוּרְתְךָ: פו כָּל־מִצּוֹתֶיךָ אֱמוּנָה
 שְׁקֵר רַדְפוּנִי עֲזַרְנִי: פז כִּמְעַט כָּלוּנִי בְּאֶרֶץ וְאֲנִי לֹא־עֲזַבְתִּי פַקְדֵיךָ: פח כְּחִסְדְּךָ חִינִי
 וְאֲשַׁמְרָה עֲדוֹת פִּיךָ:

פט לְעוֹלָם יִי דְבַרְךָ נִצָּב בַּשָּׁמַיִם: צ לְדֹר וָדֹר אֱמוּנָתְךָ כּוֹנֵנֶת אֶרֶץ וְתַעֲמֹד:
 צא לְמִשְׁפָּטֶיךָ עֲמָדוֹ הַיּוֹם כִּי הַכֹּל עֲבָדֶיךָ: צב לוּלֵי תוֹרַתְךָ שֶׁשַּׁעְטֵי אֲז אֲבֹדְתִי בַעֲנִי:
 צג לְעוֹלָם לֹא־אֲשַׁכַּח פַּקוּדֶיךָ כִּי בָם חִייתִנִּי: צד לֵךְ־אֲנִי הוֹשִׁיעֵנִי כִּי פַקוּדֶיךָ דַרְשֵׁתִי:
 צה לִי קוֹן רְשָׁעִים לְאֲבֹדְנִי עֲדֹתֶיךָ אֲתַבּוּן: צו לְכָל־תַּכְלָה רְאִיתִי קֶץ רַחֲבָה מִצּוֹתְךָ
 מְאֹד:

צז מִה־אֶהְבֵּתִי תוֹרַתְךָ כָּל־הַיּוֹם הִיא שִׁיחֹתִי: צח מֵאִיבֵי תַחֲכַמְנִי מִצּוֹתְךָ כִּי לְעוֹלָם
 הֵיאֵלִי: צט מִכָּל־מַלְמְדֵי הַשְּׁפִלְתִּי כִּי עֲדוֹתֶיךָ שִׁיחָה לִּי: ק מזְקִינִים אֲתַבּוּן כִּי
 פַּקוּדֶיךָ נִצְרָתִי: קא מִכָּל־אֶרֶח רַע כִּלְאֵתִי רַגְלִי לְמַעַן אֲשַׁמֵּר דְּבַרְךָ: קב מִמִּשְׁפָּטֶיךָ
 לֹא־סָרְתִי כִּי־אַתָּה הוֹרַתִּנִּי: קג מִה־נִּמְלָצוּ לַחֲכִי אִמְרַתְךָ מִדְּבַשׁ לְפִי: קד מִפַּקוּדֶיךָ
 אֲתַבּוּן עַל־כֵּן שִׁנְאַתִּי | כָּל־אֶרֶח שְׁקֵר:

קה גַּר־לְרַגְלִי דְבַרְךָ וְאוֹר לְנִתִּיבְתִי: קו נִשְׁבַּעְתִּי וְאֶקְיָמָה לְשֹׁמֵר מִשְׁפָּטִי צְדָקָךָ:
 קז נַעֲנִיתִי עַד־מְאֹד יְיָ חִינִי כַּדְבַרְךָ: קח נְדָבוֹת פִּי רִצְה־נָא יְיָ וּמִשְׁפָּטֶיךָ לְמַדְנִי:
 קט נִפְשִׁי בְּכַפִּי תָמִיד וְתוֹרַתְךָ לֹא שִׁכַּחְתִּי: קי נִתְּנוּ רְשָׁעִים פֶּחַ לִי וּמִפַּקוּדֶיךָ לֹא
 תָעִיתִי: קיא נַחֲלִתִי עֲדוֹתֶיךָ לְעוֹלָם כִּי־שִׁשּׁוֹן לְבִי הֵמָּה: קיב נְטִיתִי לְבִי לַעֲשׂוֹת חֲקִיךָ
 לְעוֹלָם עֵקֵב:

קיג סַעֲפִים שִׁנְאַתִּי וְתוֹרַתְךָ אֶהְבֵּתִי: קיד סִתְרִי וּמַגִּנִּי אֶתָּה לְדַבְרֶךָ יַחֲלִיתִי: קטו סוּרוֹ־
 מִמֶּנִּי מֵרַעִים וְאַצָּרָה מִצְנוֹת אֱלֹהֵי: קטז סִמְכַנִּי כְּאִמְרַתְךָ וְאַחִיָּה וְאֶל־תִּבְיִשְׁנִי מִשְׁבְּרִי:
 קיז סַעֲדִנִי וְאוֹשַׁעָה וְאֲשַׁעָה בְּחֻקֶיךָ תָמִיד: קיח סִלִּיתָ כָּל־שׁוֹגִים מִחֻקֶיךָ כִּי־שְׁקֵר
 תִּרְמִיתֶם: קיט סִגִּים הַשֶּׁבֶת כָּל־רְשָׁעֵי־אֶרֶץ לָכֵן אֶהְבֵּתִי עֲדֹתֶיךָ: קכ סָמַר מִפַּחְדְּךָ
 בְּשָׂרִי וּמִמִּשְׁפָּטֶיךָ יִרְאֵתִי:

קכא עָשִׂיתִי מִשְׁפָּט וְצַדִּיק בַּל־תִּנְיַחְנִי לְעִשְׂקִי: קכב עָרַב עֲבָדְךָ לְטוֹב אֶל־יַעֲשֻׁקְנֵי זָדִים:
 קכג עֵינַי כָּלוּ לִישׁוּעָתְךָ וְלִאֲמַרְתָּ צְדָקָךָ: קכד עָשָׂה עִם־עֲבָדְךָ כְּחִסְדְּךָ וְחֻקֶיךָ לְמַדְנִי:
 קכה עֲבָדְךָ־אֲנִי הִבִּינִנִּי וְאִדְעָה עֲדֹתֶיךָ: קכו עַת לַעֲשׂוֹת לִי הִפְרוּ תוֹרַתְךָ: קכז עַל־כֵּן

אֶהְבֵּתִי מְצֻוֹתֶיךָ מְזֶהָב וּמִפֶּזֶז: קכח עֲלֵכֶן | כָּל־פְּקוּדֵי כָּל יִשְׂרָאֵל כָּל־אַרְח שְׁקָר שְׁנֵאתִי:

קכט פְּלֹאוֹת עֲדוּתֶיךָ עַל־כֵּן נִצְרַתֶם נַפְשֵׁי: קכ פָּתַח דְּבָרֶיךָ יָאִיר מִבֵּין פְּתִיִים: קכא פִּי־פַעְרָתִי וְאַשְׁאֵפָה כִּי לְמְצֻוֹתֶיךָ יֵאבְתִי: קכב פָּנָה־אֵלַי וְחַנּוּנִי כְּמִשְׁפָּט לְאַהֲבֵי שְׁמֶךָ: קכג פֶּעַמִּי הֵכֵן בְּאַמְרָתְךָ וְאַל־תִּשְׁלַט־בִּי כָל־אֶזְנוֹ: קכד פְּדִנִי מִעֲשָׂק אָדָם וְאַשְׁמְרָה פְּקוּדֶיךָ: קכה פָּנִיךָ הָאָרֶץ בְּעַבְדְּךָ וְלִמְדוּנִי אֶת־חֻקֶּיךָ: קכו פְּלִגְמִים יִרְדּוּ עֵינַי עַל לֹא־שְׁמָרוֹ תוֹרָתְךָ:

קכז צְדִיק אַתָּה יי וַיִּשָּׁר מִשְׁפָּטֶיךָ: קכח צוֹיֵת צְדָק עֲדוּתֶיךָ וְאַמוּנָה מְאֹד: קכט צִמְתַּתְנִי קִנְיָתִי כִּי־שָׁכַחוּ דְּבָרֶיךָ צָרִי: קמז צְרוּפָה אִמְרָתְךָ מְאֹד וְעַבְדְּךָ אֶהְבֶּה: קמא צֶעִיר אֲנֹכִי וְנִבְזָה פְּקוּדֶיךָ לֹא שָׁכַחְתִּי: קמב צְדָקְתְּךָ צְדָק לְעוֹלָם וְתוֹרָתְךָ אִמְת: קמג צֶר־וּמְצוֹק מְצֻאוֹנֵי מְצֻוֹתֶיךָ שְׁעִשְׁעִי: קמד צְדָק עֲדוּתֶיךָ לְעוֹלָם הִבִּינִי וְאַחִיָּה:

קמה קָרָאתִי בְּכָל־לֵב עֲנִנִי יי חֻקֶּיךָ אֶצְרָה: קמו קָרָאתֶיךָ הוֹשִׁיעֵנִי וְאַשְׁמְרָה עֲדוּתֶיךָ: קמז קִדְמָתִי בְּנִשְׁוֹף וְאַשְׁוֹעָה לְדַבְרֶיךָ {לְדַבְרְךָ} יַחֲלֵתִי: קמח קִדְמוּ עֵינַי אֲשֶׁמְרוֹת לְשִׁיחַ בְּאַמְרָתְךָ: קמט קוֹלִי שְׁמַעְנָה כַּחֲסֵדְךָ יי כְּמִשְׁפָּטֶיךָ חֲיִנִי: קנ קָרְבוּ רַדְפֵי זְמָה מִתּוֹרָתְךָ רַחֲקוּ: קנא קָרוֹב אַתָּה יי וְכָל־מְצֻוֹתֶיךָ אִמְת: קנב קֶדֶם יִדְעָתִי מֵעֲדוּתֶיךָ כִּי לְעוֹלָם יִסְדָּתֶם:

קנג רְאֵה־עֲנִנִי וְחַלְצֵנִי כִּי־תוֹרָתְךָ לֹא שָׁכַחְתִּי: קנד רִיבָה רִיבִי וּגְאֹלֵנִי לְאַמְרָתְךָ חֲיִנִי: קנה רַחֲוֹק מִרְשָׁעִים יִשְׁוֹעָה כִּי־חֻקֶּיךָ לֹא דָרְשׁוּ: קנו רַחֲמֶיךָ רַבִּים | יי כְּמִשְׁפָּטֶיךָ חֲיִנִי: קנז רַבִּים רַדְפֵי וְצָרִי מֵעֲדוּתֶיךָ לֹא נִטִּיתִי: קנח רְאִיתִי בְּגִדִים וְאַתְקוּטְטָה אֲשֶׁר אִמְרָתְךָ לֹא שָׁמְרוּ: קנט רְאֵה כִּי־פְקוּדֶיךָ אֶהְבֵּתִי יי כַּחֲסֵדְךָ חֲיִנִי: קס רֹאש־דְּבָרְךָ אִמְת וְלְעוֹלָם כָּל־מִשְׁפָּט צְדָקְךָ:

קסא שָׁרִים רַדְפוּנִי חֲנָם וּמִדְּבָרֶיךָ {וּמִדְּבָרְךָ} פָּתַח לְבָבִי: קסב שֵׁשׁ אֲנֹכִי עַל־אַמְרָתְךָ כְּמוֹצֵא שָׁלֹל רַב: קסג שְׁקָר שְׁנֵאתִי וְאַתְעַבָּה תוֹרָתְךָ אֶהְבֵּתִי: קסד שְׁבַע בַּיּוֹם הִלְלֵתֶיךָ עַל מִשְׁפָּטֶיךָ צְדָקְךָ: קסה שְׁלוֹם רַב לְאַהֲבֵי תוֹרָתְךָ וְאִיזְלָמוֹ מְכֻשׁוֹל: קסו שְׁבַרְתִּי לִישׁוּעָתְךָ יי וּמְצֻוֹתֶיךָ עֲשִׂיתִי: קסז שְׁמֵרָה נַפְשִׁי עֲדוּתֶיךָ וְאַהֲבֵם מְאֹד: קסח שְׁמָרְתִּי פְּקוּדֶיךָ וְעֲדוּתֶיךָ כִּי כָל־דְּרָכֶיךָ נִגְדָּה:

קסט תִּקְרַב רַנְתִּי לְפָנֶיךָ יי כְּדַבְרְךָ הִבִּינִי: קע תְּבוֹא תַּחְנוּנִתִּי לְפָנֶיךָ כְּאַמְרָתְךָ הַצִּילֵנִי: קעא תְּבַעֲנָה שְׁפָתַי תְּהַלֵּה כִּי תִלְמְדֵנִי חֻקֶּיךָ: קעב תַּעַן לְשׁוֹנֵי אִמְרָתְךָ כִּי כָל־מְצֻוֹתֶיךָ

צֶדֶק: קעג תְּהִי־דָךְ לְעִזְרִי כִּי פְקוּדֶיךָ בְּחַרְתִּי: קעד תִּאבְּתִי לִישׁוּעָתְךָ יי וְתוֹרַתְךָ שֶׁשָּׁעִי: קעה תַּחֲיֵ־נַפְשִׁי וְתַהַלֵּךְ וּמִשְׁפָּטְךָ יְעִזְרֵנִי: קעו תִּעֲתִי כַּשֶּׁה אָבִד בְּקֶשׁ עֲבָדְךָ כִּי מְצוֹתֶיךָ לֹא שִׁכַּחְתִּי:

סנא הַלְלוּהָ | הַלְלוּ־אֱל בְּקִדְשׁוֹ הַלְלוּהוּ בְּרִקיעַ עֲזוֹ: ב הַלְלוּהוּ בַגְּבוּרָתוֹ הַלְלוּהוּ כְּרַב גְּדֹלוֹ: ג הַלְלוּהוּ בְּתַקְעַ שׁוֹפָר הַלְלוּהוּ בַנְּבִל וּכְנוֹר: ד הַלְלוּהוּ בְּתַף וּמַחֲוֹל הַלְלוּהוּ בַמְּנִים וְעַגְב: ה הַלְלוּהוּ בַצִּלְצְלֵי־שִׁמֶע הַלְלוּהוּ בַצִּלְצְלֵי תְרוּעָה: ו כָּל הַנְּשָׁמָה (הה) תַּהַלֵּל יָהּ (יה) הַלְלוּהָ: נדאי

איוב

אא אִישׁ הָיָה בְּאֶרֶץ־עוֹץ אִיּוֹב שְׁמוֹ וְהָיָה | הָאִישׁ הַהוּא תָם וְיֹשֵׁר וִירָא אֱלֹהִים וְסָר מֵרַע: ב וַיִּוְלְדוּ לוֹ שִׁבְעָה בָנִים וְשְׁלוֹשׁ בָּנוֹת: ג וְהָיָה מְקַנְהוֹ שִׁבְעַת אֲלִפֵּי־צֹאן וְשִׁלְשַׁת אֲלִפֵּי גַמְלִים וְחֲמִשׁ מֵאוֹת צִמְד־בָּקָר וְחֲמִשׁ מֵאוֹת אֲתוֹנוֹת וְעַבְדָּה רַבָּה מְאֹד וְיָהּ הָאִישׁ הַהוּא גְדוֹל מִכָּל־בְּנֵי־קָדָם:

מב טו וְלֹא נִמְצָא נָשִׁים יָפוֹת כְּבָנוֹת אִיּוֹב בְּכָל־הָאָרֶץ וַיִּתֵּן לָהֶם אֲבִיהֶם גִּחְלָה בְּתוֹךְ אֲחֵיהֶם: טז וַיְחִי אִיּוֹב אַחֲרֵי־זֹאת מֵאָה וָאַרְבָּעִים שָׁנָה וִירָא {וַיִּרְאָה} אֶת־בְּנָיו וְאֶת־בְּנֵי אִתְּ בְּנֵי בָּנוֹ אַרְבָּעָה דְרוֹת: יז וַיִּמָּת אִיּוֹב {אב} זָקֵן וְשִׁבְעַת {וע} יָמִים: נדאי

משלי

אא מְשָׁלִי שְׁלֵמָה בֶן־דָּוִד מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל: ב לְדַעַת חֲכָמָה וּמוֹסָר לְהַבִּין אֲמָרֵי בִינָה: ג לְקַחַת מוֹסָר הַשֶּׁבֶל צֶדֶק וּמִשְׁפָּט וּמִשְׁרִים:

כא אֲשַׁת־חֵיל מִי יִמְצָא וְרַחֵק מִפְּנִינִים מִכְרָה: יא בְּטַח בָּהּ לֵב בַּעֲלָהּ וְשָׁלַל לֹא יִחָסֵר: יב גְּמַלְתָּהּ טוֹב וְלֹא־רַע כָּל יְמֵי חַיֶּיהָ: יג דְּרָשָׁה צָמֵר וּפִשְׁתִּים וְתַעַשׂ בְּחַפְזָן כְּפִיָּה: יד הִיְתָה כְּאֵינוֹת סוֹחֵר מִמְּרָחֵק תִּבְיָא לַחֲמָה: טו וְתָקָם | בְּעוֹד לִילָה וְתִתֵּן טֶרֶף לְבִיתָהּ וְחֹק לְנַעֲרֹתֶיהָ: טז זָמְמָה שָׂדֶה וְתַקְחָהּ מִפְּרֵי כִפְיָה נֹטע {גִּטְעָה} כְּרָם: יז חָגְרָה בְּעוֹז מִתְּנִיָּה וְתֵאמַץ זְרוּעֹתֶיהָ: יח טַעֲמָה כִּי־טוֹב סַחֲרָה לֹא־יִכְבַּה בְּלִיל {בְּלִילָה} גָּרָה: יט יָדֶיהָ שְׁלַחַה בְּכִישׁוֹר וְכִפְיָה תִמְכוּ פְלֹךְ: כ כִּפְיָה פָּרְשָׁה לְעֵנִי וַיִּדְיָה שְׁלַחַה לְאַבְיוֹן: כא לֹא־תִירָא לְבִיתָהּ מִשְׁלֹג כִּי כָל־בֵּיתָהּ לְבָשׁ שָׁנִים: כב מִרְבָּדִים עָשְׂתָה־לָּהּ שֵׁשׁ וְאַרְגָּמָן לְבוּשָׁה: כג נוֹדַע בְּשַׁעֲרִים בַּעֲלָהּ בְּשִׁבְתּוֹ עַם־זִקְנֵי־אָרֶץ:

כד סָדִין עֲשֶׂתָה וְתִמְכַּר וְחָגוּר נִתְּנָה לְכַנְעָנִי: כה עֲזֹוהֲדָר לְבוּשָׁה וְתִשְׁחַק לְיוֹם אַחֲרוֹן: כו פִּיהָ פִּתְחָה בְּחִכְמָה וְתוֹרַת חֶסֶד עַל־לְשׁוֹנָה: כז צוּפִיָּה הִלְכוֹת {הִלְכוֹת} בֵּיתָה וְלֶחֶם עֲצָלוֹת לֹא תֹאכַל: כח קָמוּ בְנֵיהָ וַיֹּאשְׁרוּהָ בְעֵלָה וַיְהַלְלָה: כט רַבּוֹת בְּנוֹת עָשׂוּ חֵיל וְאֵת עֲלִית עַל־כְּלָנָה: 5 שֶׁקָר הַחֹן וְהַבֵּל הִיפִי אִשָּׁה יִרְאֵת־יִי הִיא תִתְהַלֵּל: 6א תְּנוּלָה (לה) מִפְּרֵי יָדֶיהָ וַיְהַלְלוּהָ בְּשִׁעְרֵים (בס) מַעֲשֵׂיהָ: ניאד

קהלת

א א דְּבַרִי קִהְלֵת בְּזִדְדֹד מְלֹךְ בִּירוּשָׁלַם: ב הֵבֵל הֵבֵלִים אָמַר קִהְלֵת הֵבֵל הֵבֵלִים הַכֵּל הֵבֵל: ג מִה־יִתְרוֹן לְאָדָם בְּכָל־עֲמָלוֹ שִׁיעֲמַל תַּחַת הַשָּׁמַשׁ:
 יב וַיִּתֵּר מִהֶמָּה בְּנֵי הַזֶּהָר עֲשׂוֹת סִפְרֵים הִרְבָּה אֵין קֹץ וְלֶהַג הִרְבָּה יִגְעַת בְּשָׂר: יג סוֹף דְּבַר הַכֵּל נִשְׁמַע אֶת־הָאֱלֹהִים יִרְאֵ וְאֶת־מִצְוֹתָיו שְׁמֹור כִּי־זָה כָּל־הָאָדָם: יד כִּי אֶת־(אח) כָּל־מַעֲשֵׂה הָאֱלֹהִים יָבֵא בַּמִּשְׁפָּט עַל כָּל־נַעֲלָם אִם־טוֹב וְאִם־(ס) רָע: טו סוֹף דְּבַר הַכֵּל נִשְׁמַע אֶת־הָאֱלֹהִים יִרְאֵ וְאֶת־מִצְוֹתָיו שְׁמֹור כִּי־זָה כָּל־הָאָדָם: נידא

שיר השירים

א א שִׁיר הַשִּׁירִים אֲשֶׁר לְשִׁלְמָה: ב יִשְׁלַנִי מִנְּשִׁיקוֹת פִּיָּהוּ כִּי־טוֹבִים דְּדִיךְ מִיָּין: ג לְרִיחַ שְׁמַנֶּיךָ טוֹבִים שְׁמֹן תוֹרֵךְ שְׁמֶךָ עַל־כֵּן עֲלָמוֹת אֶהְבֹּדךָ:
 ח יב כִּרְמֵי שְׁלִי לִפְנֵי הָאֶלֶף לְךָ שְׁלָמָה וּמֵאֲתָיִם לְנִטְרִים אֶת־פְּרִיֹן: יג הַיּוֹשֶׁבֶת בְּגִנָּים חֲבָרִים מִקְשִׁיבִים לְקוֹלְךָ הַשְּׂמִיעָנִי: יד בָּרַח | דוֹדִי (ד) וְדַמְה־לְךָ לְצַבִּי אֲו לְעַפְרֵי הָאֵילִים עַל הָרֵי (ה) בְּשָׁמִים: יאדג

איכה

זה קוראים בלחש

א א אֵיכָה | יִשְׁבָּה בְּדָד הָעִיר רַבְּתִי עִם הֵיטָה כְּאֶלְמָנָה רַבְּתִי בְּגוֹזִים שְׁרָתִי בְּמִדְּיוֹת הֵיטָה לְמָס: ב בָּכוּ תִבְכָּה בְּלִילָה וְדַמְעָתָה עַל לַחְיָה אֵין־לָהּ מִנְחָם מִכָּל־אֶהְבִּיהָ כָּל־רִעֵיהָ בְּגָדוּ בָּהּ הִיוּ לָהּ לְאֵיבִים: ג גָּלְתָה יְהוּדָה מֵעֲנִי וּמִרְבַּע עֲבָדָה הִיא יִשְׁבָּה בְּגוֹזִים לֹא מִצָּאָה מִנּוּחַ כָּל־רִדְפֶיהָ הַשִּׁיגוּהָ בֵּין הַמְּצָרִים:
 ה כ לָמָּה לְנַצַּח תִּשְׁכַּחַנּוּ תַעֲזוּבֵנוּ לְאַרְךָ יָמִים: 6א הַשִּׁיבֵנוּ יִי | אֵלֶיךָ וּנְשׁוּבָה {וּנְשׁוּבָה}

חדש ימינו בקדום: כ כַּי אִם- (אס) מָאָס מֵאִסְתָּנוּ קִצְפַּת עָלֵינוּ עַד- (עד) מָאָד: הַשִּׁיבָנוּ
 יי | אֲלֵיךָ וְנִשׁוּבָה חֲדָשׁ יָמֵינוּ בְּקִדְמוֹ: יאנד

דניאל

א א בְּשַׁנַּת שְׁלוֹשׁ לְמַלְכוּת יְהוֹיָקִים מֶלֶךְ-יְהוּדָה בָּא נְבוּכַדְנֶאֶצַּר מֶלֶךְ-בָּבֶל יְרוּשָׁלַם
 וַיִּצַר עָלֶיהָ: ב וַיִּתֵּן אֲדֹנָי בְּיָדוֹ אֶת-יְהוֹיָקִים מֶלֶךְ-יְהוּדָה וּמִקְצַת כְּלֵי בַיִת-הָאֱלֹהִים
 וַיְבִיאֵם אֶרֶץ-שֹׁנָנְר בֵּית אֱלֹהֵיו וְאֶת-הַכֵּלִים הֵבִיא בֵּית אוֹצֵר אֱלֹהֵיו: ג וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ
 לְאַשְׁפָּנָיו רַב סְרִיסָיו לְהֵבִיא מִבְּנֵי יִשְׂרָאֵל וּמִזֵּרַע הַמְּלוּכָה וּמִן-הַפְּרִתָּמִים:

יב יא וּמִעַת הוֹסֵר הַתָּמִיד וְלָתֵת שְׁקוּץ שָׁמַם יָמִים אֶלֶף מֵאָתַיִם וְתִשְׁעִים: יב אֲשֶׁר־
 הַמְּחַבֵּה וַיִּגָּע לְיָמִים אֶלֶף שָׁלֹשׁ מֵאוֹת שְׁלֹשִׁים וְחֲמִשָּׁה: יג וְאַתָּה לֵךְ (לד) לִקְצֵץ וְתִנּוּחַ
 וְתַעֲמֹד לְגַרְלֵךְ לִקְצֵץ (לז) הַיָּמִין: ידאנ

אסתר

א א וַיְהִי בַיָּמֵי אַחַשְׁוֵרוּשׁ הוּא אַחַשְׁוֵרוּשׁ הַמֶּלֶךְ מֵהַדוּ וְעַד-כּוֹשׁ שֶׁבַע וְעֶשְׂרִים וּמֵאָה
 מְדִינָה: ב בַּיָּמִים הָהֵם כְּשֶׁבֶת | הַמֶּלֶךְ אַחַשְׁוֵרוּשׁ עַל כֶּסֶף מְלוּכָתוֹ אֲשֶׁר בְּשׁוֹשַׁן
 הַבִּירָה: ג בְּשַׁנַּת שְׁלוֹשׁ לְמַלְכוֹ עָשָׂה מִשְׁתֵּה לְכָל-שָׂרָיו וְעַבְדָּיו חֵיל | פָּרַס וּמְדֵי
 הַפְּרִתָּמִים וְשָׂרֵי הַמְּדִינֹת לִפְנָיו:

יא וַיִּשְׂם הַמֶּלֶךְ אַחַשְׁרֵשׁ {אַחַשְׁוֵרוּשׁ} | מִס עַל-הָאָרֶץ וְאֵי הַיָּם: ב וְכָל-מַעֲשֵׂה
 תִּקְפוֹ וּגְבוּרָתוֹ וּפְרָשֵׁת גְּדֻלַּת מְרֹדְכֵי אֲשֶׁר גִּדְּלוּ הַמֶּלֶךְ הַלּוֹא-הֵם כְּתוּבִים עַל-סֵפֶר
 דְּבָרֵי הַיָּמִים לְמַלְכֵי מְדֵי וּפָרַס: ג כַּי | מְרֹדְכֵי (מט) הַיְהוּדִי מִשְׁנֵה לְמֶלֶךְ אַחַשְׁוֵרוּשׁ
 וְגֹדוֹל לַיְהוּדִים וְרָצוּי לְרַב אַחֲזִי דָרֵשׁ טוֹב לְעֲמוֹ וְדָבָר שְׁלוֹם לְכָל- (לז) זָרְעוֹ: ידאנ

דברי הימים

א א אֲדָם שֵׁת אָנוּשׁ: ב קִינָן מֵהַלְלָאֵל יֵרֵד: ג חֲנוּךְ מֵתוֹשֵׁלַח לְמֹךְ:

ב-יב כא לְמִלְאוֹת דְּבַר-יֵי בְּפִי יִרְמְיָהוּ עַד-רַצְתָּהּ הָאָרֶץ אֶת-שִׁבְתוֹתֶיהָ כָּל-יָמֵי הַשְּׁמָה
 שְׁבָתָה לְמִלְאוֹת שְׁבַעִים שָׁנָה: כב וּבְשַׁנַּת אַחַת לְכוֹרֵשׁ מֶלֶךְ פָּרַס לְכָלוֹת דְּבַר-יֵי

בְּפִי יִרְמִיָּהוּ הָעֵיר יְיָ אֶת־רוּחַ כְּוֹרֵשׁ מִלְּךָ־פָּרֹס וַיַּעֲבֹר־קוֹל בְּכָל־מַלְכוּתוֹ וְגַם־בְּמַכְתָּב
 לְאֹמֶר: כג כֹּה־אָמַר (אָר) כְּוֹרֵשׁ | מִלְּךָ פָּרֹס כָּל־מַמְלָכוֹת הָאָרֶץ גִּתָּן לִי יְיָ אֱלֹהֵי
 הַשָּׁמַיִם וְהוּא־פָקֵד עָלַי לִבְנוֹת־לוֹ בַּיַּת בִּירוּשָׁלַם אֲשֶׁר בִּיהוּדָה מִי־בַכֶּם מְכַל־עַמּוֹ
 יְיָ אֱלֹהֵי עַמּוֹ (ע) וַיַּעַל: ינאד

עזרא

א וּבִשְׁנַת אַחַת לְכוֹרֵשׁ מִלְּךָ פָּרֹס לְכָלוֹת דְּבַר־יְיָ מִפִּי יִרְמִיָּהוּ הָעֵיר יְיָ אֶת־רוּחַ כְּוֹשׁ
 מִלְּךָ־פָּרֹס וַיַּעֲבֹר־קוֹל בְּכָל־מַלְכוּתוֹ וְגַם־בְּמַכְתָּב לְאֹמֶר: ב כֹּה אָמַר כְּוֹשׁ מִלְּךָ פָּרֹס
 כָּל מַמְלָכוֹת הָאָרֶץ גִּתָּן לִי יְיָ אֱלֹהֵי הַשָּׁמַיִם וְהוּא־פָקֵד עָלַי לִבְנוֹת־לוֹ בַּיַּת בִּירוּשָׁלַם
 אֲשֶׁר בִּיהוּדָה: ג מִי־בַכֶּם מְכַל־עַמּוֹ יְהִי אֱלֹהֵי עַמּוֹ וַיַּעַל לִירוּשָׁלַם אֲשֶׁר בִּיהוּדָה וַיְבַן
 אֶת־בַּיִת יְיָ אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל הוּא הָאֱלֹהִים אֲשֶׁר בִּירוּשָׁלַם:

נתמיה יג כט זְכַרְהוּ לָהֶם אֱלֹהֵי עַל גִּאֲלֵי הַכְּהֻנָּה וּבְרִית הַכְּהֻנָּה וְהַלְוִיִּם: ד וְטַהֲרֵתִים מְכַל־
 נְכַר וְאֶעֱמִידָה מִשְׁמְרוֹת לַכְּהֻנִּים וְלַלְוִיִּם אִישׁ בְּמַלְאכְתּוֹ: ה וּלְקַרְבָּן הַעֲצִים (הס)
 בַּעֲתִים מְזֻמָּנוֹת וְלִבְכוֹרִים זְכַרְהוּ לִי אֱלֹהֵי (א) לְטוֹבָה: חזק ינאד

משניות

סדר זרעים

מסכת ברכות

מאימתי קורין את שמע בערבית, משעה שהכהנים נכנסים לאכול בתרומתן, עד סוף האשמורה הראשונה, דברי רבי אליעזר. וחכמים אומרים, עד חצות. רבן גמליאל אומר, עד שייעלה עמוד השחר. מטעה שבאו בניו מבית המשתה, אמרו לו, לא קרינו את שמע. אמר להם, אם לא עלה עמוד השחר, חיבין אתם לקרות. ולא זו בלבד, אלא כל מה שאמרו חכמים עד חצות, מצותן עד שייעלה עמוד השחר. הקטר חלבים ואברים, מצותן עד שייעלה עמוד השחר. וכל הנאכלין ליום אחד, מצותן עד שייעלה עמוד השחר. אם כן, למה אמרו חכמים עד חצות, כדי להרחיק את האדם מן העברה:

חיב אדם לברך על הרעה כשם שהוא מברך על הטובה, שנאמר, ואהבת את יי אלהיך בכל לבבך ובכל נפשך ובכל מאדך. בכל לבבך, בשני יצריך, ביצר טוב וביצר רע. ובכל נפשך, אפלו הוא נוטל את נפשך. ובכל מאדך, בכל ממונה. דבר אחר בכל מאדך, בכל מדה ומדה שהוא מודד לך הוי מודה לו במאד מאד. לא יקל אדם את ראשו כנגד שער המזרח, שהוא מכון כנגד בית קדשי הקדשים. לא יכנס להר הבית במקלו, ובמנעלו, ובפנדתו, ובאבק שעל רגליו, ולא יעשנו קפנדריא, ורקיקה מקל וחמר. כל חותמי ברכות שהיו במקדש, היו אומרים מן העולם. משקלקלו המינין, ואמרו, אין עולם אלא אחד, התקינו שיהו אומרים מן העולם ועד העולם. והתקינו שיהא אדם שואל את שלום חברו בשם, שנאמר, והנה בעז בא מבית לחם ויאמר לקוצרים יי עמכם, ויאמרו לו יברכה יי. ואומר, יי עמך גבור החיל. ואומר, אל תבוז כי זקנה אמה. ואומר, עת לעשות ליי הפרו תורתך. רבי נתן אומר, הפרו תורתך משום עת לעשות ליי:

מסכת פאה

אלו דברים שאין להם שעור, הפאה, והבפורים, והראיון, וגמילות חסדים, ותלמוד תורה. אלו דברים שאדם אוכל פרותיהם בעולם הזה והקרן קיימת לו לעולם הבא,

כבוד אב ואם, וגמילות חסדים, והבאת שלום בין אדם לחברו, ותלמוד תורה כנגד כלם:

מי שיש לו חמשים זוז והוא נושא ונותן בהם, הרי זה לא יטול. וכל מי שאינו צריך לטול ונוטל, אינו מת מן הזקנה עד שיצטרף לבריות. וכל מי שצריך לטול ואינו נוטל, אינו מת מן הזקנה עד שיפרינס אחרים משלו, ועליו הכתוב אומר, ברוך הגבר אשר יבטח ביי' והיה יי' מבטחו. וכן דין שדן דין אמת לאמתו. וכל מי שאינו לא חגר ולא סומא ולא פסח ועושה עצמו כאחד מהם, אינו מת מן הזקנה עד שיהיה כאחד מהם, שנאמר, ודורש רעה תבואנו, ונאמר, צדק צדק תרדף. וכל דין שלוקח שחד ומטה את הדין, אינו מת מן הזקנה עד שיעניו בהות, שנאמר, ושחד לא תקח פי השחד יעור פקחים:

מסכת דמאי

הקלין שבדמאי, השיתין, והרימין, והעזרדין, ובנות שוח, ובנות שקמה, ונבלות התמרה, והגפנין, והנצפה. וביהודה, האוג, והחמץ, והכסבר. רבי יהודה אומר, כל השיתין פטורין, חוץ משל דופרה. כל הרימין פטורין, חוץ מרימי שקמונה. כל בנות שקמה פטורות, חוץ מן המסטפות:

מי שהיו לו עשר שורות של עשר עשר בדי יין, ואמר, שורה החיצונה אחת מעשר, ואין ידוע איזו היא, נוטל שתי חביות לזכסן. חצי שורה החיצונה אחת מעשר, ואין ידוע איזו היא, נוטל ארבע חביות מארבע זויות. שורה אחת מעשר, ואין ידוע איזו היא, נוטל שורה אחת לזכסן. חצי שורה אחת מעשר, ואין ידוע איזו היא, נוטל שתי שורות לזכסן. חבית אחת מעשר, ואין ידוע איזו היא, נוטל מכל חבית וחבית:

מסכת כלאים

החטים והזוגין אינם כלאים זה בזה. השעורים ושבלת שועל, הכסמין והשיפון, הפול והספיר, הפרקדן והטפח, ופול הלבן והשעועית, אינם כלאים זה בזה: אותות הגרדין ואותות הפובסים, אסורות משום כלאים. התוכף תכיפה אחת, אינה חבור, ואין בה משום כלאים, והשומטה בשבת פטור. עשה שני ראשיה לצד

אָחַד, חֲבוּר, וַיֵּשׁ בָּהּ מְשׁוּם כְּלָאִים, וְהַשׁוֹמֵטָה בְּשֶׁבֶת חֵיב. רַבִּי יְהוּדָה אוֹמֵר, עַד שִׁישְׁלֵשׁ. הַשֶּׁק וְהַקֶּפֶה מִצְטָרְפִין לְכֻלָּאִים:

מסכת שביעית

עַד אֵימָתִי חוֹרְשִׁין בְּשֶׁדָּה הָאֵילָן עָרַב שְׁבִיעִית, בֵּית שְׁמַאי אוֹמְרִים, כָּל זְמַן שֶׁהוּא יָפָה לְפָרִי. וּבֵית הַלֵּל אוֹמְרִים, עַד הַעֲצָרֶת. וְקֵרוּבִין דְּבָרֵי אֱלוֹ לְהִיּוֹת כְּדַבְּרֵי אֱלוֹ:

הַמְחֲזִיר חוֹב בְּשְׁבִיעִית, רוּחַ חֲכָמִים נוֹחָה הֵימָנוּ. הַלֵּוָּה מִן הַגֵּר שְׁנַתְּגִירוֹ בְּנֵי עַמּוֹ, לֹא יִחְזִיר לְבָנָיו, וְאִם הִחְזִיר, רוּחַ חֲכָמִים נוֹחָה הֵימָנוּ. כָּל הַמְטַלְטְלִין נִקְנִין בְּמַשִּׁיכָה, וְכָל הַמְקַיֵּם אֶת דְּבָרוֹ, רוּחַ חֲכָמִים נוֹחָה הֵימָנוּ:

מסכת תרומות

חֲמֻשָּׁה לֹא יִתְרוֹמוּ, וְאִם תָּרְמוּ אֵין תְּרוֹמָתָן תְּרוֹמָה. הַחֲרֹשׁ, וְהַשׁוֹטָה, וְהַקֶּטָן, וְהַתּוֹרֵם אֶת שְׂאִינּוֹ שְׁלוֹ, נִכְרֵי שְׁתָּרַם אֶת שֵׁל יִשְׂרָאֵל אֶפְלוֹ בְּרִשׁוֹת, אֵין תְּרוֹמָתוֹ תְּרוֹמָה:

מְדֻלְקִין שְׁמֵן שְׂרָפָה בְּבִתֵּי כְּנָסִיּוֹת, וּבְבִתֵּי מִדְרָשׁוֹת, וּבְמִבּוֹאוֹת הָאֶפְלִין, וְעַל גְּבֵי הַחוּלִין בְּרִשׁוֹת כֹּהֵן. בֵּת יִשְׂרָאֵל שֶׁנִּשְׁאֵאת לִכְהֵן וְהִיא לְמוֹדָה אֶצֶל אָבִיהָ, אָבִיהָ מְדֻלֵּק בְּרִשׁוֹתָהּ. מְדֻלְקִין בְּבֵית הַמִּשְׁתָּה אֲבָל לֹא בְּבֵית הָאֲבָל, דְּבָרֵי רַבִּי יְהוּדָה. וְרַבִּי יוֹסִי אוֹמֵר, בְּבֵית הָאֲבָל אֲבָל לֹא בְּבֵית הַמִּשְׁתָּה. רַבִּי מְאִיר אוֹסֵר כָּאֵן וְכָאֵן. רַבִּי שְׁמַעוֹן מֵתִיר כָּאֵן וְכָאֵן:

מסכת מעשרות

כָּלֵל אָמְרוּ בְּמַעֲשָׂרוֹת, כָּל שֶׁהוּא אֲכָל, וְנִשְׁמַר, וְגִדּוּלָיו מִן הָאָרֶץ, חֵיב בְּמַעֲשָׂרוֹת. וְעוֹד כָּלֵל אַחַר אָמְרוּ, כָּל שֶׁתְּחַלְתּוּ אֲכָל וְסוּפוֹ אֲכָל, אֶף עַל פִּי שֶׁהוּא שׁוֹמְרוֹ לְהוֹסִיף אֲכָל, חֵיב קֶטָן וְגִדּוּל. וְכֹל שֶׁאֵין תְּחַלְתּוֹ אֲכָל אֲבָל סוּפוֹ אֲכָל, אֵינּוֹ חֵיב עַד שִׁיעֶשֶׂה אֲכָל:

שׁוּם בְּעַל בְּכִי, וּבְצֵל שֶׁל רַכְפָּא, וְגִרְיִסִין הַקִּילְקִין, וְהַעֲדָשִׁים הַמְצָרִיּוֹת, רַבִּי מְאִיר אוֹמֵר אֶף הַקֶּרֶקֶס, רַבִּי יוֹסִי אוֹמֵר אֶף הַקּוּטְנִים, פְּטוּרִים מִן הַמַּעֲשָׂרוֹת, וְנִלְקַחִין

מִכָּל אָדָם בְּשִׁבְעֵיתָהּ. זָרַע לֹוֹף הֶעֱלִיזוּ, זָרַע כְּרָשִׁים, זָרַע בְּצָלִים, זָרַע לֶפֶת וְצִנּוֹנוֹת, וְשָׂאָר זָרְעוֹנֵי גִנָּה שְׂאִינָן נְאֻכָּלִים, פְּטוּרִים מִן הַמַּעֲשָׂרוֹת, וְנִלְקַחִין מִכָּל אָדָם בְּשִׁבְעֵיתָהּ, שְׂאָף עַל פִּי שְׂאֲבִיהֶן תְּרוֹמָה, הָרִי אֵלָיו יֹאכְלוּ:

מסכת מעשר שני

מַעֲשֵׂר שְׁנֵי אֵין מוֹכְרִין אוֹתוֹ, וְאֵין מִמְשַׁכְּנִין אוֹתוֹ, וְאֵין מַחְלִיפִין אוֹתוֹ, וְלֹא שׁוֹקְלִין כְּנֶגְדּוֹ, וְלֹא יֹאמְרֵם אָדָם לְחַבְרוֹ בִּירוּשָׁלַיִם, הִילֵךְ יֵין וְתַן לִי שְׁמֹן, וְכֵן שְׂאָר כָּל הַפְּרוֹת. אֲבָל נוֹתְנִין זֶה לְזֶה מִתְּנַת חֲנָם:

יֹוֹחֲנָן כֵּהֵן גְּדוֹל הָעֵבֵיר הַיְּהוּדִיּוֹת הַמַּעֲשֵׂה. אִף הוּא בִטֵּל אֶת הַמַּעֲוָרִים וְאֶת הַנוֹקְפִים. וְעַד יָמָיו הָיָה פְּטִישׁ מִכָּה בִירוּשָׁלַיִם. וּבִיָּמָיו אֵין אָדָם צָרִיךְ לְשֹׂאֹל עַל הַדְּמָאֵי:

מסכת חלה

חֲמִשָּׁה דְּבָרִים חִיבִין בַּחֲלָה, הַחֲטִים וְהַשְּׂעוּרִים וְהַכֶּסְמִין וְשִׁבְלַת שׁוּעַל וְשִׁיפּוֹן, הָרִי אֵלָיו חִיבִין בַּחֲלָה, וּמִצְטָרְפִין זֶה עִם זֶה, וְאִסוּרִין בַּחֲדָשׁ מִלִּפְנֵי הַפֶּסַח, וּמִלְקָצוֹר מִלִּפְנֵי הָעֵמֶר. וְאִם הִשְׂרִישׁוּ קֶדֶם לָעֵמֶר, הָעֵמֶר מִתִּירָן. וְאִם לֹא, אִסוּרִין עַד שְׁיָבֹא הָעֵמֶר הַבָּא:

בֶּן אֲנָטִינוֹס הֶעֱלָה בְּכוֹרוֹת מִבֶּבֶל, וְלֹא קִבְּלוּ מִמֶּנּוּ. יוֹסֵף הִכֵּהן הִבִּיא בְּכוֹרֵי יֵין וְשְׁמֹן, וְלֹא קִבְּלוּ מִמֶּנּוּ. אִף הוּא הֶעֱלָה בְּנָיו וּבְנֵי בֵיתוֹ לְעִשׂוֹת פֶּסַח קֶטָן בִּירוּשָׁלַיִם, וְהַחֲזִירוּהוּ, שְׁלֹא יִקְבַע הַדְּבָר חוֹבָה. אֲרִיסְטוֹן הִבִּיא בְּכוֹרָיו מֵאֲפִמְיָא וְקִבְּלוּ מִמֶּנּוּ, מִפְּנֵי שְׂאֲמָרוֹ, הַקּוֹנָה בְּסוּרְיָא, כְּקוֹנָה בְּפֶרֶז שְׁבִירוּשָׁלַיִם:

מסכת ערלה

הַנוֹטֵעַ לְסִיג וְלִקְרוֹת, פְּטוּר מִן הָעֵרְלָה. רַבִּי יוֹסֵי אוֹמֵר, אֲפֹלוֹ אָמַר הַפְּנִימִי לְמֵאֲכָל וְהַחִיצוֹן לְסִיג, הַפְּנִימִי חִיב וְהַחִיצוֹן פְּטוּר:

סִפְק עֵרְלָה, בְּאֶרֶץ יִשְׂרָאֵל אִסוּר וּבְסוּרְיָא מִתָּר. וּבַחוּצָה לְאֶרֶץ יוֹרְד וְלוֹקַת, וּבִלְבַד שְׁלֹא יִרְאֵנוּ לֹוקֵט. כֶּרֶם נְטוּעַ יֵרֶק וְיֵרֶק נִמְכָּר חוּצָה לוֹ, בְּאֶרֶץ יִשְׂרָאֵל אִסוּר וּבְסוּרְיָא מִתָּר, וּבַחוּצָה לְאֶרֶץ יוֹרְד וְלוֹקֵט, וּבִלְבַד שְׁלֹא יִלְקוּט בְּיָד. הַחֲדָשׁ אִסוּר מִן הַתּוֹרָה בְּכָל מְקוֹם. וְהָעֵרְלָה הִלְכָה. וְהַפְּלָאִים מִדְּבָרֵי סוֹפְרִים:

מסכת ביכורים

יש מביאין בפורים וקורין, מביאין ולא קורין, ויש שאינן מביאין. אלו שאינן מביאין, הנוטע לתוך שלו והבריך לתוך של יחיד או של רבים, וכן המבריך מתוך של יחיד או מתוך של רבים לתוך שלו. הנוטע לתוך שלו והבריך לתוך שלו ודרך היחיד ודרך הרבים באמצע, הרי זה אינו מביא. רבי יהודה אומר, כזה מביא:

למה אמרו הבכורים כנכסי להן, שהוא קונה מהם עבדים וקרקעות ובהמה טמאה, ובעל חוב נוטלן בחובו, והאשה בכתבתה, כספר תורה. ורבי יהודה אומר, אין נותנין אותם אלא לחבר בטובה. וחכמים אומרים, נותנין אותם לאנשי משמר, והם מחלקין ביניהם כקדשי המקדש:

סדר מועד

מסכת שבת

יציאות השבת, שתים שהן ארבע בפנים, ושתיים שהן ארבע בחוץ. כיצד. העני עומד בחוץ ובעל הבית בפנים. פשט העני את ידו לפנים ונתן לתוך ידו של בעל הבית, או שנטל מתוכה והוציא, העני חיב ובעל הבית פטור. פשט בעל הבית את ידו לחוץ ונתן לתוך ידו של עני, או שנטל מתוכה והכניס, בעל הבית חיב והעני פטור. פשט העני את ידו לפנים ונטל בעל הבית מתוכה, או שנתן לתוכה והוציא, שניהם פטורים. פשט בעל הבית את ידו לחוץ ונטל העני מתוכה, או שנתן לתוכה והכניס, שניהם פטורים:

מפירין נדרים בשבת, ונשאלין לדברים שהן לצרף השבת. פוקקין את המאור, ומודדין את המטלית ואת המקנה. ומעשה בימי אביו של רבי צדוק ובימי אבא שאול בן בטנית, שפקקו את המאור בטפית, וקשרו את המקדה בגמי לידע אם יש בגיגית פותח טפח אם לאו. ומדבריהם למדנו, שפוקקין ומודדין וקושרין בשבת:

מסכת עירובין

מבוי שהוא גבוה למעלה מעשרים אמה, ימעט. רבי יהודה אומר, אינו צריך. והרחב מעשר אמות, ימעט. ואם יש לו צורת הפתח, אף על פי שהוא רחב מעשר

אמות, אין צריך למעט:

שָׂרָץ שֶׁנִּמְצָא בַּמִּקְדָּשׁ, כִּהֵן מוֹצִיאוֹ בְּהַמְיָנוּ, שֶׁלֹּא לְשֵׁהוּת אֶת הַטְּמֵאָה, דְּבָרֵי רַבִּי יוֹחָנָן בֶּן בְּרוּקָה. רַבִּי יְהוּדָה אוֹמֵר, בְּצִבְתָּ שֶׁל עֵץ, שֶׁלֹּא לְרַבּוֹת אֶת הַטְּמֵאָה. מֵהֵיכָן מוֹצִיאִין אוֹתוֹ, מִן הַהֵיכָל וּמִן הָאוֹלָם וּמִבֵּין הָאוֹלָם וּלְמִזְבַּח, דְּבָרֵי רַבִּי שְׁמַעוֹן בֶּן נָנָס. רַבִּי עֲקִיבָא אוֹמֵר, מְקוֹם שֶׁחִיבִין עַל זְדוֹנוֹ כָּרַת וְעַל שְׁגָגָתוֹ חֲטָאת, מִשֵּׁם מוֹצִיאִין אוֹתוֹ, וְשָׂאֵר כָּל הַמְּקוֹמוֹת כּוּפִין עָלָיו פְּסֻכְתָּהּ. רַבִּי שְׁמַעוֹן אוֹמֵר, מְקוֹם שֶׁהִתִּירוּ לָךְ חֲכָמִים, מִשְׁלָךְ נִתְּנוּ לָךְ, שֶׁלֹּא הִתִּירוּ לָךְ אֶלָּא מִשּׁוּם שְׁבוּת:

מסכת פסחים

אֹר לְאַרְבָּעָה עָשָׂר בּוֹדֵקִין אֶת הַחֶמֶץ לְאוֹר הַנֵּר. כָּל מְקוֹם שֶׁאִין מְכַנְּסִין בוֹ חֶמֶץ אִין צָרִיךְ בְּדִיקָה. וְלָמָּה אָמְרוּ שְׁתֵּי שׁוּרוֹת בַּמִּרְתֵּף, מְקוֹם שֶׁמְכַנְּסִין בוֹ חֶמֶץ. בֵּית שְׁמַאי אוֹמְרִים, שְׁתֵּי שׁוּרוֹת עַל פְּנֵי כָּל הַמִּרְתֵּף. וּבֵית הַלֵּל אוֹמְרִים, שְׁתֵּי שׁוּרוֹת הַחִיצוֹנוֹת שֶׁהֵן הָעֲלִיוֹנוֹת:

הַפֶּסַח אַחַר חֲצוֹת, מְטַמֵּא אֶת הַיָּדִים. הַפְּגוּל וְהַנוֹתֵר, מְטַמֵּאִין אֶת הַיָּדִים. בֶּרֶךְ בְּרַבַּת הַפֶּסַח, פָּטַר אֶת שֵׁל זָבַח. בֶּרֶךְ אֶת שֵׁל זָבַח, לֹא פָטַר אֶת שֵׁל פֶּסַח, דְּבָרֵי רַבִּי יִשְׁמַעְלָא. רַבִּי עֲקִיבָא אוֹמֵר, לֹא זוֹ פּוֹטְרַת זוֹ, וְלֹא זוֹ פּוֹטְרַת זוֹ:

מסכת חגיגה

הַכֹּל חִיבִין בְּרֵאִיָּה, חוּץ מִחֶרֶשׁ שׁוֹטֵה וְקָטָן, וְטַמְטוּם וְאַנְדְּרוֹגִינוֹס, וְנָשִׁים, וְעֶבְדִים שְׂאִינָם מְשַׁחֲרָרִים, הַחֲגֵר, וְהַסּוּמָא, וְהַחוּלָה, וְהַזֶּקֶן, וְמִי שְׂאִינֵנוּ יְכוֹל לַעֲלוֹת בְּרַגְלָיו. אִיזְהוּ קָטָן, כֹּל שְׂאִינֵנוּ יְכוֹל לְרַכּוֹב עַל כְּתָפָיו שֶׁל אָבִיו וְלַעֲלוֹת מִירוּשָׁלַיִם לְהַר הַבַּיִת, דְּבָרֵי בֵּית שְׁמַאי. וּבֵית הַלֵּל אוֹמְרִים, כֹּל שְׂאִינֵנוּ יְכוֹל לְאַחֲזוֹ בְּיָדוֹ שֶׁל אָבִיו וְלַעֲלוֹת מִירוּשָׁלַיִם לְהַר הַבַּיִת, שְׁנַאֲמַר, שֶׁלֵּשׁ רְגָלִים:

כִּיצַד מַעֲבִירִים עַל טְהַרְתָּ עֲזָרָה, מִטְּבִילִין אֶת הַכֹּלִים שֶׁהֵיוּ בַּמִּקְדָּשׁ, וְאוֹמְרִין לָהֶם, הִזְהָרוּ שֶׁלֹּא תִגְעוּ בְּשִׁלְחָן (וּבַמְּנוֹרָה) וְתַטְמְאוּהוּ. כָּל הַכֹּלִים שֶׁהֵיוּ בַּמִּקְדָּשׁ, יֵשׁ לָהֶם שְׁנָיִים וּשְׁלִישִׁים, שְׂאֵם נְטֵמָאוּ הָרֵאשׁוֹנִים, יְבִיאוּ שְׁנָיִים תַּחְתִּיהֶן. כָּל הַכֹּלִים שֶׁהֵיוּ בַּמִּקְדָּשׁ, טְעוּנִין טְבִילָה, חוּץ מִמִּזְבַּח הַזֶּהָב וּמִזְבַּח הַנְּחֹשֶׁת, מִפְּנֵי שֶׁהֵן כְּקָרְקַע, דְּבָרֵי רַבִּי אֱלִיעֶזֶר. וְחֲכָמִים אוֹמְרִים, מִפְּנֵי שֶׁהֵן מְצַפִּין:

מסכת ביצה

ביצה שנולדה ביום טוב, בית שמאי אומרים, תאכל. ובית הלל אומרים, לא תאכל. בית שמאי אומרים, שאור בכזית וחמץ בככותבת. ובית הלל אומרים, זה וזה בכזית:

מי שזמן אצלו אורחים, לא יוליכו בידם מנות, אלא אם כן זכה להם מנותיהם מערב יום טוב. אין משקין ושוחטין את המדבריות, אבל משקין ושוחטין את הביתיות. אלו הן ביתיות, הלנות בעיר. מדבריות, הלנות באפר:

מסכת מועד קטן

משקין בית השלחין במועד ובשביעית, בין ממעין שיצא בתחלה, בין ממעין שלא יצא בתחלה. אבל אין משקין לא ממי הגשמים ולא ממי הקילון. ואין עושין עוגיות לגפנים:

בראשי חדשים בחנוכה ובפורים, מענות ומטפחות, בזה ובה, אבל לא מקוננות. נקבר המת, לא מענות ולא מטפחות. איזהו ענוי, שכלן עונות כאחת. קינה, שאחת מדברת וכלן עונות אחריה, שנאמר, ולמדנה בנתיכם נהי ואשה רעותה קינה. אבל לעתיד לבא הוא אומר, בלע המות לנצח ומחה אדני יי (הקריאה: אלהים) דמעה מעל כל פנים (וחרפת עמו יסיר מעל כל הארץ כי יי דבר):

מסכת ראש השנה

ארבעה ראשי שנים הם. באחד בניסן, ראש השנה למלכים ולרגלים. באחד באלול, ראש השנה למעשר בהמה. רבי אלעזר ורבי שמעון אומרים, באחד בתשרי. באחד בתשרי ראש השנה לשנים, ולשמטין וליובלות, לנטיעה ולירקות. באחד בשבט, ראש השנה לאילן, כדברי בית שמאי. בית הלל אומרים, בחמשה עשר בו:

סדר תקיעות, שלש של שלש שלש. שעור תקיעה כשלש תרועות. שעור תרועה כשלש יבבות. תקע בראשונה ומשך בשניה בשתיים, אין בידו אלא אחת. מי שברך ואחר כך נתמנה לו שופר, תוקע ומריע ותוקע שלש פעמים. כשם ששליח

צבור חַיִּב, כָּךְ כָּל יַחֲדֵי וְיַחֲדֵי חַיִּב. רַבֵּן גַּמְלִיאֵל אָמַר, שְׁלִיחַ צְבוּר מוֹצִיא אֶת הַרְבִּים יְדֵי חוֹבְתָן:

מסכת יומא

שִׁבְעַת יָמִים קָדָם יוֹם הַכַּפּוּרִים מְפָרְשִׁין כֹּהֵן גָּדוֹל מִבֵּיתוֹ לְלִשְׁכַת פְּלֵהֲדְרִין, וּמִתְקִינִין לוֹ כֹּהֵן אַחֵר תַּחֲתָיו, שְׂמָא יַאֲרַע בּוֹ פְּסוּל. רַבִּי יְהוּדָה אָמַר, אַף אִשָּׁה אַחֲרַת מִתְקִינִין לוֹ, שְׂמָא תָמוּת אִשְׁתּוֹ, שְׂנַאֲמַר, וְכַפֵּר בְּעֵדוֹ וּבְעֵד בֵּיתוֹ, בֵּיתוֹ זֶה אִשְׁתּוֹ. אָמְרוּ לוֹ, אִם כֵּן, אֵינִי לְדַבֵּר סוּף:

הָאֹמֵר אַחְטָא וְאָשׁוּב, אַחְטָא וְאָשׁוּב, אֵינִי מְסַפִּיקִין בִּידוֹ לַעֲשׂוֹת תְּשׁוּבָה. אַחְטָא וְיוֹם הַכַּפּוּרִים מְכַפֵּר, אֵינִי יוֹם הַכַּפּוּרִים מְכַפֵּר. עֲבֵרוֹת שְׁבִין אָדָם לְמָקוֹם, יוֹם הַכַּפּוּרִים מְכַפֵּר. עֲבֵרוֹת שְׁבִין אָדָם לְחֵבְרוֹ, אֵינִי יוֹם הַכַּפּוּרִים מְכַפֵּר, עַד שְׂיַרְצָה אֶת חֵבְרוֹ. אֶת זֶה דָּרַשׁ רַבִּי אֶלְעָזָר בֶּן עֲזַרְיָה, מִכָּל חֲטָאֵיכֶם לִפְנֵי יְיָ תִּטְהָרוּ, עֲבֵרוֹת שְׁבִין אָדָם לְמָקוֹם, יוֹם הַכַּפּוּרִים מְכַפֵּר. עֲבֵרוֹת שְׁבִין אָדָם לְחֵבְרוֹ, אֵינִי יוֹם הַכַּפּוּרִים מְכַפֵּר, עַד שְׂיַרְצָה אֶת חֵבְרוֹ. אָמַר רַבִּי עֲקִיבָא, אֲשֶׁרִיכֶם יִשְׂרָאֵל, לִפְנֵי מִי אַתֶּם מִטְהָרִין, וּמִי מְטַהֵר אֶתְכֶם, אָבִיכֶם שְׁבַשְׂמִים, שְׂנַאֲמַר, וְזִרְקִיתִי עֲלֵיכֶם מִים טְהוּרִים וְטַהַרְתֶּם. וְאָמַר, מְקוּהַ יִשְׂרָאֵל יְיָ, מִה מְקוּהַ מְטַהֵר אֶת הַטְּמֵאִים, אַף הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא מְטַהֵר אֶת יִשְׂרָאֵל:

מסכת סוכה

סְכָה שֶׁהִיא גְבוּהָה לְמַעַלָּה מֵעֲשָׂרִים אַמָּה, פְּסוּלָה. רַבִּי יְהוּדָה מְכַשֵּׁיר. וְשֹׁאֵינָה גְבוּהָה עֲשָׂרָה טַפְחִים, וְשֹׁאֵין לָהּ שְׁלֹשׁ דְּפָנוֹת, וְשַׁחֲמָתָה מְרַבָּה מִצִּלְתָּהּ, פְּסוּלָה. סְכָה יִשְׁנָה, בֵּית שְׂמָאִי פּוֹסְלִין, וּבֵית הֵלֵל מְכַשִּׁירִין. וְאִיזוֹ הִיא סְכָה יִשְׁנָה, כָּל שֶׁעֲשָׂאָה קָדָם לְחַג שְׁלֹשִׁים יוֹם. אָבֵל אִם עֲשָׂאָה לְשֵׁם חַג, אִפְלוּ מִתְחַלֵּת הַשְּׁנָה, כְּשֶׁרָה:

חָל לִהְיוֹת יוֹם אֶחָד לְהַפְסִיק בֵּינָתִים, מִשְׁמֵר שְׁזַמְנוּ קְבוּעַ הִיא נוֹטֵל עֶשֶׂר חֲלוֹת, וְהַמְתַּעֲבֵב נוֹטֵל שְׁתַּיִם. וּבִשְׂאֵר יָמוֹת הַשְּׁנָה, הַנִּכְנָס נוֹטֵל שֵׁשׁ, וְהַיּוֹצֵא נוֹטֵל שֵׁשׁ. רַבִּי יְהוּדָה אָמַר, הַנִּכְנָס נוֹטֵל שֶׁבַע, וְהַיּוֹצֵא נוֹטֵל חֲמֵשׁ. הַנִּכְנָסִין חוֹלְקִין בְּצַפּוֹן, וְהַיּוֹצֵאִין בְּדָרוֹם. בְּלִגָּה לְעוֹלָם חוֹלְקֵת בְּדָרוֹם, וְטַבְעָתָהּ קְבוּעָה, וְחֲלוּנָה סְתוּמָה:

מסכת תענית

מאימתי מזכירין גבורות גשמים. רבי אליעזר אומר, מיום טוב הראשון של חג. רבי יהושע אומר, מיום טוב האחרון של חג. אמר לו רבי יהושע, הואיל ואין הגשמים סימן ברכה בחג, למה הוא מזכיר. אמר לו רבי אליעזר, אף אני לא אמרתי לשאול, אלא להזכיר, משיב הרוח ומוריד הגשם בעונתו. אמר לו, אם כן, לעולם יהא מזכיר:

אמר רבן שמעון בן גמליאל, לא היו ימים טובים לישראל בחמשה עשר באב וכיום הכפורים, שבהן בנות ירושלים יוצאות בכלי לבן שאולין, שלא לביש את מי שאין לו. כל הכלים טעונין טבילה. ובנות ירושלים יוצאות וחולות בכרמים. ומה היו אומרות, בחור שא נא עיניך וראה מה אתה בורר לך. אל תתן עיניך בגוי, תן עיניך במשפחה. שקר החזן והבל היפי, אשה יראת יי היא תתהלל. ואומר, תנו לה מפרי ידיה, ויהללה בשערים מעשיה. וכן הוא אומר, צאינה וראינה בנות ציון במלך שלמה בעטרה שעטרה לו אמו ביום חתנתו וביום שמחת לבו. ביום חתנתו זו מתן תורה, וביום שמחת לבו זה בגין בית המקדש שיבנה במהרה בימינו אמן:

מסכת שקלים

באחד באדר משמיעין על השקלים ועל הכלאים. בחמשה עשר בו קורין את המגלה בכרפי, ומתקנין את הדרכים ואת הרחובות ואת מקואות המים, ועושין כל צרכי הרבים, ומצינין את הקברות, ויוצאין אף על הכלאים:

אברי התמיד נתנין מחצי כבש ולמטה במזרח (נ"א במערב), ושל מוספין נתנין מחצי כבש ולמטה במערב (נ"א במזרח), ושל ראשי חדשים נתנין מתחת כרכב המזבח מלמטה. השקלים והכפורים אין נוהגין אלא בפני הבית, אבל מעשר דגן ומעשר בהמה והבכורות נוהגין בין בפני הבית בין שלא בפני הבית. המקדיש שקלים ובכורים, הרי זה קדש. רבי שמעון אומר, האומר בכורים קדש, אינו קדש:

מסכת מגילה

מגלה נקראת באחד עשר, בשנים עשר, בשלשה עשר, בארבעה עשר, בחמשה עשר, לא פחות ולא יותר. כרפיין המקפין חומה מימות יהושע בן נון קורין בחמשה

עָשָׂה. כְּפָרִים וְעִירֹת גְּדוֹלוֹת קוֹרִין בְּאַרְבַּעַה עָשָׂר, אֲלֵא שֶׁהַכְּפָרִים מְקַדְמִין לְיוֹם הַכְּנִיסָה:

מַעֲשֵׂה רְאוּבֵן נִקְרָא וְלֹא מִתְרַגֵּם. מַעֲשֵׂה תָמָר נִקְרָא וּמִתְרַגֵּם. מַעֲשֵׂה עֶגְל הָרֵאשׁוֹן נִקְרָא וּמִתְרַגֵּם, וְהַשְּׁנֵי נִקְרָא וְלֹא מִתְרַגֵּם. בְּרַבֵּת כְּהֵנִים, מַעֲשֵׂה דָּוִד וְאַמְנוֹן, לֹא נִקְרָאִין וְלֹא מִתְרַגְּמִין. אִין מִפְּטִירִין בְּמִרְכָּבָה, וְרַבִּי יְהוּדָה מֵתִיר. רַבִּי אֱלִיעֶזֶר אוֹמֵר, אִין מִפְּטִירִין בְּהוֹדַע אֶת יְרוּשָׁלַיִם:

סדר נשים

מסכת יבמות

חֲמֵשׁ עֶשְׂרֵה נָשִׁים פּוֹטְרוֹת צְרוּתֵיהֶן וְצְרוּת צְרוּתֵיהֶן מִן הַחֲלִיצָה וּמִן הַיְבּוּם עַד סוֹף הָעוֹלָם. וְאֵלוּ הֵן, בְּתוֹ, וּבֵת בְּתוֹ, וּבֵת בְּנוֹ, בֵּת אִשְׁתּוֹ, וּבֵת בְּנָה, וּבֵת בִּתּוֹ, חֲמוֹתוֹ, וְאִם חֲמוֹתוֹ, וְאִם חֲמִיו, אֲחֻתּוֹ מֵאִמּוֹ, וְאֲחֻתּוֹ אִמּוֹ, וְאֲחֻתּוֹ אִשְׁתּוֹ, וְאִשְׁתׁ אָחִיו מֵאִמּוֹ, וְאִשְׁתׁ אָחִיו שְׁלֵא הָיָה בְּעוֹלָמוֹ, וְכֻלָּתוֹ, הָרִי אֵלוֹ פּוֹטְרוֹת צְרוּתֵיהֶן וְצְרוּת צְרוּתֵיהֶן מִן הַחֲלִיצָה וּמִן הַיְבּוּם עַד סוֹף הָעוֹלָם. וְכֻלָּן אִם מֵתוֹ אוֹ מֵאִנּוֹ אוֹ נִתְגַּרְשׁוּ אוֹ שְׁנַמְצָאוּ אִילּוּנִיּוֹת, צְרוּתֵיהֶן מִתְרוֹת. וְאִי אֶתָּה יָכוֹל לוֹמַר בְּחֲמוֹתוֹ וּבְאִם חֲמוֹתוֹ וּבְאִם חֲמִיו שְׁנַמְצָאוּ אִילּוּנִיּוֹת אוֹ שְׁמֵאִנּוֹ:

אָמַר רַבִּי עֲקִיבָא, כְּשִׁירְדַתִּי לְנֶהְרָדְעָא לְעֵבֶר הַשְּׁנָה, מֵצֵאֲנִי נַחְמִיָּה אִישׁ בֵּית דָּלִי וְאָמַר לִי, שְׁמַעְתִּי שְׂאִין מְשִׂיאִין אֶת הָאִשָּׁה בְּאַרְץ יִשְׂרָאֵל עַל פִּי עַד אֶחָד, אֲלֵא רַבִּי יְהוּדָה בֶּן בְּבָא. וְנוֹמִיתִי לוֹ, כֵּן הַדְּבָרִים. אָמַר לִי, אָמֹר לָהֶם מְשָׂמִי, אַתֶּם יוֹדְעִים שֶׁהַמְדִינָה הַזֹּאת מְשַׁבֵּשֶׁת בְּגִיסוֹת, מְקַבְּלֵנִי מֵרַבֵּן גְּמְלִיאֵל הַזְּקֵן, שְׁמֵשִׂיאִין אֶת הָאִשָּׁה עַל פִּי עַד אֶחָד. וּכְשֶׁבֵּאתִי וְהִרְצִיתִי הַדְּבָרִים לִפְנֵי רַבֵּן גְּמְלִיאֵל, שְׁמַח לְדַבְּרִי וְאָמַר, מֵצֵאֲנִי חֶבֶר לְרַבִּי יְהוּדָה בֶּן בְּבָא. מֵתוֹךְ הַדְּבָרִים נִזְכָּר רַבֵּן גְּמְלִיאֵל, שְׁנֶהְרָגוּ הַרוּגִים בְּתַל אֶרְזָא, וְהֵשִׂיא רַבֵּן גְּמְלִיאֵל הַזְּקֵן נְשׁוּתֵיהֶם עַל פִּי עַד אֶחָד. וְהַחֲזִקוּ לִהְיוֹת מְשִׂיאִין עַל פִּי עַד אֶחָד, וְהַחֲזִקוּ לִהְיוֹת מְשִׂיאִין עַד מִפִּי עַד, מִפִּי עֶבֶד, מִפִּי אִשָּׁה, מִפִּי שְׁפָחָה. רַבִּי אֱלִיעֶזֶר וְרַבִּי יְהוֹשֻׁעַ אוֹמְרִים, אִין מְשִׂיאִין אֶת הָאִשָּׁה עַל פִּי עַד אֶחָד. רַבִּי עֲקִיבָא אוֹמֵר, לֹא עַל פִּי אִשָּׁה וְלֹא עַל פִּי עֶבֶד וְלֹא עַל פִּי שְׁפָחָה וְלֹא עַל פִּי קְרוֹבִים. אָמְרוּ לוֹ, מַעֲשֵׂה בְּבִנֵי לְוִי שֶׁהִלְכוּ לְצַעַר עִיר הַתְּמָרִים וְחָלָה אֶחָד מֵהֶם בְּדַרְדָּר וְהִבִּיאוּהוּ בְּפַנְדָּק, וּבַחֲזָרְתָם אָמְרוּ לְפַנְדָּקִית אֵיָּה חֲבַרְנֹ, אָמְרָה לָהֶם מֵת וּקְבַרְתִּיו, וְהֵשִׂאוּ אֶת אִשְׁתּוֹ. אָמְרוּ לוֹ, וְלֹא תֵּהָא כְּהֵנָּה

כפנדקית. אמר להם, לכשתהא פנדקית נאמנת, הפנדקית הוציאה להם מקלו ותרמילו וספר תורה שהיה בידו:

מסכת כתובות

בתולה נשאת ליום הרביעי, ואלמנה ליום החמישי. שפעמים בשבת בתי דינין יושבין בעירות, ביום השני וביום החמישי, שאם היה לו טענת בתולים היה משכים לבית דין:

הכל מעלין לארץ ישראל, ואין הכל מוציאין. הכל מעלין לירושלים, ואין הכל מוציאין. אחד אנשים ואחד נשים (ואחד עבדים). נשא אשה בארץ ישראל וגרשה בארץ ישראל, נותן לה ממעות ארץ ישראל. נשא אשה בארץ ישראל וגרשה בקפוטקיא, נותן לה ממעות ארץ ישראל. נשא אשה בקפוטקיא וגרשה בארץ ישראל, נותן לה ממעות ארץ ישראל. רבן שמעון בן גמליאל אומר, נותן לה ממעות קפוטקיא. נשא אשה בקפוטקיא וגרשה בקפוטקיא, נותן לה ממעות קפוטקיא:

מסכת קידושין

האשה נקנית בשלש דרכים, וקונה את עצמה בשתי דרכים. נקנית בכסף, בשטר, ובביאה. בכסף, בית שמאי אומרים, בדינר ובשוה דינר. ובית הלל אומרים, בפרוטה ובשוה פרוטה. וכמה היא פרוטה, אחד משמונה באסר האיטלקי. וקונה את עצמה בגט ובמיתת הבעל. היבמה נקנית בביאה, וקונה את עצמה בחליצה ובמיתת היבם:

רבי יהודה אומר, לא ירעה רוק בהמה, ולא יישנו שני רוקים בטלית אחת. וחכמים מתירין. כל שעסקיו עם הנשים, לא יתיחד עם הנשים. ולא ילמד אדם את בנו אמנות בין הנשים. רבי מאיר אומר, לעולם ילמד אדם את בנו אמנות נקיה וקלה, ויתפלל למי שהעשר והנכסים שלו, שאין אמנות שאין בה עניות ועשירות, שלא עניות מן האמנות ולא עשירות מן האמנות, אלא הכל לפי זכותו. רבי שמעון בן אלעזר אומר, ראית מיימד חיה ועוף שיש להם אמנות, והן מתפרנסין שלא בצער, והלא לא נבראו אלא לשמשני, ואני נבראתי לשמש את קוני. ומה

אלו שֶנְבְּרָאוּ לְשִׁמְשְׁנֵי הֵם מִתְפַּרְנְסִין שְׁלֹא בְּצַעַר, אֲנִי שֶנְבְּרָאֲתִי לְשִׁמְשׁ אֶת קוֹנֵי
 אֵינוֹ דִּין שְׁאֵתְפַרְנֵס שְׁלֹא בְּצַעַר, אֲלֵא שֶהֲרַעוֹתֵי מַעֲשֵׂי וְקִפְחָתִי אֶת פְּרָנְסָתִי. אָבָא
 גּוֹרִין אֵשׁ צִדִּין אֹמֵר מִשּׁוּם אָבָא גּוֹרִיא, לֹא יִלְמַד אָדָם אֶת בְּנוֹ חֲמֵר, גָּמַל, סֶפֶר,
 סֶפֶן, רוֹעָה, וְחֲנוּנֵי, שְׁאֲמִנּוֹתָן אֲמִנּוֹת לְסֻטִים. רַבִּי יְהוּדָה אֹמֵר מִשְׁמוֹ, הַחֲמָרִים
 רַבֵּן רִשְׁעִים, הַגְּמָלִים רַבֵּן כְּשָׁרִים, הַסֶּפְנִין רַבֵּן חֲסִידִים. טוֹב שְׁבָרוּפָאִים לְגִיהָנָם,
 וְהַכְּשֵׁר שְׁבִטְבָּחִים שְׁתַּפּוּ שֶׁל עֲמֶלְק. רַבִּי נְהוֹרָאִי אֹמֵר, מִנִּיחַ אֲנִי כָּל אֲמִנּוֹת
 שְׁבַעְעוֹלָם וְאֵינִי מְלַמֵּד אֶת בְּנֵי אֵלָא תוֹרָה, שְׁאָדָם אוֹכֵל מִשְׁכָּרָה בְּעוֹלָם הַזֶּה וְהִקְרָן
 קִימַת לְעוֹלָם הַבָּא. וְשָׂאֵר כָּל אֲמִנּוֹת אֵינָן כֵּן, כְּשֶׁאָדָם בָּא לִידֵי חֲלִי אוֹ לִידֵי זְקִנָה
 אוֹ לִידֵי יְסוּרִין וְאֵינוֹ יָכוֹל לְעֶסֶק בְּמִלְאכְתּוֹ, הָרִי הוּא מֵת בְּרַעֲב. אָבָל הַתּוֹרָה
 אֵינָה כֵּן, אֲלֵא מִשְׁמֶרְתּוֹ מִכָּל רַע בְּנַעֲרוֹתוֹ וְנוֹתַנָּת לּוֹ אַחֲרִית וְתַקּוּהָ בְּזַקְנוֹתוֹ.
 בְּנַעֲרוֹתוֹ מֵהוּ אֹמֵר, וְקוֹנֵי יֵי יַחֲלִיפוּ כַחַ. בְּזַקְנוֹתוֹ מֵהוּ אֹמֵר, עוֹד יִגּוּבוּן בְּשִׁיבָה.
 וְכֵן הוּא אֹמֵר בְּאַבְרָהָם אָבִינוּ, וְאַבְרָהָם זָקֵן בָּא בְּיָמָיו וְיֵי בְרַךְ אֶת אַבְרָהָם בְּכָל
 מְצִינּוֹ שְׁקִים אַבְרָהָם אָבִינוֹ אֶת כָּל הַתּוֹרָה כְּלָה עַד שְׁלֹא נִתְּנָה, שְׁנֵאָמַר, עַקֵּב
 אֲשֶׁר שָׁמַע אַבְרָהָם בְּקֹלִי וַיִּשְׁמַר מִשְׁמֶרְתִּי מִצּוֹתֵי חֻקוֹתַי וְתוֹרָתִי:

מסכת גיטין

הַמְּבִיא גֵט מִמְּדִינַת הַיָּם, צָרִיךְ שְׂיֹאמַר בְּפָנָי נִכְתָּב וּבְפָנָי נִחְתָּם. רַבֵּן גַּמְלִיאֵל
 אֹמֵר, אִף הַמְּבִיא מִן הַרְקָם וּמִן הַחֲגָר. רַבִּי אֱלִיעֶזֶר אֹמֵר, אֶפְלוּ מִכֶּפֶר לוֹדִים לְלוּד.
 וְחֲכָמִים אֹמְרִים, אֵינוֹ צָרִיךְ שְׂיֹאמַר בְּפָנָי נִכְתָּב וּבְפָנָי נִחְתָּם אֲלֵא הַמְּבִיא מִמְּדִינַת
 הַיָּם וְהַמּוֹלֵיךְ. וְהַמְּבִיא מִמְּדִינָה לְמְדִינָה בְּמְדִינַת הַיָּם, צָרִיךְ שְׂיֹאמַר בְּפָנָי נִכְתָּב
 וּבְפָנָי נִחְתָּם. רַבֵּן שְׁמַעוֹן בֶּן גַּמְלִיאֵל אֹמֵר, אֶפְלוּ מֵהַגְּמוּנֵי לְהַגְּמוּנֵי:

בֵּית שְׁמַאי אֹמְרִים, לֹא יִגְרַשׁ אָדָם אֶת אִשְׁתּוֹ אֲלֵא אִם כֵּן מִצָּא בָּהּ דְּבַר עֲרוּהָ,
 שְׁנֵאָמַר, כִּי מִצָּא בָּהּ עֲרוֹת דְּבַר. וּבֵית הַלֵּל אֹמְרִים, אֶפְלוּ הַקְּדִיחָה תְּבַשִּׁילוּ,
 שְׁנֵאָמַר, כִּי מִצָּא בָּהּ עֲרוֹת דְּבַר. רַבִּי עֲקִיבָא אֹמֵר, אֶפְלוּ מִצָּא אַחֲרַת נְאֻה הַיְמָנָה,
 שְׁנֵאָמַר, וְהָיָה אִם לֹא תִמְצָא חֵן בְּעֵינָיו:

מסכת סוטה

הַמְּקַנָּא לְאִשְׁתּוֹ, רַבִּי אֱלִיעֶזֶר אֹמֵר, מְקַנָּא לָהּ עַל פִּי שְׁנַיִם וּמִשְׁקָה עַל פִּי עַד אֶחָד
 אוֹ עַל פִּי עֲצָמוֹ. רַבִּי יְהוֹשֻׁעַ אֹמֵר, מְקַנָּא לָהּ עַל פִּי שְׁנַיִם וּמִשְׁקָה עַל פִּי שְׁנַיִם:

משמת רבי מאיר, בטלו מושלי משלים. משמת בן עזאי, בטלו השקדנים. משמת בן זומא, בטלו הדרשנים. משמת רבי יהושע, פסקה טובה מן העולם. משמת רבן שמעון בן גמליאל, בא גובאי ורבן צרות. משמת רבי אלעזר בן עזריה, פסק העשר מן החכמים. משמת רבי עקיבא, בטל כבוד התורה. משמת רבי חנינא בן דוסא, בטלו אנשי מעשה. משמת רבי יוסי קטנותא, פסקו חסידים. ולמה נקרא שמו קטנותא, שהיה קטנותן של חסידים. משמת רבן יוחנן בן זכאי, בטל זיו החכמה. משמת רבן גמליאל הזקן, בטל כבוד התורה ומתה טהרה ופרישות. משמת רבי ישמעאל בן פאבי, בטל זיו הכהנה. משמת רבי, בטלה ענוה ויראת חטא. רבי פינחס בן יאיר אומר, משחרב בית המקדש, בושו חברים ובני חורין ונחפו ראשם, ונדלדלו אנשי מעשה, וגברו בעלי זרוע ובעלי לשון, ואין דורש ואין מבקש ואין שואל, על מי לנו להשען, על אבינו שבשמים. רבי אלעזר הגדול אומר, מיום שחרב בית המקדש, שרו חכימיא למהוי בספריא, וספריא כחזנא, וחזנא כעמא דארעא, ועמא דארעא אזלא ודלדלה, ואין שואל ואין מבקש. על מי יש להשען, על אבינו שבשמים. בעקבות משיחא חצפא יסגא, ויקר יאמיר, הגפן תתן פריה והיין ביקר, והמלכות תהפך למינות, ואין תוכחה, בית ועד יהיה לזנות, והגליל יחרב, והגבלן ישום, ואנשי הגבול יסובבו מעיר לעיר ולא יחוננו, וחכמת סופרים תסרח, ויראי חטא ימאסו, והאמת תהא נעדרת, נערים פני זקנים ילבינו, זקנים יעמדו מפני קטנים, בן מנבל אב, בת קמה באמה, כלה בחמותה, אויבי איש אנשי ביתו, פני הדור כפני הפלב, הבן אינו מתביש מאביו, ועל מי יש לנו להשען, על אבינו שבשמים. רבי פינחס בן יאיר אומר, זריזות מביאה לידי נקיות, ונקיות מביאה לידי טהרה, וטהרה מביאה לידי פרישות, ופרישות מביאה לידי קדשה, וקדשה מביאה לידי ענוה, וענוה מביאה לידי יראת חטא, ויראת חטא מביאה לידי חסידות, וחסידות מביאה לידי רוח הקדש, ורוח הקדש מביאה לידי תחית המתים, ותחית המתים באה על ידי אליהו זכור לטוב, אמון:

מסכת נדרים

כל כנויי נדרים כנדרים, וחרמים כחרמים, ושבועות כשבועות, ונזירות כנזירות. האומר לחברו, מדרני ממך, מפרשני ממך, מרחקני ממך, שאיני אוכל לך, שאיני טועם לך, אסור. מגדה אני לך, רבי עקיבא היה חוכך בזה להחמיר. כנדר רשעים,

נָדַר בְּנָזִיר וּבְקָרְבָן וּבְשָׁבוּעָה. כַּנְדָּרֵי כְשָׁרִים, לֹא אָמַר כָּלוּם. כַּנְדָּבוֹתָם, נָדַר בְּנָזִיר וּבְקָרְבָן:

בְּרֵאשׁוֹנָה הָיוּ אוֹמְרִים, שְׁלֹשׁ נָשִׁים יוֹצְאוֹת וְנוֹטְלוֹת כְּתָבָה, הָאוֹמֶרֶת טְמֵאָה אֲנִי לָךְ, שָׁמַיִם בֵּינִי לְבִינְךָ, נְטוּלָה אֲנִי מִן הַיְהוּדִים. חֲזְרוּ לוֹמַר שְׁלֹא תִהְיֶה אִשָּׁה נוֹתְנַת עֵינֶיהָ בְּאַחַר וּמְקַלְקֶלֶת עַל בַּעְלָהּ, אֲלֵא הָאוֹמֶרֶת טְמֵאָה אֲנִי לָךְ, תָּבִיא רְאִיָּה לְדַבְרֶיהָ. שָׁמַיִם בֵּינִי לְבִינְךָ, יַעֲשׂוּ דֶרֶךְ בְּקִשָּׁה. נְטוּלָה אֲנִי מִן הַיְהוּדִים, יִפְרַח חֶלְקוֹ, וְתִהְיֶה מְשַׁמְשֶׁתוֹ, וְתִהְיֶה נְטוּלָה מִן הַיְהוּדִים:

מסכת נזיר

כָּל כְּנוּזֵי נְזִירוֹת כַּנְזִירוֹת. הָאוֹמֵר אֶהְיָ, הָרִי זֶה נְזִיר. אוֹ אֶהְיָ נְוָה, נְזִיר. נְזִיק, נְזִיחַ, פְּזִיחַ, הָרִי זֶה נְזִיר. הָרִינִי כְּזֶה, הָרִינִי מְסַלְסֵל, הָרִינִי מְכַלְכֵל, הָרִי עָלַי לְשַׁלַּח פָּרַע, הָרִי זֶה נְזִיר. הָרִי עָלַי צַפְרִים, רַבִּי מֵאִיר אוֹמֵר, נְזִיר. וְחַכְמַיִם אוֹמְרִים, אֵינוֹ נְזִיר:

נְזִיר הָיָה שְׁמוּאֵל, כַּדְּבָרֵי רַבִּי נְהוֹרָאִי, שְׁנֵאמַר, וּמוֹרָה לֹא יַעֲלֶה עַל רֵאשׁוֹ. נֶאמַר בְּשִׁמְשׁוֹן מוֹרָה וְנֶאמַר בְּשִׁמְשׁוֹן מוֹרָה, מֵה מוֹרָה הָאִמּוֹרָה בְּשִׁמְשׁוֹן נְזִיר, אֵף מוֹרָה הָאִמּוֹרָה בְּשִׁמְשׁוֹן נְזִיר. אָמַר רַבִּי יוֹסֵי, וְהֵלֵא אֵין מוֹרָה אֲלֵא שֶׁל בֶּשֶׂר וְדָם. אָמַר לוֹ רַבִּי נְהוֹרָאִי, וְהֵלֵא כִּבְר נֶאמַר, וַיֹּאמֶר שְׁמוּאֵל אֵיךְ אֵלֶיךָ וְשָׁמַע שְׁאוֹל וְהִרְגִנִי שְׁכַבְר הָיָה עָלָיו מוֹרָה שֶׁל בֶּשֶׂר וְדָם:

סדר נזיקין

מסכת בבא קמא

אַרְבַּעַת אַבוֹת נְזִיקִין, הַשּׁוֹר וְהַבּוֹר וְהַמְּבַעָה וְהַהֶבְעֵר. לֹא הָרִי הַשּׁוֹר כַּהָרִי הַמְּבַעָה, וְלֹא הָרִי הַמְּבַעָה כַּהָרִי הַשּׁוֹר. וְלֹא זֶה זֶה שֵׁישׁ בֶּהֶן רוּחַ חַיִּים, כַּהָרִי הָאֵשׁ שְׁאִין בּוֹ רוּחַ חַיִּים. וְלֹא זֶה זֶה שְׁדַרְכָן לֵילֵךְ וּלְהַזִּיק, כַּהָרִי הַבּוֹר שְׁאִין דְּרָכּוֹ לֵילֵךְ וּלְהַזִּיק. הַצַּד הַשְּׂוֵה שְׁבָהוֹ, שְׁדַרְכָן לְהַזִּיק וּשְׁמִירְתָן עָלֶיהָ, וּכְשֶׁהַזִּיק חָבַה הַמְּזִיק לְשֵׁלֶם תְּשַׁלּוּמֵי נֶזֶק בְּמִיטָב הָאָרֶץ:

מוֹכֵיץ שֶׁהַכּוֹבֵס מוֹצִיא, הָרִי אֵלּוֹ שְׁלוֹ. וְשֶׁהַסּוֹרֵק מוֹצִיא, הָרִי אֵלּוֹ שֶׁל בַּעַל הַבַּיִת. הַכּוֹבֵס נוֹטֵל שְׁלֹשָׁה חוֹטִין וְהֵן שְׁלוֹ. יֵתֵר מִכֵּן, הָרִי אֵלּוֹ שֶׁל בַּעַל הַבַּיִת. אִם הָיָה הַשְּׁחוֹר עַל גְּבִי הַלְּבָן, נוֹטֵל אֶת הַכָּל וְהֵן שְׁלוֹ. הַחֵיט שֶׁשִּׁיר מִן הַחוּט כְּדִי לְתַפּוֹר

בו, ומטלית שהיא שלש על שלש, הרי אלו של בעל הבית. מה שהחרש מוציא במעצד, הרי אלו שלו, ובכשיל, של בעל הבית. ואם היה עושה אצל בעל הבית, אף הנסרת של בעל הבית:

מסכת בבא מציעא

שנים או חזין בטלית, זה אומר אני מצאתיה וזה אומר אני מצאתיה, זה אומר כלה שלי וזה אומר כלה שלי, זה ישבע שאין לו בה פחות מחציה, ויחלקו. זה אומר כלה שלי וזה אומר חציה שלי, האומר כלה שלי ישבע שאין לו בה פחות משלשה חלקים, והאומר חציה שלי ישבע שאין לו בה פחות מרביע, זה נוטל שלשה חלקים וזה נוטל רביע:

שתי גנות זו על גב זו והירק בינתים, רבי מאיר אומר, של עליון. רבי יהודה אומר, של תחתון. אמר רבי מאיר, אם ירצה העליון לקח את עפרו, אין כאן ירק. אמר רבי יהודה, אם ירצה התחתון למלאת את גנתו עפר, אין כאן ירק. אמר רבי מאיר, מאחר ששניהן יכולין למחות זה על זה, רואין מהיכן ירק זה חי. אמר רבי שמעון, כל שהעליון יכול לפשוט את ידו ולטול הרי הוא שלו, והשאר של תחתון:

מסכת בבא בתרא

השתפין שרצו לעשות מחיצה בחצר, בונין את הפתל באמצע. מקום שנהגו לבנות גויל, גזית, כפיסין, לבנים, בונים. הפל כמנהג המדינה. בגויל, זה גותן שלשה טפחים וזה גותן שלשה טפחים. בגזית, זה גותן טפחים ומחצה וזה גותן טפחים ומחצה. בכפיסין, זה גותן טפחים וזה גותן טפחים. בלבנים, זה גותן טפח ומחצה וזה גותן טפח ומחצה. לפיכך אם נפל הפתל, המקום והאבנים של שניהם:

המלוה את חברו בשטר, גובה מנכסים משעבדים. על ידי עדים, גובה מנכסים בני חורין. הוציא עליו כתב ידו שהוא חייב לו, גובה מנכסים בני חורין. ערב היוצא לאחר חתום שטרות, גובה מנכסים בני חורין. מעשה בא לפני רבי ישמעאל ואמר, גובה מנכסים בני חורין. אמר לו בן גנס, אינו גובה לא מנכסים משעבדים ולא מנכסים בני חורין. אמר לו, למה. אמר לו, הרי החונק את אחד בשוק ומצאו חברו ואמר לו הנה לו ואני גותן לך, פטור, שלא על אמונתו הלוהו. ואיזהו ערב

שהוא חֵיב, הלוהו ואני נותן לך, חֵיב, שכן על אמונתו הלוהו. אמר רבי ישמעאל, הרוצה שייחבים, יעסוק בדיני ממונות, שאין לך מקצוע בתורה גדול מהן, שהן כמעין הנובע. והרוצה שיעסוק בדיני ממונות, ישמש את שמעון בן גנס:

מסכת סנהדרין

דיני ממונות בשלשה. גזלות וחבלות בשלשה. נזק וחצי נזק, תשלומי כפל ותשלומי ארבעה וחמשה, בשלשה. האונס והמפתה והמוציא שם רע, בשלשה, דברי רבי מאיר. וחכמים אומרים, מוציא שם רע בעשרים ושלשה, מפני שיש בו דיני נפשות:

המתנבא בשם עבודה זרה ואומר כך אמרה עבודה זרה, אפלו כגון את ההלכה לטמא את הטמא ולטהר את הטהור. הבא על אשת איש, כיון שנכנסה לרשות הבעל לנשואין אף על פי שלא נבעלה, הבא עליה הרי זה בחנק. וזוממי בת כהן ובוועלה, שכל הזוממין מקדימין לאותה מיתה, חוץ מזוממי בת כהן ובוועלה:

מסכת מכות

כיצד העדים נעשים זוממין, מעידין אנו באיש פלוני שהוא בן גרושה או בן חלוצה, אין אומרים יעשה זה בן גרושה או בן חלוצה תחתיו, אלא לוקה ארבעים. מעידין אנו באיש פלוני שהוא חֵיב לגלות, אין אומרים יגלה זה תחתיו, אלא לוקה ארבעים. מעידין אנו באיש פלוני שגרש את אשתו ולא נתן לה כתבתה, והלא בין היום ובין למחר סופו לתן לה כתבתה, אומדין כמה אדם רוצה לתן בכתבתה של זו, שאם נתאלמנה או נתגרשה, ואם מתה יירשנה בעלה. מעידין אנו באיש פלוני שהוא חֵיב לחברו אלף זוז על מנת לתנן לו מכאן ועד שלשים יום, והוא אומר מכאן ועד עשר שנים, אומדין כמה אדם רוצה לתן ויהיו בידו אלף זוז, בין נותן מכאן ועד שלשים יום בין נותן מכאן ועד עשר שנים:

רבי חנניא בן עקשיא אומר, רצה הקדוש ברוך הוא לזכות את ישראל, לפיכך הרבה להם תורה ומצוות, שנאמר, יי חפץ למען צדקו, יגדיל תורה ויאדיר:

מסכת שבועות

שבועות שְׁתִּים שֶׁהֵן אַרְבַּע. יְדִיעוֹת הַטְּמֵאָה שְׁתִּים שֶׁהֵן אַרְבַּע. יֵצִיאוֹת הַשֶּׁבֶת שְׁתִּים שֶׁהֵן אַרְבַּע. מֵרְאוֹת נְגַעִים שְׁנַיִם שֶׁהֵם אַרְבַּע:

הֵיכָן שׁוֹרֵי, אָמַר לוֹ אֵינִי יוֹדֵעַ מָה אֵתָּה סָח, וְהוּא שָׁמַת אוֹ נִשְׁבַּר אוֹ נִשְׁבָּה אוֹ נִגְנַב אוֹ אָבַד, מִשְׁבִּיעֵךְ אֲנִי וְאָמַר אָמֵן, חֵיב. אָמַר לְנוֹשֵׂא שָׂכָר וְהַשׁוֹכֵר הֵיכָן שׁוֹרֵי, אָמַר לוֹ מֵת, וְהוּא שֹׁנֵשְׁבַר אוֹ נִשְׁבָּה, נִשְׁבַּר, וְהוּא שָׁמַת אוֹ נִשְׁבָּה, נִשְׁבָּה, וְהוּא שָׁמַת אוֹ נִשְׁבַּר, נִגְנַב, וְהוּא שְׂאָבַד, אָבַד, וְהוּא שֹׁנְגַב, מִשְׁבִּיעֵךְ אֲנִי וְאָמַר אָמֵן, פְּטוּר. מֵת אוֹ נִשְׁבַּר אוֹ נִשְׁבָּה, וְהוּא שֹׁנְגַב אוֹ אָבַד, מִשְׁבִּיעֵךְ אֲנִי וְאָמַר אָמֵן, חֵיב. אָבַד אוֹ נִגְנַב, וְהוּא שָׁמַת אוֹ נִשְׁבַּר אוֹ נִשְׁבָּה, מִשְׁבִּיעֵךְ אֲנִי וְאָמַר אָמֵן, פְּטוּר. זֶה הַכֹּלֵל, כָּל הַמְשֻׁנָּה מִחוּבָּה לְחוּבָּה וּמִפְּטוּר לְפְטוּר וּמִפְּטוּר לְחוּבָּה, פְּטוּר. מִחוּבָּה לְפְטוּר, חֵיב. (זֶה הַכֹּלֵל, כָּל הַנִּשְׁבָּע לְהַקְלֵל עַל עֲצָמוֹ, חֵיב. לְהַחֲמִיר עַל עֲצָמוֹ, פְּטוּר):

מסכת עדיות

שְׁמַאי אוֹמֵר, כָּל הַנְּשִׂים דִּין שְׁעֵתָן. וְהֵלֵל אוֹמֵר, מִפְּקִידָה לְפְקִידָה, אֶפְלוּ לַיָּמִים הַרְבֵּה. וְחֲכָמִים אוֹמְרִים, לֹא כְּדַבְּרֵי זֶה וְלֹא כְּדַבְּרֵי זֶה, אֶלָּא מַעַת לַעַת מִמַּעֲטָת עַל יַד מִפְּקִידָה לְפְקִידָה, וּמִפְּקִידָה לְפְקִידָה מִמַּעֲטָת עַל יַד מַעַת לַעַת. כָּל אִשָּׁה שֵׁישׁ לָּהּ וָסֵת, דִּיָּהּ שְׁעֵתָהּ. הַמְשַׁמֶּשֶׁת בְּעֵדִים, הֵרִי זוֹ כְּפְקִידָה, וּמִמַּעֲטָת עַל יַד מַעַת לַעַת וְעַל יַד מִפְּקִידָה לְפְקִידָה:

אָמַר רַבִּי יְהוֹשֻׁעַ, מְקַבֵּל אֲנִי מִרְבֵּן יוֹחָנָן בֶּן זַכָּאי שֶׁשָּׁמַע מִרְבּוֹ וּרְבּוֹ מִרְבּוֹ הִלְכָה לְמֹשֶׁה מִסִּינִי, שָׁאִין אֵלָיָהוּ בָּא לְטַמֵּא וּלְטַהֵר לְרַחֵק וּלְקַרֵּב, אֶלָּא לְרַחֵק הַמְּקוֹרְבִין בְּזָרוּעַ וּלְקַרֵּב הַמְּרַחֲקִין בְּזָרוּעַ. מִשְׁפַּחַת בֵּית צְרִיפָה הֵיטָה בְּעֵבֶר הַיַּרְדֵּן וּרְחֻקָּה בֶּן צִיּוֹן בְּזָרוּעַ, וְעוֹד אַחֲרֵת הֵיטָה שֵׁם וְקִרְבָּה בֶּן צִיּוֹן בְּזָרוּעַ, כְּגוֹן אֵלּוּ אֵלָיָהוּ בָּא לְטַמֵּא וּלְטַהֵר לְרַחֵק וּלְקַרֵּב. רַבִּי יְהוּדָה אוֹמֵר, לְקַרֵּב אֶבֶל לֹא לְרַחֵק. רַבִּי שְׁמַעוֹן אוֹמֵר, לְהַשׁוֹת הַמַּחֲלֶקֶת. וְחֲכָמִים אוֹמְרִים, לֹא לְרַחֵק וְלֹא לְקַרֵּב אֶלָּא לַעֲשׂוֹת שְׁלוֹם בְּעוֹלָם, שְׁנֹאֲמַר, הִנֵּה אֲנִי שֹׁלַח לְכֶם אֶת אֵלֶיָּה הַנְּבִיא וְגו' וְהַשִּׁיב לָב אַבּוֹת עַל בָּנִים וְלָב בָּנִים עַל אַבּוֹתָם:

מסכת עבודה זרה

לפני אידיהן של גוים שלשה ימים אסור לשאת ולתת עמהן, להשאילן ולשאול מהן, להלוותן וללוות מהן, לפרען ולפרע מהן. רבי יהודה אומר, נפרעין מהן מפני שהוא מצר לו. אמרו לו, אף על פי שמצר הוא עכשו, שמח הוא לאחר זמן: הלוקח בלי תשמיש מן הגוי, את שדרךו להטביל, יטביל. להגעיל, יגעיל. ללבן באור, ילבן באור. השפוד והאסקלה, מלבנן באור. והסכין, שפה והיא טהורה:

מסכת אבות

משה קבל תורה מסיני, ומסרה ליהושע, ויהושע לזקנים, וזקנים לנביאים, ונביאים מסרוה לאנשי כנסת הגדולה. הם אמרו שלשה דברים, הוו מתונים בדין, והעמידו תלמידים הרבה, ועשו סיג לתורה:

בן הא הא אומר, לפום צערא אגרא: כל מה שברא הקדוש ברוך הוא בעולמו, לא בראו אלא לכבודו, שנאמר, כל הנקרא בשמי ולכבודי בראתיו יצרתיו אף עשיתיו. ואומר, יי ימלך לעלם ועד: רבי חנניא בן עקשיא אומר, רצה הקדוש ברוך הוא לזכות את ישראל, לפיכך הרבה להם תורה ומצוות, שנאמר, יי חפץ למען צדקו, יגדיל תורה ויאדיר:

מסכת הוריות

הורו בית דין לעבור על אחת מכל מצות האמורות בתורה והלך היחיד ועשה שוגג על פיהם, בין שעשו ועשה עמהן, בין שעשו ועשה אחריהן, בין שלא עשו ועשה, פטור, מפני שתלה בבית דין. הורו בית דין וידע אחד מהן שטעו או תלמיד והוא ראוי להוראה והלך ועשה על פיהן, בין שעשו ועשה עמהן, בין שעשו ועשה אחריהן, בין שלא עשו ועשה, הרי זה חייב, מפני שלא תלה בבית דין. זה הכלל, התולה בעצמו, חייב. והתולה בבית דין, פטור:

כהן קודם ללוי, לוי לישראל, ישראל לממזר, וממזר לנתי, ונתי לגר, וגר לעבד משחרר. אימתי, בזמן שכלן שוין. אבל אם היה ממזר תלמיד חכם וכהן גדול עם הארץ, ממזר תלמיד חכם קודם לכהן גדול עם הארץ:

סדר קדשים

מסכת זבחים

כָּל הַזְבָּחִים שֶׁנִּזְבְּחוּ שְׁלֵא לְשִׁמּוֹן, כְּשָׂרִים, אֵלֶּא שְׁלֵא עָלוּ לְבַעֲלִים לְשֵׁם חוֹבָה, חוּץ מִן הַפֶּסַח וּמִן הַחֲטָאֵת, הַפֶּסַח בְּזִמְנוֹ, וְהַחֲטָאֵת בְּכֹל זְמַן. רַבִּי אֱלִיעֶזֶר אוֹמֵר, אִם הָאִשָּׁם, הַפֶּסַח בְּזִמְנוֹ, וְהַחֲטָאֵת וְהָאִשָּׁם בְּכֹל זְמַן. אָמַר רַבִּי אֱלִיעֶזֶר, הַחֲטָאֵת בָּאָה עַל חֲטָא וְהָאִשָּׁם בָּא עַל חֲטָא, מֵהַ חֲטָאֵת פְּסוּלָה שְׁלֵא לְשִׁמָּה, אִם הָאִשָּׁם פְּסוּל שְׁלֵא לְשִׁמּוֹ:

אֵלּוּ קִדְשֵׁי קִרְבִּין בְּמִשְׁכָּן, קִדְשֵׁי שְׁהַקְדָּשׁוֹ לְמִשְׁכָּן. קִרְבָּנוֹת הַצְּבוּר קִרְבִּין בְּמִשְׁכָּן, וְקִרְבָּנוֹת הַיְחִיד בְּבֵמָה. קִרְבָּנוֹת הַיְחִיד שְׁהַקְדָּשׁוֹ לְמִשְׁכָּן, יִקְרְבוּ בְּמִשְׁכָּן. וְאִם הַקְרִיבֵן בְּבֵמָה, פְּטוּר. מֵהַ בֵּין בְּמַת יְחִיד לְבַמַּת צְבוּר, סְמִיכָה, וְשַׁחֲטֵת צְפוֹן, וּמִתֵּן סְבִיב, וְתִגּוּפָה, וְהִגְשָׁה. רַבִּי יְהוּדָה אוֹמֵר, אִין מְנַחָה בְּבֵמָה. וְכַהֲנָן, וּבִגְדֵי שָׂרֵת, וְכָלִי שָׂרֵת, וְרִיחַ נִיחוּחַ, וּמַחֲצִיפָה בְּדָמִים, וְרוּחוֹץ יְדִים וְרִגְלִים. אֲבָל הַזְּמַן וְהַנּוֹתֵר וְהַטָּמֵא, שׁוֹיֵן בְּזָה וּבִזְהָ:

מסכת מנחות

כָּל הַמְּנַחֹת שֶׁנִּקְמְצוּ שְׁלֵא לְשִׁמּוֹן, כְּשָׂרוֹת, אֵלֶּא שְׁלֵא עָלוּ לְבַעֲלִים לְשֵׁם חוֹבָה, חוּץ מִמְּנַחַת חוּטָא וּמְנַחַת קִנְאוֹת. מְנַחַת חוּטָא וּמְנַחַת קִנְאוֹת שְׁקִמְצָן שְׁלֵא לְשִׁמּוֹן, נִתֵּן בְּכָלִי וְהַלֵּךְ וְהַקְטִיר שְׁלֵא לְשִׁמּוֹן, אוֹ לְשִׁמּוֹן וְשְׁלֵא לְשִׁמּוֹן, אוֹ שְׁלֵא לְשִׁמּוֹן וְלְשִׁמּוֹן, פְּסוּלוֹת. בֵּיצַד לְשִׁמּוֹן וְשְׁלֵא לְשִׁמּוֹן, לְשֵׁם מְנַחַת חוּטָא וְלְשֵׁם מְנַחַת נְדָבָה, אוֹ שְׁלֵא לְשִׁמּוֹן וְלְשִׁמּוֹן, לְשֵׁם מְנַחַת נְדָבָה וְלְשֵׁם מְנַחַת חוּטָא:

נֶאֱמַר בְּעוֹלַת הַבֵּהֱמָה אִשָּׁה רִיחַ נִיחוּחַ, וּבְעוֹלַת הָעוֹף אִשָּׁה רִיחַ נִיחוּחַ, וּבַמְּנַחָה אִשָּׁה רִיחַ נִיחוּחַ, לְלַמֵּד שֶׁאֶחָד הַמְּרַבָּה וְאֶחָד הַמְּמַעִיט וּבִלְבָד שִׁיכּוֹן אָדָם אֶת דַּעְתּוֹ לְשָׁמַיִם:

מסכת חולין

הַכֹּל שׁוֹחֲטִין וְשַׁחֲטֵתָן כְּשָׂרָה, חוּץ מִחֲרַשׁ שׁוּטָה וְקָטָן, שְׁמָא יִקְלְקְלוּ בְּשַׁחֲטֵתָן. וְכֹלֵן שֶׁשְׁחָטוּ וְאַחֲרִים רוֹאִין אוֹתָן, שַׁחֲטֵתָן כְּשָׂרָה. שַׁחֲטֵתָן נְכָרִי גְבֻלָה וּמְטַמְּאָה

בְּמִשָּׁא. הַשּׁוֹחֵט בְּלִילָה, וְכֵן הַסּוֹמֵא שְׁשַׁחַט, שְׁחִיטָתוֹ כְּשֶׁרָה. הַשּׁוֹחֵט בְּשַׁבַּת וּבַיּוֹם הַכַּפּוּרִים, אֵף עַל פִּי שְׁמַתְחִיב בְּנִפְשׁוֹ, שְׁחִיטָתוֹ כְּשֶׁרָה:

לֹא יִטּוֹל אָדָם אִם עַל בָּנִים, אֲפִלּוּ לְטֹהַר אֶת הַמְּצוּרָע. וּמָה אִם מְצוּה קִלְהָ שֶׁהִיא כְּאֶסֶר, אָמְרָה תּוֹרָה, לְמַעַן יִיטֵב לָךְ וְהֶאֱרַכְתָּ יָמִים, קַל וְחֹמֶר עַל מְצוֹת חֲמוּרוֹת שְׁבַת־תּוֹרָה:

מסכת בכורות

הַלּוֹקַח עֶבֶר חֲמוּרוֹ שֶׁל נָכְרִי, וְהַמּוֹכֵר לוֹ אֵף עַל פִּי שְׂאִינוֹ רִשְׁאִי, וְהַמְשַׁתְּתֵף לוֹ, וְהַמְקַבֵּל מִמֶּנּוּ, וְהַנּוֹתֵן לוֹ בְּקַבְלָה, פְּטוּר מִן הַבְּכוּרָה, שֶׁנֶּאֱמַר, בְּיִשְׂרָאֵל, אֲבָל לֹא בְּאַחֲרִים. כֹּהֲנִים וְלוֹיִם פְּטוּרִין מִקַּל וְחֹמֶר, אִם פָּטְרוּ שֶׁל יִשְׂרָאֵל בְּמִדְבָּר, דִּין הוּא שִׁפְטָרוֹ שֶׁל עֲצָמוֹ:

יָצְאוּ שְׁנַיִם כְּאֶחָד, מוֹנֶה אוֹתָן שְׁנַיִם שָׁנִים. מִנָּאן אֶחָד, תְּשִׁיעִי וְעִשִּׂירִי מְקַלְקֵלִין. יָצְאוּ תְּשִׁיעִי וְעִשִּׂירִי כְּאֶחָד, תְּשִׁיעִי וְעִשִּׂירִי מְקַלְקֵלִין. קָרָא לְתְּשִׁיעִי עִשִּׂירִי וְלְעִשִּׂירִי תְּשִׁיעִי וְלֹאֶחָד עֶשֶׂר עִשִּׂירִי, שְׁלֹשְׁתָּן מְקַדְּשִׁין. הַתְּשִׁיעִי נֶאֱכַל בְּמוֹמוֹ, וְהַעִשִּׂירִי מֵעֶשֶׂר, וְאֶחָד עֶשֶׂר קָרַב שְׁלָמִים וְעוֹשֶׂה תְּמוּרָה, דְּבָרֵי רַבִּי מֵאִיר. אָמַר רַבִּי יְהוּדָה, וְכִי יֵשׁ תְּמוּרָה עוֹשֶׂה תְּמוּרָה. אָמְרוּ מִשׁוּם רַבִּי מֵאִיר, אֵלּוּ הִיא תְּמוּרָה, לֹא הִיא קָרַב. קָרָא לְתְּשִׁיעִי עִשִּׂירִי וְלְעִשִּׂירִי עִשִּׂירִי וְלֹאֶחָד עֶשֶׂר עִשִּׂירִי, אִין אֶחָד עֶשֶׂר מְקַדֵּשׁ. זֶה הַכֶּלֶל, כֹּל שֶׁלֹּא נִעְקַר שֵׁם עִשִּׂירִי מִמֶּנּוּ, אִין אֶחָד עֶשֶׂר מְקַדֵּשׁ:

מסכת ערכין

הַכֹּל מֵעֶרְכִין וְנִעְרְכִין, נוֹדְרִים וְנִגְדְּרִים, כֹּהֲנִים וְלוֹיִם וְיִשְׂרָאֵלִים, נָשִׁים וְעַבְדִּים. טְמֵטוֹם וְאַנְדְּרוּגִינוֹס נוֹדְרִים וְנִגְדְּרִים וּמֵעֶרְכִין, אֲבָל לֹא נִעְרְכִין, שְׂאִינוֹ נִעְרָךְ אֲלֵא זָכָר וְדַאי וְנִקְבָה וְדַאִית. חֲרַשׁ שׁוֹטֵה וְקָטָן נִגְדִין וְנִעְרְכִין, אֲבָל לֹא נוֹדְרִין וְלֹא מֵעֶרְכִין, מִפְּנֵי שְׂאִין בְּהֶם דַּעַת. פְּחוֹת מִבְּן חֹדֶשׁ נִגְדֵר, אֲבָל לֹא נִעְרָךְ:

יִשְׂרָאֵל שִׁירַשׁ אֶת אָבִי אִמּוֹ לוֹי, אִינוֹ גּוֹאֵל כְּסֹדֵר הַזֶּה. וְכֵן לוֹי שִׁירַשׁ אֶת אָבִי אִמּוֹ יִשְׂרָאֵל, אִינוֹ גּוֹאֵל כְּסֹדֵר הַזֶּה, שֶׁנֶּאֱמַר, כִּי בְּתִי עָרֵי הַלְוִיִּם, עַד שִׁיְהֵא לוֹי וּבְעָרֵי הַלְוִיִּם, דְּבָרֵי רַבִּי. וְחֲכָמִים אוֹמְרִים, אִין הַדְּבָרִים אֲמוּרִים אֲלֵא בְּעָרֵי הַלְוִיִּם. אִין עוֹשִׂים שְׂדֵה מִגְרֵשׁ וְלֹא מִגְרֵשׁ שְׂדֵה, וְלֹא מִגְרֵשׁ עִיר וְלֹא עִיר מִגְרֵשׁ. אָמַר רַבִּי

אֵלֶינָּה, בְּמָה דְּבָרִים אָמוּרִים, בְּעָרֵי הַלְוִיִּם. אָבֵל בְּעָרֵי יִשְׂרָאֵל, עוֹשִׂין שְׂדֵה מִגְרָשׁ וְלֹא מִגְרָשׁ שְׂדֵה, מִגְרָשׁ עֵיר וְלֹא עֵיר מִגְרָשׁ, כְּדִי שְׂלֹא יִחְרִיבוּ אֶת עָרֵי יִשְׂרָאֵל. הַפְּהָנִים וְהַלְוִיִּם מוֹכְרִים לְעוֹלָם וְגוֹאֲלִים לְעוֹלָם, שְׁנֵאמַר, גְּאֵלֶת עוֹלָם תִּהְיֶה לְלוֹוִיִּם:

מסכת תמורה

הַכֹּל מִמִּירִים, אֶחָד אֲנָשִׁים וְאֶחָד נָשִׁים. לֹא שְׂאָדָם רִשְׁאֵי לְהַמִּיר, אֶלֶּא שְׂאָם הַמִּיר מוֹמֵר וְסוֹפֵג אֶת הָאֲרָבָעִים. הַפְּהָנִים מִמִּירִים אֶת שְׂלֵהֶם, וְיִשְׂרָאֵל מִמִּירִים אֶת שְׂלֵהֶם. אִין הַפְּהָנִים מִמִּירִים לֹא בְּחֻטָּאת וְלֹא בְּאִשָּׁם וְלֹא בְּבִכּוֹר. אָמַר רַבִּי יוֹחָנָן בֶּן נוּרִי, וְכִי מִפְּנֵי מָה אִין מִמִּירִים בְּבִכּוֹר. אָמַר לוֹ רַבִּי עֲקִיבָא, חֻטָּאת וְאִשָּׁם מִתְּנָה לְכַהֵן, וְהַבְּכוֹר מִתְּנָה לְכַהֵן, מָה חֻטָּאת וְאִשָּׁם אִין מִמִּירִים בּוֹ, אִף הַבְּכוֹר לֹא יִמְרְנוּ בּוֹ. אָמַר לוֹ רַבִּי יוֹחָנָן בֶּן נוּרִי, מָה לִּי אֵינוֹ מִמִּיר בְּחֻטָּאת וְאִשָּׁם שְׂאִין זְכִים בָּהֶם בְּחַיֵּיהֶם, תֵּאמַר בְּבִכּוֹר שְׂזֵכִים בּוֹ בְּחַיָּיו. אָמַר לוֹ רַבִּי עֲקִיבָא, וְהֵלֵא כֶּבֶד נֶאמַר, וְהִיא הוּא וְתַמּוּרְתוֹ יְהִי קֹדֶשׁ, הֵיכֵן קֹדֶשָׁה חֲלָה עָלָיו, בְּבֵית הַבְּעָלִים, אִף תְּמוּרָה בְּבֵית הַבְּעָלִים:

כָּל הַקֹּדְשִׁים שְׁנִשְׁחֲטוּ חוּץ לְזִמְנָן וְחוּץ לְמִקְוָמָן, הָרִי אֵלוֹ יִשְׂרָפוּ. אִשָּׁם תְּלוּי יִשְׂרָף. רַבִּי יְהוּדָה אָמַר, יִקְבֵּר. חֻטָּאת הָעוֹף הַבָּאָה עַל סִפְקָא, תִּשְׂרָף. רַבִּי יְהוּדָה אָמַר, יִטְיִלְנָה לְאֵמָה. כָּל הַנִּשְׂרָפִין לֹא יִקְבְּרוּ, וְכָל הַנִּקְבְּרִים לֹא יִשְׂרָפוּ. רַבִּי יְהוּדָה אָמַר, אִם רָצָה לְהַחֲמִיר עַל עֲצָמוֹ לְשְׂרוֹף אֶת הַנִּקְבְּרִים, רִשְׁאֵי. אָמְרוּ לוֹ, אֵינוֹ מִתֵּר לְשָׁנוֹת:

מסכת כריתות

שְׁלִשִׁים וְשֵׁשׁ כְּרִתוֹת בְּתוֹרָה, הַבָּא עַל הָאֵם, וְעַל אִשֶּׁת הָאָב, וְעַל הַפֶּלֶה, הַבָּא עַל הַזְּכוּר, וְעַל הַבְּהֵמָה, וְאִשָּׁה הַמְּבִיאָה אֶת הַבְּהֵמָה עָלֶיהָ, הַבָּא עַל אִשָּׁה וּבִתָּהּ, וְעַל אִשֶּׁת אִישׁ, הַבָּא עַל אַחֻתּוֹ, וְעַל אַחֻת אָבִיו, וְעַל אַחֻת אִמּוֹ, וְעַל אַחֻת אִשְׁתּוֹ, וְעַל אִשֶּׁת אַחִיו, וְעַל אִשֶּׁת אָחִי אָבִיו, וְעַל הַנְּדָה, הַמְּגֵדִף, וְהַעוֹבֵד עֲבוּדָה זָרָה, וְהַנּוֹתֵן מִזְרָעוֹ לַמֶּלֶךְ, וְבֵעַל אוֹב, הַמְּחַלֵּל אֶת הַשֶּׁבֶת, וְטָמֵא שְׂאֵכֵל אֶת הַקֹּדֶשׁ, וְהַבָּא לְמִקְדָּשׁ טָמֵא, הָאוֹכֵל חֶלֶב, וְדָם, וְנוֹתֵר, וּפְגוּל, הַשּׁוֹחֵט וְהַמְעֵלָה בַּחוּץ, הָאוֹכֵל חֶמֶץ בַּפֶּסַח, וְהָאוֹכֵל וְהַעוֹשֶׂה מְלֶאכֶה בְּיוֹם הַכַּפּוּרִים, הַמְּפַטֵּם אֶת הַשֶּׁמֶן, וְהַמְּפַטֵּם אֶת הַקֹּטֶרֶת, וְהַסֹּד בְּשֶׁמֶן הַמִּשְׁחָה. הַפֶּסַח וְהַמִּלָּה בְּמִצּוֹת עֲשֵׂה:

רבי שמעון אומר, כבשים קודמין לעזים בכל מקום, יכול מפני שהן מבחרין מהן, תלמוד לומר, ואם כבש יביא קרבנו לחטאת, מלמד ששניהן שקולין. תורים קודמין לבני יונה בכל מקום, יכול מפני שהן מבחרין מהן, תלמוד לומר, וכן יונה או תר לחטאת, מלמד ששניהן שקולין. האב קודם לאם בכל מקום. יכול שכבוד האב עודף על כבוד האם, תלמוד לומר, איש אמו ואביו תיראו, מלמד ששניהן שקולין. אבל אמרו חכמים, האב קודם לאם בכל מקום, מפני שהוא ואמו חיבין בכבוד אביו. וכן בתלמוד תורה, אם זכה הבן לפני הרב, הרב קודם את האב בכל מקום, מפני שהוא ואביו חיבין בכבוד רבו:

מסכת מעילה

קדשי קדשים ששחטן בדרום, מועלין בהן. שחטן בדרום וקבל דמן בצפון, בצפון וקבל דמן בדרום, שחטן ביום וזרק בלילה, בלילה וזרק ביום, או ששחטן חוץ לזמנו וחוץ למקומו, מועלין בהן. כלל אומר רבי יהושע, כל שהיה לה שעת התר לפהנים, אין מועלין בה. ושלא היה לה שעת התר לפהנים, מועלין בה. איזו היא שהיה לה שעת התר לפהנים, שלנה, ושנטמאה, ושיצאה. איזו היא שלא היה לה שעת התר לפהנים, שנשחטה חוץ לזמנה, חוץ למקומה, ושקבלו פסולין וזרקו את דמה:

פרוטה של הקדש שנפלה לתוך הכיס, או שאמר פרוטה בכיס זה הקדש, בין שהוציא את הראשונה, מעל, דברי רבי עקיבא. וחכמים אומרים, עד שיוציא את כל הכיס. מודה רבי עקיבא באומר פרוטה מן הכיס זה הקדש, שהוא מוציא והולך עד שיוציא את כל הכיס:

מסכת תמיד

בשלושה מקומות הפהנים שומרים בבית המקדש, בבית אבטינס, ובבית הניצוק, ובבית המוקד. בית אבטינס ובית הניצוק היו עליות, והרובים שומרים שם. בית המוקד כפה, ובית גדול היה, מקף רובדים של אבן, וזקני בית אב ישנים שם, ומפתחות העזרה בידם, ופרחי כהנה איש כסתו בארץ. לא היו ישנים בבגדי קדש, אלא פושטין ומקפלין ומניחים אותן תחת ראשיהם, ומתפסין בכסות עצמן. ארע קרי לאחד מהן, יוצא והולך לו במסבה ההולכת תחת הבירה, והנרות דולקין

מכאן ומכאן, עד שהוא מגיע לבית הטבילה. ומדורה היתה שם, ובית כסא של כבוד. וזה היה כבודו, מצאו נעול, ידוע שיש שם אדם, פתוח, ידוע שאין שם אדם. ירד וטבל, עלה ונסתפג, ונתחמם כנגד המדורה, בא וישב לו אצל אחיו הכהנים עד שהשערים נפתחים ויוצא והולך לו:

השיר שהיו הלויים אומרים במקדש, ביום הראשון היו אומרים, ליי הארץ ומלוואה תבל וישבי בה. בשני היו אומרים, גדול יי ומהלל מאד בעיר אלהינו הר קדשו. בשלישי היו אומרים, אלהים נצב בעדת אל בקרב אלהים ישפט. ברביעי היו אומרים, אל נקמות יי אל נקמות הופיע. בחמישי היו אומרים, הרנינו לאלהים עוזנו הריעו לאלהי יעקב. בששי היו אומרים, יי מלך גאות לבש לבש יי עז התאזר אף תכון תבל בל תמוט. בשבת היו אומרים, מזמור שיר ליום השבת, מזמור שיר לעתיד לבא ליום שכלו שבת ומנוחה לחיי העולמים:

מסכת מדות

בשלושה מקומות הכהנים שומרים בבית המקדש, בבית אבטינס ובבית הניצוץ ובבית המוקד. והלויים בעשרים ואחד מקום, חמשה על חמשה שערי הר הבית, ארבעה על ארבע פנותיו מתוכו, חמשה על חמשה שערי העזרה, ארבעה על ארבע פנותיה מבחוץ, ואחד בלשכת הקרבן, ואחד בלשכת הפרכת, ואחד לאחורי בית הכפרת:

שבדרום (נ"א שבצפון), לשכת העץ, לשכת הגולה, לשכת הגזית. לשכת העץ, אמר רבי אליעזר בן יעקב, שכחתי מה היתה משמשת. אבא שאול אומר, לשכת כהן גדול היתה, והיא היתה אחורי שתיהן, וגג שלשתן שוה. לשכת הגולה, שם היה בור קבוע והגלגל נתון עליו, ומשם מספיקים מים לכל העזרה. לשכת הגזית, שם היתה סנהדרי גדולה של ישראל יושבת ודנה את הפהנה. וכהן שנמצא בו פסול, לובש שחורים ומתעטף שחורים ויוצא והולך לו. ושלא נמצא בו פסול, לובש לבנים ומתעטף לבנים, נכנס ומשמש עם אחיו הכהנים. ויום טוב היו עושים, שלא נמצא פסול בזרעו של אהרן הכהן, וכך היו אומרים, ברוך המקום ברוך הוא, שלא נמצא פסול בזרעו של אהרן, וברוך הוא שבחר באהרן ובבניו לעמוד לשרת לפני יי בבית קדשי הקדשים:

מסכת קנים

חטאת העוף נעשית למטה, וחטאת בהמה למעלה. עולת העוף נעשית למעלה, ועולת הבהמה למטה. אם שנה בזה ובזה, פסול. סדר קנים כך הוא, החובה אחד חטאת ואחד עולה. בנדרים ונדבות, כלן עולות. איזהו נדר, האומר הרי עלי עולה. ואיזהו נדבה, האומר הרי זו עולה. מה בין נדרים לנדבות, אלא שהנדרים, מתו או נגנבו, חיבים באחריותם. ונדבות, מתו או נגנבו, אין חיבים באחריותם:

האשה שאמרה, הרי עלי קן כשאלד זכר, ילדה זכר, מביאה שתי קנים, אחת לנדרה ואחת לחובתה. נתנתן לפה, והפכה צריך לעשות שלש פרידין מלמעלן ואחת מלמטן. לא עשה כן אלא עשה שתיים למעלן ושתיים למטן ולא נמלך, צריכה להביא עוד פרידה אחת ויקריבנה למעלן, ממין אחד. משני מיניו, תביא שתיים. פרשה נדרה, צריכה להביא עוד שלש פרידין, ממין אחד. משני מיניו, תביא ארבע. קבעה נדרה, צריכה להביא עוד חמש פרידין, ממין אחד. משני מיניו, תביא שש. נתנתן לפה ואין ידוע מה נתנה, הלך הפה ועשה ואין ידוע מה עשה, צריכה להביא עוד ארבע פרידין לנדרה ושתיים לחובתה, וחטאת אחת. בן עזאי אומר, שתי חטאות. אמר רבי יהושע, זה הוא שאמרו, כשהוא חי קולו אחד, וכשהוא מת קולו שבעה. כיצד קולו שבעה, שתי קרניו שתי חצוצרות, שתי שוקיו שני חלילין, עורו לתוף, מעיו לנבלים, בני מעיו לכנורות. ויש אומרים, אף צמרו לתכלת. רבי שמעון בן עקשיא אומר, זקני עם הארץ כל זמן שמזקינין דעתן מטרפת עליהן, שנאמר, מסיר שפה לנאמנים וטעם זקנים יקח. אבל זקני תורה אינן כן, אלא כל זמן שמזקינין דעתן מתישבת עליהן, שנאמר, בישישים חכמה וארץ ימים תבונה:

סדר טהרות

מסכת מקואות

שש מעלות במקואות, זו למעלה מזו וזו למעלה מזו. מי גבאים, שטה טמא ושטה טהור, טמא. שטה טמא ומלא בבלי טהור, טמא. שטה טמא ונפל כפר של תרומה, אם הדיח, טמא, ואם לא הדיח, טהור:

אכל אכלים טמאים, ושטה משקים טמאים, טבל והקיאן, טמאים, מפני שאינן

טהורים בגוף. שְׁתֵּה מִים טְמֵאִים, טָבַל וְהִקְיָאם, טְהוּרִים, מִפְּנֵי שֶׁהֵם טְהוּרִים בְּגוּף. בָּלַע טִבְעַת טְהוּרָה, נִכְנַס לְאֹהֶל הַמֵּת, הַזֶּה וְשֵׁנָה וְטָבַל וְהִקְיָאָה, הָרִי הִיא כְּמוֹת שְׁהִיְתָה. בָּלַע טִבְעַת טְמֵאָה, טוֹבַל וְאוֹכַל בְּתַרוּמָה. הִקְיָאָה, טְמֵאָה וְטְמֵאָתוֹ. חָץ שֶׁהוּא תָּחוּב בְּאָדָם, בְּזֶמַן שֶׁהוּא נִרְאָה, חוּצָץ. וְאִם אֵינוֹ נִרְאָה, טוֹבַל וְאוֹכַל בְּתַרוּמָתוֹ:

מסכת פרה

רַבִּי אֱלִיעֶזֶר אוֹמֵר, עֲגָלָה בֵּת שְׁנֵתָהּ, וּפְרָה בֵּת שְׁתֵּים. וְחֲכָמִים אוֹמְרִים, עֲגָלָה בֵּת שְׁתֵּים, וּפְרָה בֵּת שְׁלֹשׁ אוֹ בֵּת אַרְבַּע. רַבִּי מֵאִיר אוֹמֵר, אֵף בֵּת חֲמֵשׁ כְּשֶׁרָה הִזְקָנָה, אֲלֵא שְׂאִין מִמֵּתִינִין לָהּ, שְׂמָא תִּשְׁחִיר, שְׂלֵא תִּפְסֹל. אָמַר רַבִּי יְהוֹשֻׁעַ, לֹא שְׂמַעְתִּי אֲלֵא שְׁלֹשִׁית. אָמְרוּ לוֹ, מָה הִלְשׁוֹן שְׁלֹשִׁית. אָמַר לָהֶם, כִּדְ שְׂמַעְתִּי סִתָּם. אָמַר בֶּן עֲזַאִי, אֲנִי אֶפְרָשׁ. אִם אוֹמֵר אֶתָּה שְׁלִישִׁית, לְאַחֲרוֹת בְּמִנְיָן. וְכִשְׂאֶתָּה אוֹמֵר שְׁלֹשִׁית, בֵּת שְׁלֹשׁ שָׁנִים. כִּיּוֹצֵא בּוֹ אָמְרוּ, כְּרַם רְבָעִי. אָמְרוּ לוֹ, מָה הִלְשׁוֹן רְבָעִי. אָמַר לָהֶם, כִּדְ שְׂמַעְתִּי סִתָּם. אָמַר בֶּן עֲזַאִי, אֲנִי אֶפְרָשׁ. אִם אוֹמֵר אֶתָּה רְבִיעִי, לְאַחֲרִים בְּמִנְיָן. וְכִשְׂאֶתָּה אוֹמֵר רְבָעִי, בֶּן אַרְבַּע שָׁנִים. כִּיּוֹצֵא בּוֹ אָמְרוּ, הָאוֹכַל בְּבֵית הַמִּגְנֵגַת פָּרַס מְשֻׁלָּשׁ לִקְב. אָמְרוּ לוֹ, אֲמֹר מִשְׁמוֹנָה עֶשְׂרֵה לְסָאָה. אָמַר לָהֶם, כִּדְ שְׂמַעְתִּי סִתָּם. אָמַר בֶּן עֲזַאִי, אֲנִי אֶפְרָשׁ. אִם אוֹמֵר אֶתָּה מְשֻׁלָּשׁ לִקְב, אֵין בּוֹ חִלָּה. וְכִשְׂאֶתָּה אוֹמֵר מִשְׁמוֹנָה עֶשְׂרֵה לְסָאָה, מַעֲטָתוֹ חִלָּתוֹ:

טָבַל אֶת הָאֵזוּב בַּיּוֹם וְהִזָּה בַּיּוֹם, כְּשֶׁר. בַּיּוֹם וְהִזָּה בַּלַּיְלָה, בַּלַּיְלָה וְהִזָּה בַּיּוֹם, (בַּיּוֹם וְהִזָּה בַּיּוֹם שְׁלֹאחֲרָיו) פְּסוּל. אָבַל הוּא עֲצָמוֹ טוֹבַל בַּלַּיְלָה וּמִזָּה בַּיּוֹם, שְׂאִין מִזִּין עַד שְׁתַּנָּץ הַחֲמָה. וְכֵלֶן שֶׁעָשׂוּ מְשַׁעֲלָה עֲמוּד הַשְּׁחַר, כְּשֶׁר:

מסכת ידים

מִי רְבִיעִית נוֹתֵנִין לַיָּדִים, לְאַחַד אֵף לְשָׁנִים. מִחֲצִית לֵג, לְשִׁלְשָׁה אוֹ לְאַרְבָּעָה. מִלֵּג, לְחֲמֵשׁה וְלַעֲשָׂרָה וְלִמְאָה. רַבִּי יוֹסִי אוֹמֵר, וּבִלְבָד שְׂלֵא יִפְחוֹת לְאַחֲרוֹן שְׁבָהֶם מְרַבִּיעִית. מוֹסִיפִין עַל הַשָּׁנִיִּים, וְאֵין מוֹסִיפִין עַל הָרֵאשׁוֹנִים:

אָמַר צְדוּקִי גְלִילִי, קוֹבֵל אֲנִי עֲלֵיכֶם פְּרוּשִׁים, שְׂאֶתֶם כּוֹתְבִין אֶת הַמוּשֵׁל עִם מִשָּׁה בְּגֵט. אָמְרוּ פְּרוּשִׁים, קוֹבְלִין אָנוּ עֲלֶיךָ צְדוּקִי גְלִילִי, שְׂאֶתֶם כּוֹתְבִים אֶת הַמוּשֵׁל עִם

השם בדף, ולא עוד אלא שאתם כותבין את המושל מלמעלן ואת השם מלמטון, שנאמר, ויאמר פרעה מי יי אשר אשמע בקלו לשלח את ישראל. ובשלקה מהו אומר, יי הצדיק:

מסכת אהלות

שנים טמאים במת, אחד טמא טמאת שבעה ואחד טמא טמאת ערב. שלשה טמאים במת, שנים טמאים טמאת שבעה ואחד טמא טמאת ערב. ארבעה טמאים במת, שלשה טמאים טמאת שבעה ואחד טמא טמאת ערב. כיצד שנים, אדם הנוגע במת טמא טמאת שבעה, ואדם הנוגע בו טמא טמאת ערב:

עשרה מקומות אין בהן משום מדור גזים, אהלי הערביים, והספות, והצרפין, והברגנין, והאלקטיות, ובית שער, ואוירה של חצר, והמרחץ, ומקום החצים, ומקום הלגינות:

מסכת נגעים

מראות נגעים שנים שהן ארבעה. בהרת עזה בשלג, שניה לה כסיד ההיכל, והשאת כקרום ביצה, שניה לה כצמר לבן, דברי רבי מאיר. וחקמים אומרים, השאת כצמר לבן, שניה לה כקרום ביצה:

שני מצורעים שנתערבו קרבנותיהם, קרב קרבנו של אחד מהם, ומת אחד מהם, זו ששאלו אנשי אלכסנדריא את רבי יהושע. אמר להם, יכתוב נכסיו לאחר ויביא קרבן עני:

מסכת זבים

הרואה ראה אחת של זב, בית שמאי אומרים, כשזמרת יום כנגד יום. ובית הלל אומרים, כבעל קרי. ראה אחת, ובשני הפסיק, ובשלישי ראה שתים או אחת מרבה בשתים, בית שמאי אומרים, זב גמור. ובית הלל אומרים, מטמא משכב ומושב, וצריך ביאת מים חיים, ופטור מן הקרבן. אמר רבי אליעזר בן יהודה, מזדים בית שמאי בזה שאינו זב גמור. ועל מה נחלקו, על הרואה שתים או אחת

מִרְבָּה בְּשִׁתִּים, וּבִשְׁנֵי הַפְּסִיק, וּבְשְׁלִישֵׁי רֵאָה אַחַת, בֵּית שְׁמַאי אוֹמְרִים, זָב גָּמוּר. וּבֵית הַלֵּל אוֹמְרִים, מִטְּמֵא מִשְׁכָּב וּמוֹשֵׁב, וְצָרִיךְ בִּיאַת מִים חַיִּים, וּפְטוּר מִן הַקְּרָבָן: אֵלּוּ פּוֹסְלִים אֶת הַתְּרוּמָה, הָאוֹכֵל אֶכֶל רֵאשׁוֹן, וְהָאוֹכֵל אֶכֶל שְׁנִי, וְהַשּׁוֹתֵה מִשְׁקִין טְמֵאִין, וְהַבֹּא רֵאשׁוֹ וְרַבּוֹ בְּמִים שְׂאוּבִין, וְטָהוֹר שֶׁנִּפְלוּ עַל רֵאשׁוֹ וְעַל רַבּוֹ שְׁלֶשֶׁה לְגִין מִים שְׂאוּבִין, וְהַסֵּפֶר, וְהַיְדִים, וְטָבוֹל יוֹם, וְהָאֶכְלִים וְהַכְּלִים שֶׁנִּטְמְאוּ בְּמִשְׁקִים:

מסכת נדה

שְׁמַאי אוֹמֵר, כָּל הַנָּשִׁים דִּין שְׁעָתָן. וְהֵלֵל אוֹמֵר, מִפְּקִידָה לְפְקִידָה, אֶפְלוּ לְיָמִים הַרְּבָה. וְחַכְמִים אוֹמְרִים, לֹא כְּדַבְּרֵי זֶה וְלֹא כְּדַבְּרֵי זֶה, אֶלָּא מַעַת לַעַת מִמַּעֲטָה עַל יַד מִפְּקִידָה לְפְקִידָה, וּמִפְּקִידָה לְפְקִידָה מִמַּעֲטָה עַל יַד מַעַת לַעַת. כָּל אִשָּׁה שֵׁישׁ לָהּ וְסֵת, דִּיָּה שְׁעָתָהּ. הַמְּשַׁמֶּשֶׁת בְּעֵדִים, הֲרִי זֹו כְּפְקִידָה, וּמִמַּעֲטָה עַל יַד מַעַת לַעַת וְעַל יַד מִפְּקִידָה לְפְקִידָה:

הַרְּוָאָה יוֹם אֶחָד עָשָׂר וְטְבֵלָה לְעֶרֶב וְשִׁמְשָׁה, בֵּית שְׁמַאי אוֹמְרִים, מִטְּמֵאִין מִשְׁכָּב וּמוֹשֵׁב, וְחִיבִין בְּקָרְבָן. בֵּית הַלֵּל אוֹמְרִים, פְּטוּרִין מִן הַקְּרָבָן. טְבֵלָה בְּיוֹם שְׁלֹא־חֲרִיו וְשִׁמְשָׁה אֶת בֵּיתָהּ וְאַחַר כֶּךָ רֵאָתָהּ, בֵּית שְׁמַאי אוֹמְרִים, מִטְּמֵאִין מִשְׁכָּב וּמוֹשֵׁב וּפְטוּרִים מִן הַקְּרָבָן. וּבֵית הַלֵּל אוֹמְרִים, הֲרִי זֶה גִּרְגָּרָן. וּמוֹדִים בְּרְוָאָה בְּתוֹךְ אֶחָד עָשָׂר יוֹם וְטְבֵלָה לְעֶרֶב וְשִׁמְשָׁה, שְׁמִטְמֵאִין מִשְׁכָּב וּמוֹשֵׁב וְחִיבִין בְּקָרְבָן. טְבֵלָה בְּיוֹם שְׁלֹא־חֲרִיו וְשִׁמְשָׁה, הֲרִי זֹו תְּרַבּוֹת רְעָה, וּמִגְעֵן וּבְעִילָתָן תְּלוּיִים:

מסכת טהרות

שְׁלֶשֶׁה עָשָׂר דְּבָר בְּנִבְלַת הַעוֹף הַטָּהוֹר, צְרִיכָה מִחֻשְׁבָּה, וְאִינָה צְרִיכָה הַכָּשֶׁר, וּמִטְּמֵאָה טְמֵאת אֶכְלִין בְּכַבִּיצָה, וְכַזִּית בְּבֵית הַבְּלִיעָה, וְהָאוֹכֵלָה טְעוֹן הָעֶרֶב שְׁמֵשׁ, וְחִיבִים עָלֶיהָ עַל בִּיאַת הַמִּקְדָּשׁ, וְשׁוֹרְפִין עָלֶיהָ אֶת הַתְּרוּמָה, וְהָאוֹכֵל אֶבֶר מִן הַחֵי מִמָּנָה סוֹפֵג אֶת הָאַרְבָּעִים, שְׁחִיטָתָהּ וּמְלִיקָתָהּ מְטַהְרֹת אֶת טְרִפְתָּהּ, דְּבָרֵי רַבִּי מֵאִיר. רַבִּי יְהוּדָה אוֹמֵר, אֵינָן מְטַהְרֹת. רַבִּי יוֹסִי אוֹמֵר, שְׁחִיטָתָהּ מְטַהְרֶת, אֲבָל לֹא מְלִיקָתָהּ:

בֵּין הָעִגּוּלִים לְזִגִין, רְשׁוֹת הַרְּבִים. כָּרִם שְׁלִפְנֵי הַבּוֹצְרִים, רְשׁוֹת הַיְּחִיד, וְשְׁלֹא־אֲחֵר הַבּוֹצְרִים, רְשׁוֹת הַרְּבִים. אֵימְתִי, בְּזִמְן שֶׁהַרְּבִים נִכְנָסִים בְּזוֹ וְיוֹצְאִים בְּזוֹ. כָּלִי שֶׁל בֵּית הַבַּד, וְשֶׁל גֵּת, וְהָעֵקֶל, בְּזִמְן שֶׁהוּ שֶׁל עֵץ, מְנַגְּבִין וְהֵן טְהוּרִין. בְּזִמְן שֶׁהוּ שֶׁל

גמי, מישגן כל שנים עשר חדש, או חולטן בחמין. רבי יוסי אומר, אם נתגן בשבלת הנהר, דיו:

מסכת כלים

אבות הטמאות, השרץ, ושכבת זרע, וטמא מת, והמצורע בימי ספרו, ומי חטאת שאין בהם כדי הזיה, הרי אלו מטמאין אדם וכלים במגע, וכלי חרש באויר, ואינם מטמאין במשא:

צלוחית קטנה שנטל פיה, טמאה. וגדולה שנטל פיה, טהורה. של פליטון שנטל פיה, טהורה, מפני שהיא סורחת את היד. לגנין גדולים שנטל פיהן, טמאין, מפני שהוא מתקנן לכבשין. והאפרסין של זכוכית, טהורה. אמר רבי יוסי, אשריך כלים, שנכנסת בטמאה ויצאת בטהרה:

מסכת טבול יום

המכנס חלות על מנת להפריש, ונשכו, בית שמאי אומרים, חבור בטבול יום. ובית הלל אומרים, אינו חבור. מקרצות נושכות זו בזו, וכפרות נושכות זו בזו, האופה חמיטה על גבי חמיטה עד שלא קרמו בתנור, וקולית של מים המחלחלת, ורתחת גריסין של פול ראשונה, ורתחת יין חדש, רבי יהודה אומר, אף של ארז, בית שמאי אומרים, חבור בטבול יום. בית הלל אומרים, אינו חבור. ומודים בשאר כל הטמאות, בין קלות בין חמורות:

התורם את הבור ואמר, הרי זו תרומה על מנת שתעלה שלום, שלום מן השבר ומן השפיכה, אבל לא מן הטמאה. רבי שמעון אומר, אף מן הטמאה. נשברה, אינה מדמעת. עד היכן תשבר ולא תדמע, כדי שתתגלגל ותגיע לבור. רבי יוסי אומר, אף מי שהיה בו דעת להתנות ולא התנה, נשברה אינה מדמעת, מפני שהוא תנאי בית דין:

מסכת מכשירין

כל משקה שתחלתו לרצון אף על פי שאין סופו לרצון, או שסופו לרצון אף על פי שאין תחלתו לרצון, הרי זה בכי יתן. משקין טמאים מטמאין לרצון ושלא לרצון:

חלב האשה מטמא לרצון ושלא לרצון, וחלב הבהמה אינו מטמא אלא לרצון. אמר רבי עקיבא, קל וחמר הדברים, מה אם חלב האשה שאינו מיחד אלא לקטנים, מטמא לרצון ושלא לרצון, חלב הבהמה שהוא מיחד לקטנים ולגדולים, אינו דין שיטמא לרצון ושלא לרצון. אמרו לו, לא, אם טמא חלב האשה שלא לרצון, שדם מגפתה טמא, יטמא חלב הבהמה שלא לרצון, שדם מגפתה טהור. אמר להם, מחמיר אני בחלב מבדם, שהחולב לרפואה טמא, והמקיז לרפואה טהור. אמרו לו, סלי זיתים וענבים יוכיחו, שהמשקים היוצאים מהן לרצון טמאים. ושלא לרצון טהורים. אמר להן, לא, אם אמרתם בסלי זיתים וענבים, שתחלתן אכל וסופן משקה, תאמרו בחלב שתחלתו וסופו משקה. עד כאן היתה תשובה. אמר רבי שמעון, מכאן ואילך היינו משיבין לפניו, מי גשמים יוכיחו, שתחלתן וסופן משקה ואינו מטמאין אלא לרצון. אמר לנו, לא, אם אמרתם במי גשמים, שאין רבן לאדם, אלא לארצות ולאילנות, ורב החלב לאדם:

מסכת עוקצין

כל שהוא יד ולא שומר, מטמא ומטמא ולא מצטרף. שומר, אף על פי שאינו יד, מטמא ומטמא ומצטרף. לא שומר ולא יד, לא מטמא ולא מטמא:

אמר רבי יהושע בן לוי, עתיד הקדוש ברוך הוא להנחיל לכל צדיק וצדיק שלש מאות ועשרה עולמות, שנאמר, להנחיל אהבי יש ואצרתיהם אמלא. אמר רבי שמעון בן חלפתא, לא מצא הקדוש ברוך הוא כלי מחזיק ברכה לישראל אלא השלום, שנאמר, יי עז לעמו יתן יי יברך את עמו בשלום:

קבלה

ספר יצירה

בְּשֵׁלִשִׁים וּשְׁתַּיִם נְתִיבוֹת פְּלִיאוֹת חֲכָמָה חֲקַק י"ה י"ה יי צְבָאוֹת אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל
אֱלֹהִים חַיִּים וּמְלֻךְ עוֹלָם אֵל (שְׁדִי) רְחוּם וְחַנוּן שׁוֹכֵן עַד מְרוֹם וְקָדוֹשׁ (שְׁמוֹ) בְּרָא
אֵת עוֹלָמוֹ בְּשֵׁלֶשֶׁה סְפָרִים בְּסֵפֶר וְסוֹפֵר וְסִפּוֹר:

כָּלְלוּ שֵׁל דְּבַר, מִקְצֵת אֵלֹהִים מְצַטְרָפִים עִם אֵלֹהִים וּמְקַצֵּת אֵלֹהִים מְצַטְרָפִים עִם אֵלֹהִים, אֵלֹהִים
עִם אֵלֹהִים וְאֵלֹהִים עִם אֵלֹהִים, אֵלֹהִים תְּמוּרַת אֵלֹהִים וְאֵלֹהִים תְּמוּרַת אֵלֹהִים, אֵלֹהִים כְּנֻגַד אֵלֹהִים וְאֵלֹהִים כְּנֻגַד
אֵלֹהִים, וְאֵם אֵין אֵלֹהִים אֵין אֵלֹהִים, וְכֹלָם אֲדוּקִים בְּתֵלִי וְגִלְגֵל וְלֵב:

גַּם אֵת כָּל חֲפֵץ, זֶה לְעַמַּת זֶה עֲשֵׂה הָאֱלֹהִים, טוֹב לְעַמַּת רַע וְרַע לְעַמַּת טוֹב, טוֹב
מִטוֹב וְרַע מִרַע, טוֹב מִבְּחִין רַע וְרַע מִבְּחִין טוֹב, טוֹב גָּנוּז לְטוֹבִים וְרַע גָּנוּז לְרָעִים.

וּכְשָׁבָא אַבְרָהָם אָבִינוּ וְהֵבִיט וְרָאָה וְחָקַר וְהִבִּין וְחָקַק וְחָצַב וְיָצַר וְצָרַף וְחָשַׁב
וְעִלְתָּה בְּיָדוֹ, וְנִגְלָה עָלָיו אֲדוֹן הַכֹּל וְקָרָא עָלָיו הַמְּקָרָא הַזֶּה בְּטָרְס אֲצַרְדְּ בְּבִטּוֹן
יְדַעְתִּיד, וְקָרָא אֹהֲבוֹ וְכָרַת לוֹ בְּרִית וּלְזָרְעוֹ עַד עוֹלָם, שְׁנַאֲמַר וְהָאֲמִין בֵּין
וְיַחְשְׁבָה לוֹ צְדָקָה, כָּרַת לוֹ בְּרִית בֵּין עֶשֶׂר אֲצַבְעוֹת רִגְלָיו וְהִיא הַמִּילָה, וּבֵין עֶשֶׂר
אֲצַבְעוֹת יָדָיו וְהוּא הַלְשׁוֹן, קֶשֶׁר עֶשְׂרִים וּשְׁתַּיִם אוֹתִיּוֹת הַתּוֹרָה בְּלִשׁוֹנוֹ וְגִלְגָּה לוֹ
אֵת סוֹדוֹ, מְשָׁכֵן בְּמִים, דְּלָקוֹן בְּאֵשׁ, רַעֲשֵׁן בְּרוּחַ, בְּעָרֵן בְּשִׁבְעָה כּוֹכְבִים, נִהְגֵן בְּשֵׁנִים
עֶשֶׂר מְזֻלוֹת.

אוֹיֵר רוּיָה גּוּיָה, אֲרָץ קָר וּבִטּוֹן, שְׁמִים חֹם וְרֵאשׁ, זֶהוּ אִמ"ש. שְׁבַתָּאֵי שְׁבַת וּפָה,
צְדָק אֶחָד בְּשִׁבְתָּ וְעֵין יָמִין, מְאָדִים שְׁנֵי בְּשִׁבְתָּ וְעֵין שְׁמַאֲל, חֲמָה שְׁלִישִׁי בְּשִׁבְתָּ
וְאֵף יָמִין, נִגְה רְבִיעִי בְּשִׁבְתָּ וְאֵף שְׁמַאֲל, כּוֹכַב חֲמִישִׁי בְּשִׁבְתָּ וְאֵזֵן יָמִין, לְבָנָה שְׁשִׁי
בְּשִׁבְתָּ וְאֵזֵן שְׁמַאֲל, זֶהוּ בִג"ד כִּפְר"ת. וְאֵלֹהִים שְׁנַיִם עֶשֶׂר מְזֻלוֹת, טְלָה גִיסוֹן כְּבֵד, שׁוֹר
אֵיר מְרָה, תְּאוּמִים סִיּוֹן טְחוּל, סְרָטוֹן תְּמוּז הַמְּסָס, אֲרִיָּה אָב כּוּלִיָּא יָמִין, בְּתוּלָה
אֵלוֹל כּוּלִיָּא שְׁמַאֲל, מְאֻזְנִים תְּשֻׁרֵי קֶרְקֶבֶן, עֶקְרָב מְרַחֲשׁוֹן קֶבֶה, קֶשֶׁת כְּסִלוֹ יָד
יָמִין, גְּדִי טִבַּת יָד שְׁמַאֲל, דְּלִי שְׁבַט רִגְלֵי יָמִין, דְּגִים אֲדָר רִגְלֵי שְׁמַאֲל, זֶהוּ ה"ו ז"ח
ט"י ל"ן ס"ע צ"ק. שְׁלֶשֶׁה אוֹיְבִים הֵם, לְשׁוֹן כְּבֵד מְרָה. שְׁלֶשֶׁה אוֹהֲבִים הֵם, עֵינִים
אֻזְנִים לֵב. שְׁלֶשֶׁה מַחִיִּים הֵם, שְׁנַיִם חֲטָם טְחוּל. שְׁלֶשֶׁה מְמִיתִים הֵם, שְׁנֵי נְקֻבִים
תַּחְתּוֹנִים וּפָה. שְׁלֶשֶׁה אֵינָם בְּרִשׁוֹתוֹ, עֵינָיו אֻזְנָיו חֲטָמוֹ. שְׁלֶשׁ שְׁמוּעוֹת טוֹבוֹת
לְאֵזֵן, בְּרָכָה שְׁמוּעָה טוֹבָה וְקָלוּס. שְׁלֶשׁ רְאִיוֹת רְעוּת, עֵין נוֹאֲפֶת עֵין רְעָה עֵין

מנַדַּת. שְׁלֵשׁ רְאִיּוֹת טוֹבוֹת לְעֵינַיִם, בְּשֵׁת עֵין טוֹבָה וְעֵין נְאֻמָּנֶת. שְׁלֵשׁ רְעוּת לְלִשׁוֹן, דְּבוּר רַע וְהַמְלִשׁוֹן וְהַמְדַּבֵּר אֶחָד בְּפֶה וְאֶחָד בְּלֵב. שְׁלֵשׁ טוֹבוֹת לְלִשׁוֹן, שְׁתִּיקָה וְשִׁמִּירַת הַלִּשׁוֹן וְדְבוּר אָמֶת.

זהר פרשת אמור דף צז

רַבִּי אֲבָא וְרַבִּי חִיָּיא הוּוּ אֲזִיל בְּאוּרְחָא, אָמַר רַבִּי חִיָּיא, כְּתִיב, וּסְפַרְתֶּם לָכֶם מִמַּחֲרַת הַשַּׁבָּת מִיּוֹם הַבִּיאְכֶם אֶת עַמְרַת הַתְּנוּפֶה. מֵאֵי קָא מִירִי. אָמַר לִיה, הָא אוֹקְמוּהָ חֲבַרְיָא. אָבֵל תָּא חֲזִי, יִשְׂרָאֵל כַּד הוּוּ בְּמַצְרַיִם, הוּוּ בְּרִשׁוּתָא אַחְרָא, וְהוּוּ אַחֲדִין בְּמִסְאָבוּתָא, כְּאַתְתָּא דָּא כַּד הִיא יְתָבָא בְּיוֹמֵי דְּמִסְאָבוּתָא. בְּתַר דְּאַתְגְּזֵרוּ, עָאֵלוּ בְּחוּלְקָא קַדִּישָׁא דְּאַקְרֵי בְּרִית. בְּיֻון דְּאַתְאַחְדוּ בֵּיה, פְּסַק מִסְאָבוּתָא מִנְיָהּ, כְּדָא אַתְתָּא כַּד פְּסַקוּ מִנְיָה דְּמֵי מִסְאָבוּתָא. בְּתַר דְּאַתְפְּסְקוּ מִנְיָה, מַה כְּתִיב, וּסְפַרְהָ לָהּ שִׁבְעַת יָמִים. אוּף הֵכָא, בְּיֻון דְּעָאֵלוּ בְּחוּלְקָא קַדִּישָׁא, פְּסַקָא מִסְאָבוּ מִנְיָהּ, וְאַמַּר קוּדְשָׁא בְּרִידָה הוּא, מִכְּאֵן וְלִהְלָאָה חוּשְׁבְּנָא לְדְכוּיּוּתָא. וּסְפַרְתֶּם לָכֶם לָכֶם דִּיקָא, כְּמָה דְּאַתְּ אָמַר וּסְפַרְהָ לָהּ שִׁבְעַת יָמִים, לָהּ לְעֶצְמָהּ, אוּף הֵכָא לָכֶם לְעֶצְמַכֶּם. וְלָמָּה, בְּגִין לְאַתְדַּכְּאָה בְּמִיּוֹן עֲלָאִין קַדִּישִׁין, וְלִבְתַּר לְמִיתִי לְאַתְחַבְּרָא בֵּיה בְּמַלְכָא וְלִקְבֵּלָא אוּרִיתִיהּ. כְּתִיב וּסְפַרְהָ לָהּ שִׁבְעַת יָמִים, אוּף הֵכָא שִׁבְעַת שַׁבְּתוֹת, אָמַאי שִׁבְעַת שַׁבְּתוֹת, בְּגִין לְמַזְכֵּי לְאַתְדַּכְּאָה בְּמִיּוֹן דֶּה־הוּא נֶהָר דְּנִגִּיד וְנִפִּיק וְאַקְרֵי מִים חַיִּים. וְהוּא נֶהָר שִׁבְעַת שַׁבְּתוֹת נִפְקוּ מִנְיָה. וְעַל דָּא שִׁבְעַת שַׁבְּתוֹת וְדָאִי, בְּגִין לְמַזְכֵּי בֵּיה, כְּמָה דְּאַתְתָּא דְּכִיּוּ דִּילָהּ בְּלִילִיא לְאַשְׁתַּמְשָׂא בְּבַעְלָהּ. כַּד כְּתִיב וּבִרְדַּת הַטַּל עַל הַמַּחְנֶה לִּילָהּ. עַל הַמַּחְנֶה כְּתִיב, וְלֹא כְּתִיב וּבִרְדַּת הַטַּל לִּילָהּ (אֲלֵא עַל הַמַּחְנֶה, בְּגִין דִּיּוֹרֵד מֵהוּא נְקוּדָה עַל אֲנָן יוֹמִין דְּאַתְקַרִּיאוּ מַחְנֶה). וְאַיְמַתִּי נַחַת הָאֵי טְלָא, כַּד קָרִיבוּ יִשְׂרָאֵל לְטוּרָא דְּסִינֵי, כְּדִין נַחַת הוּא טְלָא בְּשִׁלְיָמוֹ, וְאַדְכּוּ, וְאַתְפְּסַקְתָּ זוּהַמְתָּן מִנְיָהּ, וְאַתְחַבְּרוּ בֵּיה בְּמַלְכָא וְקַבִּילוּ אוּרִיתָא, וּכְנִסְתָּ יִשְׂרָאֵל הָא אוֹקִימָנָא. וּבִהוּא זְמַנָּא, וְדָאִי כָּל הַנְּחָלִים הוֹלְכִים אֶל הַיָּם, לְאַתְדַּכְּאָה וְלְאַסְתַּחְאָה, וְכָלֵא אַתְקַשְׁרוּ (ס"א אַתְקַדְשׁוּ) וְאַתְחַבְּרוּ בֵּיה בְּמַלְכָא קַדִּישָׁא. תָּא חֲזִי, כָּל בַּר נֶשׁ דְּלֹא מְנִי חוּשְׁבְּנָא דָּא, אֲנָן שִׁבְעַת שַׁבְּתוֹת תְּמִימוֹת, לְמַזְכֵּי לְדְכוּיּוּתָא דָּא, לֹא אַקְרֵי טְהוֹר, וְלֹא בְּכִלְלָא דְּטְהוֹר הוּא, וְלֹא הוּא כְּדָאִי לְמַהוּי לִיה חוּלְקָא בְּאוּרִיתָא, וּמֵאֵן דְּמִטֵּי טְהוֹר לְהָאֵי יוֹמָא, וְחוּשְׁבְּנָא לֹא אַתְאַבִּיד מִנְיָה, כַּד מְטִי לְהָאֵי לִילִיא, לְבָעֵי לִיה לְמַלְעֵי בְּאוּרִיתָא וְלְאַתְחַבְּרָא בֵּיה, וְלִנְטָרָא דְּכִיּוּ עֲלָאָה דְּמִטֵּי עֲלִיהּ בִּהוּא לִילִיא, וְאַתְדַּכְּי. וְאוּלִּיפְנָא דְּאוּרִיתָא דְּבָעֵי לִיה לְמַלְעֵי בִּהָאֵי לִילִיא אוּרִיתָא דְּבָעֵל פֶּה, בְּגִין דִּיתְדַכּוֹן כְּחָדָא מִמְבוּעָא דְּנַחְלָא

עֲמִיקָא. לְבַתֵּר בְּהַאי יוֹמָא לִיתִי תוֹרָה שְׁבַכְתָּב, וְיִתְחַבֵּר בְּהוּ, וְיִשְׁתַּכְחוּן כְּחֻדָּא
 בְּזוּגָא חַד לְעֵלָא. כְּדִין מְכַרְיִי עֲלִיהּ וְאַמְרִי, וְאַנִּי זֹאת בְּרִיתִי אוֹתָם אָמַר יי רוחי
 אֲשֶׁר עָלֶיךָ וְדַבְרִי אֲשֶׁר שְׁמַתִּי בְּפִיךָ וְגו'. וְעַל דָּא חֲסִידֵי קַדְמָאֵי לֹא הוּוּ נִימֵי בְּהַאי
 לִילֵיא וְהוּוּ לְעֵאן בְּאוֹרֵיתָא, וְאַמְרִי, גִּיתִי לְאַחְסָנָא יִרְתָּא קַדִּישָׁא לְזוּ וּלְבָנָן בְּתַרִּין
 עֲלָמִין. וְהוּוּ לִילֵיא כְּנֶסֶת יִשְׂרָאֵל אֲתַעֲטַרְתָּ עֲלִיהוּ וְאַתְיָא לְאַזְדוּגָא בֵּיהּ בְּמַלְכָּא,
 וְתַרוּיְהוּ מִתְעַטְרִי עַל רִישֵׁיהוּ דְאַנּוּן דְזֻכְאִין לְהֵכִי. רַבִּי שְׁמַעוֹן הֵכִי אָמַר, בְּשַׁעֲתָא
 דְּמִתְכַנְשֵׁי חֲבַרְיָא בְּהַאי לִילֵיא לְגַבִּיהּ, גִּיתִי לְתַקְנָא תְּכַשִּׁיטִי כְּלָה, בְּגִין דְּתַשְׁתַּכַּח
 לְמַחַר בְּתַכְשִׁיטָהָ וְתַקוּנָהָ לְגַבִּי מַלְכָּא כְּדָקָא יָאוּת. זַכָּאָה חוּלְקִיהוּן דְּחֲבַרְיָא,
 כַּד יִתְבַּע מַלְכָּא לְמַטְרוּנֵיתָא, מֵאן תַּקִּין תְּכַשִּׁיטָהָ וְאַנְהִיר עֲטְרָהָ וְשׁוּי תַקוּנָהָ.
 וְלִית לָךְ בְּעֲלָמָא מֵאן דִּידַע לְתַקְנָא תְּכַשִּׁיטִי כְּלָה אֵלָא חֲבַרְיָא, זַכָּאָה חוּלְקִיהוּן
 בְּעֲלָמָא דִּין וּבְעֲלָמָא דְאַתִּי. תָּא חֲזִי, חֲבַרְיָא מִתְקַנֵּי בְּהַאי לִילֵיא תְּכַשִּׁיטָהָ
 לְכְלָה, וּמַעֲטְרִי לָהּ בְּעֲטְרָהָ לְגַבִּי מַלְכָּא. וּמֵאן מִתְקִין לִיהּ לְמַלְכָּא בְּהַאי לִילֵיא,
 לְאַשְׁתַּכַּחָא בְּהּ בְּכְלָה, לְאַזְדוּגָא בְּהּ בְּמַטְרוּנֵיתָא. נְהִירָא קַדִּישָׁא עֲמִיקָא דְכָל
 נְהִרִין, אִמָּא עֲלָאָה. הַדָּא הוּא דְכַתִּיב, צְאִינָה וּרְאִינָה בְּנוֹת צִיּוֹן בְּמַלְךְדָּ שְׁלֹמֹה
 וְגו'. לְבַתֵּר דְאַתְקִינַת לִיהּ לְמַלְכָּא, וְאַתְעַטְרַת לִיהּ, אֲתִית לְדַכָּאָה לָהּ לְמַטְרוּנֵיתָא,
 וְלֵאנּוּן דְּמַשְׁתַּכַּחֵי גַבְיָהּ. לְמַלְכָּא דְהוּוּ לִיהּ בַּר יַחֲדָאֵי, אֲתָא לְזוּגָא לִיהּ בְּמַטְרוּנֵיתָא
 עֲלָאָה, מֵאֵי עֲבַדַּת אִמִּיהּ כָּל הַהוּא לִילֵיא, עֲאֵלַת לְבִי גְנִיְהָא, אִפִּיקַת עֲטְרָה עֲלָאָה
 בְּשַׁבְעִים אַבְנֵי יָקָר סַחְרֵנָהָ, וְאַתְעַטְרָא לִיהּ. אִפִּיקַת לְבוּשִׁין דְּמַלְכוּ וְאַלְבִּישַׁת
 לִיהּ, וְאַתְקַנַּת לִיהּ בְּתַקוּנֵי דְּמַלְכִין. לְבַתֵּר עֲאֵלַת לְבִי כְּלָה, חֲמַאת עוֹלִימְתָהָ
 דְּקָא מִתְקַנֵּי עֲטְרָהָ לְבוּשָׁהָ תְּכַשִּׁיטָהָ לְתַקְנָא לָהּ. אֲמַרָה לְזוּ, הָא אֲתַקְנִית
 בִּי טְבִילָה, אֲתַר דְּמִיִּין נְבַעִין, וְכָל רִיחִין וּבוֹסְמִין סַחְרֵי אַנּוּן מִיִּין, לְדַכָּאָה לְכַלְתִּי,
 לִיתִי כַּלְתִּי מַטְרוּנֵיתָא דְבַרִּי וְעוֹלִימְתָהָ, וְיִתְדַכּוּן בְּהוּוּ אֲתַר דְאַתְקִינַת בְּהוּוּ
 בִּי טְבִילָה דְּמִיִּין נְבַעִין דְּעַמִּי. לְבַתֵּר תַּקִּינוּ לָהּ בְּתַכְשִׁיטָהָ, אֲלַבִּישׁוּ לָהּ לְבוּשָׁהָ,
 אַעֲטְרוּ לָהּ בְּעֲטְרָהָ. לְמַחַר כַּד יִיתִי בְּרִי לְאַזְדוּגָא בְּמַטְרוּנֵיתָא, וְתַקִּין הִכְלָא
 לְכַלְהוּ, וְיִשְׁתַּכַּח מְדוּרִיהּ בְּכוּ כְּחֻדָּא. כַּד מַלְכָּא קַדִּישָׁא וּמַטְרוּנֵיתָא וְחֲבַרְיָא בְּהַאי
 גּוּוּנָא. וְאִמָּא עֲלָאָה דְּמִתְקַנַּת כְּלָא. אֲשַׁתְּכַח דְּמַלְכָּא עֲלָאָה וּמַטְרוּנֵיתָא וְחֲבַרְיָא
 מְדוּרִיהוּן כְּחֻדָּא וְלֹא מִתְפָּרְשִׁין לְעֲלָמִין. הַדָּא הוּא דְכַתִּיב, יי מִי יַגוּר בְּאַהֲלֵךְ וְגו'
 הוּלְךְ תָּמִים וּפּוֹעֵל צְדָק. מֵאן הוּא, אֵלָא אֵלִין אַנּוּן דְּמִתְקַנֵּי לְמַטְרוּנֵיתָא בְּתַכְשִׁיטָהָ
 בְּלְבוּשָׁהָ בְּעֲטְרָהָ, וְכָל חַד פּוֹעֵל צְדָק אַקְרִי. אָמַר רַבִּי חֲיָא, אֲלַמְלָא לֹא זַכִּינָא
 בְּעֲלָמָא אֵלָא לְמַשְׁמַע מַלְיָן אֵלִין דִּי. זַכָּאָה חוּלְקִיהוּן דְאַנּוּן דְּמַשְׁתַּדְּלִי בְּאוֹרֵיתָא,
 וְיַדְעִין אוֹרְחוּי דְּמַלְכָּא קַדִּישָׁא, דְּרַעוּתָא דְלֵהוּן בְּאוֹרֵיתָא, עֲלִייהוּ כְּתִיב כִּי בִי חֶשֶׁק
 וְאַפְלִטְהוּ אֲשַׁגְּבֵהוּ וְכַתִּיב אֲחַלְצָהוּ וְאַכְבַּדְהוּ.

זהו פרשת בראשית דף ח

רבי שמעון הוה יתיב ולעי באורייתא בליליא דכלה אתחברת בבבלה. דתנינן כל אנון חבריא דבני היכלא דכלה אצטריכו בההיא ליליא דכלה אזדמנת למהוי ליומא אחרא גו חופה בבבלה למהוי עמה כל ההוא ליליא, ולמחדי עמה בתקונה דאיהי אתתקנת למלעי באורייתא מתורה לנביאים ומנביאים לכתובים ובדרשות דקראי וברזין דחכמתא. בגין דאלין אנון תקונין דילה ותכשיטה. ואיהי ועולמתהא עאלת וקימת על רשיהון ואתתקנת בהו וחדאה בהו כל ההוא ליליא. וליומא אחרא לא עאלה לחופה אלא בהדיה. ואלין אקרון בני חופתא. וכיון דעאלת לחופתא קודשא בריך הוא שאל עליהו ומברך לון ומעטר לון בעטרהא דכלה. זכאה חולקהון. והוה רבי שמעון וכלהו חבריא מרגנין ברנה דאורייתא ומחדשין מלין דאורייתא כל חד וחד מניהו. והוה חדי רבי שמעון וכל שאר חבריא. אמר לון רבי שמעון, בני זכאה חולקכון בגין דלמחר לא תיעול פלה לחופה אלא בהדיכו. בגין דכלהו דמתקנין תקונהא בהאי ליליא וחדאן בה פלהון יהון רשימין וכתבין בספרא דדוכרניא וקודשא בריך הוא מברך לון בשבעין ברכאן ועטרין דעלמא עלאה:

פתח רבי שמעון ואמר, השמים מספרים כבוד אל וגו'. קרא דא הא אוקימנא ליה. אבל בזמנא דא דכלה אתערת למיעל לחופה ביומא דמחר אתתקנת ואתנהירת בקישיטהא בהדי חבריא דחדאן עמה כל ההיא ליליא ואיהי חדאת עמהון. וביומא דמחר כמה אוכלוסין ומשרין מתפנשין בהדה. ואיהי וכלהו מחפאן לכל חד וחד דתקינו לה בהאי ליליא. כיון דמתחברן כחדא ואיהי חמאת לבבלה מה פתיב, השמים מספרים כבוד אל. השמים דא חתן דעאל לחופה. מספרים ומנהרין כזוהרא דספיר, דנהיר וזהיר מספי עלמא ועד ספי עלמא. כבוד אל, דא כבוד פלה דאקרי אל, דכתיב, אל זועם בכל יום. בכל יומי שתא אקרי אל, והשתא דעאלת לחופה אקרי כבוד ואקרי אל. יקר על יקר, נהירו על נהירו, ושלטנא על שלטנא. כדן בההיא שעתא דשמים עאל לחופה ואתי ונהיר לה, כל אנון חבריא דאתקינו לה פלהו אתפרשו בשמהן תמן, הדא הוא דכתיב, ומעשה ידיו מגיד הרקיע. מעשה ידיו, אלין אנון מארי קימא וברית אקרון מעשה ידיו, כמא דאת אמר ומעשה ידיו כוננהו, דא ברית קימא דחתים בבשרא דבר נש.

סדר תרי"ג מצוות

וצריך לומר התרי"ג מצוות בכוונה לשמור ולעשות ולקיים ואז הקב"ה מצרף מחשבה טובה למעשה

(כח) שלא נאמין באלוה בלתי השם לבדו.	(א) מצות פריה ורביה.
(כט) שלא לעשות פסל.	(ב) מצות מילה.
(ל) שלא להשתחוות לעבודה זרה.	(ג) שלא לאכול גיד הנשה.
(לא) שלא לעבוד עבודה זרה במה שדרכה להעבד.	(ד) מצות קדוש החדש.
(לב) שלא לשבע לשוא.	(ה) מצות שחיטת הפסח בארבעה עשר בניסן.
(לג) שלא לעשות מלאכה בשבת.	(ו) מצות אכילת בשר הפסח בליל חמשה עשר בו.
(לד) שלא להרוג נקי.	(ז) מצות השבתת חמץ.
(לה) שלא לגלות ערות אשת איש.	(ח) מצות אכילת מצה.
(לו) שלא לנגוב נפש מישראל.	(ט) מצות קדוש בכורות בארץ ישראל.
(לז) שלא להעיד שקר.	(י) מצות ספור יציאת מצרים.
(לח) שלא לחמוד.	(יא) מצות פדיון פטר חמור.
(לט) שלא לעשות צורת אדם אפלו לנוי.	(יב) מצות עריפת פטר חמור.
(מ) שלא לבנות אבני גזית במזבח.	(יג) שלא לאכול הפסח נא ומבשל.
(מא) שלא לפסוע על המזבח.	(יד) שלא להותיר בשר הפסח עד בקר.
(מב) מצות דין עבד עברי.	(טו) שלא ימצא חמץ ברשותנו בפסח.
(מג) מצות יעוד של אמה העבריה.	(טז) שלא לאכול מכל דבר שיש בו חמץ.
(מד) מצות פדיון אמה עבריה.	(יז) שלא להאכיל מן הפסח לישראל מומר.
(מה) מצות בית דין להרוג בחנק המחזיב.	(יח) שלא להאכיל מן הפסח לגר תושב.
(מו) מצות דיני קנסות.	(יט) שלא להוציא מבשר הפסח חוצה.
(מז) מצות בית דין להרוג בסיוף המחזיב.	(כ) שלא לשבור עצם מן הפסח.
(מח) מצות בית דין לדון דין בהמה שהזיקה שלא כדרכה.	(כא) שלא יאכל ערל מן הפסח.
(מט) מצות בית דין לדון בגזקי הבור.	(כב) שלא לאכול חמץ בפסח.
(נ) מצות בית דין לדון גנב בתשלומים או במיתה.	(כג) שלא יראה לנו חמץ בפסח.
(נא) מצות בית דין לדון בגזקי מבעה.	(כד) שלא לצאת בשבת חוץ לתחום.
(נב) מצות בית דין לדון בגזקי האש.	(כה) מצות האמנה במציאות השם.
(נג) מצות בית דין לדון בדין שומר חנם.	(כו) מצות קדוש שבת בדברים.
	(כז) מצות כבוד אב ואם.

- (נד) מְצוֹת בֵּית דִּין לְדוֹן בְּדִין טוֹעֵן וְנִטְעָן.
 (נה) מְצוֹת בֵּית דִּין לְדוֹן בְּדִין נוֹשֵׂא שְׂכָר וְשׂוֹכֵר.
 (נו) מְצוֹת בֵּית דִּין לְדוֹן בְּדִין הַשּׂוֹאֵל.
 (נד) מְצוֹת בֵּית דִּין לְדוֹן בְּדִין הַמִּפְתָּה.
 (נז) שְׁלֹא לְמַכּוֹר אִמָּה הֶעֱבְרִיהַּ הַקּוֹנֶה אוֹתָהּ מִיַּד הָאֵב.
 (נט) שְׁלֹא לְגָרוֹעַ שְׂאֵר כְּסוֹת וְעוֹנָה.
 (ס) שְׁלֹא לְהַכּוֹת אָב וְאִם.
 (סא) שְׁלֹא לְאַכּוֹל שׁוֹר הַנִּסְקָל.
 (סב) שְׁלֹא לְחִיּוֹת מַכְשֵׁף.
 (סג) שְׁלֹא לְהוֹנוֹת הֶגֶר בְּדַבְרִים.
 (סד) שְׁלֹא לְהוֹנוֹת הֶגֶר בְּמוֹן.
 (סה) שְׁלֹא לְעַנּוֹת יְתוּמִים וְאַלְמָנוֹת.
 (סו) מְצוֹת הַלּוֹאָה לְעַנִּי.
 (סז) מְצוֹת הַטְּיָה אַחֲרֵי רַבִּים.
 (סח) מְצוֹת פְּרוֹק מִשָּׂא.
 (סט) מְצוֹת שְׂמִטַּת קַרְקָעוֹת.
 (ע) מְצוֹת שְׁבִיטָה בְּשֶׁבֶת.
 (עא) מְצוֹת חֲגִיגָה בְּרַגְלִים.
 (עב) מְצוֹת הַבָּאָת בְּכוֹרִים.
 (עג) שְׁלֹא יִתְבַּע חוֹב מְעַנִּי שְׂאִין לוֹ מֵה לְפָרוֹעַ.
 (עד) שְׁלֹא יִשִּׁית יָד בֵּין לְוָה לְמַלְוָה בְּרַבִּית.
 (עה) שְׁלֹא לְקַלֵּל הַדִּין.
 (עו) לְאוֹ דְבַרְכַּת הַשֵּׁם.
 (עז) שְׁלֹא לְקַלֵּל הַנְּשִׂיא.
 (עח) שְׁלֹא לְהַקְדִּים חֻקֵי הַתְּבוּאוֹת.
 (עט) שְׁלֹא לְאַכּוֹל טְרֵפָה.
 (פ) שְׁלֹא לְשִׂמּוֹעַ טַעֲנַת בַּעַל דִּין שְׁלֹא בְּפָנָי בַּעַל דִּינוֹ.
 (פא) שְׁלֹא יַעֲיֵד בַּעַל עֲבֵרָה.
 (פב) שְׁלֹא לְנַטוֹת אַחֲרֵי רַבִּים בְּדִינֵי נַפְשׁוֹת בְּשֶׁבֶל אֶחָד.
 (פג) שְׁלֹא יִלְמַד חוֹבָה מִי שֶׁלְּמַד זְכוּת תְּחִלָּה בְּדִינֵי נַפְשׁוֹת.
 (פד) שְׁלֹא לְרַחֵם עַל עַנִּי בְּדִין.
 (פה) שְׁלֹא לְהַטּוֹת מִשְׁפַּט חוֹטֵא מִפְּנֵי רִשְׁעוֹ.
 (פו) שְׁלֹא לְחַתּוֹךְ הַדִּין בְּאִמְדַּת הַדַּעַת.
 (פז) שְׁלֹא לְקַח שַׂחַד.
 (פח) שְׁלֹא לְשַׁבַּע בְּעִבּוּדָה זָרָה.
 (פט) שְׁלֹא לְהַדִּיחַ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אַחַר עִבּוּדָה זָרָה.
 (צ) שְׁלֹא יִשְׁחַט שֵׁה הַפֶּסַח בְּאַרְבַּעַה עָשָׂר בְּנִיסָן בְּעוֹד שֶׁהַחֶמֶץ בְּרִשׁוֹתָנוּ.
 (צא) שְׁלֹא יִנַּח אִימוּרֵי הַפֶּסַח לְפֶסֶל בְּלִינָה.
 (צב) שְׁלֹא לְבַשֵּׁל בְּשָׂר בְּחֵלֶב.
 (צג) שְׁלֹא לְכַרּוֹת בְּרִית לְשַׁבַּעַת עַמִּמִּים וְכֵן לְכָל עוֹבְדֵי עִבּוּדָה זָרָה.
 (צד) שְׁלֹא לְהוֹשִׁיב עוֹבְדֵי עִבּוּדָה זָרָה בְּאַרְצָנוּ.
 (צה) מְצוֹת בְּנִין בֵּית הַבְּחִירָה.
 (צז) מְצוֹת סְדוּר לְחֵם הַפָּנִים וּלְבוּנָה זָכָה לְפָנָי יוֹי בְּכָל שֶׁבֶת.
 (צח) שְׁלֹא לְהוֹצִיא בְּדֵי הָאָרוֹן מִמֶּנּוּ.
 (צט) מְצוֹת עֲרִיכַת גְּרוֹת בַּמִּקְדָּשׁ.
 (ק) מְצוֹת לְבִישַׁת בְּגָדֵי כְהֵנִים.
 (קא) מְצוֹת אֲכִילַת בְּשָׂר חֲטָאָת וְאַשָּׁם.
 (קב) מְצוֹת הַקְּטָרֶת קְטָרֶת.
 (קג) שְׁלֹא יִזַּח הַחֹשֶׁן מֵעַל הָאֶפֶוד.
 (קד) שְׁלֹא לְקָרוֹעַ הַמַּעֲיֵל שֶׁל כְהֵנִים.
 (קה) שְׁלֹא יֵאָכֵל זֶר בְּשָׂר קֹדֶשִׁי הַקְּדוּשִׁים.
 (קו) שְׁלֹא לְהַקְטִיר וּלְהַקְרִיב עַל מִזְבַּח הַזֶּהָב (חוּץ מִן הַקְּטָרֶת).
 (קז) מְצוֹת נְתִינַת מַחְצִית הַשֶּׁקֶל בְּשָׁנָה.

- ק(ח) מצות קדוש ידים ורגלים לפני עבודה.
 ק(ח) מצות משיחת כהנים גדולים ומלכים בשמן המשחה.
 ק(ט) מצות שביתת הארץ בשנת השמטה.
 ק(י) שלא יסוד זר בשמן המשחה.
 ק(יא) שלא לעשות במתכנת שמן המשחה.
 ק(יב) שלא לעשות במתכנת הקטרות.
 ק(יג) שלא לאכול ולשתות תקרבת עבודה זרה.
 ק(יד) שלא לאכול בשר בחלב.
 ק(טו) שלא יעשו בית דין משפט מות בשבת.
 ק(טז) מצות מעשה העולה.
 ק(יז) מצות קרבן מנחה.
 ק(יח) מצות מליחת הקרבן.
 ק(יט) מצות קרבן בית דין שטענו בהוראה.
 ק(כ) מצות קרבן חטאת יחיד ששגג במצות לא תעשה שחייבין עליה כרת.
 ק(כא) מצות עדות.
 ק(כב) מצות קרבן עולה ויורד.
 ק(כג) מצות תוספת חמש לאוכל מן התרומה או מועל בה.
 ק(כד) מצות קרבן אשם תלוי.
 ק(כה) מצות קרבן אשם ודאי.
 ק(כו) מצות השבת הגזל.
 ק(כז) שלא להקריב קרבן שאור או דבש.
 ק(כח) שלא להקריב קרבן בלא מלח.
 ק(כט) שלא להבדיל בחטאת העוף.
 ק(ל) שלא לתן שמן זית במנחת חוטא.
 ק(לא) שלא לתן לבונה במנחת חוטא.
 ק(לב) מצות הרמת הדשן.
 ק(לג) מצות הדלקת אש על המזבח בכל יום.
 ק(לד) מצות אכילת שירי מנחות.
 ק(לה) מצות קרבן מנחה של כהן גדול בכל יום.
 ק(לו) מצות מעשה החטאת.
 ק(לז) מצות מעשה האשם.
 ק(לח) מצות מעשה זבח השלמים.
 ק(לט) מצות שרפת נותר הקדשים.
 ק(מ) מצות שרפת בשר קדש שנטמא.
 ק(מא) שלא לכבות אש מעל המזבח.
 ק(מב) שלא לעשות שירי מנחות חמץ.
 ק(מג) שלא תאכל מנחת כהן.
 ק(מד) שלא לאכול מבשר חטאת הנעשית בפנים.
 ק(מה) שלא להותר מבשר קרבן התודה (והוא הדין לשאר קדשים).
 ק(מו) שלא לאכול פגול.
 ק(מז) שלא לאכול בשר קדשים שנטמא.
 ק(מח) שלא לאכול חלב.
 ק(מט) שלא נאכל דם בהמה חיה ועוף.
 ק(ג) מצות בדיקת סימני בהמה וחייה.
 ק(נא) מצות בדיקת סימני דגים.
 ק(נב) מצות בדיקת סימני חגבים.
 ק(נג) מצות טמאת שמונה שרצים.
 ק(נד) מצות ענין טמאת אכלים.
 ק(נה) מצות ענין טמאת נבלה.
 ק(נו) שלא יכנסו הכהנים למקדש מגדלי שער.
 ק(נז) שלא יכנסו הכהנים למקדש קרועי בגדים.
 ק(נח) שלא יצאו הכהנים מן המקדש בשעת עבודה.
 ק(נט) שלא להכניס שתויי יין במקדש וכן שלא יורה שתוי.
 ק(ס) שלא לאכול בהמה וחייה טמאה.
 ק(סא) שלא לאכול דג טמא.
 ק(סב) שלא לאכול עוף טמא.

- קפח) שלא לאכול שרץ הארץ.
 קפס) שלא לאכול מיני שרצים דקים הנולדים בזרעים ובפרות.
 קצ) שלא לאכול משרץ המים.
 קצא) שלא לאכול מן השרצים המתהוים מן העפוש.
 קצב) מצות ענין טמאת יולדת.
 קצג) מצות ענין טמאת יולדת.
 קצד) מצות ענין טמאת מצרע.
 קצה) מצות הנהגת מצרע בקריעה ופרימה וכל מטמאי אדם צריכין להודיע שהן טמאין.
 קצו) מצות ענין נגעי בגדים.
 קצז) שלא יאכל טמא מן הקדשים.
 קצח) שלא לגלח שער הנתק.
 קצט) מצות הטהרה מן הצרעת שתהיה במינים ידועים.
 ר) מצות תגלחת מצרע ביום השביעי.
 רא) מצות טבילה לטמאים.
 רב) מצות קרבן מצרע כשיתרפא מצרעתו.
 רג) מצות ענין טמאת בית שיהיה בו נגע.
 רד) מצות ענין טמאת זב להיות טמא ומטמא.
 רה) מצות קרבן זב כשיתרה מזובו.
 רו) מצות ענין טמאת שכבת זרע שהוא טמא ומטמא.
 רז) מצות ענין טמאת נדה שטמאה ומטמאה.
 רח) מצות ענין טמאת זבה שטמאה ומטמאה.
 רט) מצות קרבן זבה כשיתטהר מזובה.
 ס) מצות עבודת יום הכפורים.
 סא) מצות כסוי הדם.
 סב) שלא יכנסו הכהנים בכל עת במקדש וכל שכן זרים.
 סג) מצות פאה.
- קפח) שלא לשחוט קדשים חוץ לעזרה.
 קפט) שלא להתקרב לאחת מכל העריות (אפלו בלא ביאה).
 קצ) שלא לגלות ערות אב.
 קצא) שלא לגלות ערות אם.
 קצב) שלא לגלות ערות אשת אב ואף על פי שאינה אמו.
 קצג) שלא לגלות ערות אחותו בכל צד שהיא אחותו.
 קצד) שלא לגלות ערות בת הבן.
 קצה) שלא לגלות ערות בת הבת.
 קצו) שלא לגלות ערות הבת.
 קצז) שלא לגלות ערות אחותו מן האב והיא בת אשת אביו.
 קצח) שלא לגלות ערות אחות אב.
 קצט) שלא לגלות ערות אחות אם.
 ר) שלא לבוא על ערות אחי האב.
 רא) שלא לבוא על אשת אחי האב.
 רב) שלא לבוא על אשת הבן.
 רג) שלא לבוא על אשת אח.
 רד) שלא לבוא על אשה ובתה.
 רה) שלא לגלות ערות אשה ובת בנה.
 רו) שלא לגלות ערות אשה ובת בתה.
 רז) שלא לבוא על שתי אחיות מחיים.
 רח) שלא לבוא על אשה נדה.
 רט) שלא לתן מזרעו למלד.
 ס) שלא לשכב עם הזכרים.
 סא) שלא לשכב עם בהמה.
 סב) שלא תשכבנה הנשים עם הבהמות.
 סג) מצות יראת אב ואם.
 סד) מצות פאה.

מִצְוַת לָקֵט. (רסו)

שֶׁלֹא לָרְגֵל. (רמד)

מִצְוַת הַנְּחַת עוֹלוֹת הַכֶּרֶם. (רסז)

שֶׁלֹא לַעֲמֹד עַל דָּם רַעִים. (רמה)

מִצְוַת הַנְּחַת פֶּרֶט הַכֶּרֶם. (ריו)

שֶׁלֹא לְשַׁנּוֹא אֶת. (רמו)

מִצְוַת שׁוֹפֵט שֵׁשֶׁשׁ פּוֹט בְּצֶדֶק. (ריח)

שֶׁלֹא לְהִלְבִּין פְּנֵי אָדָם מִיִּשְׂרָאֵל. (רמז)

מִצְוַת תּוֹכַחַה לְיִשְׂרָאֵל שְׂאִינוֹ נוֹהֵג כְּשׁוֹרָה. (ריט)

שֶׁלֹא לַנְּקוֹם. (רמח)

מִצְוַת אֶהְבֵת יִשְׂרָאֵל. (רו)

שֶׁלֹא לַנְּטוֹר. (רמט)

מִצְוַת נָטַע רְבִיעִי. (רכא)

שֶׁלֹא לְהַרְבִּיעַ בְּהֵמָה מִיֵּן עִם שְׂאִינוֹ מִיֵּנוֹ. (רו)

מִצְוַת לִירְאֵה מִן הַמִּקְדָּשׁ. (רכב)

שֶׁלֹא לִזְרוֹעַ בְּלֵאֵי זְרָעִים וְלֹא לְהַרְכִּיב אֵילָן בְּשׁוּם מְקוֹם. (רנא)

מִצְוַת כְּבוֹד חֲכָמִים. (רכג)

שֶׁלֹא לֶאֱכֹל עֵרְלָה. (רנב)

מִצְוַת צְדוּק הַמֵּאֲזִינִים וְהַמְשַׁקְלִים וְהַמְדוֹת. (רכד)

שֶׁלֹא לֶאֱכֹל וְלִשְׁתּוֹת כְּדָרְדָר זֹלָל וְסוֹבָא. (רנג)

מִצְוַת שִׁישְׁרְפוֹ מִי שִׁיתְחַיֵב שְׂרָפָה. (רכה)

שֶׁלֹא לִנְחֹשׁ. (רנד)

שֶׁלֹא לְפָנוֹת אַחַר עֲבוּדָה זָרָה בְּמַחְשְׁבָה וְלֹא בְּדַבּוּר וְלֹא אָפְלוּ בְּהַבְטָה. (רכו)

שֶׁלֹא לַעֲוֹן. (רנה)

שֶׁלֹא לַעֲשׂוֹת עֲבוּדָה זָרָה לֹא לַעֲצֵמוֹ וְלֹא לְזוּלְתוֹ. (רכז)

שֶׁלֹא לְהַקִּיף פְּאֵת הָרֵאשׁ. (רנו)

שֶׁלֹא לְהַשְׁחִית פְּאֵת זָקָן. (רנז)

שֶׁלֹא לֶאֱכֹל נוֹתֵר. (רכח)

שֶׁלֹא לְכַתּוֹב בְּבִשְׂרוֹ כְּתַבַּת קַעֲקַע. (רנח)

שֶׁלֹא לְכַלּוֹת הַפֶּאֶה בְּשֵׂדָה. (רכט)

שֶׁלֹא לַעֲשׂוֹת מַעֲשֵׂה אוֹב. (רנט)

שֶׁלֹא לְקַחַת שְׂבָלִים הַנוֹפְלִים בְּשַׁעַת הַקְּצִיר. (רל)

שֶׁלֹא לַעֲשׂוֹת מַעֲשֵׂה יִדְעוֹנִי. (רס)

שֶׁלֹא לְכַלּוֹת עוֹלוֹת הַכֶּרֶם. (רלא)

שֶׁלֹא לְהוֹנוֹת בַּמְדוֹת וְכָל הַמְדוֹת בְּכָלֵל. (רסא)

שֶׁלֹא לְלַקוֹט פֶּרֶט הַכֶּרֶם. (רלב)

שֶׁלֹא לְקַלֵּל אֵב וְאָם. (רסב)

שֶׁלֹא לְגַנוֹב שׁוּם חֶפֶץ אוֹ מָמוֹן. (רלג)

שֶׁלֹא לְלַכֵּת בְּחֻקוֹת הַגּוֹיִם. (רסג)

שֶׁלֹא יִכְחַשׁ עַל מָמוֹן שֵׁשׁ מֵאַחַר בִּידּוֹ. (רלד)

מִצְוַת עֲנִין טְמֵאָה הַכֹּהֲנִים לְקְרוֹבֵיהֶם וּבְכָלֵלָה שִׁיתְאֲבִלוּ כָל אֶחָד מִיִּשְׂרָאֵל עַל שִׁשָּׁה מְקוֹרְבֵיהֶם הַיְדוּעִים. (רסד)

שֶׁלֹא לְשַׁבַּע עַל כְּפִירַת מָמוֹן. (רלה)

מִצְוַת קְדוּשׁ זֶרַע אֶהְרוֹן. (רסה)

שֶׁלֹא לְשַׁבַּע לְשִׁקָּר. (רלו)

מִצְוַת כַּהֵן גָּדוֹל לְשֹׂא נִעְרָה בְּתוֹלָה. (רסז)

שֶׁלֹא לַעֲשׂוֹק. (רסו)

שֶׁלֹא לְגַזֵּל. (רסח)

מִצְוַת הַקְּרָבָן לְהִיּוֹת תָּמִים. (רסז)

שֶׁלֹא לְאַחַר שְׂכָר שְׂכִיר. (רט)

מִצְוַת הַקְּרָבָן שִׁיְהִיָּה מְשֻׁמְנָה יָמִים וְלִמְעֻלָּה. (רסח)

שֶׁלֹא לְקַלֵּל אֶחָד מִיִּשְׂרָאֵל בֵּין אִישׁ בֵּין אִשָּׁה. (רס)

מִצְוַת קְדוּשׁ הַשֵּׁם. (רסט)

שֶׁלֹא לְהַכְשִׁיל תָּם בְּדָרָךְ. (רמא)

מִצְוַת שְׂבִיתָה בְּיוֹם רֵאשׁוֹן שֶׁל פֶּסַח. (רע)

שֶׁלֹא לַעֲוֹת הַמְשַׁפֵּט. (רמב)

מִצְוַת קְרָבָן מוֹסֵף כָּל שְׁבַעַת יְמֵי הַפֶּסַח. (רעא)

שֶׁלֹא לְכַבֵּד גְּדוֹל בְּדִין. (רמג)

- רעב) מצות שבייתה בשביעי של פסח.
 רעג) מצות קרבן העמר של שעורים ביום שני של פסח.
 רעד) מצות ספירת העמר.
 רעה) מצות קרבן מנחה חֲדָשָׁה מן החטים ביום עֲצֵרֶת.
 רעו) מצות שבייתה ממלאכה ביום עֲצֵרֶת.
 רעז) מצות שבייתה ביום ראש השנה.
 רעט) מצות תענית ביום עשירי בתשרי הוא יום הכפורים.
 רפ) מצות שבייתה ממלאכה ביום הכפורים.
 רפא) מצות קרבן מוסף ביום הכפורים.
 רפב) מצות שבייתה ממלאכה ביום ראשון של חג הסוכות.
 רפג) מצות קרבן מוסף בכל יום משבעת ימי חג הסוכות.
 רפד) מצות שבייתה ממלאכה ביום שמיני של סכות שהיא נקרא שמיני עֲצֵרֶת.
 רפה) מצות קרבן מוסף ביום שמיני עֲצֵרֶת.
 רפז) מצות נטילת לולב.
 רפח) מצות ישיבת סכה.
 רפח) שלא יטמא בהן הדייט במת זולתי בקרובים המבוארים בכתוב.
 רפט) שלא ישמש בהן טבול יום עד שיעריב שמשו.
 רצ) שלא ישא בהן אשה זונה.
 רצא) שלא ישא בהן אשה חללה.
 רצב) שלא ישא בהן גרושה.
 רצג) שלא יכנס בהן גדול באהל המת אֶפְלוּ לקרוביו.
 רצד) שלא יטמא בהן גדול בשום טמאה במת.
 רצה) שלא ישא בהן גדול אֶלְמָנָה.
 רצו) שלא יבעול בהן גדול אֶלְמָנָה ואֶפְלוּ בְּלֹא קדושין.
 רצז) שלא יעבוד בהן בעל מום קבוע בעבודת המקדש.
 רצח) שלא יעבוד בהן בעל מום עובר.
 רצט) שלא יכנס בעל מום בהיכל כלו.
 ש) שלא יעבוד בהן טמא.
 שא) שלא יאכל בהן טמא תרומה.
 שב) שלא יאכל שום זר תרומה.
 שג) שלא יאכל תושב בהן ושכיר תרומה.
 שד) שלא יאכל עֶרֶל תרומה.
 שה) שלא תאכל חללה מן הקֶדֶשׁ.
 שו) שלא לאכול טָבֵל אֶפְלוּ בהן.
 שי) שלא נקדיש בעלי מומין להקריבן למזבח.
 שח) שלא יתן מום בקדשים.
 שט) שלא ישחטו בעלי מומין לשם קרבן.
 שכ) שלא יקטיר אימורי בעלי מומין.
 שיא) שלא יזרוק דם בעל מום על המזבח.
 שיב) שלא לסרס זכר אחד מקל המינים.
 שיג) שלא להקריב קרבן בעל מום מִיד הַנְּכָרִי.
 שיד) שלא נשחוט בהמה ובנה ביום אחד.
 שטו) שלא לעשות דָּבָר שִׁיתְחַלֵּל בו שם שמים בין בני אדם.
 שטז) שלא לעשות מלאכה ביום ראשון של פסח.
 שז) שלא לעשות מלאכה ביום שביעי של פסח.
 שיח) שלא לאכול מתבואה חֲדָשָׁה קֶדֶם בְּלוֹת שְׁשָׁה עָשָׂר בְּנִיסָן.
 שיט) שלא לאכול קלי מתבואה חֲדָשָׁה עד היום ההוא.
 שכ) שלא לאכול כֶּרֶםֶל מתבואה חֲדָשָׁה עד היום

שלא נעבוד בעבד עברי עבודה בזויה כמו
עבודת כנעני. (שמו)
שלא ימכר עבד עברי על אבן המקח. (שמו)
שלא נעבוד בעבד עברי בעבודת פרוך. (שמו)
שלא להניח לגוי לעבוד בעבד עברי
הנמכר לו בפרך. (שמו)
שלא ישתחוה על אבן משפית אפלו לשם. (שז)
מצות מעריד אדם שיתן דמיו הקצובים
בתורה. (שז)
מצות הממיר בהמת קרבן בהמה אחרת
שתהינה שתיהן קדש. (שז)
מצות מעריד בהמה שיתן כפי שיעריכנה
הכהן. (שז)
מצות מעריד בתים שיתן הערד שיעריכנה
הכהן ותוספת חמש. (שז)
מצות מעריד שדה שיתן כערד הקצוב
בפרשה. (שז)
מצות דין מחרים מנכסיו שהוא לכהנים. (שז)
מצות מעשר בהמה טהורה בכל שנה. (שז)
שלא נמיר הקדשים. (שז)
שלא לשנות הקדשים מקרבן לקרבן. (שז)
שלא תמכר קרקע שהחרימו אותה בעליה
אלא תנתן לכהנים. (שז)
שלא תגאל שדה החנם. (שז)
שלא לגאול מעשר בהמה אלא יאכל
בירושלים. (שז)
מצות שלוח טמאים חוץ למחנה שכינה. (שז)
מצות ודוי על החטא. (שז)
מצות סוטה שביאָה הבעל אל הבהן
ויעשה לה כמשפט הכתוב. (שז)
מצות גדול שער נזיר. (שז)
מצות גלוח הנזיר והבאת קרבנותיו. (שז)

ההוא. (שכא)
שלא לעשות מלאכה ביום חג שבועות. (שכב)
שלא לעשות מלאכה ביום ראשון של
תשרי. (שכג)
שלא לעשות מלאכה בעשרה בתשרי. (שכד)
שלא לאכול ולשתות ביום הכפורים. (שכה)
שלא לעשות מלאכה ביום ראשון של חג
הסוכות. (שכו)
שלא לעשות מלאכה ביום שמיני עצרת. (שכז)
מצות ספירת שבע שבתות שנים. (שכח)
מצות תקיעת שופר ביובל ביום הכפורים. (שכט)
מצות קדוש שנת היובל. (שכ)
מצות עשית דין לוקח ומוכר. (שלא)
מצות השבת קרקע לבעליהן ביובל. (שלב)
מצות פדיון הנחלות שהן תוך עיר חומה עד
השלמת שנה. (שלג)
מצות עבודה בעבד כנעני לעולם. (שלד)
שלא נעבוד האדמה בשנה השביעית. (שלה)
שלא נעשה עבודה גם באילנות. (שלו)
שלא נקצור ספיחים בשנה השביעית. (שלו)
שלא נאסוף פרות האילן בשביעית כדרך
שאוספין אותן בכל שנה. (שלה)
שלא נעבוד בארץ בשנת היובל. (שלט)
שלא לקצור ספיחי תבואות של שנת
היובל. (שמו)
שלא לאסוף פרות האילנות ביובל כדרך
שאוספין אותן בשאר שנים. (שמוא)
שלא להונות במקח וממכר. (שמוב)
שלא להונות אחד מישראל בדברים. (שמוג)
שלא תמכר שדה בארץ ישראל לצמיתות. (שמד)
שלא לשנות מגרשי ערי הלזים ושדותיהן. (שמה)
שלא להלוות ברבית לישראל. (שמה)

- שסח) מְצוֹת בְּרִכַּת כֹּהֲנִים בְּכָל יוֹם.
 שסט) מְצוֹת מִשָּׂא הָאָרוֹן בְּכִתָּף.
 שעג) שְׁלֹא יִכְנֶס טָמֵא בְּבֵית הַמִּקְדָּשׁ.
 שעא) שְׁלֹא לִתּוֹן שְׂמֹן בְּקֶרֶבן סוּטָה.
 שעב) שְׁלֹא לְהִשִּׁים לְבוֹנָה בְּקֶרֶבן סוּטָה.
 שעג) שְׁלֹא יִשְׁתֶּה הַנְּזִיר יַיִן אוֹ כֹּל מִיַּיִן שְׂכָר.
 שעד) שְׁלֹא יֹאכַל הַנְּזִיר עֲנָבִים לְחִים.
 שעה) שְׁלֹא יֹאכַל הַנְּזִיר צְמוּקִים.
 שעו) שְׁלֹא יֹאכַל הַנְּזִיר זֵרַע הָעֲנָבִים.
 שעז) שְׁלֹא יֹאכַל הַנְּזִיר קִלְפַת הָעֲנָבִים.
 שעח) שְׁלֹא יִגְלַח הַנְּזִיר שְׁעָרוֹ כֹּל יְמֵי נְזוּלוֹ.
 שעט) שְׁלֹא יִכְנֶס הַנְּזִיר לְאֹהֶל הַמֵּת.
 שפ) שְׁלֹא יִטְמֵא הַנְּזִיר בַּמֵּת.
 שפא) מְצוֹת שְׁחִיטַת פֶּסַח שְׁנֵי בְּאַרְבַּעַת עָשָׂר
 בְּאֵיר לְמִי שֶׁהָיָה טָמֵא אוֹ בְּדֶרֶךְ רְחוֹקָה.
 שפב) מְצוֹת פֶּסַח שְׁנֵי שְׂיֹאכַל עַל מְצוֹת וּמְרוֹרִים
 בְּלֵיל חֲמִשָּׁה עָשָׂר בְּאֵיר.
 שפג) מְצוֹת תְּקִיעַת חֲצוֹצְרוֹת בַּמִּקְדָּשׁ וּבַמְלֻחָמָה.
 שפד) שְׁלֹא לְהוֹתִיר מִבְּשַׂר פֶּסַח שְׁנֵי לְמַתְחָרוֹ.
 שפה) שְׁלֹא לְשָׁבוֹר עֵצִים מִעֲצָמוֹת פֶּסַח שְׁנֵי.
 שפז) מְצוֹת חֻלָּה.
 שפח) מְצוֹת צִיצִית.
 שפח) שְׁלֹא לְתוֹר אַחַר מַחֲשַׁבַת הַלֵּב וְרֵאִית
 הָעֵינַיִם.
 שפט) מְצוֹת שְׁמִירַת הַמִּקְדָּשׁ.
 שצ) מְצוֹת פְּדִיּוֹן בְּכוֹר אָדָם.
 שצא) מְצוֹת עֲבוֹדַת הַלְוִיִּם בַּמִּקְדָּשׁ.
 שצב) מְצוֹת מַעֲשֵׂר רֵאשׁוֹן.
 שצג) מְצוֹת הַלְוִיִּם לְתוֹת מַעֲשֵׂר מִן הַמַּעֲשֵׂר.
 שצד) שְׁלֹא לְבַטֵּל שְׁמִירַת הַמִּקְדָּשׁ.
 שצה) שְׁלֹא יִתְעַסְקוּ הַכֹּהֲנִים בְּעֲבוֹדַת לְוִיִּם וּלְוִיִּם
 בְּעֲבוֹדַת כֹּהֲנִים.
 שצו) שְׁלֹא לַעֲבֹד זָר בַּמִּקְדָּשׁ.
 שצז) שְׁלֹא לַפְדוֹת בְּכוֹר בְּהֵמָה טְהוֹרָה.
 שצח) מְצוֹת פָּרָה אֲדָמָה.
 שצט) מְצוֹת טְמֵאָה שֶׁל מֵת.
 ת) מְצוֹת מִי נִדָּה שְׂמֵטְמָאִין אָדָם טְהוֹר וּמְטֵהֲרִין
 אָדָם טָמֵא מִטְּמֵאֵת מֵת בְּלֵבָב.
 תא) מְצוֹת דִּינֵי נְחֻלוֹת.
 תב) מְצוֹת הַקְּרֵבַת תְּמִידִין בְּכָל יוֹם.
 תג) מְצוֹת קֶרֶבן מוֹסֵף שֶׁבֶת.
 תד) מְצוֹת קֶרֶבן מוֹסֵף בְּכָל רֵאשׁ חֹדֶשׁ.
 תה) מְצוֹת קֶרֶבן מוֹסֵף בְּיוֹם חַג הַשְּׁבוּעוֹת.
 תו) מְצוֹת לְשִׁמְעַע קוֹל שׁוֹפָר בְּרֵאשׁ הַשָּׁנָה.
 תז) מְצוֹת הַפֶּרֶת נְדָרִים.
 תח) שְׁלֹא יַחַל דְּבַרְיוֹ בְּנִדְרִים.
 תט) מְצוֹת לְתוֹת עָרִים לְלוֹיִם לְשֶׁבֶת בְּהֵן וְהֵן
 קוֹלְטוֹת.
 תי) מְצוֹת בֵּית דִּין לְהַגְלוֹת מִכָּה נֶפֶשׁ בְּשִׁגְגָה
 מִעִירוֹ לְעָרֵי מִקְלָט וְעַל הָרוֹצֵחַ בְּעֲצֻמוֹ
 לְלַכֵּת שֵׁם.
 תיא) שְׁלֹא לְהַרְוֹג הָרוֹצֵחַ קֹדֶם שְׂיַעֲמֵד בְּדִין.
 תיב) שְׁלֹא יוֹרֶה הָעֵד בְּדִין שֶׁהָעֵד בְּדִינֵי נִפְשׁוֹת.
 תיג) שְׁלֹא לִקַּח כֶּפֶר לְהַצִּיל מִמּוֹת הָרוֹצֵחַ.
 תיד) שְׁלֹא לִקַּח כֶּפֶר מִמַּחֲבִיב גְלוֹת לְפָטְרוֹ מִן
 הַגְלוֹת.
 תטו) שְׁלֹא לְמַנּוֹת בְּדִינֵין אָדָם שְׂאִינוֹ חָכֵם בְּדִינֵי
 תוֹרָה אֵף עַל פִּי שֶׁהוּא חָכֵם בְּחֻכְמוֹת
 אַחֲרוֹת.
 תזז) שְׁלֹא יִירָא הַדֵּין בְּדִין מֵאָדָם רָע.
 תיז) מְצוֹת אַחֲדוֹת הַשֵּׁם.
 תיח) מְצוֹת אֶהְבֵּת הַשֵּׁם.
 תיט) מְצוֹת תִּלְמוּד תוֹרָה.

- (תס) מצוות קריאת שמע ערבית ושחרית.
- (תכא) מצוות תפלין של יד.
- (תכב) מצוות תפלין של ראש.
- (תכג) מצוות מזוזה.
- (תכד) מצוות הריגת שבעה עממים.
- (תכה) שלא להתאווז מה שב"ד אחינו בני ישראל.
- (תכו) שלא לנסות נביא אמת יותר מדאי.
- (תכז) שלא לחוס על עובד עבודה זרה.
- (תכח) שלא להתחתן בעובדי עבודה זרה.
- (תכט) מצוות ברכת המזון.
- (תל) מצוות אהבת הגרים.
- (תלא) מצוות יראת השם.
- (תלב) מצוות תפלה.
- (תלג) מצוות החברה והדבקה עם חכמי התורה.
- (תלד) מצוות על הצריך לשבע שישבע באמת בשם יי.
- (תלה) שלא להנות מצפוי עבודה זרה.
- (תלו) שלא להדביק שום דבר מעבודה זרה ומשמשיה בממוננו וברשותנו להנות בה.
- (תלז) מצוה לאבד עבודה זרה ומשמשיה.
- (תלח) מצוה להקריב כל הקרבנות שיש על האדם בחובה או בנדבה ברגל הראשון שפוגע בו.
- (תלט) מצוה להקריב כל הקרבנות בבית הבחירה ולא בחוץ.
- (תמ) מצוות פדית קדשים שנפל בהם מום ואחר כך מתרין באכילה.
- (תמא) מצוות שחיטה.
- (תמב) מצוה להטפל בהבאת הקרבן מחוץ לארץ לבית הבחירה.
- (תמג) מצוות חקירת עדים היטב.
- (תמד) מצוות שרפת עיר הנדחת וכל אשר בה.
- (תמה) מצוות בדיקת סימני העוף.
- (תמו) מצוות מעשר שני.
- (תמז) מצוות מעשר עני תחת מעשר שני בשנה השלישית וששית.
- (תמח) מצוה לנגוש את הנכרי.
- (תמט) מצוות השמטת כספים בשנה השביעית.
- (תנ) מצוות צדקה.
- (תנא) מצוות הענקת עבד עברי.
- (תנב) מצוה להראות ברגלים במקדש.
- (תנג) מצוה לשמוח ברגלים.
- (תנד) שלא למחוק ספרי הקדש ושמות של הקדוש ברוך הוא הכתובים שם וכן בתי עבודת הקדש.
- (תנה) שלא להעלות קדשים בחוץ.
- (תנו) שלא לאכול מעשר שני של דגן חוץ לירושלים.
- (תנז) שלא לאכול מעשר שני של תירוש חוץ לירושלים.
- (תנח) שלא לאכול מעשר שני של יצהר חוץ לירושלים.
- (תנט) שלא לאכול בכור תמים חוץ לירושלים.
- (תס) שלא לאכול בשר חטאת ואשם חוץ לקלעים ואפלו הכהנים.
- (תסא) שלא לאכול בשר העולה.
- (תסב) שלא לאכול בשר קדשים קלים קדם זריקת דמים.
- (תסג) שלא יאכלו כהנים בכורים קדם הנחתם בעזרה.
- (תסד) שלא לעזוב הלויים מלתת להם מתנותיהם ומלשמחם ברגלים.
- (תסה) שלא לאכול אפר מן החי.
- (תסו) שלא להוסיף על מצוות התורה.

- תסו) שלא לגרוע ממצוות התורה. שלא לעלות לרגל בלא קרבן שיהיה עמנו כשנקריב שם.
- תסח) שלא לשמוע מהמתנבא בשם עבודה זרה. מצות מנוי שופטים ושופרים בכל קהל מישראל.
- תט) שלא לאהוב את המסית. מצות לשמוע מכל בית דין הגדול שיעמדו להם לישראל בכל זמן.
- תעא) שלא להציל את המסית. מצות מנוי מלך ישראל עלינו.
- תעב) שלא ילמד הנסת זכות על המסית. מצות לכתוב המלך ספר תורה אחת ותרה על שאר בני ישראל.
- תעג) שלא ישתוק הנסת מללמד חובה על המסית. מצות מתנות זרוע לחיים והקבה לכהן.
- תעד) שלא להסית אחד מישראל אחר עבודה זרה. מצות הפרשת תרומה גדולה ולתן לכהן.
- תעה) שלא לבנות עיר הנדחת לכמות שהיתה. מצות ראשית הגז שיתן לכהן.
- תעו) שלא להנות במזון עיר הנדחת. מצות להיות הבהנים עובדים במקדש משמרות משמרות ובמועדים עולים כאחד.
- תעז) שלא לעשות קרחה על מת. מצות לשמוע מכל נביא שיהיה בכל דור ודור אם לא יוסיף ולא יגרע במצוות התורה.
- תעח) שלא לעשות קרחה על מת. מצוה להכין שש ערי מקלט.
- תעט) שלא לאכול פסולי המקדשין. מצוה לעשות לעדים זוממין כמו שדמו שביעית.
- תפ) שלא לאכול (חגב טמא וכל שכן) שרץ העוף. מצוה למנוע מלהחיות העני מלתן לו מה שהוא צריך.
- תפא) שלא לאכול מבושר בהמה חיה ועוף שמתו מאליהן. מצוה למנוע מלהלוות לעני מפני השמטה.
- תפב) שלא לתבוע ההלוואה שעבר עליה זמן שביעית. מצוה לעשות לעדים זוממין כמו שדמו לעשות.
- תפג) שלא למנוע מלהחיות העני מלתן לו מה שהוא צריך. מצוה למשוח כהן למלחמה.
- תפד) שלא ימנע מלהלוות לעני מפני השמטה. מצוה לעשות במלחמת הרשות כמשפט הכתוב בתורה.
- תפה) שלא לשלוח עבד עברי ריקם כשיצא חפשי. מצוה עריפת העגלה בנחל.
- תפז) שלא לעבוד בקדשים. מצוה לטעת אילן במקדש.
- תפח) שלא לגזז את הקדשים. מצוה להקים מצבה.
- תפח) שלא לאכול חמץ בארבעה עשר בניסן אחר חצות. מצוה להקריב קרבן בעל מום עובר.
- תפט) שלא להויתר מבושר קרבן החגיגה שנקרב ביום ארבעה עשר בניסן עד יום השלישי. מצוה להקריב קרבן פסח בבמת יחיד.
- תקי) שלא ירבה לו המלך סוסים.

תקל"א	שְׁלֵא לְשִׁכּוֹן בְּאֶרֶץ מִצְרַיִם לְעוֹלָם.	תקל"ז	מִצְוֹת שְׁלוּחַ הַקָּוָן.
תקל"ב	שְׁלֵא יִרְבֶּה לוֹ הַמְלִדֵי נָשִׁים.	תקל"ח	מִצְוֹת מַעֲקָה.
תקל"ג	שְׁלֵא יִהְיֶה לְשִׁבֵט לְוִי נַחֲלָה בְּאֶרֶץ.	תקל"ט	מִצְוֹת קְדוּשַׁיִן בְּאִשָּׁה.
תקל"ד	שְׁלֵא יִטּוֹל שִׁבֵט לְוִי חֶלֶק בַּבְּזָה בְּשַׁעַת כַּבוּשׁ הָאָרֶץ.	תקמ"ו	מִצְוֹת שֶׁתֵּשֵׁב אֶשֶׁת הַמוֹצִיא שֵׁם רַע תַּחְתָּיו לְעוֹלָם.
תקמ"ו	שְׁלֵא יִרְבֶּה הַמְלִדֵי כֶסֶף וְזָהָב לְבַד מֵה שְׁצָרִידֵי לוֹ.	תקמ"א	מִצְוָה עַל בֵּית דִּין לְסַקּוֹל בְּאֲבָנִים מִי שֶׁנִּתְחַיֵּב סְקִילָה.
תקמ"ז	שְׁלֵא לְכַשֵּׁף.	תקמ"ב	מִצְוָה עַל הַמַּאֲנֵס שֶׁיִּשָּׂא אֲנוּסוֹתוֹ לְאִשָּׁה.
תקמ"ח	שְׁלֵא לְחַבֵּר חֶפֶר.	תקמ"ג	מִצְוָה לְהִתְקִין יָד בַּמַּחְנֶה.
תקמ"ט	שְׁלֵא לְשִׂאוֹל בְּאוֹיֵב.	תקמ"ד	מִצְוָה לְהִתְקִין יָתֵד בַּמַּחְנֶה.
תק"ס	שְׁלֵא לְשִׂאוֹל בְּיַדְעוּנֵי.	תקמ"ה	מִצְוֹת הַלּוֹאָה לְנִכְרֵי בְּרַבִּית אִם מִצְטָרֵךְ לְלוֹזוֹת מֵה שְׂאִינוֹ בֶּן בִּישְׂרָאֵל.
תקכ"א	שְׁלֵא לְדַרוֹשׁ אֶל הַמֵּתִים.	תקמ"ו	מִצְוֹת קִיּוּם מוֹצֵא שְׁפָתַיִם.
תקכ"ב	שְׁלֵא לְהַתְנַבְּאוֹת שְׁקֵר בְּשֵׁם יי.	תקמ"ז	מִצְוָה לְעֻזּוֹב הַשְּׂכִיר לְאָכּוֹל בְּזִמְן שְׂכִירוֹתוֹ מִדְּבָרִים יְדוּעִים.
תקכ"ג	שְׁלֵא לְהַתְנַבְּאוֹת בְּשֵׁם עֲבוֹדָה זָרָה.	תקמ"ח	מִצְוֹת הַרוּצָה לְגַרֵּשׁ אֶשְׁתּוֹ שֶׁיִּגְרַשְׁנָה בְּשִׁטָּה.
תקכ"ד	שְׁלֵא יִמְנַע מִהַרְיַגְת נְבִיא הַשְּׁקֵר וְלֹא יִגּוֹר מִמֶּנּוּ.	תקמ"ט	מִצְוָה שֶׁיִּשְׁמַח חֵתָן עִם אֶשְׁתּוֹ בְּשָׁנָה רִאשׁוֹנָה.
תקכ"ה	שְׁלֵא לְהַסִּיג גְּבוּל.	תק"ו	מִצְוֹת הַשְּׁבֵת הַמְשֻׁכּוֹן לְבַעֲלֵיו בְּעֵת שֶׁהוּא צָרִיד לוֹ.
תקכ"ו	שְׁלֵא לְחַתּוֹךְ הַדִּין עַל פִּי עַד אֶחָד.	תקכ"א	מִצְוֹת נְתִינַת שְׂכָר שְׂכִיר בְּיוֹמוֹ.
תקכ"ז	שְׁלֵא לְרַחֵם עַל הַמְזִיק בְּדִינֵי קְנָסוֹת.	תקכ"ב	מִצְוֹת הַנַּחַת עֹמֵר הַשְּׂכָחָה.
תקכ"ח	שְׁלֵא לְעַרוֹץ מִפְּנֵי הָאוֹיֵב בַּמַּלְחָמָה.	תקכ"ג	מִצְוֹת מְלָקוֹת לְרִשְׁעִים.
תקכ"ט	שְׁלֵא לְהַחְיֹת כָּל נִשְׁמָה מִשְׁבַּעַה עַמִּים.	תקכ"ד	מִצְוֹת יְבוּם.
תקל'	שְׁלֵא לְהַשְׁחִית אֵילָנֵי מֵאֲכָל בְּמִצּוֹר וְכֵן כָּל הַשְּׁחִתָּה בְּכָל הָאָרֶץ.	תקכ"ה	מִצְוֹת חֲלִיצָה.
תקל"א	שְׁלֵא לְעַבּוֹד וְלִזְרוֹעַ בְּנַחַל אֵיתָן.	תקכ"ו	מִצְוָה לְהַצִּיל הַנֶּרְדָּף.
תקל"ב	מִצְוֹת דִּין יְפֵת תֹּאֵר.	תקכ"ז	מִצְוָה לְזַכּוֹר מֵה שֶׁעָשָׂה עִמָּלְךָ לְיִשְׂרָאֵל בְּצֵאתָם מִמִּצְרַיִם.
תקל"ג	מִצְוֹת דִּין תְּלִיָּה לְמִי שֶׁיִּתְחַיֵּב לְתַלוֹת.	תקכ"ח	מִצְוָה לְהַכְרִיחַ זָרְעוֹ שֶׁל עַמְּלָךְ.
תקל"ד	מִצְוֹת קְבוּרָה לְנַהַרְגַּ עַל פִּי בֵּית דִּין וְכֵן לְכָל מֵת.	תקכ"ט	שְׁלֵא לְמַכּוֹר אֶשֶׁת יְפֵת תֹּאֵר.
תקל"ה	מִצְוֹת הַשְּׁבֵת אֲבָדָה.	תק"ס	שְׁלֵא לְהַתְעַמֵּר בְּאִשְׁת יְפֵת תֹּאֵר אַחַר שֶׁבֵּא

- עליה. (תקפד) שלא תהיה קדשה מבנות ישראל.
- שלא ילין הצלוב על העץ וכן המת בביתו אלא לכבודו. (תקסא)
- שלא להתעלם מן האבדה. (תקסב)
- שלא להניח בהמת חברו רובצת תחת משאה. (תקסג)
- שלא תעדה אשה עדי איש. (תקסד)
- שלא יעדה האיש עדי אשה. (תקסד)
- שלא לקח האם על הבנים. (תקסו)
- שלא להניח המכשול. (תקסז)
- שלא לזרוע בלאים בכרם בארץ ישראל דאורייתא. (תקסה)
- שלא לאכול ולהנות מכלאי הכרם. (תקסט)
- שלא לעשות מלאכה בשני מיני בהמה. (תקע)
- שלא ללבוש שעטניו. (תקעא)
- שלא יגרש מוציא שם רע את אשתו. (תקעב)
- שלא לענוש האנוסה. (תקעג)
- שלא יגרש האונס את אנוסתו. (תקעד)
- שלא יקח ממזר בת ישראל. (תקעה)
- שלא יקח סריס בת ישראל. (תקעו)
- שלא ישא עמוני ומואבי בת ישראל. (תקעז)
- שלא לדרוש שלום לעמוזן ומואב. (תקעה)
- שלא להרחיק זרע אדום מהתחתן עם קהל ישראל אחר שנתגירו אלא עד שלשה דורות. (תקעט)
- שלא להרחיק מצרי כמו כן אלא עד דור שלישי ולא שלישי בכלל. (תקפ)
- שלא יכנס טמא למחנה לזים. (תקפא)
- שלא להחזיר עבד שברח מאדוניו שבווזה לארץ לארץ ישראל. (תקפב)
- שלא להונות עבד זה שברח מאדוניו מחוזה לארץ לארץ ישראל. (תקפג)
- שלא להקדיש קדשה מבנות ישראל. (תקפד)
- שלא להקריב אתנן זונה ומחיר כלב. (תקפה)
- שלא ללוות ברבית מישראל. (תקפז)
- שלא לאחר הנדדים והנדבות. (תקפז)
- שלא יקח השכיר יותר על אכילתו. (תקפח)
- שלא יאכל השכיר בשעת מלאכה. (תקפט)
- שלא יחזיר המגרש גרושתו אחר שנשאת. (תקצ)
- שלא להוציא חתן מביתו כל שנה ראשונה לצבא ולא לשום דבר מצרכי צבור. (תקצא)
- שלא לחבול בלים שעושים בהן אכל נפש. (תקצב)
- שלא לתלוש סימני צרעת. (תקצג)
- שלא למשכן בעל חוב בזרוע. (תקצד)
- שלא למנוע עבוט מבעליו בעת שצריך לו. (תקצה)
- שלא יעיד קרוב. (תקצו)
- שלא להטות משפט גר או יתום. (תקצז)
- שלא למשכן אלמנה. (תקצח)
- שלא לקח עמר השכחה מתבואה או מאילנות. (תקצט)
- שלא להוסיף במלקות המחיב מלקות ובכללה שלא נכה ישראל. (תר)
- שלא לחסום בהמה בשעת מלאכה. (תרא)
- שלא תנשא היבמה לאחר חוץ מן היבם. (תרב)
- שלא לחוס על הרודף. (תרג)
- שלא נשעה מדות ומשקלים חסרים עמנו ואף על פי שלא נשא ונתן בהם. (תרד)
- שלא נשכח מעשה עמלק שעשה עם אבותינו בצאתם ממצרים. (תרה)
- מצות קריאה על הבכורים. (תרו)
- מצות ודוי מעשה. (תרי)
- מצות להדמות בדרך השם הטובים והישרים שנצטוינו לעשות כל מעשינו בדרך הישר והטוב. (תריא)

תרי"ט) שלא לאכול מעשר שני באנינות. מצות הקהל במוצאי שביעית.

תרי"ז) שלא לאכול מעשר שני בטמאה. מצוה לכתוב כל אחד מישראל ספר תורה

תרי"א) שלא להוציא דמי מעשר שני בשאר דברים שאינן מאכילה ושתייה. לעצמו, שנאמר ועתה כתבו לכם את השירה הזאת ולמדה את בני ישראל.

ואלו שבע מצוות דרבנן:

א) לברך על כל מה שנהנה (חוץ מברכת המזון שהיא דאורייתא). ג) ליטול את הידים. ג) להדליק נר בשבת. ד) לעשות עירוב. ג) לקרוא את המגילה.

וסכום כל המצוות הן כמנין כת"ר וסימנך כתר תורה.

רבי חנניא בן עקשיא אומר, רצה הקדוש ברוך הוא לזכות את ישראל, לפיכך הרבה להם תורה ומצוות, שנאמר, יי חפץ למען צדקו, יגדיל תורה ויאדיר:

אדרא רבא לשבועות

זהר פרשת נשא דף קכז

תנניא, אמר רבי שמעון לחבריא, עד אימת גיטיב בקימא דחד סמכא. כתיב עת לעשות ליי הפרו תורתך. יומין זעירין ומארי דחובא דחיק. פרוזא קרי כל יומא, ומחצדי חקלא זעירין אנון. ואינהו בשולי כרמא לא אשגחון ולא ידעין לאן אתר אזלין כמה דיאות. אתפנשו חבריא לבי אדרא, מלובשין שרין סיפי ורומחי בידיכון, אזדרזו בתקוניכון, בעיטא בחכמתא בסוכלתנו בדעתא בחיזו בידין ברגלין, אמליכו עליכון למאן דברשותיה חיי ומותא למגור מלין דקשוט, מלין דקדישי עליונין ציתי להו, וחדאן למשמע להו ולמנדע להו.

יטיב רבי שמעון ובכה ואמר, וי אי גלינא וי אי לא גלינא. חבריא דהוו תמן אשתיקו. קם רבי אבא ואמר ליה, אי גיחא קמיה דמר לגלאה, הא כתיב סוד יי ליראיו, והא חבריא אלין דחלין דקודשא בריך הוא אנון, וכבר עאלו באדרא דבי משכנא, מנהון עאלו ומנהון נפקו. תאנא, אתמנו חבריא קמיה דרבי שמעון, ואשתכחו רבי אלעזר בריה ורבי אבא ורבי יהודה ורבי יוסי בר יעקב ורבי יצחק ורבי חזקיה בר רב ורבי חייא ורבי יוסי ורבי ייסא. ידיו יהבו לרבי שמעון

ואצבען זקפו לעלא, ועאלו בחקלא ביני אילני ויתבו. קם רבי שמעון וצלי צלותיה, יתיב בגויהו ואמר, כל חד ישוי ידוי בתוקפוי. שווי ידיהו ונסיב לון, פתח ואמר, ארור האיש אשר יעשה פסל ומסכה מעשה ידי חרש ושם בסתר וענו כל העם ואמרו אמן. פתח רבי שמעון ואמר, עת לעשות ליי, אמאי עת לעשות ליי, משום דהפרו תורתך. מאי הפרו תורתך, תורה דלעלא, דאיהי מתבטלא אי לא יתעביד בתקונוי שמא דא. ולעתיק יומין אתמר. כתיב אשריך ישראל מי כמוך, וכתיב מי כמכה באלים יי. קרא לרבי אלעזר בריה, אותביה קמיה, ולרבי אבא מסטרא אחרא, ואמר, אגן כללא דכלא. עד השתא אתתקנו קימין. אשתיקו, שמעו קלא, וארכובתן דא לדא נקשן. מאי קלא, קלא דכנופיא עלאה דמתכנפי. חדי רבי שמעון ואמר, יי שמעתי שמעך יראתי. אמר, התם יאות הוה למהוי דחיל, אגן בחביבותא תליא מלתא, דכתיב ואהבת את יי אלהיך, וכתיב מאהבת יי אתכם, וכתיב אהבתי אתכם אמר יי: (רבי חנניא וכו')

תפלה לליל שבועות וליל הושענא רבא

יהי רצון מלפניך יי אלהי ואלהי אבותי שאם נתחייבתי לפניך פרת בבית דינך הצדק על חטאי ועוני ופשעי המרבים, יהי רצון מלפניך שיהא חשוב צערי שנצטערתי בלילה הזה ונדדתי שנה מעיני שתשיגח עלי בעין חמלתך ההיא עינא פקיחא דלא נאים ותיר תדיר שנאמר הנה לא יגום ולא יישן שומר ישראל, ותקרע גזר דיני הרע מעלי ותחנני ותברכני מאוצר הכסף העומד לימין העליון שהוא קל להוציא משם, ותתן לעבדך (פלוגי) בן אמתך (פלוגי) חיים ארפים לעסוק בתורתך יומם ולילה, ויהיה הצער שיש לי בעיני תקון לפגם הראות שפגמתי בעיני עלאין ואשר הרע בעיניך עשיתי. ויתקן הפגם שהוא בכל המקומות שפגמתי מארבע עולמות אצילות בריאה יצירה עשיה. ותצילני מענש חבוט הקבר מהמלאך המשבר את עיני האדם אחר פטירתו בקבר ועל ידי צער זה אפטר מאותו צער. ותשפיע עלי משפע הטוב מכתר עליון להצילני מכרת אשר נתחייבתי, ולמען שמך הגדול והנורא (אלד כשהוא במקורו אאהלידה) שתבטל מעלי כל גזרות קשות ורעות ויהיה למוד זה נחת רוח לפני פסא כבודך ותתן בנו כח לעמוד על המשמר וללמוד תמיד לפניך ולהגות באמרי תורתך ולהיות מן העובדים לפניך בלב שלם ובנפש חפצה לומדים תורתך לשמה ולברור כל ניצוצות הקדשה שנתפזרו בין הקלפות על ידינו ולהחזירם אל הקדשה ליחדא שכינתא בבעלה לאוקמא יתה מעפרא ולתת נחת

רוח לְיוֹצְרֵנוּ לְדַבֵּק נַפְשֵׁנוּ וְרוּחֵנוּ וְנִשְׁמָתֵנוּ לְעַבְדּוֹ וּלְיִרְאָה אוֹתוֹ בְּלִבְבֵּי שָׁלֵם. וְיִהְיֶה נֶעֱמַם אֲדֹנָי אֱלֹהֵינוּ עָלֵינוּ וּמַעֲשֵׂה יְדֵינוּ כּוֹנְנָה עָלֵינוּ וּמַעֲשֵׂה יְדֵינוּ כּוֹנְנָה: בְּרוּךְ יי לְעוֹלָם אָמֵן וְאָמֵן:

בקדרותא דצפרא מעט קודם שיעלה עמוד השחר בעת שמשחיר פני רקיע סוד אילת השחר אז יטבול כדי לקבל תוספת הקדושה מכתר. ומשם האר"י ז"ל כתבו שיש לטבול ד' פעמים ולכוין בכל פעם באות אחת משם היו"ה בניקוד קמץ שהוא הארת הכתר ויאמר פסוק:

וּזְרַקְתִּי עָלֵיכֶם מִיַּם טְהוֹרִים וְטָהַרְתֶּם מִכָּל טְמֵאוֹתֵיכֶם וּמִכָּל גְּלוּלֵיכֶם אֲטַהֵר אֶתְכֶם: כי שורש המחילה תלוי בדיקנא בסוד י"ג מכילין דרחמי:

יי אֱלֹהֵי צְבָאוֹת עֲשֵׂה לְמַעַן שְׂמוֹתֶיךָ הַקְּדוּשִׁים וְהַטְהוֹרִים וְהַנּוֹרְאִים אֱלוֹ שְׁהִם יוֹצְאִים מִן מִדּוֹתֶיךָ שְׁהִם יי יי אֵל רַחוּם וְחַנוּן אֶרֶךְ אַפַּיִם וְרַב חֶסֶד וְאַמֶּת נֹצֵר חֶסֶד לְאֱלֹפִים נָשָׂא עֵז וְכֹפֵשׁ וְחַטָּאָה וְנִקְהָה (מצפ"ץ מצפ"ץ ת"ך גספ"י פסטפ"ט תג"ל תומ"י פג"ש סח"ק פתי"א טה"ג סח"ק כתכומ"י טב"ת זפ"ט פוב"ז פסנת"ץ פטר"ץ), שְׁתַּטְהֲרֵנוּ מִכָּל פְּשָׁעֵינוּ וְחַטֹּאתֵינוּ וְעוֹנוֹתֵינוּ וְאֲטַהֵר לְפָנֶיךָ גּוֹפֵי בְּטְבִילָה הַזֹּאת מְנַהֵר דִּינוֹר דְּנִגְיָד וְנִפְיָק דְּמִנְיָה נִפְקִין שֶׁבַע שְׁבָתוֹת. יְהִי רְצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יי אֱלֹהֵי וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתַי שְׁתַּמִּימוֹת תְּהִינָה וְאֶפְגַּס לְפָנֶיךָ בְּכָלִל שׁוֹשְׁבֵינִי דְּמִטְרוּנִיתָא דְּמַקְשָׁטִין יְתֵה בְּאַרְבַּע וְעֶשְׂרִים קְשׁוּטִין. הָרַב כְּבִסְנוּ מַעֲוִינֵנוּ וּמַחְטֵאֵתֵנוּ טְהַרְנוּ וְתַכּוּיִן כִּי מֵהָאֲרַת הַיִּג תִּיקוּנֵי דִיקְנָא יִמְשַׁךְ לְכַתֵּר נּוֹקְבָא דו"א וּמִמְנוּ תִקְבַּל הָאֲרָה גַם אֶתָּה וְתֹאמַר לִיְחֻדָּא בְּשֵׁם כָּל יִשְׂרָאֵל לְקַבֵּל נֶפֶשׁ רוּחַ וְנִשְׁמָה מֵעֲלָמָא דְדְכוּרָא מְסֻרָא דְאַצִּילוֹת:

בחדש השלישי לצאת בני ישראל מארץ מצרים ביום הזה באו מדבר סיני. הנה נאמר סתם ביום הזה ולא פירש באיזה יום, רק הז"ל דרשו שהוא בראש חודש, כתיב הכא ביום הזה וכתיב התם החדש הזה לכם. ולהבין למה נקרא ראש חודש בכתוב בלשון ביום הזה, יובן בהקדים ענין מעלת קבלת התורה, והלא קודם מתן תורה היו כמה צדיקים, והאבות הן הן המרכבה גם כן קודם שנתנה התורה.

אך הענין, כי הנה מעלת אברהם הוא שהי' הולך ונסוע הנגבה, פירוש, שהי' הולך ונסוע ממדרגה למדרגה עד שבא הנגבה, הוא בחינת ומדת אהבה העליונה. וכל כך היה הולך מעלייה לעלייה עד שהי' בבחינת מרכבה ממש לאהבה זו העליונה, עד שהיתה בבחינת גילוי בנפשו ממש. והליכה זו היא ממטה למעלה מבחינת מצרים, כמ"ש ויעל אברם ממצרים, דהיינו בחינת מצר וגבול שמצד הגוף ונפש הבהמית, המגבילים ומלכזשים את נפש האלקית שבאדם, עד, שאע"פ שנפשו האלקית היא משכלת ומתבוננת בגדולת אין סוף ב"ה והתפשטותו על הנבראים, שהוא חיי החיים ואתה מחי' את כלם, את השמים ואת הארץ אני מלא, ומלא כל הארץ כבודו, אעפ"כ אינו בכח נפשו לצאת מנרתקה, הוא מאסר הגוף, להיות בבחינת אתכפייה ואתהפכא כו', רק הגוף עומד על עמדו בתקפו ובגבורתו כתולדתו, וכמאמר רז"ל גנבא אפום מחתרתא כו'. ומעלת אברהם היתה שעלה מבחינת מצר זה, לדבקה נפשו באהבה עליונה, עד שתחפוץ להתפשט מלבושי' שבנוגה שמצד הגוף, להיות בבחינת בטול אליו ית' לבדו בבחינת כלות הנפש ממש.

ב

והנה אהבה זו באה מחמת התבוננות באור אין סוף ב"ה עצמו הסובב כל עלמין, דלית מחשבה תפיסא בי' כלל. כי מלכותך מלכות כל עולמים, בחינת מלך לכה, שהוא בחינת דבור כמ"ש דבר מלך שלטון. וכמאמר ברוך שאמר והי' העולם, אמירה בלבה, שמוזה נמשך חיות כל העולמות וקיומם והתהוותם מאין ליש, שאין זה אלא בחינת הארה בעלמא. וכמ"ש תתברך בשמים ממעל ועל הארץ מתחת על כל שבח מעשה ידיך, שכל העולמות, שמים וארץ, מן הארץ לרקיע ת"ק שנה, אינה אלא בחינת מעשה ידיך, שכמו במעשה ידי אדם, על דרך משל, אינו מלובש אלא כח המעשה, שהוא לבוש החיצוני של הנפש, כך החיות המלובש בכל העולמות אינן אלא בבחינת כח המעשה, שהוא כח החיצוני והארה בעלמא, שאינו נוגע לעצמות ומהות הנפש כלל.

ובורא קדושים ישתבח שמך לעד כו', שהקדושים, שהם מלאכים ונשמות, הם בחינת שם בלבה, שהוא ג"כ אינו אלא זיו והארה כו'. אלא שאינם בבחינת מעשה ידיך כמו חיצוניות העולמות, כי הנה כח המעשה המלוּבש באיזה כלי או שאר דבר מעשה ידי אדם על דרך משל, הנה הכח ההוא אין לו שייכות כלל עם עצמות ומהות הנפש, כי נעשה נפרד מובדל ממנו, ועל ידי אחיזת הכלי עם הכח המלוּבש בו אין נמשך עצמות האדם אחריו. משא"כ בקראו שמו נמשך ג"כ עצמות האדם, שהשם הוא זיו והארה הנוגע לעצמות הנפש ועודנו קשור ומיוחד עמה.

אך עם כל זה אין זה אלא בחינת זיו. אבל הוא ית' בכבודו ובעצמו רם ונשא כו', והוא הוא הסוכב כל עלמין, ומעלה ומטה שוים לפניו כו', וכמ"ש אני ה' לא שניתי. ואי לזאת תשפך הנפש אל חיק אבי' ממש, להיות נכספה וגם כלתה נפשי' להיות בבחינת בטול ממש אליו ית' לבדו, וכמ"ש מי לי בשמים. וזהו שכתוב אני ה' לא שניתי ואתם בני יעקב לא כליתם, פירוש, שהנביא מתמה על ישראל, הרי אני ה' לא שניתי ומפני מה לא כליתם שאין לכם כלות הנפש.

אך דבר הגורם להיות מונע ומעכב את הנפש מבחינת בטול זה, כמו שהעיד הכתוב ואתם בני יעקב לא כליתם, הגם שיתבונן בגדולת אין סוף ב"ה כי אני ה' לא שניתי, ולא כל האדם זוכה למעלת ומדרגת אברהם שנעשה מרכבה בבחינת בטול ממש באהבה עליונה מחמת התבוננות זו, הנה הסיבה היא חלישת כח הנפש, שאין בכחה לצאת מנרתקה ומאסרה. והוא מ"ש כשל בעוניי כחי, שע"י העונות נכשל ונתחלש כח הנפש, וכמ"ש כי אם עונותיכם היו מבדילים ביניכם לבין אלהיכם. ולא עונות ממש, אלא גשמיות הגוף וחומריותו הוא שנעשה מסך מבדיל, שהוא הוא המצר וגבול שמגביל ומלביש את הנפש, עד שמורידה לימשך אחרי' ואינה יכולה לעלות ולצאת ממנה. ועל זה נאמר ותרא את עני אבותיננו, היינו מדות אהבה ויראה כו', אברהם מדת האהבה כו'.

ג

ולזה נתנה התורה לישראל, שהתורה נק, עוז, שהיא הנותנת כח ועוז לנפש האלקית להתגבר על חומריות הגוף ונפש הבהמית וגסותן, לצאת ממסגר אסיר. וזהו ה' עוז לעמו יתן ה' יברך את עמו בשלום, כי ע"י התורה שנק, עוז, נעשה בשלום, פירוש, ב, שלום, כמארז"ל עושה שלום בפמליא של מעלה ובפמליא של מטה. שלום, היינו התקשרות. בפמליא של מעלה, היינו בחינת גילוי אור אין סוף ב"ה ממש בנפש האלקית, להיות קשורה ומיוחדת בבחינת בטול ממש. ובפמליא של מטה, היינו הארת כחות נפש האלקית המלוּבשת בגוף ונפש הבהמית, שלא יהי' מונע ומעכב מצד הגוף ונפשו הבהמית,

רק שיהיו כולם מסכימים ומתרצים ליחוד זה, כד אתכפייא ואתהפכא חשוכא לנהורא. כי התורה שנק, עוז נק, ג"כ תושי', שמתשת כח הסמרא אחרא שמצד הגוף, כי לאום מלאום יאמין וכשזה קם זה נופל.

אך להבין כיצד הוא העוז של התורה ליתן כח לנפש האלקית ולהתיש כח גשמיות הגוף וחומריותו, הלא גם התורה נתלכשה בענינים גשמיים תרומות ומעשרות כו'. אמנם, הנה נודע כי מקור התורה ויסודה בהררי קדש עליון, מאור אין סוף ב"ה בעצמו ובכבודו הסובב כל עלמין, אני ה' לא שנית, אורייתא וקוב"ה כולא חה.

והנה עיקר קבלת התורה הוא מ"ש בעשרת הדברות וידבר אלקים את כל הדברים האלה לאמר אנכי, דלכאורה מלת לאמר אין לה הבנה, ואינה כמו כל לאמר שבמקרא שפירושו לאמר לזולתו, משא"כ בעשרת הדברות אי אפשר לפרש כך, שהרי כל ישראל שמעו, ופנים בפנים דבר ה', את אשר ישנו פה ואת אשר איננו פה כו'. אך פירושו הוא, לאמר ולדבר את כל דברי התורה מה שכבר נאמר למשה מסיני, כי כל מקרא ומשנה הלכות ואגדות כולם נאמרו למשה בסיני. הגם שבגמרא הוזכרו שמות תנאים ואמוראים שאמרו הלכה זו, כמו בית שמאי אומר כך כו', היינו דבר ה' זו הלכה שנאמרה למשה מסיני שיצא מפי אותו תנא ואמורא, וכענין דברי אשר שמתו בפיך.

ובח זה ניתן לישראל להיות הלכה היוצאת מפייהם דבר ה' ממש שנאמרה למשה מסיני, ניתן בזמן קבלת התורה בעשרת הדברות, לאמר מה שכבר נאמרה, דהיינו בחינת ביטול אליו ית', שאין הדבור נעשה נפרד אצל האדם להיות יוצא מפי עצמו כאלו הוא שלו, רק כמ"ש תען לשוני אמרתך, שהתורה היא אמרתך, אלא שלשוני תען כעונה אחר האומר מה שהוא אומה ויו"ד הדברות הן כללות כל התורה, שבקבלתן עשרת הדברות מפי הגבורה קבלו כל התורה, להיות בחינת ביטול אצלם לדבר ה' המדבר בפייהם, ולהיות רק כעונה אחר האומה, שהוא ענין גילוי אור אין סוף למטה כמו למעלה, בבחינת בטול ממש.

ומזה יתבונן המשכיל ויפול עליו אימה ופחד בעסק התורה, בשומו ללבו כי דבר ה' הוא ממש שנאמרו למשה מסיני. וזה שאמרו רז"ל על פסוק והודעתם לבניך ולבני בניך וסמויך לי' יום אשר עמדת כו', מה להלן באימה ויראה כו' אף כאן כו', שלכאורה אינו מובן דמיון זה מה להלן אף כאן כו', שהרי במעמד הר סיני וכל העם רואים את הקולות ופנים בפנים דבר ה', משא"כ בעסק התורה של כל אדם כשלומד בפני עצמו. אלא הענין הוא, כמ"ש לעיל, כי גם עסק התורה שבכל אחד ובכל זמן הוא דבר ה' ממש שנאמר למשה מסיני. ועל ידי זה תפול עליו אימה ויראה כאלו קבלה היום מהר סיני.

ד

והנה עסק התורה בבחינת בטול זה הוא הנותן עוז ותעצומות לנפש האלקית ותושי' לסטרא אחרא. וזהו אנכי ה' אלקיך אשר הוצאתיך מארץ מצרים, כי בקבלת התורה נמשך בחינת אנכי, דהיינו אנכי ממש, עצמותו ומהותו יתברך הסובב כל עלמין כו', וכמ"ש והיו הדברים האלה אשר אנכי מצוך היום כו', ובחינת אנכי זה נמשך לישראל בבחינת הוי"ה, דהיינו ע"י צמצום והתפשטות כנ"ל, עד שנעשה בבחינת אלקיך ממש. ואזי, אשר הוצאתיך מארץ מצרים, מבחינת מצרים וגבולים שמצד הגוף ונפש הבהמית המגבילים ומלבישים את נפש האלקית ומעכבים לצאת מנרתקה, וכמ"ש ואעלה אתכם מעני מצרים אל ארץ טובה ורחבה. כי ע"י קבלת אנכי, דהיינו בחינת סובב כל עלמין ואני ה' לא שנית, בעסק התורה בבחינת בטול כו', הוא הנותן כח לנפש האלקית, ותושי' לתאוות הגוף כו'.

וזהו ענין אנשי יריחו היו כורכין את שמע ולא היו מפסיקין בין אחד ואהבת, כי ע"י קבלת בחינת אהד, דהיינו בחינת יחודא עלאה, שהוא בחינת בטול ממש לאור אין סוף ברוך הוא הסובב כל עלמין כנ"ל, תגדל האהבה ביתר שאת עד שתהי' בכל לבבך בשני יצריך דאתכפיא סטרא אחרא ואתהפכא חשוכא לנהורא, שמבחינת ביטול זה נמשך עוז ותושי' כנ"ל. משא"כ ברוך שם כבוד מלכותו לעולם ועד, הרי כתיב מלך אלהים על גוים, כי שם זה הוא חיות העולמות ואפילו עכו"ם בכלל, וכענין שאמרו רז"ל לא כאברהם שיצא ממנו ישמעאל כו'. אלא שאנו אומרים ברוך שם כבוד מלכותו לעולם ועד בחשאי, כי ועד הוא גם כן אהד, אלא שהוא בחילופי דאתון כמ"ש בזוהר.

ה

ובזה יובן מה שישאל מונין ללבנה. כי הלבנה לית לה מגרמה כלום, רק שמקבלת האור שלה מאור השמש להאיר על הארץ, ולכן ככל חודש וחודש מתמעטת קודם חידושה, עד שנעשית בבחינת נקודה, מפני שבאה תחת אור השמש ממש לקבל ממנה, ולכן אינה מאירה על הארץ, והולכת ואור עד מילוי הלבנה, והכל מאור השמש ממש, שהלבנה לית לה מגרמה כלום, ואחר מילוי הלבנה חוזרת ומתמעטת להיות בבחינת נקודה בסוף החדש, עד שחוזרת ומתחדשת. וככל הדברים האלה וכמשל הזה כך הוא ענין ישראל, שהם בחינת בטול לאור אין סוף ברוך הוא הסובב כל עלמין, ותורתם ועבודתם הם בבחינת דלית להון מגרמיהון כלום, שאינו בבחינת יש מי שלומה, יש מי שאוהב כו', אלא הכל בבחינת בטול לאור אין סוף ב"ה ממש, ואור אין סוף ב"ה ממש

הוא השוכן בתוך תורתם ועבודתם, ודבר ה' זו הלכה היא המדברת בפיהם. וזו היא בחינת שמש, כמ"ש כי שמש ומגן הוי"ה אלקים, שבחינת הוי"ה נק, שמש, ובחינת אלהים נק, מגן כו' כמ"ש במ"א, והתורה נמשך משם הוי"ה.

וזהו ענין תורה ועבודה וגמילות חסדים, שצריך להיות שלשתן דוקא. כי גמ"ח היינו צדקה, וצדקה היא כללות כל התורה שנק, בשם צדקה, ובפרטות מעשה הצדקה ממש, שהצדקה היא להחיות רוח שפלים, היא בחינת שמש, כמ"ש וזרחה לכם יראי שמי שמש צדקה, כי כמו שהצדקה היא להחיות רוח שפלים, וכן אור השמש הוא להאיר במקום חשך שאין בו אור, שהיא בחינת השפעה מלמעלה למטה. והשפעה זו היא ע"י בחינת עבודה, שהוא בחינת בטול ממטה למעלה, אור אין סוף ב"ה הסוכב כל עלמין, להיות השפעת אור אין סוף ב"ה ממש שורה ומתגלה למטה כמו למעלה, דהיינו כמו בטול הלבנה לאור השמש ממש.

I

וזהו בחדש השלישי לצאת בני ישראל מארץ מצרים ביום הזה כו', כי בצאת ישראל ממצרים התחילו לספור ספירת העומר, כמ"ש שבעה שבועות תספר לך, והם הכנה להיות קבלת התורה בשבועות, דהיינו להיות גילוי אור אין סוף ב"ה למטה כמו למעלה, בבחינת בטול אליו יתברך, לאמר אחר מה שיאמר הוא, ולהיות דבר ה' ממש בתוך בני ישראל בעסק תורתם. ובשבוע הז' ביום ג' בו הוא כאלו כבר נכנסה כל השבוע, ונעשו אז ישראל מוכנים ועומדים לקבל בחינת בטול זה, והי' אז מולד הלבנה, שהוא גילוי אור אין סוף ב"ה אחר בטול הלבנה אליו. ולכן נק, ביום הזה סתם, כי יום היינו אור וגילוי כמ"ש ויקרא אלהים לאור יום, והיינו גילוי ואהבה שבבחינת בטול אליו ית' (בחינת אהבה זו רק' היום הזה, כי פירוש זה הוא בחינת

יחודא עילאה, שלכן משה רבינו ע"ה נתנבא בזה, ובראש חודש מקבלת כנסת ישראל מוחין מחכמה, עיין מ"ש בד"ה והיה מדי חדש [לקטוי תורה ברכה צו,

ג], לכן האהבה היא בבחינת בטול), כי ואהבת ב' פעמים אור.

ואזי באו למדבר סיני, שירדה שנאה כו', דהיינו ענין תושי' שמתשת כח הסטרא אחרא כו'. ומדבר מלשון דבור, כמו ומדברך נאורה, ונקרא מדבר בתוספת מ', כי המ', הוא מאותיות האמנתי"ו שהן להקטין הענין, כלומר שאין בזה בחינת דבור בפני עצמו, רק בחינה שכבר נדבר, דהיינו שהדבור הוא בחינת בטול בדבר ה' המדבר בו (ועיין מ"ש בד"ה הנ"ל). ואזי ויסעו מרפידים, בחינת רפיון ידים, כמארז"ל למה נק, שמה רפידים כו', דהיינו בחינת חלישת כח הנשמה, רק שניתנה להם עוז ותעצומות לנשמה ותושי' לסטרא אחרא כו'.

